



# உயிருற்று 3

அருட்பணி. மா. நேஜிஸ் இராசநாயகம்









# உயிர்நூற்று

3

அருட்பணியாளர் மா. நேஜிஸ் இராசநாயகம்

வெளியீடு:  
ஆயர் இல்லம்  
யாழ்ப்பாணம்

அச்சேற்றலாம்:  
அருட்கலாநிதி யஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம்  
குருமுதல்வர்  
ஆயர் இல்லம்  
யாழ்ப்பாணம்

## சமர்ப்பணம்



பத்துத் திங்கள் சுமந்து பெற்று  
தாய்ப்பாலும் ஞானப்பாலும் ஊட்டி  
இறையன்பும் விசுவாசமும் கூட்டி  
என்னுடையதும் என் தங்கையுடையவும்  
இறைழைத்தாலுக்காய்,  
இறுதி மூச்சு வரை உபவாசமிருந்து  
எம்மில் கண்ணியமும்  
கட்டுப்பாடும் வளர்த்த  
என் அன்பு அன்னையே!  
எம்மில் மனிதமும் புனிதமும் வளர  
தியாக தீபமாய் ஒளிர்ந்து  
ஒழுக்கத்தின் வழி நின்று  
உம் காலடிகளை  
எமக்காய் முன் பதித்த  
என் அன்புத் தந்தையே!  
அம்மையாய் அப்பனாய்  
என் வாழ்வில் கலந்த  
ஊற்றுக்களே!  
உங்கள் ஈர நினைவுகளுடன்  
இந்நூலைக் காணிக்கை செய்கிறேன்  
உமக்கே!

## பதிப்பு விபரம்

நூல்	: உயிருற்று 3
ஆக்கம்	: அருட்பணியாளர் மார்க்கு றேஜிஸ் இராசநாயம்
முதற்பதிப்பு	: 16 மே 2011
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியருக்கு
வெளியீடு	: ஆயர் இல்லம் யாழ்ப்பாணம்
விலை	: 150/=
அச்சப் பதிப்பு	: அன்னை அச்சகம் யாழ்ப்பாணம்.

Title	: Uyirootu 3
Author	: Rev. Fr. Marku Regis Rajanayagam
First Publication	: 16th May 2011
Copyright	: Author
Printing	: Annai Press, Jaffna
ISBN	: 978 - 955 - 0284 - 05 - 4
Publishers	: Bishop's House, Jaffna.

## ஆசியுரை

நமது மண்ணின் சமகால நிகழ்வுகளையும், அவற்றினூடே எழுந்திருக்கும் மனித அவலங்களையும் நோக்கும் போது, மனிதம் நெறிகெட்டுப் போய், வாழ்வியல் முறைமைகள் திசைமாறி - தடுமாறிப் போயிருப்பது தெளிவாகப் புரியும்.

இதற்கான அடிப்படைக் காரணம், இன்றைய நமது மக்களிடையே அருகிப் போய் விட்ட ஆன்மீக உணர்வும் - வற்றிப் போய்விட்ட மறையறிவும் இறையுணர்வும் என்றே கூற வேண்டும். மனித மனங்களிலிருந்து இவை புறந்தள்ளப்பட, அவ்விடத்தை சமூக அநீதியும், பாவமும், சாபமும் ஊற்றெடுத்து நிரப்பி விடுகின்றன.

இந்நிலையை மாற்றி, மக்கள் மனங்களிலே மனிதமும் புனிதமும் ஊற்றெடுக்கச் செய்யவேண்டுமெனின், ஆன்மீக - இறையியல் உணர்வுகள் மறு ஊட்டம் செய்யப்பட வேண்டும். அதற்கான சிறந்த - உகந்த வழிகளில் ஒன்று மக்கள் மனங்களில் ஊடுருவி - அநீதி, பாவ, சாப வழிகளை உடைத்தெறியக்கூடிய மறையுரைகள் என்றால் அது மிகையாகாது. அந்த மறையுரைகள் இறைவார்த்தையின் அடித்தளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்து, மறைவார்த்தைகளாக மக்கள் மனங்களிலே உயிருற்றாக விழுந்து, தெளிந்த நீரோடையாய் பரிணமிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு ஆன்மீகம், இறையியல், மறையியல் உணர்வுகளின் ஊற்றாக அருட்பணி மா.நேஜிஸ் இராசநாயகம் அடிகளாரின் மறையுரைகள் மக்கள் மனங்களைத் தொட்டு வருவதைப் பலரும் மனந்திறந்து பாராட்டுவதை நான் அறிவேன்.

இன்று அவரது மறையுரைகள் “உயிருற்று” என்னும் பெயரில் 3 பாகங்களாக வெளிவருவது இரட்டிப்புப் பயன்பாடு மிக்க ஒன்றாகவே கருதப்பட வேண்டும். அவரது இப்பணி சிறக்கவும் தொடரவும் மனிதத்தைப் புனிதப்படுத்தவும் இறையாசி வேண்டி நிற்கின்றேன்.

†இ. தோமஸ் சவுந்தரநாயகம்

பேரருட்திரு தோமஸ் சவுந்தரநாயகம் ஆண்டகை

யாழ் ஆயர்

ஆயர் இல்லம்

யாழ்ப்பாணம்

16.05.2011



## என்னுரை

1972ம் ஆண்டு எம்மில் 16 பேர் திருச்சி புனித பவுல் குருத்துவக் கல்லூரியில் தியாக்கோன்களாக திருப்பொழிவு செய்யப்பட்ட பின் எமது அந்நாள் அதிபர் அருட்பணி மரிய லூயிஸ் சே.ச எம்மை அழைத்து “நீங்கள் திருச்சி வானொலிக்கு நிகழ்ச்சி ஒன்றை வழங்குவதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கி, முயற்சி எடுத்து தயார் செய்கிறீர்கள். (காலத்துக் காலம் குருத்துவக் கல்லூரியால் திருச்சி வானொலியில் நிகழ்ச்சிகள் வழங்குவதுண்டு) ஒரு வானொலி நிகழ்ச்சியைக் கேட்கும் அதே தொகை மக்கள், ஞாயிறு மறையுரையைக் கேட்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து உங்கள் மறையுரையைத் தயாரியுங்கள்” என்று கூறினார்.

அன்று தொடக்கம் நான் ஞாயிறு வாசகங்களை திங்கட்கிழமையே வாசித்து அதற்கான உரைகளையும் வாசித்தபின் அவ்வார நிகழ்வுகளை மனதில் பதிய விட்டு அவற்றினூடாக இறைவன் கூறும் செய்திகளைக் குறித்துக் கொள்வேன். 1991ம் ஆண்டு தொடக்கம் இந்நாள்வரை திங்கட்கிழமை அருட்கலாநிதி யோ.இ.ஜெயசீலன் அடிகளாரோடு சேர்ந்து விவிலியப் பகிர்வை எமது சூழமைவுக்கேற்ப செய்து தியானித்தவற்றை எழுதிக் கொள்வேன்.

எழுதியவற்றோடு சனிக்கிழமை கணிசமான நேரம் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் செலவிடுவதுண்டு. நற்கருணைநாதர் முன் நேரம் செலவிட்டதன் விளைவை மறையுரை நேரத்திலும் அதன் பின்னரும் உணரமுடிகிறது. இவ்வாறு நான் பெற்ற அனுபவங்களையே இந்நூலில் மறையுரைகளாக வடித்துள்ளேன்.

மறையுரை ஆற்றுபவர் தான் பெற்ற ஒரு இறை அனுபவத்திற்கு சான்று கூறுபவராக இருக்க வேண்டும். திருத்தாதர்கள் நேருக்கு நேராக கிறிஸ்துவைக் கண்ட அனுபவத்திற்குச் சான்று பகர்ந்தார்கள். அவர்களது போதகப் பணியை நிறைவேற்றுவவர்களும் கடவுளின் வார்த்தையான விவிலியத்தில் அவரைச் சந்தித்தாலன்றி பயனுள்ள மறையுரையை ஆற்ற இயலாது. எனவே, மறையுரை ஆற்றுபவர்கள் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் பயனுள்ள விதமாக நேரத்தைச் செலவிடும் போது தான் நாம் ஆற்றும் மறையுரைகள் இறைவார்த்தையாகி

இதயங்களைத் தொட்டு ஊடுருவிச் செல்லும்; இதயங்களை மாற்றும். உலகப் புகழ்பெற்ற அன்னை திரேசாவினுடைய வாழ்வின் இரகசியம் இதுதான். பிரபல எழுத்தாளரான அருட்பணி ஹென்றி நுவேன் என்பவர் தனது மனப் போராட்டங்களின் மத்தியில் அன்னை திரேசாவின் ஆலோசனையை நாடினார். அதற்கு அன்னை திரேசா கூறிய அறிவுரை “ஒவ்வொரு நாளும் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் ஒரு மணி நேரம் செலவிடும்” என்பதாகும். 90க்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலம் லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்களோடு தொடர்புகொண்ட ஆயர் புல்ரன் ஷீன் என்பவர் தனது 60 வருட குருத்துவ வாழ்வில் தினமும் ஒரு மணி நேரம் நற்கருணை ஆண்டவர்முன் செலவிடுவதே தன் வாழ்வின் வெற்றிக்குக் காரணம் என்று கூறுவார். எனவே, நாம்...? திருத்தூதர்களின் மறையுரைகள் அவர்கள் தம் வாழ்வில் கண்டுணர்ந்த ஒரு அனுபவத்திற்கு சாட்சி கூறுவனவாக அமைந்திருந்தன. இயேசுவின் உயிர்ப்பே திருத்தூதர்கள் கண்டுணர்ந்த அந்த மாபெரும் அனுபவமாகும். “இந்த இயேசுவைக் கடவுள் உயிர்த்தெழுச் செய்தார்; இதற்கு நாங்கள் எல்லோரும் சாட்சிகள்” (தி.ப.2:32). எனவே, மறையுரையின் ஒரு முக்கிய கூறு, கண்டுணர்ந்த ஒரு உண்மைக்கு அல்லது மத அனுபவத்திற்கு சாட்சி பகர்வதாகும்.

இயேசுவின் இறப்பையும் உயிர்ப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்த நற்செய்தி நூல்கள் எழுதப்பட்ட பின் அந் நூல்களில் தாம் கண்டுணர்ந்த உண்மைகளை மறையுரைகளாக தர முயன்றனர் திருச்சபையின் முதுபெரும் தந்தையர். இவ்வாறாக இவர்களின் மறையுரைகள் எல்லாம் விவிலிய விளக்கமாகவே அமைந்தன. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில் மறையுரைகளில் விவிலியத்தை விளக்கிச் சொல்லும் நிலை மாறி, விவிலிய உண்மைகளுக்கு இலக்கணம் வகுப்பதும் அவற்றைப் பிரித்து வகைப்படுத்துவதும் அவற்றுக்கு நிரூபணம் தேடுவதுமே மறையுரையின் நோக்கமாக உருவானது. அத்தோடு விவிலியத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உண்மைகளை அறிவிப்பது என்ற நிலை மாறி மக்களின் தவறுகளை கண்டிக்கும் முழு அறிவுரைகளாக மறையுரைகள் மாறின.



மேற்கண்ட நிலை இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் வரை பரவலாக நீடித்தது. மறைநூலுக்கும் மறையுரைக்கும் இடையே ஏற்பட்ட இடைவெளியை மூடி, மறையுரை மறைநூலின் விளக்கமே, அந்த விளக்கத்தின் நடைமுறைப் போதகமே, மக்களின் இன்றைய தேவைக்கு ஏற்றது என்ற கருத்தை எடுத்துரைத்த பெருமை இரண்டாம் வத்திக்கான் பொதுச்சங்கத்தையே சாரும். இறைவாக்கு அறிவிக்கப்பட்டதும் அதற்கு விளக்கமும் விமர்சனமும் தேவை என்ற உணர்வு அடிப்படையான ஓர் உண்மை. ஏனெனில், மறைநூலில் எழுதப்பட்டவையெதெல்லாம் நமது போதனைக்காகவே எழுதப்பட்டன (2 திமொ 3:16). வாசிப்பும் விளக்கமும் போதனையின் இன்றியமையாத இயல்புக் கூறுகள்.

விவிலிய வாசிப்புக்கு விளக்கம் தேவை என்ற நியதி பழைய ஏற்பாட்டிலேயே வழக்கிலிருந்தது. நசரேத்து செபக்கூடத்தில் வாசிக்க எழுந்த இயேசு உடனே அந்த வாசிப்புக்கு விளக்கம் கூற முனைந்தார் (லூக் 4:20). அவ்வாறே திருத்தூதர்களும் செய்தனர் (தி.ப.13:15). மறையுரை மறைநூலின் விளக்கமே. “மறை நூலிலிருந்து மறையுரை உருவாக வேண்டும்” (திருவழிபாடு 52). “மறைநூல் திருவழிபாடு ஆகிய ஊற்றுக்களிலிருந்து அள்ளி எடுக்கப்பட்டதாக அது அமைய வேண்டும்” (தி.வ 35:2).

மறையுரை “விசுவாசத்தின் மறைபொருளையும், கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை விதி முறையையும் விளக்குவதாக” அமைய வேண்டுமென்பது அடுத்த ஒழுங்கு (தி.வ.52). பொதுவாக எந்த மறையுரையோ, போதகமோ இவ்விரு பகுதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது மனித உள்ளத்தின் தேவை என்று கூறுலாம்.

மறையுரை மனிதனின் அறிவையும் மனத்தையும் தொடுவது மாத்திரமல்ல, அவனின் கற்பனைத்திறனையும் அது மதிக்க வேண்டும். எனவே, மறையுரையின் தொடக்கத்தில் கேட்போரின் கவனத்தையும் கற்பனையையும் கவர, ஏதாவதொரு உண்மை நிகழ்ச்சி, வாழ்க்கைப் பிரச்சினை, அன்றாட வாழ்க்கையில் செயல்படும் ஒரு கருத்து போன்றவை இடம்பெறலாம்.

எனது சிந்தனைகள் இன்று மக்களுக்கு அர்த்தமும் பயனுமுள்ளவையாக இருப்பதென்றால் அவற்றிற்கு முக்கிய காரணம் 1991ம் ஆண்டு தொடக்கம் அருட்கலாநிதி யோ.இ. ஜெயசீலன் அடிகளாருடன் வாரம் தவறாது நான் செய்துவரும் விவிலியப் பகிர்வு. எனவே, அவருக்கு என் இதய ஆழத்தின் நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

“உயிருற்று” என்னும் இந்நூலுக்கு தனது நல் ஆசியுரையை வழங்கி எழுத்துப்பணியில் என்னை என்றும் ஊக்குவிக்கும் எனது பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்குமுரிய ஆயர் அருட்கலாநிதி இ.தோமஸ் சுவந்தரநாயகம் ஆண்டகை அவர்களுக்கும், அச்சேற்ற அனுமதியளித்த குருமுதல்வர் அருட்கலாநிதி யஸ்ரின் ஞானப்பிரகாசம் அவர்களுக்கும் இந்நூல் இவ்வடிவம் பெற ஆக்கபூர்வமான பல ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் வழங்கிய அருட்பணியாளர்கள் ம.வி.இ. இரவிச்சந்திரன், சி.அ. அருட்செல்வன் அடிகளாருக்கும் இந்நூலை புதுப்பொலிவுடன் அச்சிட்டு வெளியிடும் அன்னை அச்சகத்தாருக்கும் என்றும் என் இதயம் நிறைந்த நன்றிகள். “உயிருற்று” 3 ஐ வெளியிடுவதற்கு பண உதவி செய்த லண்டன் வாழ் திரு. திருமதி மகேந்திரன், சாந்தி குடும்பத்தினருக்கு என்றும் என் இதயம் நிறைந்த நன்றிகள்.

இவர்கள் அனைவருக்காகவும் இறை ஆசீரை என்றும் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

மா. றேஜிஸ் இராசநாயகம்

## உள்ளுறை

பக்கம்

### திருவருகைக் காலம்:

1-ம் ஞாயிறு	01
2-ம் ஞாயிறு	04
3-ம் ஞாயிறு	07
4-ம் ஞாயிறு	10

### கிறிஸ்து பிறப்பின் காலம்:

கிறிஸ்து பிறப்பு பெருவிழா	13
திருக்குடும்பத் திருவிழா	17
புது வருடம்	20
ஆண்டவரின் திருக்காட்சிவிழா	24
ஆண்டவரின் திருமுழுக்கு	27

### தவக்காலம்:

திரு நீற்றுப் புதன்	30
1-ம் ஞாயிறு	32
2-ம் ஞாயிறு	36
3-ம் ஞாயிறு	40
4-ம் ஞாயிறு	42
5-ம் ஞாயிறு	44
திருப்பாடுகளின் ஞாயிறு	46
ஆண்டவரின் இரவு உணவு விழா	48
திருப்பாடுகளின் வெள்ளி	51



## பாஸ்கா காலம்:

உயிர்ப்பு ஞாயிறு	53
2-ம் ஞாயிறு	56
3-ம் ஞாயிறு	60
4-ம் ஞாயிறு	62
5-ம் ஞாயிறு	65
6-ம் ஞாயிறு	69
ஆண்டவரின் விண்ணேற்ற விழா	73
தூய ஆவியின் பெருவிழா	75
முவொரு கடவுளின் பெருவிழா	77
கிறிஸ்துவின் திருவுடல் திருஇரத்தத்தின் பெருவிழா	79

## ஆண்டின் பொதுக்காலம்

2-ம் ஞாயிறு	82
3-ம் ஞாயிறு	86
4-ம் ஞாயிறு	89
5-ம் ஞாயிறு	91
6-ம் ஞாயிறு	95
7-ம் ஞாயிறு	99
8-ம் ஞாயிறு	102

13-ம் ஞாயிறு	104
14-ம் ஞாயிறு	107
15-ம் ஞாயிறு	109
16-ம் ஞாயிறு	113
17-ம் ஞாயிறு	116
18-ம் ஞாயிறு	119
19-ம் ஞாயிறு	121
20-ம் ஞாயிறு	124
21-ம் ஞாயிறு	127
22-ம் ஞாயிறு	129
23-ம் ஞாயிறு	132
24-ம் ஞாயிறு	134
25-ம் ஞாயிறு	136
26-ம் ஞாயிறு	138
27-ம் ஞாயிறு	140
28-ம் ஞாயிறு	142
29-ம் ஞாயிறு	144
30-ம் ஞாயிறு	146
31-ம் ஞாயிறு	150
32-ம் ஞாயிறு	152
33-ம் ஞாயிறு	156
கிறிஸ்து அரசர் பெருவிழா	160

**குறிப்பு:**

இந்நூலில்

பாஸ்கா காலம் 3ம் ஞாயிறு,

ஆண்டின் பொதுக்காலம் 20ம் ஞாயிறு சிந்தனைகள் "மறையுரை முத்துக்களிலிருந்து" எடுக்கப்பட்டன.

ஆண்டின் பொதுக்காலம் 30ம், 32ம், 33ம் ஞாயிறு சிந்தனைகள் "அள்ளவாக்கு லிளக்கத்திலிருந்து" இடம்பெற்றுள்ளது.

# திருவருகைக் காலம் 1ம் ஞாயிறு

எரே 33:14-16    1தெச 3:12 - 14:2    லூக்கா 21:25 - 33,34 - 36

**கருப்பொருள் :** மீட்பு எப்போதும் அண்மையில் உள்ளது. எனவே விழிப்போடு காத்திருக்க வேண்டும்.

**1ம் வாசகம் :** நாடு கடத்தப்பட்ட இஸ்ராயேல் மக்கள் மீண்டும் தம் நாடு திரும்புவதற்காகக் காத்திருந்தனர். இறைவன் அவர்களுக்குப் புதிய நிலையை வாக்களிக்கிறார்.

**2ம் வாசகம் :** தெசலோனிக்கேயர் ஆண்டவரின் வருக்கைக்காகக் காத்திருந்தனர்

**நற்செய்தி வாசகம் :** மீட்பு நெருங்கி வருகின்றது. விழிப்புடன் காத்திருக்க அழைப்பு விடுக்கின்றது.

ஒருநாள் இறைவன் ஒரு முதாட்டியிடம் அன்று அவளை சந்திக்க வருவதாக வாக்களித்தார். இயல்பாகவே அம்முதாட்டியின் உள்ளத்திலே ஒரு பெருமை. அன்று தன் வீட்டை சுத்தம் செய்து அழகுபடுத்தி ஆண்டவருடைய வருகைக்காகக் காத்திருந்தாள்.

திடீரென அவரது வீட்டுக் கதவிலே யாரோ தட்டினர். அவசரமாக எழுந்து கதவைத் திறந்து வெளியே பார்த்தாள். கதவடியிலே ஒரு மிகவும் வறிய பிச்சைக்காரர் தான் நின்று கொண்டிருந்தார். இன்று உன்னை சந்திக்க முடியாது. இறைவன் எந்தநேரமும் என்னிடம் வருவார். உன்னோடு செலவிட எனக்கு நேரமில்லை என்று கூறி அந்தப் பிச்சைக்காரரை வெளியே அனுப்பிவிட்டு கதவை மூடிவிட்டாள்.

சற்றுநேரம் கழித்து மீண்டும் யாரோ அவளது கதவைத் தட்டினர். இம்முறை அம்முதாட்டி முன்னரை விட விரைவாக எழுந்து கதவைத் திறந்தாள். அங்கே ஒரு வறிய முதியவர்தான் நிற்குகொண்டிருந்தார். நான் எனது நல்ல ஆண்டவருக்காக காத்திருக்கின்றேன். உன்னோடு செல்விட எனக்கு நேரமில்லை என்று கூறி கதவை அடித்து மூடி விட்டாள்.

இன்னும் சற்று நேரம் கழித்து கதவில் யாரோ தட்டினர். கதவைத் திறந்தபோது கிழிந்த உடையும் ஒட்டிய வயிறுமாக ஒரு பிச்சைக்காரன் நின்று ஒரு துண்டு பாணும் அன்றிரவு தான் தங்குவதற்கு அவ்வீட்டில் ஒரு இடமும் கேட்டார். நான் இன்று இறைவனுக்காக காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னைத் தனியாக விட்டுவிடும் என்று கூறி கதவைப் பூட்டி இறைவனுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பலமணி நேரம் சென்றும் இறைவன் வருவதற்கான அறிகுறி எதுவும் தென்படவில்லை. இறைவன் எங்கு இருப்பார் என்று மனத்திலே ஒரு கிலேசம். கனத்த மனத்தோடு படுக்கைக்குச் சென்றாள். அன்றிரவு கனவிலே இறைவன் அவளுக்குத் தோன்றி நான் இன்று மூன்று முறை உன்னிடம் வந்தேன். மூன்று முறையும் நீ என்னை வெளியே அனுப்பிவிட்டாய் என்று கூறினார்.

அன்று முதல் இக்கதையை கேட்பவர் எவரும் தங்களிடம் வருபவரை தங்கள் வீட்டுக்கு வெளியே அனுப்புவதில்லை. வீட்டு வாசலிலே நிற்பது யார் என்று நமக்கு தெரியாது. நல்ல இறைவனை நம் வீட்டைவிட்டு வெளியே அனுப்புவதற்கு யாருக்குத் தான் மனம் வரும்.

நாடு கடத்தப்பட்ட இஸ்ராயேல் மக்கள் மீண்டும் தம் நாடு திரும்புவதற்காகக் காத்திருந்தனர். நாமும் நம் மத்தியில் வரும் இறைவனின் வருகைக்காய் காத்திருக்கும் காலமே திருவருகைக்காலம். இக்காலத்தில் நாம் செய்ய வேண்டிய இரண்டு முக்கிய விடயங்களை திருவருகைக்கால மரமும் அதில் ஏற்றப்படும் விளக்குகளும் அடையாளப்படுத்துகின்றன.

1) காத்திருத்தல்

2) விழிப்பு

2ம், 3ம் வாசகங்கள் எமது சாதாரண எதிர்பார்ப்பை கடந்த ஒன்றுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டுமென்று கூறுகின்றன. இவ்வுலக நிலையில் நாம் இதை விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. ஜெஸ்ஸேயின் வேரிலிருந்து ஒரு தளிர் கிளம்பும். மரம் முழுமையாக வெட்டப்பட்டது போல் காட்சியளிக்கிறது. ஆனால், முற்றும் புதிதாய் தளிர்க்கும் மரம்போன்று. இறைவனின் கரம் புதுமையாக அதை தளிர்க்கச் செய்கிறது.



நாம் புதிய தண்டுக்காய் காத்திருக்கிறோம். இது இறைவனின் புதிய சட்டத்தை நமக்கு உணர்த்துகின்றது. இது நமது உள்ளங்களில் எழுதப்பட்ட அன்பின் சட்டம்; தூய ஆவி.

எமது உள்ளங்களை தூய ஆவிக்குத் திறக்கவில்லை. பென்றால், உலகக் கவலைகளால் மரத்துப்போனதென்றால், மீட்பு திடீரென கண்ணிபோல் நம்மைச் சிக்கவைக்கும். இவற்றை 1 தெச 4:2, லூக் 21:34 விபரித்துக் கூறுகின்றன. எனவே, நாம் செபத்தில் விழிப்பாயிருந்து காத்திருக்க வேண்டும்.

தூய ஆவியில் வாழும்போது கண்ணியில் சிக்கமாட்டோம். இறையரசு எவ்வேளையிலும் வரலாம். எனவே, நாம் செபத்தில் விழிப்பாயிருந்து, புதிதாக முளைக்கும் தளிர் போன்ற இந்த இறையரசுக்காக காத்திருக்க வேண்டும். இக்காத்திருத்தல் இறைவன் என்னோடு பேசவும் நான் அவரது குரலைக் கேட்கவும் தடையானவை எவை, ஏற்படையவை எவை என இனங்காணச் செய்ய வேண்டும்.

இறையருளைப் பெற வழிவகுக்க வேண்டும். இயேசு காட்டும் பாதையில் புதிய சமுதாயம் மலருவதை நாம் காணச் செய்ய வேண்டும்.

வாழ்விலும் வழிபாட்டிலும் நம்மைத் தேடிவரும் இறைவனுக்காகக் காத்திருக்கவும் அவரை இனங்கண்டு கொள்ளவும் விழிப்பும் விசுவாசமும் அவசியம்.



# திருவருகைக் காலம்

## 2ம் ஞாயிறு

பாருக் 5:1-9      மீலிப் 1:3-6, 8 - 11      லூக்கா 3: 1- 6

**கருப்பொருள் :** ஆன்மீக வாழ்க்கைப் பாதையை சீரமைக்க திருவருகைக் காலம் நம்மை அழைக்கிறது.

**1ம் வாசகம் :** பள்ளத்தாக்குகள் நிரப்பப்படுதல், மலைகள் குன்றுகள் சமபடுத்துதல் போன்ற உவமைகள் பழைய ஏற்பாட்டில் புதிதல்ல. பாலஸ்தீன நாட்டில் அடிமைகளாயிருந்த இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு பாருக் இறைவாக்கினர் கூறும் ஆறுதல் வார்த்தைகள்.

**2ம் வாசகம் :** கிறிஸ்துவின் நாள்வரை குற்றமற்றவர்களாக நேர்மையோடு வாழ பிலிப்பிய மக்களை புனித பவுல் அழைக்கின்றார்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** யேசுவின் பணியை நிறைவேற்றத் தடையாக இருக்கும் பாவங்கள் என்ற பள்ளத்தாக்குகளைச் சரிசெய்ய ஆணவம் என்னும் மேடுகளைத் தகர்க்க திருமுழுக்கு யோவான் அழைக்கின்றார். யேசுவின் வருகைக்காக நாம் செய்யும் சிறந்த ஆயத்தம் மனமாற்றம் பெறுவதே.

ஒரு பிரசித்தி பெற்ற இந்திய ஞானி தன்னைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றார்; “நான் இளைஞனாக இருந்தபோது பெரும் புரட்சிவாதியாக இருந்தேன். இறைவனிடம் என் செபம் எல்லாம் இறவைா இந்த உலகை மாற்றக் கூடிய ஆற்றலைத் தாரும் என்பதாகும்.”

எனது நடுத்தர வயது அண்மித்தபோது ஒரு ஆன்மாவைக்கூட மாற்றாமல் எனது வாழ்வின் அரைப் பகுதி முடிந்து விட்டது என உணர்ந்தேன். எனவே, என் செபத்தை பின்வருமாறு

---

மாற்றினேன். “இறைவா என்னிடம் வருபவர்கள் அனைவரையும் மாற்றுவதற்கான அருளை எனக்குத் தாரும். நான், என்னுடைய குடும்பம் என்னுடைய நண்பர் அனைவரும் திருப்தியடைவோம்”. நான் இப்பொழுது முதுமையடைந்து என் வாழ்நாள்கள் எண்ணப்பட்டதை உணர்ந்தேன். நான் எவ்வளவு கவனயீனமாய் இருந்து விட்டேன் என்பதை உணர்கிறேன். இப்பொழுது என் ஒரே செபம் “இறைவா நான் என்னை மாற்றுவதற்கான அருளை தாரும்”. நான் ஆரம்பத்திலிருந்தே இதற்காக மன்றாடியிருந்தால், எனது வாழ்க்கையை நான் வீணாக்கியிருக்க மாட்டேன்.

கடவுள் மனிதர்களை தன்னோடு உறவு கொள்ள அழைக்கின்றார். பிறப்பிலிருந்தே பாவிகளாக இருக்கும் மனிதருக்கே இந்த அழைப்பு விடப்படுகிறது (தி.பா 51:7). கடவுளின் அழைப்பிற்கு பதில் கொடுக்க வேண்டுமெனில் மக்கள் தொடக்கத்திலிருந்தே மனம் மாற்றம் பெற வேண்டும். அது போலவே தங்கள் நிலையை நினைத்து மனம் வருந்தும் தன்மை வாழ்வு முழுவதும் இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் விலிலிய வெளிப்பாட்டிலே மனமாற்றமும், மனவருத்தமும் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

பழைய ஏற்பாட்டிலே இறைவாக்கினர்கள் குறிப்பாக ஆமோஸ், ஓசே, எசாயா, எரேமியா, எசேக்கியேல் போன்றவர்கள் மக்களை மன மாற்றத்திற்கு அழைத்தார்கள். புதிய ஏற்பாட்டின் தொடக்கத்திலே மன மாற்றம் பற்றிய இறைவாக்கினரின் செய்தி, திருமுழுக்கு யோவானின் போதகத்தில் அதன் தூய்மையான வடிவில் காணப்படுகின்றது. யோவானின் தூதை லூக்கா மிகச் சுருக்கமாக “இஸ்ராயேல் மக்களுள் பலர் தம் கடவுளாகிய ஆண்டவரிடம் திரும்பி வரச் செய்வார்” என்று கூறுகின்றார் (லூக்கா 1:16). “மனம் மாற்றம் அடையுங்கள்; ஏனெனில் விண்ணரசு நெருங்கி விட்டது”. (மத் 3:2) என்ற வாக்கு அவரது செய்தியைச் சுருக்கமாகத் தருகிறது. மனிதர் எல்லாரும் தாங்கள் பாவிகளென்று ஏற்று மனம் மாற்றம் அடைந்தவர்கள் என்பதை அதற்கேற்ற செயல்களால் காட்ட வேண்டும்.

யேசு மனமாற்றத்திற்கு அழைத்தபோது அதற்கு அவசியமானது ஒருவன் குழந்தையாக மாறுவதே (மத் 18:3) என்று கூறுகின்றார். மனம் மாற்றம் ஒரு அருள்; ஏனெனில் கடவுள் தான் முதலடி எடுத்து வைக்கிறார். கடவுள் அருளின்றி ஒருவர் மனமாற்றம் அடைய உயிர்ந்து 3

முடியாது. காணாமற் போன ஆட்டைத் தேடிச் செல்வது ஆயன்தான் (லூக் 15:4). கடவுள் எடுத்து வைக்கும் முதலடிக்கு மனிதன் தரும் பதில் என்பது பற்றி ஊதாரி மைந்தனின் உவமையில் மிகத் தெளிவாக அலசப்படுகிறது. (லூக் 15:11-32)

இறைவாக்கினர் காலத்திலும் சரி, யேசு வந்த போதிலும் சரி, அப்போஸ்தலர்களின் போதனைகளைக் கேட்ட பின்பும் சரி யூதர்கள் மனம் மாறாமல் தங்கள் இதயங்களைக் கடினப்படுத்திக் கொண்டனர். அது போலவே வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் அவை தரும் அறிவுரைகளையும் கண்ட பின்னும் மனமாற்றமோ, மனவருத்தமோ இன்றி வாழ்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள் (திரு.வெளி 9:20). ஆனால், நாம் ஒவ்வொருவரும் இன்றைய கதையில் கூறப்பட்டது போல எமக்குள்ளே சென்று, சுய ஆய்வு செய்து உண்மையான மனமாற்றம் பெற இறைவன் இரு கரம் விரித்து இதயத்தை திறந்து நம்மை அழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

திருச்சபை வரலாற்றின் முதல் ஆறு நூற்றாண்டுகளின் கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்களே தந்தைகள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். நற்செய்தியைப் போதிப்பவர் “தந்தை என்று அழைக்கப்பட தகுதியுள்ளவர் என்பதனை பவுல் வலியுறுத்துகிறார்” [1. கொரி 4:15]. தந்தையர் நற்செய்தியை தங்கள் கால சூழலுக்கேற்ப எடுத்துரைத்தனர். ஒருவர் திருச்சபை தந்தை என அழைக்கப்படுவதற்கு வழக்கமாக நான்கு பண்புகள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. அவை:

1. போதனையின் மரபு நிலை.
2. வாழ்வில் புனிதத்துவம்.
3. திருச்சபையின் அங்கீகாரம்.
4. திருச்சபை வரலாற்றின் முதல் ஆறு நூற்றாண்டுகளுக்குள் வாழ்ந்தவர்



# திருவருகைக் காலம் 3ம் ஞாயிறு

சொப் 3:14 - 17

மீலப் 4:4 - 7

லூக்கா 3: 10 - 18

**கருப்பொருள் :** “ஆண்டவரோடு இணைந்து என்றும் மகிழுங்கள்”

**1ம் வாசகம் :** மகிழ்ச்சிக்கான மூன்று காரணங்களை முதல் வாசகம் குறிப்பிடுகின்றது.

அ) ஆண்டவர் உன் தண்டனைத் தீர்ப்பை தள்ளிவிட்டார்.

ஆ) உன் பகைவர்களை அப்புறப்படுத்தினார்.

இ) ஆண்டவர் உன் நடுவில் இருக்கின்றார்

**2ம் வாசகம் :** தாய சின்னப்பர் “என்றும் மகிழுங்கள் மீண்டும் கூறுகிறேன். மகிழுங்கள்” என்று கூறுகின்றார். எவ்வளவோ துன்புறுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் மகிழ்வதற்கான காரணம் என்ன? அவர்கள் கிறிஸ்துவோடு கொண்டிருந்த உறவு. மகிழ்ச்சி வெளிச் சூழலிலே அல்ல, மாறாக கிறிஸ்துவோடு கொண்டுள்ள உறவினாலே ஏற்படுகின்றது.

**நற்செய்தி வாசகம்:** நாங்கள் செய்யவேண்டியதென்ன? என்று மக்கள் திருமுழுக்கு அருளப்பரிடம் கேட்டனர் அதற்கு அவர் பகிர்ந்து வாழுங்கள். செய்யும் பணியை மீட்பை அடைவதற்கு ஏற்றவாறு செய்யுங்கள் என்றார்.

திருவருகைக் காலத்தின் மூன்றாம் ஞாயிறு மகிழ்ச்சியின் ஞாயிறு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இன்றைய முதலாம், இரண்டாம் வாசகங்கள் மகிழ்ச்சியாயிருக்க நம்மை அழைக்கின்றன. நமது மகிழ்ச்சியுற்ற உயிரோற்று 3

திருப்தியற்ற நிலைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. உள்ளார்ந்த காரணங்களும் உள்ளன. வெளிக்காரணங்களும் உள்ளன. உள்ளார்ந்த காரணம் எமது மனநிலை; வெளிக்காரணம் நமக்கு ஏற்படும் நிகழ்வுகள்.

எமது வாழ்வில் ஏற்படும் திருப்தியற்ற நிலை இன்று தோன்றி நாளை மறையும் ஒன்றல்ல. துன்பம் எப்போதும் தொடர்கதைதான் முடிவேயில்லாதது. மனித வாழ்வின் திருப்தியற்ற நிலையை உணரவும் இறைவன் ஒருவரே நமது வாழ்வுக்கு நிறைவு தருபவர் என்பதை உணரவும் நம்மை அழைக்கும் காலம் திருவருகைக் காலமாகும்.

வாழ்வின் திருப்தியற்ற நிலையின் உண்மைகளைக் காணவும் அவற்றிற்கு முகங்கொடுக்கவும் விருப்பமின்றி வேறு வழிகளில் நமது மனங்களைத் திருப்புபவர்கள் பலர்.

**உதாரணமாக:-** எப்பொழுதும் வெளிநாடு செல்வோம்? இந்த வாழ்க்கை நிலை மாறும் வரை நாம் நிம்மதியாயிருக்க முடியாதே என்று ஏங்குபவர்கள் நிலவுக்கு ஒழித்துப் பரதேசம் போனது போல ஆகும்.

இன்று நாம் காணும் வாழ்க்கைச் சூழலில் எப்படி மகிழ்ச்சியாக வாழ்வு? இன்றைய நற்செய்திப் பின்னணி நமக்கு ஏற்பட்ட ஒரு போர்ச் சூழலைப் போன்றதாகும். ஜெருசலேம் நகரம் விரைவில் அழிக்கப்படவிருந்தது. இத்தகைய சூழலில்தான் மகிழ்ச்சியாக வாழும் வாழ்க்கை முறையினை திருமுழுக்கு யோவான் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

**அவையாவன:-**

1) “உள்ளதோடு திருப்தி காணுதல்” இவ்வாறு வாழ்வதற்கு வாழ்வை திட்டமிட்டு வாழ வேண்டும். திட்டமில்லாத வாழ்வு நீண்ட காலத்திற்கு திருப்தி அளிக்காது.

**உதாரணம்:-** வாழ்க்கைச் செலவுகள், பயணக் கட்டணம் என்பன உயர்ந்து, வருமானம் குறைந்து போகும்போது வாழ்வைத் திட்டமிடுதல் அவசியமாகிறது.

2) பகிரந்து வாழுதல் : உள்ளதோடு திருப்தியாக வாழும்போது நாம் பகிரந்து வாழவும் இடமுண்டு. பகிரந்து வாழ இன்னுமொரு காரணம் என்னவென்றால் நாம் இன்று பெற்றவைக்கும், அனுபவிப்பவைக்கும் நாம் முழுமையாக தகுதியற்றவர்கள், அருகதையற்றவர்கள். நாம் இன்று அனுபவிப்பவைக்கு இறைவனின் நன்மைத்தனம் ஒன்றே காரணம்.



**உதாரணம்:-** எத்தனையோ பேர் இன்று வீடற்றவர்களாக உடல் நலம் குன்றியவர்களாக எத்தனையோ அடிப்படை வசதிகளற்றவர்களாக வாழ்கின்றனர். இவ்வேளையில் நாம் பகிர்ந்து வாழ அழைக்கப்படுகின்றோம்.

இரக்க மனம் படைத்த ஒரு பெண் கோவில் வாசலைக் கடக்கும் பொழுது தன்னுடைய கைப்பையைத் திறந்து அங்கிருக்கும் பிச்சைக்காரர் ஒருவரிற்கு சொற்ப பணத்தைக் கொடுத்து விட்டுச் செல்வாள். இது அவளது நாளாந்த வாடிக்கையாகி விட்டது. ஒரு நாள் அப்பெண் தனது கைப்பையைக் கொண்டுவர மறந்துவிட்டாள். அவ்வழியே போகும்போது அங்கிருந்த பிச்சைக்காரரின் கண்கள் அப்பெண்ணின் கையை கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது அப்பெண் அந்தப் பிச்சைக்காரனின் கையைப் பிடித்து இன்று உமக்கு தருவதற்கு என்னிடம் பணம் எதுவுமில்லை. ஆனால்... என்று சொல்லிவிட்டு தன் நெஞ்சோடு அந்த பிச்சைக்காரனின் கரங்களை நெருக்கமாக வைத்தாள். அப்பெண்ணின் இந்தச் செயலால் அந்த பிச்சைக்காரன் சொல்ல முடியா ஆச்சரியத்துக்குள்ளானான். அவன் இவ்வளவு காலம் பெற்ற பணத்தைவிட இந்தச் செயல் கோடி மடங்கு மேலானது. எனவே, பகிர்தல் என்பது பணம் பொருள் மாத்திரமல்ல, அது எமது உள்ளத்து உணர்வுகளையும் பகிர்ந்து கொள்ளலாகும்.

இத்தகையை மனநிலையோடு வாழும்போது வாழ்விலே திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் நிறைவும் ஏற்படும். நான் இறைவனிற்கு அண்மையிலும் அவர் எனக்கு அண்மையிலும் இருக்கின்றார் என்ற உணர்வு அதிகரிக்கும் (தி.பா 103:5). அவர் உன் வாழ்நாளை நலன்களால் நிறைவுறச் செய்கின்றார். உன் இளமை கழுகின் இளமை என புதிதாய்ப் பொலிவுறும்.

# திருவருகைக் காலம் 4ம் ஞாயிறு

மீக்கா 5:2 - 5    எபிரே 10:5 - 10    லூக்கா 1: 39 - 45

கருப்பொருள் : சந்திப்பு

1ம் வாசகம் : பெத்லேகேமில் பிறக்கவிருக்கும் கோமகனைப்பற்றி மீக்கா இறைவாக்கினரின் முன்னறிவிப்பு எமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது.

2ம் வாசகம் : இறைவனின் திட்டங்களை நிறைவேற்றவே இயேசு இவ்வுலகிற்கு வந்தார் என்பது தி.பா 40:6-8 வசனங்களை மேற்கோள்காட்டி கூறப்படுகிறது.

நற்செய்தி வாசகம்: புனித கன்னிமரியாள் - எலிசபேத்தம்மாள் என்பவர்களின் சந்திப்பின் முக்கியத்துவம்பற்றி கூறப்படுகிறது.

சந்திப்புக்கள் பல சரித்திரமானதுண்டு.

காவியமான சந்திப்புக்கள் ஓவியங்களிலுண்டு.

கண்ணீரில் முடிந்த சந்திப்புகள் எண்ணிலடங்கா.

சாவிலேனும் சந்திப்போமா? என்கின்றனர் சிலர்.

திருட்டுச் சந்திப்புக்கள்.

திருடுவதற்கென்ற சந்திப்புக்கள்.

குடிப்பதற்கென்ற சந்திப்புக்கள்.

இப்படி வாழ்க்கையில் சந்திப்புக்கள் பல விதம்.

இத் திருவருகைக் காலத்தில் இறுதி ஞாயிறாகிய இன்று கன்னி மரியாள், எலிசபேத்தின் சந்திப்பு முக்கியப்படுத்தப்பட்டு நமது

சிந்தனைக்குத் தரப்படுகின்றது. விவிலியத்தில் எத்தனையோ சந்திப்புக் களைப் பார்க்கிறோம். முக்கியமாக இறைவன் மக்களைச் சந்தித்ததைப் பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். இன்றைய நற்செய்தியில் கன்னிமரியாள் எலிசபேத்தைச் சந்தித்தது முதன்மைப்படுத்திக் காட்டப்படுவது மாத்திரமல்ல, இச்சந்திப்பு மே 31ம் திகதி பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

இச்சந்திப்பின் அர்த்தம், முக்கியத்துவம் என்ன? இது வெறும் இருவரின் சந்திப்பு அல்ல. இரு யுகங்களின் சந்திப்பு. இரு விசுவாசத்தின் சந்திப்பு, ஆயர் புல்டன் ஷீன் கூறுவதுபோல “இது பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடுகளின் சந்திப்பு, இது இரு கருவறைகளின் சந்திப்பு” ஏன் இந்தச் சந்திப்பு மட்டும் வரலாற்று நிகழ்வாகக் கொண்டாடப்படுகிறது? இதற்கு முன்னர் இவ்விருவரும் சந்திக்கவில்லையா? இப்பொழுது மரியாள் தனியாகச் செல்லவில்லை, இயேசுவை உதரத்தில் தாங்கிச் செல்கிறாள். மரியாளின் உதரத்திலிருந்த இயேசு, எலிசபேத்தையும் அவள் உதரத்திலிருந்த யோவானையும் மகிழ்விக்கின்றார்.

மெசியாவின் பிறப்புக்குமுன் இரண்டு பெண்கள் சந்திக்கின்றனர். இந்தச் சந்திப்பு உலகத்தையே பாதிக்கும் அளவுக்கு நிகழ்ந்தது. இந்தச் சந்திப்பின்போது வார்த்தை ஆழமாகப் பகிரப்பட்டது. வார்த்தையின் ஆழமான இரகசியங்கள் பகிரப்பட்டன. எலிசபேத் திருமுழுக்கு யோவானின் இரகசியங்களைத் தாங்கிவருகிறாள். அன்னை மரியாள் மீட்பின் இரகசியங்களைத் தாங்கி வருகிறாள். உலக இரட்சணியத்துக்கு அவசியமான சந்திப்பாக இச்சந்திப்பு அமைகிறது. இரண்டு பெண்களும் தாம் இறைவனின் காத்திரமான பணியைத் தாங்கிச் செல்லுகின்றோம் என்று உணருகின்றார்கள். இந்தச் சந்திப்பின் பின்னர்தான் உலகமீட்பும் அவரது முன்னோடியும் பிறக்கின்றனர்.

நாம் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது எமது சந்திப்பு எவ்வளவு ஆழமாக உள்ளது? நாம் ஒவ்வொருவரும் இறைவனின் வார்த்தை தரும் காத்திரமாக பணியைத் தாங்கிச் செல்லுகின்றவர்கள் என எவ்வளவுக்கு உணருகிறோம்? கிறிஸ்துமஸ் தினத்திலே ஒருவரையொருவர் சந்தித்து Happy Christmas சொல்லப்போகின்றோம். அந்தக் கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம், மகிழ்ச்சி அவரது ஆவியின் கொடைகள், கனிகள் நிறைவாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அவை ஏற்படுவதற்கு ஏற்றதாக எங்கள் சந்திப்பு இருந்ததா? இருக்கின்றதா? நாம் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது அங்கே கிறிஸ்துவின் பிரசன்னம் அவரது மதிப்பீடுகளான அன்பு, இரக்கம், உண்மை, நீதி இருக்கின்றனவா? வளர்கின்றனவா?



நமது குழந்தைகள் பள்ளியிலோ தம் நண்பர்களிடமோ பெற்ற பாராட்டை நம்மிடம் பகிர வரும்போது நாம் எவ்வாறு செவிமடுக்கிறோம்? ஏழைகள், வயோதிபருடைய உணர்வுகளை எவ்வளவுக்கு மதிக்கின்றோம்? ஹிட்லர் ஒரு கொடுமான், யுத்தவெறி பிடித்தவனாக மாறியதன் முக்கிய காரணங்களுள் ஒன்று குழந்தைப் பருவத்தில் அவனது உணர்வுகள் மதிக்கப்படாமையே ஹிட்லருக்கும் யூத மாணவனுக்கும் பாடசாலைக் காலத்தில் ஏற்பட்ட போட்டி, பகைமையாக வளர்ந்து பின்னர் யூதர்கள் எல்லோரையும் கொன்று ஒழிக்கும் வெறியாக மாறியது. எங்கு உணர்வுகள் மதிக்கப்படவில்லையோ அங்கே பகையும் வெறுப்பும் ஏனைய தீமைகளும் வளருகின்றன.

நாம் ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும்போது எவ்வளவுக்கு நாம் இறைவனின் காத்திரமான பணியை சுமந்து வருகிறோம் என்பதை உணருகிறோம்? நாம் சந்திக்கும்போதும் வார்த்தைகளைப் பரிமாறும்போதும் வெறும் மனித உணர்வுகளை எழுப்பும் வார்த்தைகளைப் பரிமாறுகிறோமா? அல்லது இறை திட்டத்தை அமுல்படுத்தும் இறைவார்த்தைகளைக் காவுகிறோமா? நாம் காவும் வார்த்தைகள்தான் புதிய படைப்பாகப் பிறப்பெடுக்கும். நாம் பரிமாறும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் ஒரு வித்தாக முளைத்து வளரும். அன்பான, பண்பான வார்த்தைகளைப் பரிமாறினால் அன்பு வளரும். இறைவார்த்தையைப் பரிமாறினால் இறைவாழ்வு வளரும்.

எலிசபேத்தும் மரியாளும் ஒரு புதிய யுகத்தைக் காவிவந்தனர். அது மலர்வதற்கு இவ்விருவருமே முக்கியமானவர்கள். இவ்வருடம் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு நாம் எவ்வளவுக்கு காத்திரமான ஆண்டவருடைய வார்த்தையைக் காவித் திரிகிறோம்? எமது காத்திரமான பணியாகக் கருதுகிறோம்? மரியாவும் எலிசபேத்தும் தேவையான வார்த்தைகளை இறைவார்த்தைகளைக் காவிச் சென்றனர். புதிய யுகம் பிறந்தது. நமது வார்த்தைப் பரிமாற்றத்தால் எப்படியான யுகம் பிறக்கும்? எவ்வளவுக்கு இதை உணருகிறோமோ அவ்வளவுக்குத்தான் நம் வாழ்வில் இயேசு பிறக்கப்போகின்றார்.

# கிறிஸ்து பிறப்பு பெருவிழா

எசாயா 9:2-4,6-7      தீத்து 2:11 14      லூக் 2:1 14

கருப்பொருள் : தேடிவரும் தெய்வத்தை ஏற்றுக்கொள்ள ஆயத்தமாவோம்  
1ம் வாசகம் : நமக்கு ஒரு மகன் தரப்பட்டுள்ளார்.

2ம் வாசகம் : மாந்தர் அனைவருக்கும் கடவுளின் அருள்  
பிரசன்னமாகியுள்ளது.

நற்செய்தி வாசகம். இன்று உங்களுக்காக மீட்பர் பிறந்துள்ளார்.

ரஷ்யாவின் ஒரு பகுதி கடும் வரட்சியால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தது. பிரபல்ய ரஷ்ய எழுத்தாளரான ரோல்ஸ்ரோய் ஒரு வீதியால் போகும்பொழுது அங்கிருந்த ஏழை ஒருவர் அவரை நோக்கி கையேந்தினார். ரோல்ஸ்ரோய் உடனே நின்று தன்னிடம் ஏதாவது காசு இருக்கிறதா என தேடிப்பாத்தார். உண்மையான மனவருத்தத்தோடு அந்த ஏழையைப் பார்த்து என் அன்புச் சகோதரனே என்மீது கோபம் கொள்ள வேண்டாம். உமக்குத் தருவதற்கு என்னிடம் ஒன்றுமில்லை என்றார். அந்த ஏழை மலர்ந்த முகத்துடன் நீங்கள் என்னை “அன்புச் சகோதரனே” என்று கூறினீர்களே, அது தான் அனைத்திலும் மேலான கொடை என்றார்.

ஏழைகளுக்கு கொடுப்பதற்கு எம்மிடம் பெரும் பணம் இல்லாதிருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் மட்டில் நாம் கொண்டுள்ள மனநிலை எப்படிப்பட்டது?



அனைவருக்கும் கிறிஸ்து பிறப்பின் நல்வாழ்த்துக்கள் ஆசீரும் அருளும் அமைதியும் சமாதானமும் கிடைக்க பாலகன் இயேசு அருள்புரிவாராக.

இஸ்ரேயேல் மக்கள் என்றுமே நம்பிக்கை இழக்காத மக்கள். நம்பிக்கையையே என்றும் வாழ்வில் அடையாளமாக கொண்டிருந்த மக்கள். மெசியாவின் வருகை பற்றி எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லாத மக்கள். இந்த மக்களுக்குத்தான் இறைவாக்கினர் ஏசாயா “ஓர் ஆண் மகவு நமக்கு தரப்பட்டுள்ளார்” என்று கூறுகிறார். அந்தக்குழந்தையின் திருப்பெயரோ “வியத்தகு ஆலோசகர். வலிமையுள்ள இறைவன். என்றுமுள்ள தந்தை அமைதியின் அரசன்” என்று அழைக்கப்படும். புதிய ஏற்பாட்டில் இவைகள் அனைத்தும் இயேசுவில் நிறைவேறுகின்றன. அவர் ஓர் அமைதியின் அரசனாக வருகின்றார். அவர் வரலாற்றின் நிறைவாக எதிர்பாக்கப்பட்ட ஒருவராக தம்மவரிடத்தில் வந்த போதும் அவர்கள் ஏன் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை? அவர்கள் ஆண்மை நிறைந்த வல்லமை நிறைந்த அரசர் ஒருவரையே எதிர்பார்த்தார்கள். ஒரு குழந்தை அரசாள்வதை அவர்கள் ஏற்கவில்லை. ஆனாலும், நீதியும் சமாதானமும் அதிகாரம், வல்லமை மூலமாக நமக்குக் கிடைப்பதில்லை என்பது வாழ்க்கையில் வரலாறு கூறும் உண்மை. பபிலோனியாவுக்கு நாடு கடத்திச் செல்லப்பட்ட மக்கள் திரும்பிய பொழுது எந்தவொரு அரசரும் திரும்பவில்லை.

மெசியாவாக வந்த இயேசுவுக்கும் வாழ்நாள் முழுவதும் எது சோதனையாக இருந்தது? மக்கள் எதிர்பார்த்தது போல அதிகாரமும் வல்லமையும் நிறைந்த மெசியாவாக இருப்பதா? அல்லது அன்புக்கு பணிந்து பதிலன்பு காட்டுவதா? அவர் நிலவிய மெசியா பற்றிய எந்தவொரு அதிகாரம் வல்லமைக்கும் அடிபணியவில்லை.

இன்று நமக்கும் கிறிஸ்தம் என்பது வருடாவருடம் வந்து போகின்ற ஒரு சடங்கு அல்ல. நாங்கள் வாழ்க்கையில் செய்ய வேண்டிய தெரிவு. விருப்பத்தேர்வு. இந்தக் குழந்தையை மெசியாவாக ஏற்றுக்கொள்பவர் எத்தனை பேர்? அவர் கூறுகின்றார் “இறையரசு வந்துவிட்டது. எல்லா நம்பிக்கைகளும் நிறைவேறுகின்றன”. மெசியாவாக வந்த இந்தக்குழந்தை தன்னை ஏழைகளோடு துன்புறுவோரோடு ஒன்றிணைத்து சிலுவையின் பலிப்பொருளாக வருகின்றார்

முத்திப்பேறுபெற்ற யோசப்வாஸினுடைய புத்தகத்திற்கு முன்னுரை எழுதுகின்ற அலோசியஸ் பீரிஸ் அடிகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: போத்துக்கேயர் பளபளக்கும் படைக்கலங்களோடு வந்தார்கள். ஒல்லாந்தர் பழிதீர்க்கும் இறைவனின் படை போல வந்தார்கள். ஆனால் கோவாவிலிருந்து வந்த இந்த சாதுவான செந்நிற மனிதன் அதாவது யோசப்வாஸ் இடுப்பில் துணியோடு பிச்சை எடுக்கும் நிலையிலே கிறிஸ்துவின் வார்த்தையை கேட்பவர்களை மட்டும் தேடிக்கொண்டு வந்தார். அவர் நிலைத்து வாழுகின்றார். அவரது பணிகள் என்றும் நிலைத்து நிற்கின்றன. எனவே, அதிகாரமும் வல்லமையுமா? அல்லது தாழ்ச்சி உள்ளம் கொண்ட அன்பு பணியா? எது வெல்லும் என்பதை வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் நமக்கு உணர்த்துகின்றது.

இன்றைய நற்செய்தி வாசகம் முன்று அம்சங்களை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

1. அன்று நிலவிய உரோமானிய வல்லரசு. இதன் விளைவாக மக்கள் சொல்லொண்ணாத துன்பங்களை அனுபவித்தார்கள். ஒடுக்கப்பட்டார்கள் இடம்பெயர்ந்து அலைந்தார்கள். திருக்குடும்பம் இவர்கள் மத்தியிலே இயேசு வந்து பிறக்கின்றார். தன்னை ஏழைகளோடு முழுமையாக ஒன்று படுத்தினார். இன்று இத்தீவிலே 80 வீதமான மக்கள் ஏழ்மையின் விளிம்புக்குத் தள்ளப்பட்டவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
2. ஏழைகள் அலைந்து திரியும் மக்களாக, மாட்டுத்தொழுவுங்களையே காணும் மக்களாக இருப்பார்கள். பிறந்திருக்கும் இக்குழந்தை அந்தரிக்கும் மக்களோடு தன்னை ஒன்றுபடுத்திய குழந்தை. இன்று இரண்டு கைகளை ஏந்திய நிலையிலே மாதா தனியார் வீடுகளிலே காட்சி கொடுக்கின்றதாக பரபரப்பாக பேசப்படுகின்றது. அப்படியாயின் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? இந்தக் குழந்தையின் பக்கமாக மனம் மாறுங்கள் என்பதே செய்தி; முக்கியமானது. எமது மக்கள் கையேந்தும் மக்களாக, அந்தரிக்கும் மக்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் மட்டில் நம் பொறுப்பு என்ன? எவ்வளவுக்கு நாம் ஏழைகளாக, ஏழைகளோடு நம்மை ஒன்றுபடுத்தியவர்களாக, ஏழைகளுக்காக வாழ்பவர்களாக, பணிபுரிபவர்களாக, இருக்கப்போகின்றோம்? இவர்கள்

தான் நமக்கு இறுதித்தீர்ப்பை வழங்குவார்கள். வழக்கமாக, பரீட்சையின் வினாத்தாள்கள் முன்கூட்டியே வெளி வந்து விட்டால் அப்பரீட்சை மீண்டும் நடத்தப்படும். ஆனால், நமது இறுதித்தீர்ப்பின் போது கேட்கப்படும் வினாக்கள் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நமக்கு சொல்லப்பட்டு விட்டன. (மத்.25:31-46)

3. இந்தக் குழந்தை தான் சமாதானத்தின் அரசனாக வருகின்றது. உலகத்தின் பெரும் துன்பங்களின் மத்தியிலேயே இரக்கத்தின் தேவை உணரப்படுகிறது. இயேசு பூவுலகில் நல்மனம் உள்ளவர்களுக்கும் அவரின் இரக்கத்தின் தகுதி பெறுபவர்களுக்கும் நீடிய நிலையான சமாதானத்தை வாரிக்கொடுப்பார்.

உங்கள் சுவர்களுக்கு அலங்காரம் செய்யும் நீங்கள், மனிதர்களை நிர்வாணமாக்குகிறீர்கள். உங்கள் மாளிகையின் முன் கூக்குரலிடும் நிர்வாணமான ஒருவரின் குரல் உங்கள் காதுகளில் நுழைவதில்லை. ஆடையே இல்லாமல் நிர்வாணமாய் உள்ள ஒருவன் அபயக்குரல் எழுப்பும் வேளையில் நீங்கள் உங்கள் வீட்டின் துறைக்கு எத்தகைய பளிங்கு கல்லை பரப்பலாம் என தீவிரமாக தேர்வு செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்கிறார் கிறிஸோஸ்தம் அருளப்பர்



# திருக்குடும்பம்

1சாமுவேல் 1:20-22,24-28; 1யோவா 3:1-2,21-24 லூக்2:41-52

**கருப்பொருள் :** குடும்பங்களின் முன்மாதிரியான திருக்குடும்பம்

1ம் வாசகம் : இவன் வாழ்நாளெல்லாம் ஆண்டவருக்குச் சொந்தமாயிருப்பான்.

2ம் வாசகம் : நாம் கடவுளின் மக்களென அழைக்கப்படுகிறோம், கடவுளின் மக்களாகவே இருக்கின்றோம்

நற்செய்தி வாசகம் : பாஸ்கா விழாவுக்குச் சென்ற பன்னிரண்டு வயதுச் சிறுவன் ஆலயத்திலே தங்கிவிட்டார். அவரை இழந்த பெற்றோர் மூன்றாம் நாள் ஆலயத்திலே அவரைக் கண்டுகொள்கின்றனர்.

இந்தியாவில் ஒரு பையன் சிறந்த வீரனாக வரவிரும்பினான். எனவே, ஒரு சிறந்த தலைவர் அவனுக்கு அம்பும் வில்லும் கொண்டு வேட்டையாடவும் மீன்பிடிக்கவும் பழக்கினார். பையன் தன்னுடைய அம்பையும் வில்லையும் செய்ய நாள் வந்தது. தனியொரு மனிதன் செய்வதென்றால் பொறுமையும் ஆற்றலும் அவசியம். அனைத்தையும்விட மிக முக்கியமானது சரியான மரத்தில் சரியான தடியை தேர்ந்தெடுப்பது. இம் முயற்சியைத் தொடங்கும் பொழுது அவனுடைய தந்தை இரண்டு நிபந்தனைகளை விதித்தார்.

1) ஒரு மரத்தைக் கடந்து போன பின்பு அதைப்பற்றி நினைக்கவே கூடாது

2) ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்தபின் அதை மாற்றக்கூடாது.

தன் தந்தை சொன்னது போலவே அவன் செய்து அம்பு வில்லுக்கான தடியையும் கொண்டு வந்தான். தன் மகனிடம் அவனுக்கு



ஏற்பட்ட முக்கியமான அனுபவம் என்னவென்று தந்தை கேட்டார். ஒரு தீர்மானம் எடுத்தால் அதை மாற்றக்கூடாது என்பதே அது என்று கூறினான்.

நீங்கள் செய்த தீர்மானம் மிகச் சிறந்ததாக இல்லாதிருக்கக்கூடும். ஆனால், அந்தத் தீர்மானத்தை எடுத்த பின்னர் முழு முயற்சியோடு செயற்படுங்கள்.

வாழ்க்கையிலே எப்படிப்பட்ட பிரச்சினை ஏற்பட்டாலும் முதலில் பாதிக்கப்படுவது குடும்பம். எமது நாட்டிலே எழுந்துள்ள சமூக, பொருளாதார, அரசியல் கலாச்சார தொடர்புசாதன பிரச்சினைகளினால் எமது குடும்பங்கள் பலவிதமாக உடைக்கப்பட்டு ஒரு மரணக் கலாச்சாரத்துள் தள்ளப்படுகின்றன. இன்று நிலவுகின்ற நுகர்வுக் கலாசாரத்தில் உலகத்திலிருந்து எழும் கவர்ச்சிகரமான வார்த்தைகளை இந்தக் குடும்பங்கள் இறை தந்தைக்கு எதிரான வார்த்தைகளாக முன்வைக்கின்றன. கடவுளா? அல்லது உலகமா? இவ்வாறு குடும்பங்கள் இரு துருவங்களாக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இறை தந்தையின் வார்த்தையை பெரும் துன்பங்கள் மத்தியிலும் ஏற்றுக்கொண்ட இருவரின் முன்மாதிரியான வாழ்க்கை ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் முன்னுதாரணமாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் மரியாவும் சூசையும். மரியாவின் பங்கை லூக்கா விபரிக்கின்றார். சூசையின் பங்கை மத்தேயு விபரிக்கின்றார். இவர்கள் நாசரேத்து, பெத்தலகேம், எகிப்து, யெருசலேம் என்னும் இடங்களில் களமிறங்குகின்றார்கள்.

பரம தந்தையின் முக்கியமான திட்டம் தான் குடும்பம். ஆனால், அது ஏதேனில் பிழைத்துவிட்டது. இந்நிலையில் பழைய ஏற்பாட்டில் குடும்பங்களினூடாக நம்பிக்கையின் வித்துக்கள் விதைக்கப்படுகின்றன. புதிய ஏற்பாட்டில் தந்தையின் ஞானத்தில் வளர சூசை, மரியாள் அழைக்கப்படுகின்றார்கள். பெற்றோர்கள் வளரும் அளவுக்குத்தான் பிள்ளைகளும் வளருவார்கள். இவர்கள் சரியாக வளரும்போது குடும்பம் தமதிருத்துவத்தின் அவதாரம் போல் உலகில் தோன்றும்.

திருக்குடும்பம் பன்னிரண்டு வருடங்களின் பின் பெரும் சோதனைகளை சந்திக்கின்றது. இயேசுவை பன்னிரண்டு வயதில் காணுகின்றோம். இறை அனுபவத்தில் வளர்ந்த தாய் தந்தையை பிள்ளை சோதிக்கின்றது. “என் தந்தையின் அலுவலில் நான் இருக்க வேண்டும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா?” பிள்ளைகள் ஒவ்வொன்றாக பருவத்தை அடைய அடைய, தாய்தந்தைக்கு அது ஒரு சவாலாக அமைகின்றது. இது தான் யெருசலேம் தேவாலயத்தில் நடந்தது. இயேசு காணாமல் யோய்விட்டார். அவர்கள் இயேசுவை மீளக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. எனவே, தேடல்

தொடங்கி மூன்று நாட்கள் தொடர்ந்தது இவ்வாறு ஒவ்வொரு பெற்றோரும் பெற்றோர் எனும் தங்கள் பணியை மீளத் தேடிச் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். பிள்ளைகள் ஒன்றில் உலகத்துள் போய் மறைந்து விடுகின்றார்கள் அல்லது இறைவனுக்குள் போய் மறைந்து விடுகின்றார்கள்.

இயேசுவும் தேடுகின்றார். பெற்றோர் வளர்த்த பிதாவின் வழியில் இத்தேடல் ஒரு திருப்புமுனையை அடைகிறது. வீட்டில் கற்றுக்கொண்டவற்றை வேதவாக்குகளை யெருசலேம் தேவாலயத்தில் அங்கிருந்த குருக்களோடு சேர்ந்து ஆராய்கிறார். தாய், தந்தை, பிள்ளையின் புதிய சந்திப்பு அங்கே நடைபெறுகின்றது. “ஏன் நீங்கள் அங்கலாய்த்தீர்கள்? நான் என் தந்தையின் அலுவலில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டாமா?” என்று கேட்கின்றார்.

இவ்வாறு தொடர் தேடலும் இறை தந்தையின் அன்பும் அவரை அவரது திருமுழுக்கு வரைக்கும் இட்டுச்செல்கின்றது. எம் ஒவ்வொருவரது குடும்பங்களுக்கும் இத்தகைய தொடர் தேடலினாலும் தந்தையின் அன்பினாலும் இட்டுச் செல்லப்படுகின்ற திருமுழுக்கு அனுபவம் நடக்காதுவிடில் இத்தகைய நேர்மையான தேடலுக்கு எதிர்மறையாக நடந்தால் குடும்பங்கள் பெரும் துன்பகரமான நிகழ்வையே சந்திக்க நேரிடும். இறைவார்த்தை பிள்ளைகளின் உள்ளத்திலே வளர்ந்து அந்தப் பிள்ளைகள் ஆண்டவர் இயேசுவைப்போல தம் வாழ்வில் முதிர்ச்சியான தீர்மானத்தை எடுக்கும் பொழுதுதான் திருக்குடும்பம் அவர்களின் வாழ்விலே உண்மையானதாகின்றது. திருக்குடும்பம் அவர்களுக்கு உண்மையான முன்மாதிரியாகின்றது.

# புதுவருடத் திருப்பலி

எண்ணிக்கை 6:22-27, கலாத்தியர் 4:4-7, லூக்2:16-21

**கருப்பொருள் :** இறைவன் பொழியும் அருள் வளங்களுடன் ஒத்துழைத்து புதுவாழ்வைக் கட்டியெழுப்புவோம்.

1ம் வாசகம் : இஸ்ராயேல் மக்கள் மீது நமது பெயரை கூற வேண்டும் போது, நாம் அவர்களுக்கு ஆசி அளிப்போம்.

2ம் வாசகம் : கடவுள் தன் மகனைப் பெண்ணிடம் பிறந்தவராக அனுப்பினார்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** கடவுளின் உன்னத கொடையாக பாலகன் இயேசு நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளார்.

தோமஸ் காலாய்ற் என்பவர் பிரசித்தி பெற்ற ஆங்கில எழுத்தாளர். பல வருடங்களாக கொடிய வறுமையினால் பீடிக்கப்பட்டார். இந்த வறுமையையும் சகித்துக்கொண்டு பெரும் முயற்சி எடுத்து அவர் பெரிய புத்தகத்தை எழுதிக்கொண்டிருந்தார். “பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் சரிதை” எனும் சிறந்த நூல். புத்தகத்தின் முதற்பகுதியை காலாய்ற் எழுதி முடித்தார். கையெழுத்துப் பிரதியை எல்லாம் ருவோட்மில் என்பவரிடம் கொடுத்து அவைகளைப் பார்வையிட்டு தம் அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கும்படி கேட்டார்.

பல நாட்கள் கடந்தன. ஒரு நாள் மில் என்பவர் காலாய்ற்றிடம் வந்தார். தனது வீட்டுவேலைக்காரிக்கு நெருப்பு எரிக்க கடதாசி அவசியமாயிருந்தது. உதவாத கடதாசியாய் இருக்கும் என



நினைத்து கையெழுத்துப் பிரதிகளை எரித்துவிட்டாள் என்ற துக்கசெய்தியை கேட்டதும் மனமுடைந்தவராய் இத்துடன் எல்லாம் முடிந்தது. இனி ஒரு வரி முதலாய் எழுதமுடியாது என காய்லாற் நினைத்தார்.

இவ்வாறு மனமுடைந்தவராய் தனது வீட்டு யன்னலின் வழியே பார்த்தார். சற்றுத்தூரத்தில் பிரமாண்டமான சுவர் இடிந்து கீழே விழுந்திருந்தது. மக்கள் சலிப்பின்றி பொறுமையுடன் கல் மேல் கல் வைத்து விழுந்த சுவரை மறுபடியும் எழுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். இதைப்பார்த்த காலாய்ற்றிக்கு ஒரு புது உணர்ச்சி உண்டாயிற்று. அவர்களைப் போல தாமும் திரும்பத் தொடக்க தீர்மானித்தார். காலாய்ற் எழுத ஆரம்பித்தார். “பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் சரிதை” புத்துயிர் பெற்றது. அதை வாசித்த மக்கள் யாவரும் நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தை எழுதுகின்றோம். அப்புத்தகத்தின் ஆசிரியனும் நீ பொருளும் நீயே.

பாலகன் இயேசுவின் ஆசீரும் அருளும் அவர் தரும் சமாதானமும் மகிழ்ச்சியும் உங்கள் உள்ளத்திலும் இல்லத்திலும் இருப்பதாக!

நல்லதொரு காரியத்தைத் தொடங்கும் போது நல்லவர் கண்ணில் முழிக்கவேண்டும். நல்லோரின் நல்லாசி பெறவேண்டும் என்பது எமது மரபு.

இத்தகைய வழக்கத்தைக்கொண்ட நாம் புத்தாண்டு புலரும் இவ்வேளையில் ஆண்டவரின் கண்ணில் முழிக்க வேண்டும். அவரது நல்லாசிபெற வேண்டும் என்ற ஆழமான விசுவாசத்தோடு வந்திருப்பதற்காக உங்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

புதிய ஆண்டிற்குள் நுழைந்துள்ள இவ்வேளையில் பலவிதமான எதிர்பார்ப்புக்கள், எதிர்காலத்திட்டங்கள், ஏக்கங்கள் எங்கள் பலரின் உள்ளங்களில் நிறைந்திருக்கும். இந்த ஆண்டு எமக்கு எப்படிப்பட்ட ஆண்டாக அமையுமோ? என்ற பயமும் அங்கலாய்ப்பும் எம்மில் பலருக்கு இருக்கும். புதிய ஆண்டை ஆரம்பிக்கும் எமக்கு புத்தாண்டின் தொடக்கத்திலேயே ஆண்டவர் ஒரு நல்ல செய்தியைத் தந்திருக்கின்றார்.

எண்ணிக்கை நூல் 6:24 -27ல் ஆண்டவர் கூறுகின்ற வார்த்தைகள் அவை.



“ஆண்டவர் உனக்கு ஆசீர் அளித்து உன்னைக் காப்பாராக! ஆண்டவர் உனக்கு தம்முடைய திருமுகத்தைக் காண்பித்து உன்மேல் இரக்கமாய் இருப்பாராக. ஆண்டவர் உன் பக்கம் தம் திருமுகத்தைத் திருப்பி உனக்கு சமாதானம் அருள்வாராக” என்பதே அது.

இந்த வார்த்தைகள் உயிருள்ள வார்த்தைகள், வல்லமையுள்ள வார்த்தைகள், வாழ்வளிக்கின்ற வார்த்தைகள். இந்த வார்த்தைகளிலே முக்கியமான மூன்று வாக்குறுதிகள் உள்ளன.

1. “ஆண்டவர் உனக்கு ஆசீர் அளித்து உன்னைக் காப்பாராக” (எண் 6:24)

ஆண்டவரது பாதுகாப்பு இல்லாமல் எம்மால் ஒரு கணமும் நிம்மதியாக வாழ முடியாது. எம்மைச் சுற்றிப் பல தீமைகள் எம்மை அலைக்கழிக்கும்போது எமக்கு பாதுகாப்பாக ஆண்டவரைத் தவிர வேறு யார் தான் இருக்க முடியும்? அந்த ஆண்டவர் இன்று உங்களைப்பார்த்து இந்த வாக்குறுதியைத் தருகின்றார். நான் உனக்கும் உன் குடும்பத்திற்கும் இந்த ஆண்டு முழுவதும் பாதுகாப்பாக இருப்பேன்.

2. “ஆண்டவர் உனக்கு தம்முடைய திருமுகத்தைக் காண்பித்து உன்மேல் இரக்கமாய் இருப்பாராக” (எண் 6:25)

ஆண்டவருடைய பார்வை, அவரது திருக்கரம் எம்மை விட்டு அகன்று போனால் என்னதான் நாம் உழைத்தாலும், எவ்வளவு தான் முயற்சி செய்தாலும் அவை ஒன்றுமே எந்தப் பயனும் தராது. ஆண்டவர் கட்டடத்தைக் கட்டாவிடில் அதைக் கட்டுகின்றவர்களுடைய உழைப்பு வீண் என்று சங்கீத ஆசிரியர் கூறுகின்றார். ஆண்டவருடைய திருப்பார்வை பட்டால் போதும், எம் வாழ்க்கை நிறைவான, நிம்மதியான, ஆசீர்வாதமாக மாறும். இந்த ஆண்டு முழுவதும் உன் மேல் இரக்கமாய் இருப்பாராக.

3. “ஆண்டவர் தம் திருமுகத்தை உன் பக்கமாய் திருப்பி உனக்கு சமாதானம் அருள்வாராக” (எண் 6:26)

மன அமைதி இழந்து, கவலையோடும் கண்ணீரோடும் குழப்பங்களுக்குள் வாழ்ந்து வருகின்றவர்களுக்கு, குறிப்பாக ஆண்டவர் சொல்கின்ற செய்தி இது. அவர் தமது பார்வையை உங்கள் பக்கமாய்த் திருப்புவார். உங்கள் குடும்பத்தின் மீதும் திருப்புவார். குழம்பிப்போய் வாழ்க்கையை விரக்தியோடு வாழ்ந்துவரும் உங்களுக்கு சமாதானத்தை அருள்வார், ஆண்டவர் தருகின்ற சமாதானம் இந்த உலகம் தருகின்ற சமாதானம் போன்றதன்று. அது என்றென்றும் நிலைத்திருப்பது, நிறைவானது, வாழ்வளிப்பது.

இந்த ஆசீர்வாதங்கள் எல்லாம் எப்போது நிகழும் என்றும் எண் ஆகமம் 6:27 வசனத்தில் தொடர்ந்து ஆண்டவர் தாமே கூறுகின்றார். “இப்படியாக அவர்கள் தம்முடைய பெயரைக் கூறி வேண்டும்போது நான் அவர்களுக்கு ஆசி அளிப்பேன்” ஆண்டவர் யேசுவின் வல்லமையான பெயரை உறுதியான விசுவாசத்தோடு சொல்லிச் செபிக்கும்போது ஆண்டவர் தாமே இந்த ஆசீர்வாதங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் பொழியச் செய்வார்.

ஆண்டவரை உறுதியாக நம்புங்கள். அவரை இடைவிடாது தேடுங்கள் (1தெசலோ 5:17-18). அவரது வார்த்தைகள் உயிருள்ளவை, ஆற்றல்மிக்கவை. அவற்றை நம்புங்கள். இந்த ஆண்டு முழுவதும் இந்த வாக்குறுதிகளை அடிக்கடி நம்பிக்கையோடு, ஆண்டவர் யேசுவின் வல்லமையான பெயரை உறுதியான விசுவாசத்தோடு சொல்லிச் செபிக்கும்போது ஆண்டவர் தாமே இந்த ஆசீர்வாதங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் பொழியச் செய்வார்.

ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தும் சீனாய் மலையிலே உடன்படிக்கையின் நேரத்திலே கொடுக்கப்பட்டவை. இவை பாலைவனத்தின் பின்னணியிலேதான் கொடுக்கப்பட்டவை. அதாவது மனித உதவிகள் எதுவுமே இல்லாத நிலையிலேதான் மனிதன் கடவுள் பக்கம் திரும்புகின்றான். இறைவனைப் பற்றிய தேவையை உணர்ந்து அவரிடத்திலே சரணடைகின்றான். எப்பொழுதெல்லாம் மனிதன் அவநம்பிக்கையின் அடித்தளத்திற்குச் செல்லுகின்றானோ அப்பொழுது கடவுள் அவனைக் கைதூக்குகின்றார். ஏனென்றால், கடவுள் தாமே என்னை கைதூக்கினார் என்று உள்ளூர உணர்ந்து இறைவன் மட்டில் நன்றியுணர்வுள்ளவனாகவும் அவருக்கு மட்டுமே பிரமாணிக்கம் உள்ளவனாகவும் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக.

# ஆண்டவரின் திருக்காட்சி

எசாயா 60:1-6

எபே 3: 2-3, 5-6

மத் 2: 1-12

**கருப்பொருள் :** உலகின் ஒளியாம் இயேசுவைத் தேடி பயணம் செய்வோம்.

**முதலாம் வாசகம்:** யூதர் அல்லாத, பிற இனத்தைச் சேர்ந்த நாம் முதன் முதலாக கிறிஸ்துவை அறிந்த நாள் இன்று விழாவாக அமைய, இத்தினமே நாம் படைக்கப்பட்ட தினமாக, இருள் அகன்று ஒளி பெற்ற தினமாக காண்பிக்கப்படுகின்றது.

**இரண்டாம் வாசகம்:** கிறிஸ்துவின் நற்செய்தி யூதர்களுக்கு மட்டுமல்ல, எல்லா நாட்டவருக்கும் இனத்தவருக்கும் உரிய சொத்து என்று கூறுகிறார் தூய பவுல்.

**நற்செய்தி வாசகம்:** தெய்வீக ஒளி வழிகாட்ட, நமது பிரதிநிதிகளாக சென்றனர் ஞானிகள். இன்று மீண்டும் நம்மை இறைவன் அழைக்கின்றார்.

“தேடல் உள்ள உயிர்களுக்கே வாழ்வில் பசியெடுக்கும்” என்ற இக்காலக் கவிஞனின் யதார்த்த வரிகளை முழுவதும் உள்வாங்கி, மனித வாழ்வின் உண்மையான அர்த்தங்களைத் தேடுவதன் நியாய வாதங்களை உணர இன்றைய நாள் அழைக்கின்றது.

தேடல்கள் வெறுமனே கனிகளைச் சார்ந்தும், மாயைகள் மீதும், மெய்மைகளை அலட்சியம் செய்கின்ற உலகப் போக்குகளிலும் மேற்கொள்ளப்படும்போது வாழ்க்கைச் சக்கரம் தடம்புரண்டு, இலக்குகள் தொலைந்து, பொருளற்று, இருண்மைக்குள் நகர்ந்துவிடுகின்றது.

24 உயிருற்று 3



ஆனால், “இறை வாழ்வு” என்ற அகன்ற விருட்சத்தின் உண்மையான வேர்களைத்தேடி எமது பாதங்கள் செல்வதுதான் வாழ்வின் மிக உன்னதமான இலக்கை அடைவதற்கான ஒரே வழி.

பொதுவாக, வேர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவை. ஆனால் மரத்தின் உறுதிக்கும், இருப்பிற்கும் முதற்காரணமாக அமைப்பவை இந்த வேர்களே. அதுபோல், உலகின் பார்வைக்குத் தெரியாதவையும் புரியாதவையும் இறை வாழ்வின் உண்மைகளே! அவற்றை நோக்கியே எமது சுவடுகள் பயணிப்பதாக.

இப்புதிய ஆண்டை ஆரம்பிக்கும்பொழுது 3 ஞானிகளின் விழா முக்கியமானதாகிறது. இயேசுவின் பிறப்பு 2 விதத்தில் முன் வைக்கப்படுகிறது.

- 1) இடையர்கள் (ஏழைகள்) பிறப்பின் செய்திகேட்டு தமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தெளிவான அடையாளமான குழந்தையை நோக்கி நடக்கின்றார்கள்.
- 2) தொலைவில் உள்ள இந்த ஞானிகள் விண்மீனை மட்டும் காண்கின்றனர். மனித ஞானத்திலே கணக்கிட்டு, பயணத்தை ஆரம்பித்து ஏரோதின் மாளிகைக்கு வருகின்றார்கள். தேடலைப்பற்றி அறிமுகமில்லாதவர்களைச் சந்திக்கின்றார்கள். இவர்கள் சொன்னபின்னரே அவர்கள் தேடத்தொடங்குகிறார்கள். தேட ஆரம்பித்ததும் குழம்பி நிற்கிறார்கள். 2000 ஆண்டு திருச்சபை வரலாற்றிலும் இத்தகைய நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்த 2000 ஆண்டுகள் ஊடாக ஏழைகள் நற்செய்திப் பணியாளர்களின் செய்தியை ஏற்று குழந்தையை நோக்கி நடந்துள்ளனர். இயேசுவைக் கண்டு அனுபவித்துள்ளனர். ஆனால், மனுக்குலத்தின் பெரும் பகுதியினர் தங்கள் அறியாமையிலும் உலக இன்பங்களிலும் மூழ்கி சுகம் கண்டுகொண்டிருந்தனர்.

இந்நேரத்தில்தான் நூற்றாண்டின் செய்தி அறிவிக்கப் படுகிறது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் இவ் அற்புதமான ஒளியை நோக்கி நடந்து வருகின்றனர். இத்தகைய உண்மைக்கு திருச்சபை விழித்தெழு வேண்டும். பிரச்சனை என்னவென்றால் இப்பிரச்சினைபற்றி நாம் விழித்தெழுந்து உயிரூற்று 3



ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். எண்ணற்ற மக்கள் தேடிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். சிலவேளை அவர்கள் ஏரோதின் அரண்மனைபோன்று பிழையான இடங்களில் தேடுகிறார்கள்.

சிலவேளை நாமும் நம் வாழ்வுக்குத் தேவையான உண்மைகளைத் தவறான இடங்களில் தேடுகிறோம்.

நாம் ஒரு தெளிவான முடிவை எடுக்கவேண்டும்.

ஏரோதுடனும் அவனது அரண்மனையில் உள்ளோருடனும் சேரப்போகிறேனா? சேர்ந்து மேலோட்டமான உண்மைகள், உலக இன்பங்களோடு திருப்தியாக வாழப்போகிறேனா? இவ்வாறு வாழும்போது தேடலைத் தொடங்கும்போது குழம்பிப்போய் நிற்கின்றேனா? அல்லது நேர்மையான உள்ளத்தோடு தொடர்பான தேடலில் ஈடுபடுகின்றோமா? தொடர்பான தேடலில் ஈடுபடுவது முக்கியமானது. பலர் தொடர்ந்து தேடப் பயப்படுகிறார்கள். ஏனெனில், உண்மையைக் கண்டால் தமது வாழ்வை மாற்றவேண்டும். வாழ்வை மாற்ற மனமும் இல்லை, மனத்துணிவுமில்லை. எனவே, உலக இன்பம், உடல் இன்பங்களிலே சொகுசு கண்டு உண்மைமட்டில் கண்ணைமூடிக்கொண்டு வாழ்கின்றனர்.

இன்றைய விழா சுட்டிக்காட்டும் இன்னுமொரு முக்கிய உண்மை என்னவென்றால்

எண்ணற்ற மக்கள் தேடுகிறார்கள். இயேசுவையும் அவரது அனுபவங்களையும் தேடி எம்மிடம் வரும்போது அவற்றிற்கு இட்டுச்செல்லும் அடையாளமாய் விண்மீனாய் இருக்கின்றேனா? அல்லது நானும் குழம்பி என்னிடம் வருபவர்களையும் குழப்பிவிடுகின்றேனா? இத்தகைய அடையாளங்களாய் மாற நாம் என்ன செய்கின்றோம்? இந்த ஆண்டை எவ்வளவுக்கு நன்கு பயன்படுத்தப்போகிறோம்?...

# ஆண்டவரின் திருமுழுக்கு

எசாயா 42:1-4, 6-7; தி.ப 10: 36 - 38 லூக் 15:15-16, 21-22

**கருப்பொருள் :** தந்தையின் விருப்பத்திற்கு தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த இயேசுவைப்போன்று நாமும் வாழ அழைக்கப்படுகிறோம்.

**முதலாம் வாசகம்:** ஆடம்பரமின்றி, அமைதியாகப் பணிபுரிந்து உலகில் அறத்தை நிலைநாட்டுவான் பணியாளன். அவன் மனம் தளராது, ஊக்கம் குறையாது செயலாற்றுவான். இவ்வாறு இறையறிவில் நிறைந்த துன்பமும் பணியாளன் சேவை புரிவான் என்று எசாயா இறைவாக்கினர் முன் கூறினார்.

**இரண்டாம் வாசகம்:** கடவுளுக்கு ஏற்புடையதைச் செய்பவன் எவனும் அவருக்கு உகந்தவன் ஆவான். பரிசுத்த ஆவியால் திருப்பொழிவு பெற்ற கிறிஸ்து எசாயா முன் அறிவித்தது போல் எங்கும் நன்மை செய்து கொண்டே இருந்தார்.

**நற்செய்தி வாசகம்:** இயேசு திருமுழுக்குப் பெற்ற நிகழ்வு குறிப்பிடப்படுகிறது.

புனித ஜேன் பிரான்சிஸ் என்பவரை இறைவிருப்பத் திற்கமைய வாழும்படி புனித பிரான்சிஸ் டி சேல்ஸ் என்பவர் கூறிய கதை. இறைவனுக்கு முன்பாக நான் ஒரு மாடாக்குழிக்குள் வைக்கப்பட்ட சுருபம் போல் இருக்கின்றேன். யாராவது ஒருவர் அச்சுருபத்திடம் ஏன் இங்கே இருக்கின்றாய் எனக் கேட்டால், என் எசுமான் என்னை இங்கு வைத்ததனால் என அது பதில்கூறும். ஏன் நீ அசையவில்லை? எனக் கேட்டார் என் எசுமான் அதை விரும்பவில்லை என்று கூறும். இவ்விதம் அசையாதிருப்பதால் உனக்கு என்ன நன்மை? எனக் கேட்டால் நான் இங்கு எனக்காக இருக்கவில்லை. என் எசுமானின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றவே இருக்கின்றேன். நீ உன் எசுமானைக் காண முடியுமா? இல்லை. ஆனால், அவர் என்னை காண்பதே போதும். அவர் என்னை எங்கு வைத்தாரோ அங்கு நான் இருப்பது தான் அவரது மகிழ்ச்சி.

உயிரூற்று 3

27

“கிறிஸ்தவனே உன் மகத்துவத்தை உணர்ந்து வாழ்”

எமது மகத்துவத்தை நாம் உணராததால்தான் நாம் எப்படியெல்லாமோ நடக்கின்றோம். கிறிஸ்தவனின் மகத்துவம் திருமுழுக்கிலிருந்து வருகின்றது.

திருமுழுக்கு பல உண்மைகளை உள்ளடக்கிய ஒரு அருட்சாதனம். இன்று நாம் முக்கியமான ஒரு உண்மை பற்றி சிந்திப்போம். லூக்காஸ் நற்செய்தியின்படி இயேசுவின் திருமுழுக்கு யோர்தான் தொடக்கம் யெருசலேம் வரையும் நீடித்த ஒரு திருப்பயணம். லூக்காஸ் தனது நற்செய்தியிலே “ஜெருசலேமை நோக்கியவராய்” என்று அடிக்கடி கூறுகின்றார். அதாவது, இயேசு தனது பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பை நோக்கியவராய் பயணித்துக்கொண்டிருந்தார்.

இயேசுவின் இத்திருப்பயணம் ஒரு வெறுமையான பயணம் அல்ல. திருமுழுக்கிலே இயேசு “என் அன்பார்ந்த மகன்” என்று தந்தையால் அழைக்கப்படுகின்றார். “அன்பார்ந்த” என்ற சொல் பழைய ஏற்பாட்டு சாலமோனின் ஞான நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. இந்தப் பதம் மணமகனைக் குறிக்கின்றது. இந்தப் பதம் இயேசுவுக்கு சூட்டப்பட்ட ஒரு சிறப்புச் சொல் ஆகும். திருமுழுக்கிலே இயேசு பெற்றுக்கொண்ட இந்த அன்பார்ந்த என்ற சொல் தூய ஆவியின் தூண்டுதலால் இயேசுவின் வாழ்வு முழுவதும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இந்தச் சொல் தந்தையின் விருப்பத்திற்கேற்ப தன்னை முற்றுமுழுதாக அர்ப்பணித்து தந்தையை நோக்கி நடந்துவரும் மகனைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு தந்தையை நோக்கி நடந்துவரும் இந்த மகன்தான் திருவெளிப்பாடு 12:11 குறிப்பிடுகின்ற “செம்மறிப்புருவையாக” இருக்கின்றது. இயேசுவின் வாழ்நாள் முழுவதும் எதிரொலித்த இந்த அன்பார்ந்த மகன் என்ற சொல் யேசுவினுடைய செபம், போதனை, பரிவிரக்க செயல்கள் அனைத்திலும் வெளிப்பட்டன. அவரைச் சந்தித்தவர்கள் இதை உணர்ந்தார்கள்.

“அன்பார்ந்த மகன்” தான் திருவெளிப்பாடு கூறுகின்ற “பலியாகும் செம்மறிப்புருவை” ஆகின்றார். தூய ஆவி என்னும் நெருப்பிலும் “நெருப்பு” அன்புப்பலிப் பொருள் ஆகின்றார். இதுதான் திருமுழுக்கு. இயேசு “அன்பார்ந்த மகன்” என்ற வார்த்தையோடு தந்தையை நோக்கித் தொடங்கிய திருப்பயணம் ஆவியினுடைய தூண்டுதலால், செயலாற்றல் நிறைந்த ஒரு செயலாக இயேசுவின் மரணம், உயிர்ப்புவரை தொடருகின்றது. ஒவ்வொரு



சந்தர்ப்பத்திலும் தந்தையின் திருவுளத்திற்கேற்ப வாழ்வதற்கு வார்த்தை அழைக்கின்றது. வார்த்தையின் இந்த அழைப்புக்கு “ஆம்” என்று பதிலளிப்பது மிகக் கடினம்; பெரும் போராட்டம். இவ்வாறு பதிலளிக்கும் பொழுது தூய ஆவி புனிதப்படுத்துகின்றார். இவ்வாறு பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பிலே உச்சக்கட்டத்தை அடைகின்ற இந்தத் திருப்பயணம் திருவெளிப்பாட்டிலே “செம்மறியின் விருந்து” என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

இதைத்தான் புனித பவுல் உரோமர் 6:3 இல் “திருமுழுக்கினால் கிறிஸ்துயேசுவோடு இணைந்திருக்கும் நாம் அவருடைய சாவிலும் அவரோடு இணைந்திருக்கிறோம். இறந்த கிறிஸ்துவை மாட்சிமிகு தந்தை உயிர்த்தெழுச் செய்தார். அவர் உயிர்த்தெழுந்தது போலவே நாமும் ஒன்றித்து உயிர்த்தெழுவேம்” என்று கூறுகிறார். கிறிஸ்துவின் மரணம், உயிர்ப்பிலே ஒவ்வொரு அருட்சாதனத்திலும் நாம் பங்குபற்றுகிறோம். ஆனால், மிகச் சிறப்பாக திருமுழுக்கிலே இயேசுவின் மரணம், உயிர்ப்பிலே பங்குபற்றி புதுவாழ்வுக்கு வருகின்றோம்.

இயேசுவின் திருமுழுக்கின்போது நிகழ்ந்தவை எம் ஒவ்வொருவரது திருமுழுக்கின்போதும் நிகழ்கின்றன. குறிப்பாக “நீரே என் அன்பார்ந்த மகன் / மகள்” என்ற தந்தையின் குரல் கேட்கின்றது. எவ்வளவுக்கு தந்தையின் இக்குரலை உள்ளத்தில் உணர்ந்து அதற்கேற்ப வாழுகின்றோம்? முக்கியமாக ‘ஆம்’ என்று சொல்லக் கடினமான நேரங்களில் ஆண்டவர் அருளோடு முயற்சிக்கின்றோம்? எமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தந்தையின் விருப்பப்படி நடந்து தந்தையை நோக்கி நடந்துவருகிறோம்?

இவ்வாறு ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் உலக ஈர்ப்புக்கள், எமது இச்சைகளை மறுத்து கிறிஸ்துவின் அழைப்புக்கு ஏற்றவர்களாக கிறிஸ்தவன்/ள் என்னும் எமது மகத்துவத்தை உணர்ந்து நாம் பெற்ற திருமுழுக்குக்கு ஏற்றவாறு வாழுவோம்.



# திருநீற்றுப் புதன்

யோவேல் 2:12-18; 2கொரி 5:20-6:2; மத் 6:1-6, 16-18

கருப்பொருள் : வேண்டியது வாழ்க்கை மாற்றம்

1ம் வாசகம் : உங்கள் உடைகளைக் கிழித்துக்கொள்ள வேண்டாம்.  
உங்கள் இதயத்தைக் கிழித்துக் கொள்ளுங்கள்.

2ம் வாசகம் : கடவுளோடு ஒப்பரவாகுங்கள். இதுவே தகுந்த காலம்.

நற்சிவ்தி வாசகம் : மறைவாய் உள்ளதைக் காணும் உங்கள் தந்தையும்  
உங்களுக்கு ஏற்ற கைமாறு அளிப்பார்.

ஏன் இந்த 40 நாட்கள்?

- 1) நோவாவின் நாட்களில் 40 இரவும் பகலும் மழை. தொ.நா. 7:4 ஏன்? தீயவர்களின் அழிவின் பின் நல்லவர்கள் கடவுளைச் சந்திக்க.
- 2) இஸ்ராயேல் மக்கள் பாவைவனத்தில் 40 வருடங்கள் பயணம் செய்தார்கள். புதிய வானம் புதிய பூமியைக் காண.
- 3) மோயீசன் சீனாய் மலையில் 40 பகலும் 40 இரவும் செலவிட்டார் (வி.ப. 24:18) படைத்தவரைப் பார்க்க, அவருடன் பேச
- 4) எலியாஸ் ஆண்டவரின் அப்பத்தை உண்டு 40 பகலும் 40 இரவும் பயணம் செய்தார். 1 அரசர் 19:8 அழைத்த இறைவனைச் சந்திக்க.
- 5) நினைவே மக்களும், மன்னலும் 40 நாட்கள் உண்ணா நோன்பு இருந்தனர் யோனா. 3:4 இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்க.
- 6) இயேசு பாவைவனத்தில் 40 பகலும் 40 இரவும் செலவழித்தார் மத். 4:2 நமக்கு மீட்பை விடுதலையைப் பெற்றுத்தர.

விவிலியத்தில் இந்த நாற்பது நாட்கள்

புனித நாட்கள். பல புனித நோக்கங்களை அடைய நாம் பயன்படுத்துகிறோம்.

இது புனித காலம். அருளின் காலம்.

நம் வாழ்வில் பல மாற்றங்களை மேற்கொள்ளுகின்றோம்.

வெளிமாற்றங்கள். ஆலயத்தில்

- ஊதா

- அலங்கரிப்பு குறைப்பு

ஒறுத்தல்

- ஒரு சந்தி

- சிலுவைப்பாதை

அடிப்படைத் தேவையானது

- மனமாற்றம்

யோவேல் உங்கள் உடைகளையல்ல, உள்ளங்களை கிழித்துகொள்ளுங்கள் என்று கூறுகிறார்.

அதற்கு வழி என்ன ?

இறைவார்த்தையைக் கேட்போம் (நோன்பின் அர்த்தம்)

செபம் - வார்த்தை வழி வாழ வரங்கேட்போம்

தபம் - - நோன்பு - செபமும் நோன்பும் அருளுக்கு இரு கண்கள்

வேண்டியது வாழ்க்கை மாற்றம்

உன் உள்ளத்தை செம்மைப்படுத்துவதற்கு, விபூதி பூசினால் எப்படி? கல்லறைக்கு வெள்ளையடித்த கதையாகும். உண்ணா நோன்பிருந்து, அழுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தால் போதுமா? முழு இதயத்தோடு ஆண்டவனிடம் திரும்ப வேண்டாமா? (யோவா 2:12)

செபம், தவம், சிலுவைப்பாதை, யாத்திரை செய்தால் என்ன? ஆண்டவா! ஆண்டவா! எனக்குரல் எழுப்பியபோதும் உன் இதயம் ஆண்டவரிடமிருந்து தொலைவில் இருந்தால் எப்படி?

வாழ்வில் வசந்தம் பிறக்க உமது இதயத்தைக் கிழித்துப் பாரும். ஞானம் பிறக்கும். மனம் மாறி நற்செய்தியை நம்புவீர். இவ் அருளின் காலம் நம் வாழ்வில் மாற்றத்தை உருவாக்கி உயிர்ப்பின் மூலம் கிறிஸ்து தரும் புதிய வாழ்வை வாழ்வோம்.

# தவக்காலம் 1ம் ஞாயிறு

உப : 26:4-10; உரோ 10:8-13; லூக்கா 4-8-11

**கருப்பொருள் :** எமக்கு வரும் சோதனைகள் நின்று வெற்றிபெற இறைவன் ஆற்றல் அளிக்கிறார்.

**1ம் வாசகம் :** புனித பூமியைக் கொடுத்த இறைவனுக்கு நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்காகவும் அவரே அனைத்தினுடையவும் உரிமையாளர் என மக்கள் உணர்வதற்காகவும் அறுவடையின் காணிக்கை செலுத்தப்பட்டது.

**2ம் வாசகம் :** மக்கள் மனம் மாறக்கூடும், ஏமாறக்கூடும். கிறிஸ்துவின் மேல் விசுவாசம் கொள்பவனை இறைவன் ஏமாற்றமாட்டார்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** பாலைவனத்திற்கு பரிசுத்த ஆவியால் வழிநடத்தப்பட்ட இயேசு அங்கு 40 நாள் அலகையினால் சோதிக்கப்படுகிறார்.

இறை தந்தையை இஸ்ராயேல் மக்கள் “நினைவு கூறுதலின் கடவுள்” என்றே கூறினார்கள். விவிலியத்தின் மக்கள் “நினைவின்” மக்கள். இஸ்ராயேல் மக்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் பாஸ்காவை தங்கள் குடும்பங்களிலே நினைவு கூரப் பணிக்கப்பட்டார்கள். இயேசுவும் “இதை என் நினைவாகச் செய்யுங்கள்” என்றார். எனவே, அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை அடைந்ததை எவ்வேளையிலும் நினைவு கூரும் மக்கள் விவிலியத்தின் மக்கள். இன்றைய முதல் வாசகம் இதைத்தான் கூறுகின்றது. இஸ்ராயேல் மக்களின் விடுதலை வாழ்வு நீண்டதொரு வரலாற்றைக் கொண்டது. அவர்கள் அசீரிய, பபிலோனிய படைகளால் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டார்கள். ஜெருசலேம் அழிக்கப்பட்டது. ஆதன்பின் ஐந்தாசுமத்தையும் சங்கீதங்களையும் மட்டுமே நினைவு கூருதலுக்காகப் பயன்படுத்தினர். இவற்றிற்கு இடையே தங்களுடைய விடுதலையை குறுகியகால நினைவாக நினைவுபடுத்திக் கொண்டார்கள்.



இன்று நாமும் எமது பாரம்பரியங்களை இழந்தவர்களாக வரலாற்றுக்கு முந்திய நிகழ்வுகளையே நினைவுகூருகின்றவர்களாக இருக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். இன்று எமது மக்களில் 2/3 பகுதியினர் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் என்ற பெயரோடு வாழ்பவர்கள். அவர்களும் நாமும் எமது அடி வேர்களை இழந்தவர்களாக, அலகையின் சக்திகள் மத்தியிலே எமது தாயகமாகிய விண்ணகத்தை தேடிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த பின்புலத்திலேதான் இன்றைய நற்செய்தியில் கூறப்படுகின்ற எமது அடிப்படைச் சோதனைகளை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

மூன்று சோதனைகளிலும் அலகை இயேசுவிடத்தில் “நீர் இறைமகன் என்றால்” என்ற சொற்களை வைத்தே சோதிக்கின்றது. எமது வாழ்க்கையிலும் எது எமது அடிப்படை அழைப்போ அதை வைத்துக் கொண்டே அலகை எம்மைச் சோதிக்கின்றது; அலைக்கழிக்கின்றது.

இன்றைய நற்செய்தி கூறும் சோதனைகளை பின்வரும் 3 கருப்பொருளில் கூறலாம்.

- 1) பொருளாதார சோதனை
- 2) அரசியல் சோதனை
- 3) ஆன்மீக சோதனை

### பொருளாதார சோதனை :

கல்லை அப்பமாக்கும்படி அலகை சோதிக்கின்றது. இயேசு தன்னுடைய வல்லமையை அதிகாரத்தை தன்னுடைய நன்மைக்காக தவறான விதத்திலே சோதிக்க கேட்கின்றது. இந்த சோதனை இயேசு சிலுவையில் தொங்கும் வரைக்கும் நீடித்தது. “நீ கடவுளின் மகனானால் சிலுவையில் இருந்து இறங்கி வா” (மத். 27:40). தன்னை மையப்படுத்துவதன் மூலமாக தான் ஒரு மெசியா என்பதை நிரூபிக்க கேட்கின்றது.

இன்றைய எமது சோதனையும் எமது பொருளாதார நிலையைப் பற்றியது. அன்று அலகை கூறிய “அப்பம்” இன்று எமக்கு தொழில் நுட்பமாக மாறிவிட்டது. இன்று தொழில் நுட்பம் மட்டும் நமக்குப் போதும். தொழில்நுட்பத்தினால் மட்டும் நீ வாழலாம். வின்வெளிப்பயணம் தொடக்கம் அன்றாட வாழ்வுவரை தொழில் நுட்பமே. கணனி, தொலைபேசி, இணையத்தளம், இயந்திர மனிதன் றோபோ என்று எமது வாழ்வு நிறைந்து விட்டது. இன்று தொழில்நுட்பம்தான் உலகின் பொருளாதாரம், அரசியல், சமயம் அனைத்தையும் கையாளுகின்றது. இதனால் நிறைய சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு உயிருற்று 3



விட்டன. அன்று கல்லை அப்பமாக்குவது முடியாத காரியமாக இருந்தது. ஆனால், இன்று விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப முன்னேற்றத்தினால் கல்லை அப்பமாக்கும் சாத்தியக்கூறுகள் கூட இருக்கின்றன.

அரசியலைப் பொறுத்தவரையில் போர் தொழில்நுட்பம், சித்திரவதை, சக்திவாய்ந்த அணு ஆயுதங்கள் என்று மலிந்து நிறைந்துவிட்டன. சமயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அதற்கு நவீன போர்வைகள் எல்லாம் கிடைத்துவிட்டன. இன்றைய சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுக்க இறைவார்த்தையும் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துகின்றது. விஞ்ஞானிகளும் விவிலியத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இறைவார்த்தையும் சமயப் பிரசாரங்களும் பல்வேறு வடிவங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எனவே, இந்த சோதனைகளை இனங்கண்டுகொள்ள வார்த்தையின் ஒளி தேவை. இதைத்தான் இயேசு பயன்படுத்துகின்றார்.

### அரசியல் சோதனை :

அரசியல் என்பது அதிகாரம். இந்த அதிகாரம் திருச்சபைக்குள்ளும் திருச்சபைக்கு வெளியிலும் கோரத் தாண்டவமாடுகிறது. அரசியல், அதிகாரம், பேராசை இவைகளெல்லாம் ஒன்றோடொன்று பின்னிப்பிணைந்தவை. மக்களை மீட்கும் பணி சிலுவையின் வழியாகவே என்பதை தெளிவாகத் தெரிந்து வந்தவர் இயேசு. அவரிடம் இருளின் தலைவனாகிய அலகை “முழு அதிகாரத்தையும் அவற்றின் மேன்மையையும் உமக்கு கொடுப்பேன். என்னை விழுந்து வணங்கினால் மட்டும்.” என்று கூறுகிறது. இன்றும் அரசியல், அதிகாரம், பேராசை என்று மக்கள் இழுபட்டுப் போகும்பொழுது - ஓடித்திரியும் பொழுது, ஆண்டவர் இயேசு “உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரை மட்டுமே வணங்குவாயாக” என்றார். அதாவது, முற்றுமுழுதாக பிளவுபடாத உள்ளத்தோடு இறைவனுக்கு எம்மை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அல்லாவிட்டால் எம்மை அறியாமலே, இனம்புரியாமலே வேறு குட்டித் தெய்வங்கள் எமக்குள் புகுந்துவிடும் என்று கூறுகின்றது.

### ஆன்மீக சோதனை :

பரபரப்பூட்டும் நிகழ்வுகள் மூலமாக இயேசு தன்னை இறைமகன் என்று சோதிக்க கேட்கின்றது. இந்த ஆன்மீக சோதனைதான் சோதனைகளின் இறுதியான சோதனை. அதேவேளை இதுதான் பெரிய இராஜதுரோகமாகவும் இருக்கின்றது. அதாவது, நல்ல காரியங்களை பிழையான நோக்கத்தோடு செய்கின்றது.

இன்று சமய அனுபவங்களுக்கு சரியான விளக்கங்கள் தேவை. இன்று பல விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டு மக்கள் ஒரு மயக்க நிலைக்கு உள்வாங்கப்படுகிறார்கள். எனவே தான், நாம் தூயமனத்தோடு, உண்மையான செபத்திலும், கட்டுப்பாட்டிலும் தவ வாழ்விலும் இந்தக் காலத்தையும் இனிவரும் காலத்தையும் கழிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் இந்த சோதனைகளுக்குள் இனம் தெரியாமலேயே அகப்பட்டு விடுவோம்.

தொடக்க காலத்தில் கிறிஸ்தவம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் இயக்கமாக இருந்தது. முதலில் அது அடிமைகள், விடுவிக்கப்பட்டவர்கள், எந்த உரிமையுமற்ற ஏழை மக்கள் ஆகியோரின் இயக்கமாக தோன்றியது என்கிறார் ஃப்ரட்ரிக் எங்கல்ஸ்.

## தவக்காலம் 2ம் ஞாயிறு

தொ.நா 15 : 5-10;17-18

மலிப் 3:17-1-4;

லூக்கா 9:28-36

கருப்பொருள் : இறைவனின் தூய சாயலாக நாம் எம்மை மாற்றிக்கொள்ள தவக்காலம் அழைக்கின்றது.

1ம் வாசகம் : சொந்த நாடின்றி, வீடின்றி, வாரிசின்றித் திரிந்த விசுவாசிகளின் தந்தையாகிய ஆபிரகாம் இறைவனிடம் முறையிட்டார். இறைவன் ஆபிரகாமோடு உடன்படிக்கை செய்தார்.

2ம் வாசகம் : கிறிஸ்துவின் சிலுவை வழியாகவே நாம் மீட்பு பெறுகின்றோம். கிறிஸ்துவின் சாயலாக மாறும்வரை நன்மை செய்பவர்களைப் பின்பற்றி நன்மை செய்வதில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

நற்செய்தி வாசகம் : இயேசு மலைமீது ஏறி அவருடைய மாட்சிமையை வெளிப்படுத்த, மேகம் நிழலிட, வெண்மையாய் ஒளி வீச காணப்பட்டார்.

**உருமாற்றம் பெறும் பலிப்பொருள்**

கல்தேயரின் ஊர் என்ற நகரத்திலிருந்து புறப்பட்ட ஆபிரகாமை கடவுள் ஆசீர்வதிக்கின்றார். ஆனால், இந்த ஆசீர்வாதம் தம்மைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலமாகவே கிடைக்கின்றது. அநேகமாக ஆண்டவர் அழைப்பதற்கு 3 வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே தன்னுடைய பலி வாழ்வை ஆபிரகாம் தொடங்கிவிட்டார். முதலாவது வாசகத்திலே



குறிப்பிடப்படுகின்ற இளம்பசு, வெள்ளாடு, செம்மறிஆடு, காட்டுப்புறா, மாடப்புறா என்பவற்றை 2 கூறுகளாக வெட்டி பலி ஒப்புக்கொடுத்தார். இவைகளெல்லாம் கல்தேய தேசத்தில் பிறந்து அவரோடு வழி நடந்து வந்த அவர் விரும்பி வளர்த்த பிராணிகள். இந்த விரும்பி வளர்த்த பிராணிகளைத்தான் அவர் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது.

2வது வாசகத்திலே “கிறிஸ்து நம்மை மாட்சிக்குரிய தனது உடலின் சாயலாக உருமாற்றுவார்” என்றுள்ளது. இன்று விளம்பரங்களின் மூலமாக உடலை மிக உயர்வான, அற்புதமான விதத்தில் காட்டும் முயற்சி நடக்கின்றது. ஆனால், வாழ்விலே நாங்கள் எதிர்மறையானவற்றைத்தான் அதாவது நோய், பிணி, சாவு என்பவற்றைத்தான் காணுகின்றோம். எமது உடலை சரியான விதத்தில் கையளிப்பதன் மூலம் ஒரு புதிய உறவை உண்டாக்க முடியும். எம் ஒவ்வொருவருடைய உடலும் மாட்சிமைக்குரிய கிறிஸ்துவின் சாயலாக உருமாறுகின்றது. இயேசுவின் உடல் குத்திப் பிளக்கப்பட்டது.

இன்று உடலைப் பொறுத்தவரையில் இரு வேறுபட்ட துருவ நோக்கங்களை நாங்கள் பார்க்கலாம்.

- 1) மனித உடலை மிக உயர்ந்த நிலையிலே வைத்துக் காட்டுகின்ற உடல் கலாச்சாரம் / அழகுக் கலாச்சாரம்.
- 2) அதற்கு எதிர்மறையாக உடலின் சிதைவு. நாம் காணும் இவை மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஆசைகளால் நோய், பிணி, சாவு என்பவற்றை விளைவிக்கின்றன. உலகம் விரும்பாத உண்மையாகிய சாவு இந்த அழகுக் கலாச்சாரத்துக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைக்கின்றது. அதேவேளை இந்த உடல் பலிப்பொருளாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படுமென்றால் அது அழியாத, மகிமைப்படுத்தப்பட்ட உடலாக உயிர்த்த கிறிஸ்துவின் உடலை ஒத்ததாக மாறுகின்றது.

இன்றைய நற்செய்தி பலிப்பொருள் மூலமாக ஏற்படும் உருமாற்றம் பற்றிக் கூறுகின்றது. இன்று பலி என்ற அம்சம் படிப்படியாக மங்கி, சொகுசு, இன்பவாழ்க்கைக்கான முயற்சிகள் தோன்றுகின்றன. இந்த முயற்சியால்தான் எம்மைப் பலியாக்கும் வாழ்வு பெரும் வீழ்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. இதன் விளைவாக எமது வாழ்விலே மாற்றம், உருமாற்றம் எதுவும் ஏற்படுவது இல்லை. அன்னை திரேசா போன்றவர்களுடைய அர்ப்பண வாழ்வை நாம் பார்க்கின்றோம். அவர்கள் உலகத்திலுள்ள வறுமை, கொடுமை, துன்ப உயிசூற்று 3

துயரங்களைப் பார்க்கின்றனர். அவர்களது உள்ளத்திலே இவை, பரிவு, இரக்க உணர்ச்சியை எழுப்புகின்றன. புனிதர்கள் இப்படிப்பட்ட அன்பினாலேயே தூண்டப்பட்டு தம்மை அர்ப்பணிக்கின்றார்கள்.

இன்று இப்படியான உருமாற்றத்தை நாம் காணுவதில்லை, ஏனென்றால், அர்ப்பணப்பலி, வாழ்வு என்பவை அர்த்தமற்றவையாகத் தோன்றுகின்றன. பெரும் ஆவலோடும், ஆரவாரத்தோடும் நாங்கள் தொடங்குகின்றோம். ஆனால், தொடருவதில்லை. எம்மைப் பலிப்பொருளாக்கும் உந்துதல் இன்று குறைந்துவிட்டது.

தபேர் மலையிலே பேதுரு, யாக்கோப்பு, யோவான் என்பவர்கள் “ஆண்டவரே நாம் இங்கேயே இருப்பது நல்லது. மூன்று கூடாரங்களை அமைப்போம்” என்று கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் தமக்கென ஒரு திட்டத்தைப் போடுகின்றார்கள். ஆனால், கடவுளின் திட்டம் அதுவல்ல. அவர்களின் நிஜமான வாழ்க்கைக்கு இறங்கி நாளாந்த சிலுவைகளைச் சுமக்க வேண்டும், பலியாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உருமாற்றம் ஏற்படும் என்று இயேசு கூறுகின்றார்.

இன்று மக்கள் கடவுளின் திட்டத்துக்கு தம்மைக் கையளிக்க மனமில்லாமல் இருக்கின்றார்கள். எம்முடைய திட்டங்கள் எல்லாம் இன்பம், சொகுசு, இலேசான வாழ்வு, அதிகாரம் என்பவற்றையே மையமாகக்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால்தான் நாம் உருமாற்றம் பெறுவதில்லை. உயிர்த்த இயேசுவின் பிரதிபலிப்புக்களாக நாம் மாறுவதில்லை. அப்படி முயற்சியெடுத்தாலும் உலகப் போக்கிலேயே சாதனைகளைப் படைக்க முயற்சிக்கின்றோம். இவைகள் நம்மைப் பரிதாபமான முடிவுக்கு கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்றன. இன்று அர்ப்பணம் எல்லா நிலையிலுள்ளவர்களுக்கும் கடினமானதாக, பெரும் சவாலாக மாறிவிட்டது. மனைவி கணவனுக்கு, கணவன் மனைவிக்கு, பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு, பிள்ளைகள் பெற்றோருக்கு கையளிக்க மறுக்கின்றோம்.

அர்ப்பணம் என்றதும் அது எமது சுதந்திரத்தை இழக்கின்ற ஒன்று என நினைக்கின்றோம். இது இறைவனோடு கொண்டுள்ள உறவிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. அர்ப்பணம் மூலம் எமது சுதந்திரத்தை இழந்து, மகிழ்ச்சியையும் இழப்பதாக நினைக்கின்றோம். கிறிஸ்துவின் நிபந்தனையில்லா அன்புக்கு எம்மை அர்ப்பணிக்கும்போது, கிறிஸ்துவிலே ஒரு முழு விடுதலையைப் பெறுகின்றோம். ஏனென்றால், அத்தகைய தற்கையளிப்புத்தான் தான் இறைவன் நமக்கென வைத்திருக்கும் திட்டத்துக் ஏற்ப நம்மை வாழவைக்கின்றது. அதுதான் எமக்கு மகிழ்வை, நிறைவைத் தருகின்றது.



இறைவனுக்குத் தன்னை அளிப்பதுதான் ஒப்படைப்பு. நெஞ்சறிய இறை அன்பில் பங்குகொள்வதுதான் ஒப்படைப்பு. இறைவன் தரும் அன்புக்கொடைக்கு ஒருவன் / ஒருத்தி தன்னை நெஞ்சறிய திறந்துவிடுவதுதான் ஒப்படைப்பு. ஆகவே, தனது முயற்சிகளைவிட இறையருளில் அதிகளவு நம்பிக்கை வைக்க நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம். எம்மை அந்த அன்பின் அழைப்பிற்கு “ஆம்” என்று எம்மை இணைக்கும்பொழுது வரும் இடர்களைத் துணிந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் செயல்தான் அர்ப்பணம். அந்த அர்ப்பணத்தை வாழ முயலும்போது சில பண்புகள் தானாகவே தோன்றுகின்றன. அவைதான், அமைச்சல், ஏழ்மை, கற்பு என்பன. இவை துறவிகளுக்கு மாத் திரமல்ல, எல்லா கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டிய பண்பு. அமைச்சல் என்ற சொல் obedience என்ற ஆங்கிலச் சொல்லிருந்து வருகின்றது. இந்த ஆங்கிலச் சொல் Ob-audire என்ற இரண்டு இலத்தீன் சொற்களின் வேர்களிலிருந்து வருகின்றன. அதன் அர்த்தம் செவிமெடுத்தல் ஆகும். கடவுளின் திருவுளத்திற்கு என்றும் செவிமெடுப்பேன் என்பதாகும். ஒரு தொடர் மனமாற்றத்தில், ஒரு தொடர் அழைப்பு, ஒரு தொடர் அழைப்புக்குத் தொடர்ச்சியான செவிமெடுப்பு அவசியம். நிலத்தில் காதை வைத்துக் கேட்கவேண்டும். மக்களின் குரலைக் கேட்கும் அளவுக்குத்தான் இறைவனின் குரலைக்கேட்க முடியும்.

இறைவனின் திருவுளத்திற்கு செவிமெடுப்பதாய் இருந்தால் நான் என்னை வெறுமையாக்க வேண்டும். எனது பிடிப்புக்கள், பற்றுக்கள், சொத்துக்கள் முதலானவற்றிலிருந்து, என்னை வெறுமையாக்க வேண்டும். இதுதான் வறுமை. இவற்றையெல்லாம் நான் விட்டுவிட்டு வந்தாலும் என்னுடைய கவலைகள், நோவுகள், தவிப்புக்கள், கனவுகள், பழக்கங்கள், பழிவாங்கல்கள், பாலியல் பிடிப்புக்கள், குடிப்பிடிப்புக்கள் தொடருமென்றால் இறைகுரலைக் கேட்க இவை தடங்கலாகவே அமையும். ஒவ்வொருவரும் நமது பிடிப்புக்கள், பற்றுக்கள், எவை என்று இனங்கண்டு அவற்றிலிருந்து விடுபட்டு நம்மை வெறுமையாக்குவது அவசியம் அப்பொழுதுதான் நம்மில் உண்மையான உருமாற்றம் நடைபெறும்.



# தவக்காலம் 3ம் ஞாயிறு

வி.ப. 3:1-8, 13-15      1கொரி. 10: 1-6, 10-12      லூக். 13: 1 -9

**கருப்பொருள் :** எமது மனமாற்றத்தை செயலிலே காட்டுவதே தவக்காலத் திற்குரிய பண்பு

**1ம் வாசகம் :** இறைவன் தன் மக்களை ஒன்று சேர்த்து, பார்வோனிடமிருந்து அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலை பெற மோயிசனை தயாரித்து அனுப்பினார்.

**2ம் வாசகம் :** மேகத்தூணின் கீழ் நடந்தனர்; செங்கடலை விந்தையாக கடந்தனர்; மன்னா எனும் உணவை உண்டனர். ஆனாலும், தீயனவற்றை இச்சித்ததனால் மாண்டனர். மோயிசனோடு மக்கள் பாலைவனத்தில் நடத்திய வாழ்க்கை நமக்கு அறிவு புகட்டும் படிப்பினையாக எழுதப்பட்டது.

**நற்செய்தி வாசகம் :** பிலாத்துவின் கட்டளைப்படி கொல்லப்பட்ட கலிலேயர்; கோபுரம் சரிந்து 18 பேர் பலியானது; கனிகொடாத அத்திமரத்தின் கனி ஆகிய அதிர்ச்சிக்குரிய நிகழ்வுகள் நற்செய்தியில் கூறப்பட்டு, “மனம் திரும்பாவிடில் நீங்கள் எல்லாரும் அவ்வாறு அழிவீர்கள்” என எச்சரிக்கை விடப்படுகிறது.

பலருக்கு இறைவனுடைய அனுபவம் திடீரென வருவதில்லை. அது நீண்ட தொடர்ச்சியான தேடல் மூலமாகவே கிடைக்கின்றது. மோயிசனுக்கு கிடைக்கின்ற வெளிப்பாடு பற்றி இன்றைய வழிபாடு நமக்கு கூறுகின்றது. அந்த வெளிப்பாடு ஒரு மனிதனை அவனுடைய ஆதி மூலத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. தன்னை வெளிப்படுத்துகின்ற கடவுள் மோயிசனோடு நித்தியத்திற்கும் உறவுள்ளவர். ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோப்பின் கடவுள்.

---

அவர் தன்னை வெளிப்படுத்துவது மோயீசனையும் அவர் மக்களையும் விடுவிப்பதற்காகவே. மோயீசனுக்கு அது எரியும் முப்புதரின் நடுவே தோன்றுகின்ற தேவதூதர். அதன்பின்னே வருகிற இறைவனின் குரல் கேட்கின்றது. அவர் ஓர் இறைதூதராயிருக்க விரும்பினால் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்தி இறைவனின் கட்டளைகளை ஏற்று அந்தக் கட்டளைகளோடு அவரது திட்டத்துக்குள் ஒன்றாக வேண்டும். இது இறைவன் தன் துன்புறும் மக்களுக்கு வைத்திருக்கும் திட்டமாகும்.

அவர்கள் எங்கிருந்தாலும் மனம் திரும்பி பாவ உலகிற்கு தங்கள் புறமுதுகு காட்டி அவர் காட்டுகின்ற புதிய பூமியை நோக்கி நடக்க வேண்டும். உலகில் நடக்கும் சம்பவங்கள் அனைத்தையும் வெறும் வரலாற்று நிகழ்வுகளாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இயற்கை மரணமென்றாலென்ன, போர் என்றால் என்ன வெறுமனே அரசுகளினால் நிகழ்த்தப்படுபவை அல்ல. அவற்றிற்குப் பின்னே காணப்படும் அர்த்தத்தை விளக்கிக் கொள்வதற்கு உண்மையான மனமாற்றமும், அதனால் ஏற்படுகின்ற இறைவனுடைய விளக்கமும் தேவை.

எகிப்தில் நடக்கப்போவதைப் பற்றி இறை ஒளியில் வைத்து நடக்க மோயீசன் அழைக்கப்படுகின்றார். பிலாத்துவின் காலத்தில் நடந்ததும், இயேசுவின் காலத்தில் நடந்ததும் இன்று நடப்பவை பற்றியும் இவ்வாறே புரிந்து வாழ இயேசு நம்மை அழைக்கின்றார்.

மனமாற்றத்தை வலியுறுத்தி இயேசு பலன் கொடாத அத்தி மரத்தின் உவமையைக் கூறுகின்றார். அத்திமரம் பெறுமதி மிக்க ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. அதை திராட்சைத் தோட்ட உரிமையாளர் நட்பார். அது திராட்சைத் தோட்டத்திலே நின்றது. அதாவது திராட்சைக் கொடி நடப்பட்ட அதே நிலம், அதே பசளை, மண், உரம், தண்ணீர், சூரிய வெளிச்சம் அனைத்தும் கிடைத்தன. ஆனாலும், எந்தவித பலனுமில்லை. இன்று இறைவன் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் அதே அழைப்பு, அருள், சந்தர்ப்பம், அனைத்தையும் கொடுத்து எம்மை பராமரிக்கிறார். நான் எவ்வளவிற்குப் பலன் கொடுக்கின்றேன்? இறைவனின் பொறுமையை நான் நீண்ட காலத்துக்கு சோதிக்கக்கூடாது.

# தவக்காலம் 4ம் ஞாயிறு

தொ.நா 5 : 9,10-12;2 கொரி 5:17-21; லூக் 15:1-3, 11-32

கருப்பொருள் : இறைவன் எம்மை மன்னிப்பது போல நாமும் பிறரை மன்னிக்க வேண்டும்.

1ம் வாசகம் : “உங்கள் மேல் இருந்த பழியை நாம் நீக்கிவிட்டோம்” என்ற வார்த்தைகள் இறைவன் எமக்கு அருளும் மறுமலர்ச்சியின் வசதியையும் எமது மனமாற்றத்தின் அழைப்பையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

2ம் வாசகம் : கிறிஸ்து வழியாக இறைவன் மன்னித்து தம்மோடு ஒப்புவாக்கினார் என்று கூறும் புனித பவுல் கடவுளோடு ஒப்புவாருங்கள் என எம்மை அழைக்கின்றார்.

நற்செய்தி வாசகம் : ஒப்புரவு செய்தியை ஒப்படைக்கும் ஞாயிறு இது. தந்தையோடு பிள்ளை ஒப்புரவாகும் உவமை நற்செய்தியில் இடம்பெறுகிறது.

நாங்கள் திருமுழுக்கின் மூலம் கிறிஸ்தவர்கள் ஆக்கப்பட்டாலும் உலகத்துள் வாழ்வதன் நிமித்தம் அதன் பாவக்கறை படிந்த அவமானத்தின் சின்னங்களையே அணிந்து கொள்ளுநோம். 400 வருடங்களாக எகிப்தின் பாவ அரசாட்சியின் கீழ் வாழ்ந்துவந்த இஸ்ராயேல் மக்களின் அவமானத்தையே மோயீசன் நினைவூட்டுகிறார். அதை அகற்றுவதற்கு 40 வருடங்கள் பிடித்தன. நாம் அதை 40 நாட்களில் செய்யப்பார்க்கிறோம்.

1ம் வாசகத்தில் எகிப்தியருடைய அவமானம் குறிக்கப் படுகிறது. அவர்கள் புதிய நாட்டில் காலடி எடுத்து வைக்குமுன் அவர்களுடைய கடந்தகால அவமானம் நீக்கப்பட வேண்டும்.

42 \_\_\_\_\_ உயிஞற்று 3



இந்த அவமானம் அவர்கள் தம் நாட்டில் செய்யும் வேலையோடு சேர்ந்து போகிறது. அவர்களுடைய அவமானம் எடுக்கப்படுவது அவர்களுக்குப் புதிய பணி கொடுப்பதற்கு முன் அடையாளம்.

அவர்கள் கானான் நாட்டில் நுழைந்து மீண்டும் வேலைசெய்யத் தொடங்குகிறார்கள். இதற்கு முன் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது அடிமைத்தனத்தின் உணவு. இப்பொழுது அவர்களுக்குக் கிடைப்பதோ சுதந்திரத்தின் உணவு. இந்த உணவு புதிய பொறுப்புக்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

2ம் வாசகம் இப் புதிய பணிபற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இப்புதிய பணி ஒப்பரவுப்பணி.

இந்த ஒப்பரவுப்பணி கிறிஸ்துமூலம் தந்தையோடு கொள்ளவேண்டிய புதிய உறவுக்கு வழிவகுக்கிறது.

புதிய உணவாகிய நற்கருணையும் இந்த ஒப்பரவின் மூலம் கடந்த காலத்தில் நமக்கு ஏற்பட்ட அவமானத்தை நீக்குகிறது. இது பழைய பாவங்களை மீண்டும் மீண்டும் நாம் செய்ய நமக்குக் கொடுக்கப்படும் அனுமதி (License) அல்ல.

மாறாக இவ் அழைப்பானது பன்றிக் கூட்டையும், பன்றியோடு சேர்ந்ததனால் ஏற்பட்ட அவமானத்தையும் விட்டு, தந்தையின் இல்லத்துக்கு வர கொடுக்கப்படும் அழைப்பு.

பழைய அவமானமானது புதிய உடை, புதிய உணவு, புதிய மோதிரம், புதிய மிதியடி, கொழுத்த கன்று, இவற்றின்மூலம் எடுக்கப்படுகின்ற இவைகள் அன்னிய உரிமையாளரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அவமானத்தை நீக்குவதற்கான அடையாளங்கள்.

இந்த மகன் தந்தையோடு செய்யவேண்டிய உடன்படிக்கைக்கு திரும்புகிறார். இவ்வாறு திரும்பிய இவனுக்கு புதிய பணி கொடுக்கப்படுகிறது.

இப்பணி, நிபந்தனையில்லாமல் தந்தையின் புதிய மீட்புத் திட்டத்துள் சரணடைகிறான். இவ்வாறு சரணடைய இம்மகன் தீர்மானித்துவிட்டான்.

அவன் தந்தையின் வீட்டில் வேலையாட்களுள் ஒருவனாக வேலைசெய்யத் தீர்மானித்துவிட்டான்.

எந்த நிபந்தனையும் இல்லை. அவன் இனிமேல் முற்றுமுழுதாக தந்தையிலே தங்கியிருக்கிறான்.

# தவக்காலம் 5ம் ஞாயிறு

எசா 43 : 16-21; மீலி 3:8-14; யோவா 8:1-11

**கருப்பொருள் :** இறைவன் இரக்கமுள்ளராக இருப்பது போல் நாமும் பிறருக்கு இரக்கம் காட்டுவோம்.

**1ம் வாசகம் :** பழங்காலத்தை மறந்துவிடு. ஆண்டவர் தமது ஆசீரையும் அருளையும் தந்து வருகிறார் என்பதே இன்றைய செய்தி. நமது சொந்த முயற்சியில்ல, இறைவனின் அன்பிலே மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

**2ம் வாசகம் :** தன்னைக் கவர்ந்த இயேசுவை மகிழ்வுடன் பின் செல்வதற்காக பவுல் மோயீசனின் சட்டத்தில் நம்பிக்கையை கைவிடுகிறார்.

**3ம் வாசகம் :** “இனிமேல் பாவம் செய்யாதே” என்று விபச்சார பெண்ணிடம் கூறி மன்னிப்புக் கொடுத்து புது வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் இயேசுவை நற்செய்தியில் சந்திக்கின்றோம்.

ஒரு கவர்ச்சிகரமான அடிமைத்தனத்திலிருந்து இஸ்ராயேல் மக்களை தங்கள் பூமிக்கு இறைவன் வெளிக்கொணர்கிறார். எகிப்தில் 400 வருடங்கள் குடியேறியவர்கள் கஷ்டத்தின் நிமித்தம் வெளியேறுகின்றனர். பாபிலோனியாவில் 70 வருடங்கள் குடியேறி இருந்தவர்கள் வெளியேற மனமில்லாது இருக்கின்றார்கள். ஒரு சொற்பப் பேரே வெளியேறுகின்றனர். இது தான் இன்றும் நடக்கிறது. உலகத்திலிருந்தும் அதன் வசதிகளிலிருந்தும் வெளியேற மக்களுக்கு விருப்பமில்லை.

பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்திலிருந்து மிகச் சொற்பப் பேரே வெளியேறுகின்றனர். ஒரு தூய்மையான சபை தான் வெளியேறி வந்து,

44 \_\_\_\_\_ உயிருற்று 3

எருசலேம் ஆலயத்தையும் அதன் சுற்றுமதில்களையும் கட்டுகின்றனர். இது ஒரு அடையாளம். யூத இனத்தில் எஞ்சியிருப்போர் தொகை தான் வருகிறது. வந்து மீண்டும் இறைவனின் வருகைக்கு ஆயத்தம் செய்கின்றனர். இவர்களுக்கு இனிமேல் இறைவாக்கினர் எவரும் இல்லை. இனிமேல் இவர்களுக்கு இவர்கள் கட்டியெழுப்பப் போகும் ஆலயமும், பலிகளும், தோறா எனப்படும் பஞ்சாகமும் தான் இருக்கும்.

ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்ட ஓய்வு நாளும் தோறாவை மையமாகக் கொண்ட சட்டமுறையும் மட்டுமே இருக்கும். இதுதான் மெசியாவின் முனைப்பாக இருக்கப்போகிறது. அதாவது, மெசியா தான் ஆலயமாக மாறுவார். இந்த மெசியா சட்டத்தை நிறைவேற்றி, புதிய சட்டத்தைக் கொடுப்பார். இந்தச் சட்டம் இதயங்களில் ஆழமாக பதியப்பட்ட அன்பின் சட்டம். இதையே விபச்சாரப் பெண்ணின் நிகழ்வில் நற்செய்தி காட்டுகிறது. அதாவது அன்பும், மன்னிப்புமே வாழ்க்கை முறையாயிருக்கும். இதைக் காண்பதற்குத் தான் 400, 500 வருடங்கள் இஸ்ராயேல் மக்கள் காத்திருக்கின்றனர். மெசியாவை எதிர்பார்த்திருந்த காலகட்டமே பாபிலோனிய காலம்.

இயேசுவிலே ஒரு புதிய மெசியா உருவாகினார். ஒரு புதிய ஆலயம் உருவாகின்றது. கொல்லப்படும் மிருகங்களைப் போல இப்பாவிப் பெண்ணையும் கொண்டு வந்து ஆலயத்தின் முன் போடுகின்றனர். பாவத்திற்குப் பரிகாரம் மிருக இரத்தமோ, மனித இரத்தமோ அல்ல, மாறாக கிறிஸ்துவின் விலை மதிக்கப் பெறாத இரத்தம். “உங்களுள் பாவமில்லாதவன், முதலில் கல்லெறியட்டும்”. புதிய பலி ஆலயப்பலி அல்ல. இயேசுவின் பலி. இதுதான் புதிய மெசியாவில் நிறைவு பெறுகிறது. மன்னிக்கும் அன்பு; ஒப்புரவாக்கும் அன்பு.

கடந்த நாலு வாரங்களாக வனாந்தரப் பயணத்தில் பயணித்து வந்த நாம் ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த ஆவியில் உயிர்வாழும் ஆலயங்களாக மாறுவோம். இயேசுவின் விலைமதிக்கப் பெறாத திரு இரத்தத்தினால் எவ்வித விதிவிலக்குமின்றி ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும்/ளும் கழுவப்படுவோம். கழுவப்பட்ட நாம் எமது வாழ்வை கிறிஸ்துவின் மன்னிக்கும் அன்பினால், ஒப்புரவாக்கும் அன்பினால் நிரப்புவோம். இதுவே நாம் ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த வாரத்துள் நுழைவதற்குச் செய்யவேண்டிய சிறப்பான ஆயத்தமாகும்.



# திருப்பாடுகளின் ஞாயிறு

குருத்தோலை ஞாயிறு. இயேசுவின் சமாதானத்தின் அறைகூவல்.

“உலகம் தரும் சமாதானம் போல் அன்று நான் தரும் சமாதானம்” என்று கூறுபடுத்திக் காட்டினார் இயேசு. ஆகையினால்தான், ஜெருசலேமின் சமயத் தலைவர்களும் ஏரோதும் வெறும் அவதானிகளாய் நிற்க, உரோமை அரசு அறிமுகப்படுத்திய குதிரை வீரர்களும், காலாட்டடையினரும் ஜெருசலேம் வீதிகளில் வலம்வர, இயேசுவின் சமாதானப் பவனி பெத்பகே, பெத்தானியாவிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. கழுதையும் அதன் குட்டியும் ஒரு சிறு மக்கள் கூட்டத்தோடு அவர்களின் இறைபுகழ்ச்சி மத்தியில் ஆரம்பமாகி வழிவழியே நடந்த புதுமைகளிலும் இயேசுவின் பொன் மொழிகளிலும் அணிதிரளும் பொது மக்களோடு சேர்ந்து ஜெருசலேமுக்குள் நுழைகிறது.

ஜெருசலேமின் வரவேற்கும் மேற்குப்பக்க நுழைவாயிலும் அதன் கோட்டைகொத்தளங்களும் இச் சமாதானத்தின் அரசருக்கு ஒரு பின்புலமாக நின்று எதிர் சாட்சியத்தைப் பகர்கிறது. தூய இதயம் படைத்த குழந்தைகளின் ஆர்ப்பரிப்புத்தான் சமாதானத்துக்கான அடித்தளம். இந்த சமாதானப்பவனி அசுத்த உள்ளமும் கர்வமும் கொண்ட யூதத்தலைவர்களை குழப்பி விடுகிறது. “சமாதானம் செய்வோர் பேறுபெற்றோர். அவர்கள் இறைவனின் மக்களாக அழைக்கப்படுவர்” என்ற அவரின் மலைப்பொழிவு விருதுவாக்கைக் கேட்ட யூதத் தலைவர்கள் என்ன அதிகாரத்தைக் கொண்டு நீர் இவற்றையெல்லாம் செய்கிறீர் என்று கேட்கின்றனர். இவர்களா சமாதானம் செய்கிறவர்கள்? இவர்களா சமாதானத்தின் தூதர்கள்?

காலமேல்லாம் பிறர் சுமைகளை மட்டுமே சுமந்து சுமந்து சுகம் காணும் கழுதையின் மேல் பவனிவரும் சமாதானத்தை அறிவிக்கும், தாழ்ச்சியுடைய இறையரசன் ஆண்டவர் பெயரால் கோவிலில் செய்யப்படும் அநீதிகளுக்குச் சாட்டைஅடி கொடுக்கிறார். சமாதானத்துக்கு இரக்கமும், நீதியும் வலதும் இடதுமான இரு கரங்கள். அப்படியான கரங்கள் தான் சமாதானத்தைக் கொண்டுவரும். இவ்வகையான சமாதானத்தின் கருவிகளைக் காவும் கரங்கள், அவர்கள் வாழும் இல்லங்கள் சமாதான உலகைக் கட்டி எழுப்ப இடப்படவேண்டிய அடித்தளங்களாகும். நாம் ஒவ்வொருவரும் மேற் கூறிய சூழலிலே மக்களை யார் என்று இனங்கண்டுகொண்டோம். இனங்கண்டது அன்றைய மக்களை மாத்திரமல்ல; இன்றைய மக்களையும் தான். வாய்கிழியப் பேசி பசப்பு வார்த்தைகளால் மக்களை வசப்படுத்தும் முயற்சியில் வீதிகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் வருவோர் இன்று பலர். ஒவ்வொரு மரத்தையும் அதனதன் கனியைக் கொண்டே இனங்காண முடியும். எனவே, இனியும் ஏமாறாது இருப்போம்.

எம்மைப் பொறுத்த வரையில் எமது கரங்கள் சமாதானத்தைக் காவும் கரங்களாக; நாம் வாழும் இல்லங்கள் சமாதான உலகைக் கட்டியெழுப்ப இடப்படும் அடித்தளங்களாக அமையட்டும்.

“ஆண்டவர் பெயரால் வருபவர் ஆசிர்பெற்றவர்” என்று உண்மையான மனமாற்றம் பெற்று பாவசங்கீர்த்தனத்தின் மூலம் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட உள்ளங்களோடு, ஆண்டவர் இயேசுவை ஆர்ப்பரிப்போமாக; பரிசுத்த வாரத்துள் பக்தியோடும் புனிதத்தோடும் நுழைவோம்.

# பெரிய வியாழன்

யாத் 12 : 1-8, 11-14; 1கொரீ 11:23-26; யோவா. 13:1-15

**கருப்பொருள் :** இஸ்ராயேல் மக்களின் விடுதலைப் பயணத்தின்போது அவர்கள் குடும்பமாக ஒன்றுகூடி உண்ட பாஸ்கா நிகழ்வு இஸ்ராயேல் மக்களினால் தலைமுறை தோறும் நினைவுகூரப்பட வேண்டிய விழா என விடுதலைப் பயணநூல் காட்டுகிறது.

1ம் வாசகம் : பாஸ்கா இராவுணவு பற்றிய விதிமுறைகள்

2ம் வாசகம் : அப்பத்தை உண்டு, கிண்ணத்தில் பருகும் போதெல்லாம் ஆண்டவர் மரணத்தை அறிக்கையிடுகிறீர்கள்.

3ம் வாசகம் : இறுதிவரை அவர்கள் மேல் அன்பு கூரலானார்.

இன்று இயேசு குருத்துவத்தையும் திவ்விய நற்கருணையையும் ஏற்படுத்திய நாள். நாம் எல்லோரும் கிறிஸ்துவின் பொதுக்குருத்துவத்தில் பங்குகொள்ளுகிறோம். குருத்துவம் காட்டும் பலி வாழ்வினதும் நற்கருணை காட்டும் சகோதரத்துவ வாழ்வினதும் ஆழமான அர்த்தங்களை இன்றைய பலி உணர்த்துகின்றது. இன்றைய முதல் வாசகம் அற்புதமான விதத்தில் இறைவன் விடுதலை வாழ்வுக்கு இட்டுச் சென்றார். ஆனால், அவர்களோ மீண்டும் மீண்டும் பழைய வாழ்வுக்கே சென்றனர். (வி.ப.16:3) அவ்விடத்திலேயே நாங்கள் உட்கார்ந்து வயிராற அப்பம் சாப்பிட்டோம்.

17:3 தண்ணீர் இல்லாதபோது முணுமுணுத்து ஏன் இங்கே கூட்டிவந்தீர்? என்றனர்.

32: தங்களுக்கான தெய்வங்களைச் செய்து வழிபடத் தொடங்கினர்.



எண். 21:8 மீண்டும் மீண்டும் பழைய வாழ்வுக்கே சென்றதால் தண்டனை மூலம் திருத்தவிரும்பி, கொள்ளிவால் பாம்புகளால் கடியுண்டு இறந்தனர்.

95ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வு அனுபவம். பழக்கப்பட்டதை விட்டுவிடுவது கடினம்.

எமது வாழ்வில் பழையதை, பழக்கப்பட்டதை, கட்டிக்காத்ததை விட்டுவிடுவது கடினம். பழைய பழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், இன்னும் தவறான பழக்கங்கள் உடலின் ஈர்ப்புகள் போன்றவற்றை விட்டு விடுவது கடினம்.

எத்தனை தீர்மானங்கள், பாவசங்கீர்த்தனங்கள்... இத்தபக்காலத்தில் வெவ்வேறு விதத்தில் இவற்றைச் செய்தோம்.

இறைவனை நோக்கிய விடுதலைப் பயணத்தின் 2ம் கட்டம் இயேசுவோடு நடப்பது. புதிய சமூகத்தை, சகோதரத்துவம் நிறைந்த சமூகத்தை உருவாக்குவது. மற்றவர்களுக்குப் பணிபுரிகின்ற, பாதம் கழுவுகின்ற நிலையில்தான் இப்புதிய சமூகம் உருவாகும். சகோதரத்துவ சமூகம் உருவாகுவதற்கு பின்வரும் அம்சங்களைச் சிந்திப்பது அவசியம்.

“எங்கள் அன்றாட உணவை நாள்தோறும் எங்களுக்குத் தந்தருளும்” எனச் செபிக்கும் நாம் இயேசு தரும் உணவைப் பற்றி சிந்திப்போம்.

உயிர் வாழ அடிப்படையான தேவைகளுள் ஒன்று உணவு. இறுதி நாளின் மீட்பின் நிபந்தனையாக இருப்பதும் உணவு வழங்கல் என்கிறார் இயேசு. “நான் பசியாய் இருந்தேன். நீங்கள் உணவு கொடுத்தீர்கள்” (மத்.25:35)

தன் வார்த்தைக்குச் செவிமடுத்து, களைத்திருந்த மக்கள் மீது பரிவுகொண்ட இயேசு “நீங்களே அவர்களுக்கு உண்ணக் கொடுங்கள்” (மாற். 6:37) என்று சீடரிடம் கூறினார். அவர்கள் வயிராற உண்ணச் செய்தார். இங்ஙனம், உடற் பசியைப் போக்கும் உணவின் மீது அக்கறை காட்டினார். அந்த உணவுக்காகச் செபிக்கப் பணித்தார்.

“எதை உண்போம்? எதைக் குடிப்போம்? எனக் கவலை கொள்ளாதீர்கள்” (மத்.6:31) என்ற இயேசு, உடல் சார்ந்த உணவில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டாம் என ஞானத்துடன் பேசுகிறார். “ஆண்டவரே; மனிதரைப் பேணிக்காப்பது நிலத்தின் விளைச்சல் அல்ல. மாறாக உமது சொல்லே உம்மை நம்பினோரைக் காப்பாற்றுகிறது” (சா.ஞா.16:26) என்ற

செய்தியை இயேசு நிறைவு செய்கிறார். “மனிதர் அப்பத்தினால் மட்டுமல்ல...” (மத். 4:4) என இறைவார்த்தை உணவு என்கிறார்.

“அழிந்து போகும் உணவுக்காக உழைக்க வேண்டாம்.” (யோவா. 6:27) எனக் கூறும் இயேசு, “அவ்வுணவை மானிட மகன் உங்களுக்குக் கொடுப்பார்” என்று இறைவார்த்தைக்கு இணையாக இன்னொரு உணவை அறிமுகம் செய்கிறார் “அதை உலகு வாழ்வதற்காகவே கொடுக்கிறேன்” (யோவா.6:51). அதை உண்டு குடித்தாலொழிய, நீங்கள் வாழ்வு அடைய மாட்டீர்கள்” (யோவா. 6:53) என உறுதியாகச் சொல்லுகிறார். எனவே இயேசுவில், இயேசுவின் வாழ்வில் பங்கு கொள்ளாமல் நிறைவுவாழ்வு பெற முடியாது.

“நான் உண்பதற்குரிய ஒன்று உண்டு, உங்களுக்குத் தெரியாது” (யோவா. 4:32) என அவருக்கு உணவு கொடுத்த சீடரை வியக்கச் செய்கிறார். அந்த உணவு எது என்று விளக்கினார். “என்னை அனுப்பியவரின் திருவுளத்தை நிறைவேற்றுவதும், அவர் கொடுத்த வேலையைச் செய்து முடிப்பதுமே என் உணவு” (யோவா.4:34) என இறை தந்தையின் விருப்பை நிறைவு செய்வதை உணவுக்கு நிகராகக் காட்டுகிறார்.

எனவே, இயேசுவின் பார்வையில், உடற் பசிதீர்க்கும் உணவுக்காக, நிறைவாழ்வு தரும் இறைவார்த்தை உணவுக்காக, இறை திருவுளத்தை நிறைவேற்றும் உணவுக்காக “எங்கள் அன்றாட உணவை நாள்தோறும் எங்களுக்குத் தந்தருளும்” என இறைவனை மன்றாடுவோம்.

இவ்வுணவு “ஆண்டவரிடமிருந்து நான் எதைப் பெற்றுக்கொண்டேனோ அதையே உங்களிடம் ஒப்படைக்கின்றேன்” (1கொரி 11:25) எனும் பவுலடிகளாரின் புரிந்துணர்வுக்கு ஏற்ப, விசுவாசிகளின் வாழ்வில் ஒன்றிப்பை, ஏழைகள், இல்லாதவர் மீது கரிசனையை, “இயேசுவின் நினைவில்” வாழத் தகுதியை, நம்மில் மனமாற்றத்தை எமக்கு அளிக்க வேண்டும் (1கொரி. 11:17-33)

“எங்கள் அன்றாட உணவை எங்களுக்கு தந்தருளும்” எனச் செபிக்கச் சொன்ன இயேசுவே” ..என் நினைவாக இவ்வாறு செய்யுங்கள்”. (1கொரி 11:25) என்கிறார்.

# திருப்பாடுகளின் புனித வெள்ளி

**கருப்பொருள் :** மனுக்குலத்தின் நோய்களையும் பிணிகளையும் தன்மேல் சுமந்து கொண்ட துன்புறும் ஊழியன் மக்களுக்காக பரிந்து பேசுகிறார்.

சிலுவையை நிமிர்ந்து பாராயோ!  
இந்தச் சிலுவையை உற்றுப் பார்ப்போம்  
ஆலயத்தில் நாம் பார்ப்பது சிலுவை;  
வீட்டில் தொங்குவது சிலுவை;  
எதையும் தொடங்குமுன் எம்மீது வரைவது சிலுவை;  
கழுத்தில் தொங்குவது சிலுவை.

இது வெறும் அழகுப்பொருளா? அடையாளங்களாக நாம் ஏற்றுக்கொண்ட சிலுவைதான் வாழ்வில் வருகின்றது. மற்றவர்களோடு நான் வாழும்போது எனக்கு சிலுவைகள் வருகின்றன. தவறாக என்னைத் தீர்ப்பிட்டு என்னைப்பற்றி அவதூறான கதைகளைப் பரப்பி நான் செய்யாத குற்றங்களை என்மேல் சுமத்தும்போது, கணவன் மனைவி; பெற்றோர் பிள்ளைகளிடையே புரிந்துணர்வு இல்லாமல் இருக்கும்போது, பொருளாதாரப் பிரச்சினை எனக்கு சுமையாய் கனக்கும்போது. என் எதிர்கால வாழ்வு எப்படி ஆகுமோ என்று ஏங்கும்போது. நோய்பிணிகள் தீராத சுமையாகத் தொடரும்போது. எத்தனையோ விதத்தில் என் வாழ்வில் சிலுவைகள் வருகின்றன.

என் இறைவா! என் இறவை! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்?  
என் இறைவா? எனக்கு இந்தச் சிலுவை? சிலுவையை விட்டு ஓட எடுத்த முயற்சிகள்... இவற்றை மறப்பதற்கு நான் எடுத்த பல்வேறு முயற்சிகள்...

அன்பு மகனே! மகனே!



சிலுவை உன்மேல் வந்து நீ தள்ளாடியபோது நானே உன்னைத் தூக்கிச் சென்று என் அன்பை உனக்கு உணர்த்தி என்னை அதிகம் அறியச் செய்தேன். விசுவசிக்கச் செய்தேன், இப்போது துன்பம் என்று துடித்தபோதும் அதனுடாக உன்னை வழிநடத்தி நீண்ட கால நன்மைக்கு உன்னைக் கொண்டுசேர்த்த சந்தர்ப்பங்களை, சிலுவையினுடாக உன்னை உறுதிப்படுத்தி ஆழமான அனுபவங்களை... அனைத்திற்கும் மேலாக நான் உன்னைப் புனிதமாக்கி நீ நேரான, சீரான எனக்கு உகந்த வாழ்விலே வளரச் செய்த சந்தர்ப்பங்களை... ஒட்டுமொத்தமாக சிலுவையின் வழியாக நீ பெற்றுக்கொண்ட வெற்றிகள் - இவற்றிற்கு மேலாக சிலுவையை விசுவாசத்தோடு ஏற்றபோது நீ பெற்ற மீட்பின் பலன்களை எண்ணிப்பார்.

சிலுவை இல்லாத வாழ்வு இல்லை. சிலுவைகளுடாகச் சென்று மாபெரும் மனிதராக, புனிதராக திகழ்கின்றவர்களை உனக்காக, நீ நிறைவான வாழ்வு வாழ்வதற்காக சிலுவையை ஏற்றுக்கொண்ட என்னைப் பார்.

(இயேசுவின் பின்னால்...)

என்னிலே பாவம் உண்டென்று  
உங்களில் எவன் எண்பிக்கமுடியும்?  
கிறிஸ்து அன்று விட்ட சவாலை இன்று  
வரை யாரும் ஏற்கவில்லை!  
எனினும் அவர் பட்ட பாடுகளை  
வர்ணிக்க வார்த்தைகள் இல்லை.  
பரிகாரம் தேட வேண்டிய  
சரியான நேரம் இது.  
புரியப் போவது எது?

## உயிர்ப்பு ஞாயிறு

தி.பா 10:34, 37-43; கொலோ 3:1-4; யோவா 20:1-9

கருப்பொருள் : சாவை வென்ற சத்தியன்

1ம் வாசகம் : உயிர்த்த கிறிஸ்துவோடு உண்டு குடித்து வந்தவர்களில் ஒருவரான புனித இராயப்பரின் சாட்சியத்தை நாம் ஏற்று எம் விசுவாசத்தை திடப்படுத்துவோம்.

2ம் வாசகம் : கிறிஸ்து உயிர்த்ததை உணர்ந்தவர்கள் தம் வாழ்வில் மேல் உலகில் உள்ளவற்றையே நாட வேண்டும்.

நற்செய்தி வாசகம் : இறந்த அடக்கம் செய்யப்பட்ட இயேசு உண்மையாகவே மூன்றாம் நாள் உயித்தார்.

தோட்டத்தில் ஒரு கல்லறை. இரண்டு நாள்களுக்கு முன்புதான் சிலுவையில் அறைந்து கொல்லப்பட்ட ஒருவரை அவசர அவசரமாக அதில் அடக்கம் செய்திருந்தனர்.

அன்று அதிகாலை பெண்கள் சிலர் அந்தக் கல்லறையைச் சந்திக்க வருகின்றனர். அவர்கள் அதில் அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த இயேசுவினுடைய பெண் சீடர்கள். அவர் வரலாற்று மனிதராக வாழ்ந்த காலத்தில் அவரைச் சந்தித்து அவருடைய படிப்பினைகளாலும் பணிகளாலும் ஆளுமைப் பண்புகளாலும், தெய்வீக ஆற்றல்களாலும் கவரப்பட்டு மூன்று ஆண்டுகளாக அவரைப் பின்சென்றவர்கள். அவருடைய எண்ணங்களையும் எதிர் நோக்குகளையும் தமதாக்கிக் கொண்டு அவருடைய இரட்சியத்திற்காகத் தங்களுையே அர்பணித்து அவரோடு ஊர்ஊராக நகர்

நகராகப் பயணித்தவர்கள்; அவரோடு இணைந்து மக்களுக்குப் பணிசெய்தவர்கள். அவர் கொல்லப்பட்ட பின்புகூட அவர்மீது அவர்கள் கொண்டிருந்த அன்பு சற்றும் குறையவில்லை.

கல்லறைக்கு வந்த அந்தப் பெண் சீடர்களின் விழிகளில் கண்ணீர்த்துளிகள் கரைபுரண்டு வடிந்துகொண்டிருந்தன; முகங்களில் சோகம் படர்ந்திருந்தது. அவர்களுடைய நெஞ்சங்களில் எத்தனை எத்தனையோ காயப்பட்ட நினைவுகள். கருகிப்போன நம்பிக்கைகள். அவர்கள் அந்தக் கல்லறைக்கு வந்தது இன்னும் எஞ்சியிருந்த தங்கள் கண்ணீர்த் துளிகளைச் சிந்திவிட்டுச் செல்லத்தான்; சாய்ந்துவிட்ட தங்கள் நம்பிக்கைகளை, சருகாகிப்போன தங்கள் வருங்கால எழுச்சிமிகு கனவுகளை அந்தக் கல்லறையிலே புதைத்துவிட்டுப் போகத்தான்.

ஆனால், அந்த கல்லறையில்தான் அவர்கள் சிறிதும் எதிர்பாராத அதிர்ச்சிகளும் வியப்புகளும் அவர்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்தன. முதலில் அங்கு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது ஒரு பெரும் அதிர்ச்சிதான். முடியிருக்கும் என அவர்கள் நினைத்திருந்த கல்லறையின் வாயில்கள் புரட்டப்பட்டு அது திறந்திருந்தது. அதைக் கண்டதும் அவர்கள் மனங்களில் ஆயிரம் கேள்விகள். அந்தக் கல்லறை வெறுமையாக இருப்பது ஏன்? யாரால்? எவ்வாறு? அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த இயேசுவின் உடலுக்கு என்ன நிகழ்ந்தது? என்பன போன்றவையே அக்கேள்விகள். இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு இறந்தபோது அவர்கள் மனதில் எழுந்த பல்வேறு கேள்விகள் மீண்டும் அவர்கள் உள்ளங்களில் கோரத்தாண்டவம் ஆடத் தொடங்கின. கடவுள் இந்த அநீதிகளையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு என்ன செய்கிறார்? நல்லவர்களுக்கு ஏன் இத்தனை துன்பங்கள்? ஆதிக்கங்களுக்கு ஏன் இத்தனை வெற்றிகள்? என்பவைதான் விரக்தியின் விளிம்புகளுக்கே சென்றுவிட்டிருந்த அவர்களின் உள்ளங்களில் ஓலமிட்ட கேள்விகள்.

அந்நிலையில்தான் அவர்களுக்கு வியப்பு ஊட்டிய இன்னொரு இன்ப அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் முன் மின்னலைப்போல் ஓளிரும் ஆடையணிந்த வானதூதர் இருவரது தோற்றம். கண்முன் தோன்றிய அந்தக் காட்சியைவிட உள்ளத்தில் அவர்களுக்கு அதிக வியப்பை ஏற்படுத்தியது வானதூதர்கள் சொல்லிய நற்செய்தி: “உயிரோடு இருப்பவரைக் கல்லறையில் தேடுவதேன்? அவர் இங்கே இல்லை அவர் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டார்”. (லூக் 24:53) என்பதே அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு எல்லாம் விடையாக அமைந்த அந்த விண்ணகச் செய்தி.

ஆம், அந்த வெறுமையான கல்லறையின் முன்புதான் இயேசுவின் இறப்பின் அர்த்தங்களை, அவரது உயிர்ப்பின் அனுபவத்தை,



அதன் ஆற்றல்களை அவர்கள் உணரத் தொடங்குகின்றனர். நல்லவர்களுக்கு ஒருபோதும் அழிவில்லை; அன்பு, உண்மை, நீதி என்பவற்றிற்கு ஒரு போதும் நிரந்தரத் தோல்வியில்லை. மானிடத்தின் உண்மையான எழுச்சிகளும், நீதிக்கான அறப் போராட்டங்களும் கல்லறையில் ஒருபோதும் முடிவதில்லை. ஆம், தோல்விகளாகத் தோன்றிய எல்லாம் எப்போதும் தோல்விகள் அல்ல; அதுபோல் வெற்றியாகத் தோன்றிய எல்லாம் நிரந்தரமான வெற்றிகளாகவும் இருந்துவிடுவதில்லை. அநீதிகளின் வெற்றிகளைவிட நீதியின் தோல்விகள் அதிக உயிருள்ளவை; இறப்பிலிருந்துதான் புதிய உயிர்ப்புகள் தொடங்குகின்றன; தோல்விகளில்தான் புதிய வெற்றிகளின் அடித்தளங்கள் இடப்படுகின்றன. வெறுமையிலிருந்துதான் புதிய நிறைவுகள் பிறப்பெடுக்கின்றன. அந்த வெறுமையான கல்லறை சொல்லிய பாடங்களும் இவைதான்.

இயேசுவின் உயிர்ப்பு என்பது அவரது இவ்வுலக வாழ்வின் முடிவு அல்ல, புதியதொரு விடிவுதான்.

ஆம், உயிர்ப்பின் வழியாக இயேசு இவ்வுலகை விட்டு இன்னொரு உலகத்திற்குச் சென்றுவிடவில்லை. மாறாக ஓர் இடத்திற்கும், இனத்திற்கும், காலத்திற்கும் கலாச்சாரத்திற்கும் உரியவராக வாழ்ந்த அவர், அத்தகைய வரம்புகளையெல்லாம் கடந்து இறைத்தந்தையுடன் ஒன்றுபட்டு அதில் எல்லா உயிர்களுடனும் ஒன்றாகிவிட்ட, எல்லா மனிதருக்கும் உறவாகிவிட்ட உயிரளிக்கும் இறை ஆற்றலாக மாறிவிட்ட, நிகழ்வே உயிர்ப்பு. இதனால் தான் இயேசுவின் உயிர்ப்பை பவுல் “கடைசி ஆதாமோ உயிர்தரும் தூய ஆவியானவர்” (1 கொரி 15:45) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

மண்ணில் புதைந்து மனிதத்தில் கரைந்து. “இதோ! உலக முடிவுவரை எந்நாளும் நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன்” (மத் 28:26) என நமக்கு உறுதியளித்துள்ளார் இயேசு. இந்த மண்ணிலும் மனிதத்திலும் அவர் புதுப்புது உரிமைக் கனவுகளை, உறவுத் தேடல்களை, வாழ்வின் ததும்பல்களை, வளர்ச்சி வாய்ப்புக்களை, விடுதலை இயக்கங்களை, வீர உணர்வுகளை எழுப்பிக்கொண்டே இருப்பவர் அவர். உயிர்த்த இயேசு இந்த மண்ணிலும் மனிதத்திலும் உயிரளிக்கும் ஆவியாக உடனிருப்பதன் காரணமாக முடிந்துவிட்டவையாகத் தோன்றும் வீரப் பயணங்கள் கூட தொடர்ந்து புதுப்புது வெளிச்சங்களாகத் தோன்றுவதுண்டு; முட்டுச் சந்துகளாகத் தோன்றும் வரலாற்றுச் சூழமைவுகளில் புதுப்புதுப் பாதைகள் பிறப்பதுண்டு. ஆறாத காயங்கள் கூட விடுதலையின் வீரத் தழும்புகளாக மாறுவதுண்டு. ஆம், இயேசுவின் உயிர்ப்பு சொல்லும் முக்கிய செய்தி அன்பிற்கும் அறத்திற்கும் அழிவு இல்லை; அநீதிகளுக்கும் தீமைகளுக்கும் இறுதி வெற்றி இல்லை என்பதே.

# பாஸ்கா காலம் 2ம் ஞாயிறு இறை இரக்கப் பெருவிழா

தி.ப 5 : 12-16;

தி.வெ 1:9-13,17-19;

யோவா 20:19-31

**கருப்பொருள் :** “உங்கள் வானகத்தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பது போல நீங்களும் இரக்கமுள்ளவராய் இருங்கள்”

“உங்கள் வானகத் தந்தை இரக்கம் உள்ளவராய் இருப்பதுபோல நீங்களும் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்”. இயேசு தனது கொடிய சிலுவை மரணவேளையிலும் “தந்தையே! இவர்கள் அறியாமல் செய்கிறார்கள். இவர்களை மன்னியும்” என்று கூறினார்.

மனிதத்தின் இத்தகைய உன்னத நிலைக்கு வருவதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும் எமக்குள் இருக்கும் போலிகள், விக்கிரகங்களான வீண் கவலைகள், நோவுகள், தவிப்புக்கள், வெறுப்புக்கள், பழிவாங்கல்கள், பாலியல் பிடிப்புக்கள், குடிப் பிடிப்புக்கள் என்பவற்றை அழிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு அழித்தால்தான் ஆண்டவர் இயேசு தனது சிலுவை மரண நேரத்தில் செய்ததுபோல, தந்தைக்கு எமது உள்ளார்ந்த பதிலை (Inner response) கொடுக்கமுடியும். இயேசுவின் உள்ளார்ந்த பதிலை சிலுவையில் அவர் கூறிய ஏழு வாக்கியங்களில் காணலாம்.

“தந்தையே, இவர்களை மன்னியும். ஏனெனில் தாங்கள் செய்வது என்னவென்று இவர்களுக்குத் தெரியவில்லை.” லூக் 23:34

எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நாம் எமது உள்ளார்ந்த பதிலைக் கொடுக்கிறோமோ அவ்வளவுக்குத்தான் இறைத்தந்தை எம்மில் செயலாற்றுவார். இறைவனுக்கு இந்த உள்ளார்ந்த பதிலைக் கொடுப்பது எளிதல்ல; இது ஒரு பெரும் போராட்டம். மீண்டும் மீண்டும் நாம் இறைவனின் பிள்ளைகள் என்ற நிலைக்கு வரவேண்டும். இதற்கு எமக்கு இறை இரக்கம் அவசியம்.

இன்றைய முதல் வாசகம் “அனைவரும் சாலமோன் மண்டபத்தில் ஒரு மனத்தவராய் கூடிவந்தனர்.” என்று கூறுகின்றது. முதல் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு மனத்தவராய் ஒன்றுகூடி ஆண்டவரைப் புகழ்ந்ததுதான் முதல் புதுமை. “மனம் ஒப்பினால்தானே மார்க்கம் பிறக்கும்”. கிறிஸ்துவின் மார்க்கம் இவ்வாறுதான் பிறந்தது.

இத்தகைய மனம் ஒப்பிய கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலே இராயப்பர் தனிப்பெரும் தலைவராகச் செயற்படுகின்றார். இன்றைய பிரச்சினையும் இதுதான். எமது உண்மையான தலைவர்கள் யார் என்பதை மக்கள் இனங்காண வேண்டும். என்ன அளவுகோலை வைத்து இன்று மக்கள் நம் தலைவர்களை இனங்காண முற்படுகிறார்கள்?

அதேவேளை தலைவர்களும் தமது மக்களை இனங்கண்டு கொள்ள வேண்டும். தலைவர் இனங்காண வேண்டிய தமது மக்கள் யார்? ஏழைகள், நோயாளிகள், பசித்திருப்போர், தாகமாயிருப்போர், அந்நியராயிருப்போர், ஆடையின்றி இருப்போர், சிறையில் வாடுவோர். (மத்.25:35-36)

அன்று அப்போஸ்தலர்களும் ஆண்டவர் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி அலைந்து திரியும் அல்லது நடமாடும் இறைவாக்கினர்களாகவே செயல்பட்டனர். யூத மறைஞானிகளைப்போன்று இயேசு முன்று மணிநேர உச்ச செப அனுபவத்தின் பின்னரே மக்கள்முன் தோன்றுகின்றார். அதேபோன்றுதான் இப்பொழுது இராயப்பரும் செயற்படுகின்றார். இது மக்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். இதனால்தான் பேதுரு நடந்து செல்லும்போது அவரது நிழல் சிலர் மேலாவது படும்படி நோயாளிகளைப் படுக்கையோடு கொண்டுவந்தனர். இது இறைவனோடு பிளவுபடாத உள்ளத்துடன் உறவுகொண்டதனால் வெளிப்படும் வல்லமை!!!

இன்றைய நற்செய்தியில் உயிர்த்த இயேசு ஆணிகளால் உண்டான தனது தழும்புகளைக் காட்டுகின்றார். இன்றைய நற்செய்தி இந்தத் தழும்புகளைக் கண்டவர்களையும், காணாதவர்களையும் பற்றிக் கூறுகின்றது. 30 வருடப் போரின் பின்னர் எம்மில் பெரும்பான்மையானோர் தமது தழும்புகளைப் பார்ப்பதிலேயே கவனம் செலுத்துகின்றனர். மக்களின் தழும்புகள் காயங்கள் பற்றிச் சொல்லியே பிரச்சாரம் செய்து தங்கள் பதவிகளில் தங்களைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்போர் பலர். உண்மையில் திருச்சபையின் தழும்புகள் எவை? உலகத்தின் அநீதிகளினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தழும்புகள். இறை இரக்கத்தின் ஆண்டவரும் தனக்கு ஏற்பட்ட தழும்புகளைக் காட்டுகின்றார்.



இயேசுவின் இந்தக் காயங்கள்தான் துன்புறும் மனுக்குலத்தின் துன்பங்கள், காயங்களை மனுவுரு எடுக்கச் செய்யும். சர்வதிகாரி ஹிட்லர் தன் வாழ்விலேயே உள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட, காயப்பட்ட ஒருவர். அன்றைய ஜேர்மன் மக்களும் இத்தகைய உள்ளார்ந்த காயங்களுடன் வாழ்ந்ததை உணர்ந்து அந்நிலையை தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தினார். தனது அழிவு நெருங்கியதும் தான் அதிகாரம் செலுத்திய ஜேர்மன் மக்களும் அழிந்துவிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை செயல்படுத்தினார். தன்னுடைய அழிவில் தன்னால் அடக்கி ஆளப்பட்ட மக்களின் அழிவும் இருக்கவேண்டும் என்ற அந்த சரவாதிகாரியைப் போலன்றி, தமது காயங்களாலும் மரணத்தினாலும் மானிடத்தின் காயங்கள் குணப்படுத்தப்பட்டு மனிதர்கள் வாழ்வு பெறவேண்டும் என்று வாழ்ந்து காட்டியவர்தான் இறைமகன் இயேசு. இயேசு மனுக்குலத்தின் துன்பங்கள், துயரங்கள், காயங்கள் அனைத்தையும் தன்மேல் சுமந்து கொண்டார். பாவமற்றவராய் மனுவுருவாகிய இறைமகன் இயேசு ஒருவர்தான் மனக்குலத்தின்மீது உண்மையான பரிவு, இரக்கம் கொள்ளமுடியும்.

இறைமகன் இயேசு மனித உரு தரித்தபோது முக்காலங்களையும் சேர்ந்த மானிடத்தின் காயங்களை தமது சொந்தக் காயங்களாக ஏற்றுக்கொண்டார். ஆக, நிகழ்காலத்தில் மானிடரின் காயங்கள் அனைத்தும் இறைமகன் இயேசுவின் காயங்களுடன் ஒன்றித்துள்ளன என்பதும், நிகழ்கால மானிடரான நமது காயங்கள் இறைமகன் இயேசுவின் அவதாரத்தில் ஒன்றித்துள்ளன என்பதும் நமது விசுவாசத்தின் அடித்தளமாக அமைகின்றன.

இயேசு துன்புறும் மனுக்குலத்தின் துன்ப துயரங்களை தன்னிலே புதுப்பிக்கும் பொழுது மட்டும்தான் உண்மையான இறை இரக்கம் ஏற்பட முடியும். யார் உண்மையில் இன்று மக்களின் துன்பங்களைத் தமது சொந்தத் துன்பங்களாகத் தம்மேல் சுமந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை மக்கள்தான் சொல்லவேண்டும். எங்கள் துன்பங்கள், சுமைகளை யார் சுமப்பார்கள் என்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பதைவிட நாம் எவ்வளவுக்கு எமது பொறுப்பிலுள்ளவர்களுடைய துன்பங்கள், சுமைகளை நல்ல தந்தையாக, நல்ல தாயாக, நல்ல ஆசிரியராக, நல்ல பணியாளர்களாக சுமக்கின்றோம் என்று சிந்திப்போம்.

இறை இரக்கப் பக்திக்கு முக்கியமானவராக விளங்கும் தூய பவுஸ்தீனாவின் குறிப்பேட்டில் இரக்கத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி ஆண்டவர் இயேசு பின்வருமாறு கூறுகின்றார். இறை இரக்கம் என்பது

வருடத்திற்கு ஒருமுறை கொண்டாடப்படும் கொண்டாட்டம் அல்ல. மாறாக எமது வாழ்வு முழுவதும் இதயத்தில் இரக்கம் உள்ளவர்களாக, ஈரம் உள்ளவர்களாக என்றும் வாழ வேண்டிய வாழ்வு. அன்பு மகளே! என் மூலமாக மக்கள் என் இரக்கத்தை உணரவேண்டும் என்பதை ஆசிக்கின்றேன். என்னுடைய இரக்கத்திலே நம்பிக்கை வைப்பதன் மூலமாக நீ ஒரு தனித்துவமானவள் என்பதை இனங்கண்டுகொள்ள வேண்டும். என்மீது நீ கொண்டுள்ள அன்பினால் நீ இரக்க செயல்களில் ஈடுபடவேண்டும் என்று நான் உன்னிடம் வலிந்து கேட்கின்றேன். உனக்கு அடுத்திருக்கும் சகோதர, சகோதரிகள் மட்டில் எங்கும் என்றும் நீ இரக்க செயல்களைக் காட்ட வேண்டும். நீ இவற்றிலிருந்து பின்வாங்கவோ இவற்றை செய்யாது சாட்டுப்போக்குச் சொல்லவோ கூடாது.

இறை இரக்கத்தின் நவநாள் செய்வது நல்லது. அது நம்மை நமது இதயத்தில் இரக்கமுள்ளவர்களாக; ஈரமுள்ளவர்களாக வாழச் செய்யவேண்டும், வளரச் செய்யவேண்டும்.

மக்களையும், மக்களின் நலனையுமே தங்கள் பணியில் முக்கிய அம்சமாக கொண்டிருந்தனர் தந்தையர் என்று அவர்களின் வாழ்வில் தெளிவாக தெரிகின்றது. தனது பராமரிப்புக்கென தரப்பட்ட பணத்தில் தனது செலவினைக் குறைத்து அதன் வழியாக சேமித்த பணத்தை ஏழைகளுக்கு கொடுத்து உதவினார் கிறிசோஸ்தம் அருளப்பர்.

# பாஸ்கா காலம் 3ம் ஞாயிறு

தி.ப 5 : 27-32, 49-41; தி. வெ 5:11-14; யோவா 21:1-19

**கருப்பொருள் :** துன்பங்கள் தடைகள் மத்தியிலும் நாம் கிறிஸ்துவின் சாட்சிகளாய் திகழ்வோம்

**1ம் வாசகம் :** இராயப்பரும் அப்போஸ்தலர்களும் இயேசுவின் உயிர்ப்பைக் குறித்து பகிரங்கமாய்ச் சாட்சி கூறியதையும் அதனால் நேரிட்ட நிந்தைகளின் மத்தியில் மகிழ்ச்சி பெறுவோரையும் காணுகின்றோம்.

**2ம் வாசகம் :** தேவாலயத்தில் செம்மறி பலியாக்கப்படும் சமயம் சிலுவையில் பலியாகிய செம்மறி பரலோகத்தில் நித்திய மகிமை நிறைந்த செம்மறியின் பலியாக காண்பிக்கப்படுகிறது.

**நற்செய்தி வாசகம் :** இராயப்பரின் அன்பைச் சோதித்தறிந்து அன்பின் அடித்தளத்தில் புதிய சபையை எழுப்பியதை நற்செய்தியில் தியானிக்கின்றோம்.

அன்பு சொன்னாலும் புரியாதது, சொல்லாலே சொல்லவும் முடியாதது. இல்லாததும் பொல்லாததும் அல்ல, எல்லோர்க்கும் தேவையானது. கடவுளின் அன்பு நிரந்தர நித்தியத்திற்கும் இவை மாறா அன்பு. ஆனால், மனித அன்பு நிறையற்ற கானல் நீராய் மாறும், மறைந்து போகும்.

## இயேசுவிற்காக பொருள், செல்வத்தை கிழத்தல்

இன்றைய நற்செய்தி வாசகத்தில் இயேசு தூய பேதுருவை உற்றுப் பார்த்து முதன்முறையாக “ஜோனாவின் மகனான சீமோனே (இவர்களை விட) நீ என்னை அன்பு செய்கிறாயா?” என்று கேட்டார். நற்செய்தியாளர் தனது நற்செய்திப்பணி எல்லாவற்றையும் இயேசுவின் அன்பிற்காய், மகிமைக்காய், அன்புடன் பிறர் பணியாய்ச் செய்யவேண்டும்



எதையும் இயேசுவின் அன்பிற்காய் இழக்கலாம். ஆனால் எதற்காகவும் இயேசுவின் அன்பை இழக்கக்கூடாது. இதையே தூய பவுல், “கிறிஸ்துவை ஆதாயமாக்கிக் கொள்ள, அவரோடு ஒன்றித்திருக்க எல்லா வற்றையும் குப்பையெனக் கருதுகிறேன்” (பிலி. 3:8) என்றார். இயேசுவின் அன்பிற்காய் எல்லாவற்றையும் இழக்க பேதுரு முடிவு செய்ததினால் இயேசுவிடம் “ஆண்டவரே நான் உம்மை அன்பு செய்கிறேன்.” என்றார்.

### இயேசுவிற்காக உறவுகள், செல்வங்களை இழத்தல்

இரண்டாம் முறையும் இயேசு பேதுருவைப் பார்த்து “ஜோனாவின் மகனான சீமோனே நீ என்னை அன்பு செய்கிறாயா?” என்று கேட்டார். நம்மீது கடவுள் கொண்டுள்ள நிலைபேறான அன்பை நாம் நமது அனுபவத்தில், தாய் தந்தையின் பாசத்தின் அடிப்படையில்தான் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், கவுளின் அன்பு “உன் தாய் வயிற்றில் உருவாக்கும் முன்பே நாம் உம்மை அறிந்திருக்கிறோம்.” (எரே. 1:5) பெற்ற தாய்க்கு அன்பு வற்றிப் போகுமோ! பால் குடிக்கும் குழந்தையை அவள் மறப்பதுண்டோ? அப்படியே பெற்றவள் தன் பிள்ளையை மறந்தாலும் நாம் உம்மை மறக்க மாட்டோம் (எசா.49:15). தாய் தந்தையின் உறவைவிட உற்றார் உறவினர்களின் உறவைவிட கடவுளோடு கொண்டிருக்கும் உறவே முதன்மையானது, முக்கியமானது, முடிவு பெறாதது.

### இயேசுவிற்காக தன்னையே இழத்தல்

முன்றாம் முறையாக இயேசு பேதுருவைப் பார்த்து “ஜோனாவின் மகனான சீமோனே நீ என்னை அன்பு செய்கிறாயா?” என்று கேட்டார். இந்த வினா தன்னையே முற்றிலும் இழப்பதை குறிக்கிறது.

உலகம், உடமைகள், உறவுகள், உடல், உயிர் எல்லாம் கடவுள் நமக்குத்தந்த கொடைகள். இவைகள் அனைத்தும் அவருடையது. இயேசு மனித உடலில் தோன்றினார். சிலுவைச்சாவை ஏற்கும் அளவிற்கு தன்னையே வெறுமையாக்கினார் என்று தூய பவுல் கூறும் பொழுது, “இயேசு தன்னையும் தனது உடலையும், உயிரையும், வாழ்வு முழுவதையும் தன் தந்தையின் அன்பிற்காய் இழந்தார்” என்பதைத் தான் வெளிப்படுத்துகிறார். இயேசு தன் தந்தையின் அன்பிற்காய் அனைத்தையும் இழந்தார்.

“என்னை அனுப்பியவரின் விருப்பத்தின்படி நடந்து அவரது வேலையை செய்து முடிப்பதே என் உணவு” (யோவா.4:34) “தந்தையே உம்கையில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கிறேன்” (லூக் 20:46).

அன்று பேதுருவை “நீ என்னை அன்பு செய்கிறாயா? என்று கேட்ட ஆண்டவர் இன்றும் நம்மைப் பார்த்து இதே கேள்வியைக் கேட்கிறார். நாம் தூய பேதுருவைப் போல “ஆம்” என்று சொன்னால் இயேசுவின் அன்பிற்காய் பொருள் செல்வத்தையும், உறவுகள் என்ற செல்வத்தையும், நம்மையும் இழக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

உயிசூற்று 3

# பாஸ்கா காலம் 4ம் ஞாயிறு

தி.ப 13 : 14, 43-53;

திரு வெ 9:7,14-17

யோவா. 10:27-30

**கருப்பொருள் :** ஆயன் என்னும் அடைமொழியை இயேசு தனக்கே சூட்டிக்கொள் கிறார். மற்றவர்களும் அவருக்கே சூட்டுகின்றனர். இஸ்ராயேலின் ஆயனாக இருந்த யாவேயின் இடத்தை அவர் எடுத்து மனுக்குலம் முழுவதற்கும் ஆயனாக வருகிறார்.

**1ம் வாசகம் :** கிறிஸ்தவம் பரவுவதற்குத் தடையாகவிருந்த காரணம் யூதர்களுடைய தவறான மனப்பான்மையும் அவர்களுடைய பொறாமையும்.

**2ம் வாசகம் :** தன்னை ஆயன் என்று அழைத்துக் கொள்ளும் இயேசு செம்மறியாக வந்து எங்கள் அனைவரினதும் பாவங்களுக் காகவும் கொலை செய்யப்பட்டார்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** ஆயனின் குரலை கேட்டு அவரது வழிநடத்தலின் கீழ் வாழ்வோர் நிலை வாழ்வை பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

திருவெளிப்பாட்டு நூலில் “ஆட்டுக்குட்டி” என்னும் சொல் இயேசுவைக் குறிப்பதற்காக 28 முறை சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஆட்டுக்குட்டிதான் எங்களுக்காக கொலையுண்டு பலியாகியவர் (5:2,6). அவர்தான் எங்கள் ஆயனாகின்றார். யோவான் இயேசுவை ‘இதோ இறைவனின் செம்மறி’ என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றார். இந்த செம்மறிதான் நம் அனைவருக்காகவும் பலியாகியவர். பலியாகும் செம்மறி என்ற அடைமொழி இயேசுவுக்கு மிகப் பொருத்தமாக அமைகின்றது. ஏனென்றால், அவர்தான் சிலுவையிலே நம் அனைவருக்காகவும் பலியாகியவர்.

இஸ்ராயேல் மக்களின் ஆயன் என்று அழைக்கப்பட்ட யாவே புதிய இஸ்ராயேல் ஆகிய நமக்கு இயேசு என்னும் உருவில் ஆயனாக வருகின்றார்.

இன்றைய முதல் வாசகத்தின் அடிப்படையில் உயிர்த்த இயேசு தரும் புத்தொளியையும், புதுவாழ்வையும் பலர் இழக்கின்றனர். இது அன்றும் நடந்தது. இன்றும் நடக்கின்றது. மந்தையில் பலர் சேர் விரும்பவில்லை. அதற்கு மாறாக உள்ளவர்களையும் இழுத்துக்கொண்டு போகின்றனர்.

ஓர் இரவு தங்களுடைய மந்தையை குகைக்குள் அடைத்து வைத்திருந்த இரண்டு ஆயர்கள் காலையில் எழுந்தவுடன் இவ்விதமாக தங்களுடைய மந்தையைப் பிரித்தெடுத்தார்கள். ஒரு ஆயன் குகைக்கு வெளியில் வந்து தனது மந்தைகளைக் கூப்பிடுகின்றார். தனக்கே உரித்தான பாணியிலே தன்னுடைய மந்தைகளை அழைத்தவுடன் அவைகள் அனைத்தும் உடனடியாக அவரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தன. இவ்வாறு இரண்டு ஆயர்களும் தத்தம் மந்தைகளை பிரித்துக்கொண்டார்கள்.

லெபனான் தேசத்தில் ஒரு ஆயனிடம் தன்னுடைய மந்தைகள் அனைத்தையும் அவர் நன்கு அறிவாரா என்று கேட்டபோது அவர் இவ்வாறு கூறினார். “என்னுடைய கண்கள் இரண்டையும் கட்டிவிட்டு என்னுடைய மந்தையில் எந்தவொரு ஆட்டையாவது, எனக்குமுன் கொண்டுவந்து நிறுத்தினால் அதன் முகத்தைத் தடவிப்பார்த்தவுடன் அதன் பெயர் என்னவென்று உடனடியாகச் சொல்லிவிடுவேன்.” இப்படித்தான் இயேசுவும் தம் ஒவ்வொரு ஆட்டையும் நன்கு அறிந்துள்ளார். ஒவ்வொரு ஆயனும் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்டவர்களை இத்தகைய விதமாக அறிந்திருப்பது மிகவும் அவசியம்.

நல்லாயன் தன்னுடைய மந்தையை அதன் பெயர்கொண்டு அறிந்திருக்கின்றார். “ஆதாம் நீ எங்கே இருக்கின்றாய்?” (தொ.நா 3:9) “காகார் நீ எங்கு செல்கின்றாய்,” (தொ.நா 16:18) “எலியா நீ எங்கு செல்கின்றாய்?” (1அரசு 19:13). புதிய ஏற்பாட்டில் யோவான் 20:16 இல் மரியமதலேனாவைப் பார்த்து உயித்த இயேசு “மரியே” என்றவுடன் அவள் உடனடியாக இயேசுவை இனம் கண்டுகொண்டாள். யோவான் 10:3 இலே “அவர் தம்முடைய சொந்த ஆடுகளைப் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்” என்று சொல்லப்படுகிறது. எனவே, இன்று தம்முடைய பொறுப்பில் உயிருற்று 3



ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவரையும் பெயரோடு அறிந்திருப்பது மிகவும் அவசியம். இப்படிப்பட்ட உறவு இல்லாத காரணத்தால்தான் இன்று எத்தனையோ கத்தோலிக்க மக்கள் கத்தோலிக்க மதத்தைவிட்டு வெளியேறுகின்றார்கள்.

இன்றைய நற்செய்தியிலேயே “என் தந்தையின் கையில் இருந்து யாரும் பறித்துக்கொள்ள இயலாது” உண்மையான மந்தையை யாருமே பறிக்க இயலாது. எனவேதான், இயேசு “என் சிறிய மந்தையே” என்று அழைக்கின்றார். நோவாவின் காலத்தில் இருந்து எஞ்சியவர்களாக விடப்பட்ட அனைவரும் இந்த சிறிய மந்தைக்குள் அடங்குவர். யார் இந்த மந்தையைச் சேர்ந்தவர் என்று தந்தைதான் நன்கு அறிவார். யோவான் 17ம் அதிகாரத்தில் தனக்கு உரியவர்களை இயேசு இனங்காட்டுவதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். இத்தகைய மந்தைக்கு ஆயனாகவும், மீட்பராகவும் இயேசு திருப்பொழிவு செய்யப்படுகின்றார். இந்த மந்தையைப் பராமரிப்பதற்காகவும் அவர்களுக்காக தம் உயிரை பலியாக்குவதற்காகவும் அவர் அனுப்பப்படுகின்றார்.

திருப்பாடல் 23 “சாவின் இருள் சூழ் பள்ளத்தாக்கில் நான் நடக்க நேர்ந்தாலும் நீர் என்னோடு இருப்பின் எத்தீங்கிற்கும் அஞ்சிடேன்; உம்கோலும் நெடுங்கழியும் என்னைத் தேற்றும்” என்று கூறுகின்றது. எனவே, மந்தைக்குத் தேவையான பாதுகாப்பையும், வழிநடத்தலையும் கொடுப்பது ஆயனின் தலையாய கடமையாகும். மேலும் 23வது திருப்பாடல் “என் தலையில் நறுமணத் தைலம் பூசுகின்றீர்.” இறுதியாக “எனக்கு ஒரு விருந்தினை ஏற்பாடு செய்கின்றீர்” இவ்விதமாக நல்லாயன் நமக்காக செய்யும் ஒவ்வொன்றும் எமது நித்திய விருந்திலே நிறைவாகின்றது.

# பாஸ்கா காலம்

## 5ம் ஞாயிறு

யோவேல் 14:20-26

திரு.வெ 21:3-5;

யோவான் 13:31-33, 34-35

**கருப்பொருள் :** பிறர் அன்பு நிறைந்த வாழ்வே, நாம் கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் என்பதற்கு சான்று

**1ம் வாசகம் :** பவுலும் பர்ணபாவும் தம்மை துன்புறுத்திய ஊர்களுக்கு திரும்பிச்சென்று துன்பங்களினூடாகவே கடவுளின் அரசில் நுழைய முடியும் என்ற போதனையில் வாழ்ந்து காட்டினர்.

**2ம் வாசகம் :** கடவுளுக்குப் பிரமாணிக்கமாய் இல்லாத இப் பூமியை அவர் புறக்கணியாது அதை மாற்றியமைத்து புதியதாய் ஆக்குவார்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** கிறிஸ்து வகுத்த வழி அன்பு. அவர் அருளிய கட்டளை அன்பு. கிறிஸ்தவனது அடையாளம் அன்பு. அன்பின் அளவு கோல் கிறிஸ்துவின் அன்பு.

இன்றைய முதல் வாசகத்தில் பவுலும், பர்ணபாவும் அந்தியோக்கிய திருச்சபைகளை இரண்டாம் முறையாக சந்தித்தது பற்றி கூறப்படுகின்றது. முதல் முறை இவர்கள் சந்தித்தபொழுது ஆண்டவரது வார்த்தையை எடுத்துரைத்தார்கள். இரண்டாம் முறை, இம்முறை இறைவார்த்தையைக் கேட்ட திருச்சபை மூன்று நிலைகளில் உறுதிப்படுத்தப் படுவதை, கிறிஸ்துவக்குள் கட்டியெழுப்பப்படுகிறார்கள் என்பதை நாம் காண்கின்றோம்.

- 1) சீடரின் உள்ளத்தை விசுவாச வாழ்க்கையில் உறுதிப்படுத்துகின்றார்கள்.
- 2) வேதனைகள் வழியாக இறையாட்சிக்குள் வரவேண்டுமென்று உணர்த்துகிறார்.

3) அறுபட்ட விசுவாச வேர்களைப் புதுப்பித்து நம்பிக்கையில் நிலைத்திருக்கும்படி ஊக்குவிக்கின்றார்கள்.

ஒரு திருச்சபையிலே - ஒரு விசுவாச குழுமத்திலே - இடம்பெறவேண்டிய முக்கியமான நிலைப்பாடுகள் இவைகள்தான். இன்று, எமது யாழ் திருச்சபையிலே, எமது பங்கிலே, விசுவாச குழுமமாகிய நம் மத்தியில் குறிப்பாக ஒவ்வொரு திருப்பலியின் மூலமாகவும் இவை நடைபெறுகின்றனவா? என்று நாம் ஆராய்ந்து பார்ப்பது மிகவும் அவசியம்.

இன்றைய நற்செய்தி வாசகத்திலே யூதாஸ் இராவுணவுச் சாலையை விட்டு வெளியே போனபின் இயேசு தம் அன்புச் சீடருக்கு சொன்னது குறிப்பிடப்படுகிறது. இன்றைய நற்செய்திப் பகுதியிலே நற்கருணைச் சமூகத்திலிருந்து யூதாஸ் வெளியேறுவதும் அதன்பின் அந்த நற்கருணைச் சமூகம் மாட்சிமைப்படுத்தப்படுவதும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

யூதாஸ் அந்த நற்கருணைச் சமூகத்திலிருந்து வெளியேறியது தற்செயலான ஒரு செயலல்ல. இயேசுவோடு ஒன்றாகத் திரிந்த அந்த மூன்று வருடங்களும் யூதாஸ் இயேசுவை யாரென்று சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. தூய ஆவி அவனது உள்ளத்தில் இறங்கி அவனை உருமாற்ற அவன் விடவில்லை. தூய ஆவியின் தூண்டுதல்களுக்கு இசைந்து கொடுக்காது ஒரு இறுகிய மனம் கொண்டவனாக, எப்பொழுதும் அரைமனத்தோடு வாழ்ந்த ஒருவன்.

அவன் கிறிஸ்துவுக்குள் வருவதும் அடிக்கடி வெளியேறுவதுமாகத்தான் வாழ்ந்தான். எனவேதான், விசுவாச வேர்கள் அவனுக்குள் ஆழமாக வேருன்றவில்லை. வரப்போகும் இயேசுவின் மரணத்தைப் புரிந்துகொள்ளாது அவனும் வெளியேறி, மரணத்தைக் குறிக்கும் நறுமணத் தைலத்தால் பூசிய மரியமதலேனாரும் கண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்று எச்சரிக்கின்றான். இயேசு புரிந்த எத்தனையோ புதுமைகளின் நேரத்திலே யூதாஸ் அங்கே இருக்கவில்லை. மாற்கு 10:46 இல் கூறப்படுவதுபோல பார்த்திமேயு என்ற குருடனை குணப்படுத்தும்போது யூதாஸ் இருக்கவில்லை. யோவான் 11:1-6 இலாசரை உயிர்ப்பித்த பொழுதும் யூதாஸ் இருக்கவில்லை. யோவான் 9:7 பிறவியிலே பார்வையற்ற குருடன் சிலோவாம் குளத்தருகே குணம்பெற்ற பொழுது யூதாஸ் இருக்கவில்லை. இவை மாத்திரமல்ல இயேசு கெத்சமனியில் மரண வேதனைப்பட்ட பொழுது, கைது செய்யப்பட்டபொழுது, துன்பப்பட்டபொழுது, இறந்தபொழுது யூதாஸ் அங்கே இருக்கவில்லை. ஆண்டவருடைய அன்பு



சீடனாக அழைக்கப்பட்டாலும்கூட அவனால் அதனை விளங்கிக்கொள்ள முடிவில்லை. எனவேதான், இன்று நற்கருணைச் சமூகத்திலிருந்து அவன் வெளியேறுகின்றான். நற்கருணைச் சமூகத்தில் இருக்கும் தகுதியற்றவர்கள் அந்தச் சமூகத்திலிருந்து வெளியேறும்வரை தகுதியுள்ள மக்கள் மாட்சிமைப்படுத்தப்பட முடியாது. இன்றும் திவ்விய நற்கருணை பலவிதமாக அவமரியாதைப் படுத்தப்படுவதையும் திவ்விய நற்கருணையிலே பலர் தகுதியற்றவராக அபாத்திரமாக பங்குபற்றுகின்ற பயங்கரமான நிலமை வளர்ந்துகொண்டு போவதையும் வருத்தத்துடனும், அதிர்ச்சியுடனும் நாம் அவதானிக்கின்றோம்.

மரியமதலேனாள் இயேசுவின் பாதத்தில் நறுமணத் தைலத்தை ஊற்றி தன் நற்செயலைக் காட்டியபோது அதை வெகுவாக விமர்சித்தவன் யூதாஸ். இயேசுவுக்கும் இறையாட்சிக்குமிடையே இருக்கின்ற பிரிக்கமுடியாத தொடர்பை அவனால் கண்டுணர முடியவில்லை. இயேசு எதற்காக இத்தனை தேவையற்ற விடயங்களில் தன் நேரத்தை வீணடிக்கிறார் என்று வெதும்பிக் கொண்டிருந்தவன் யூதாஸ். இயேசுவின் சிலுவை மரணத்தை அவனால் சிந்தித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. எனவேதான், நற்கருணை எனும் இந்த உன்னதமான மறைபொருளை அவனால் விளங்கிக்கொள்ள முடியாதிருந்தது. யூதாஸ் என்பவன் வெறும் ஒரு தனி மனிதனல்ல; நற்கருணைச் சமூகத்திலே தகுதியற்றவர்களாக இருந்து கொண்டு அந்த நற்கருணையை அபாத்திரமாகப் பெற்றுக்கொள்ளபவர்கள், அந்த நற்கருணைக்கு துரோகம் செய்பவர்கள், அந்த நற்கருணைச் சமூகத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்பட வேண்டியவர்கள் அனைவரையும் சுட்டி நிற்கின்றான். யூதாஸ் வெளியேறியபின் இயேசு அன்புக் கட்டளையாகிய புதிய கட்டளையை அவர்களுக்கு கொடுத்து அன்புச் சமூகமான நற்கருணைச் சமூகத்தை உருவாக்குவதைப் பார்க்கின்றோம். இன்றைய முதல் வாசகத்திலே பவுலும் பர்ணபாவும். இப்படிப்பட்ட அர்த்தம் நிறைந்த நற்கருணை சமூகங்களைத்தான் உருவாக்குவதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

இன்று நாமும் எம் மத்தியில் இடம்பெற்றுவரும் கடத்தல்கள், கப்பம்கோருதல், கொலை போன்ற கொடூரமான செயல்கள், அதனால் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் பீதி, அச்ச உணர்வுகள் மத்தியில்தான் இந்த நற்கருணையைக் கொண்டாடுகின்றோம். இன்றைய முதலாவது வாசகத்திலே நாம் கேட்ட மூன்று அம்சங்கள் அதாவது,

- 1) சீடரின் உள்ளத்தை உறுதிப்படுத்தினர்.
- 2) வேதனைகள் வழியாக இறையாட்சிக்குள் வரவேண்டும் என அழைக்கப்பட்டனர்.
- 3) நம்பிக்கையில் நிலைத்திருக்கும்படி ஊக்குவித்தனர்.

ஒவ்வொரு நற்கருணைக் கொண்டாட்டத்திலும் அதாவது திருப்பலி நேரத்திலும் எவ்வளவுக்கு எம் ஒவ்வொருவரின் உள்ளங்களும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன? உறுதிப்படுத்தப்படுவதற்கேற்ற விதமாக இறைவார்த்தை நமக்கு கொடுக்கப்பட்டு அந்த இறைவார்த்தையை நாம் உள்வாங்குகின்றோம்? திருப்பலியிலே கொடுக்கப்படுகின்ற இறைவார்த்தையின் மூலமாக எவ்வளவுக்கு நாம் எமக்குள்ளே ஆழமாக சென்று எம்மைப் புதுப்பித்து, எம்மை உறுதிப்படுத்துகின்றோம்? இன்று இடம்பெறும் எத்தனையோ வேதனைகள் வழியாக ஆண்டவரின் பாஸ்கா நிகழ்ச்சிகளிலே நாம் ஒன்றித்து நாளாந்தம் இறையாட்சிக்குள் வந்துகொண்டிருக்கின்றோம்?

கிறிஸ்தவ வாழ்வு பல்வேறு விதமான சவால்களுக்குள்ளாகி வரும் இன்றைய காலத்திலே நாம் ஒவ்வொருவரும் கிறிஸ்துவின்மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கையிலே நிலைத்திருக்கும்படி எவ்வளவுக்கு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றோம்? கிறிஸ்தவர்களில் பலர் கிறிஸ்துவுக்குள் வாழாது, கிறிஸ்துவுக்கு வெளியே வாழ்ந்துகொண்டு, நற்கருணை பெறுவதன் மூலமாகத்தான் உட்பிரவேசிக்கப் பார்க்கின்றனர். அவர்கள் யூதாஸ் போன்று வருவதும் போவதுமாயிருப்பவர்கள்.

# பாஸ்கா காலம் 6ம் ஞாயிறு

தி.ப 15:1-2, 22-29      திரு.வெ 21:10-14, 22-23      யோ 14:23-29

**கருப்பொருள் :** கிறிஸ்துவின் வார்த்தைக்கு செவி சாய்ப்பவரே அவரை அன்பு செய்பவர் ஆவார்.

**1ம் வாசகம் :** முதலாவதாக கூட்டப்பட்ட ஜெருசலேம் சங்கத்தைப் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது. அங்கு விருத்தசேதனம் செய்வதா இல்லையா எனக் கலந்தாலோசிக்கப்படுகிறது.

**2ம் வாசகம் :** புதிய ஜெருசலேம் நகர் காட்சியில் இறைவனின் திருச்சபையின் பெருமையும், நிறைவும், மாட்சிமையும் முன்னறிவிக்கப் படுகின்றன.

**நற்செய்தி வாசகம்:** உயிருள்ள கற்களால் கட்டப்பட்ட ஆலயங்கள் என்று கருதப்படும் இறைவனின் ஆன்மாக்களில் மூவொரு தேவன் குடியிருக்கிறார்.

இன்றைய முதல் வாசகம் முதலாவதாக கூட்டப்பட்ட ஜெருசலேம் திருச்சங்கத்திதைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. இந்தத் திருச்சங்கத்தில் திருச்சபையின் அங்கத்தினருக்கு விருத்தசேதனம் செய்வது அவசியமா இல்லையா என்பது பற்றியும் அது தொடர்பான ஏனைய பிரச்சினைகள் பற்றியும் கலந்தாலோசிக்கப்பட்டது. விருத்தசேதனம் இறைவன் ஆபிரகாமோடு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையின் முக்கியமான ஒரு வெளி அடையாளம். இவ் அடையாளம் தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமா இல்லையா அதாவது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் விருத்தசேதனம் செய்வது அவசியமா என்பதை ஆராய்கிறார்கள்.

திருச்சபையின் இந்த முதல் பிரச்சினை எப்படியாக ஆராயப்பட்டது எனப் பார்க்கும்போது இந்தப் பிரச்சினையை அன்றைய சமூக உயிருற்று 3



சமய சூழ்நிலையில் வைத்து ஆராய்கிறார்கள். விருத்தசேதனம் செய்த எத்தனையோ பேர் கொலை செய்கின்றார்கள். விருத்தசேதனம் செய்யாத எத்தனையோ பேர் விசுவசித்து நல்வாழ்வு வாழ்கின்றார்கள். எனவே, கிறிஸ்தவம் எதிலே தங்கியுள்ளது? விசுவாசம் தான் முக்கியம் என்ற முடிவுக்கு வருகின்றார்கள். விசுவாசத்தினால்தான் ஒருவன் இரட்சிக்கப் படுகின்றான். “ஏனெனில் திருச்சட்டம் சார்ந்த செயல்களால் அல்ல, இயேசுவின் மீது வைக்கும் விசுவாசத்தின் வாயிலாகவே எவரும் கடவுளுக்கு ஏற்புடையவராக முடியும்”. எனவே, எம்மை இறைவனுக்கு ஏற்புடைய தாக்குவது. சட்டங்களோ செயற்பாடுகளோ அல்ல, மாறாக விசுவாசமே.

திருச்சபையின் முக்கியமான இந்தப் பிரச்சினையை அவர்கள் சமூக, சமய சூழ்நிலையில் மாத்திரமே ஆராய்ந்தது மாத்திரமல்ல தூய ஆவியின் துணையை அவர்கள் தேடுகின்றார்கள். எனவேதான் அந்தத் தீர்மானத்திலே அவர்களுக்கு தெளிவு இருக்கின்றது. 2000 வருடங்கள் கடந்த பின்பும் அந்தத் தீர்மானம் நிலைத்திருக்கின்றது.

இன்று எம்மத்தியில் யாருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது? செயற்பாடுகள் மாத்திரம் உள்ளவர்களுக்கா? அல்லது விசுவாசவாழ்வு வாழ்கின்றவர்களுக்கா? உதாரணமாக ஒரு பங்கு நவநாட்கள் திருநாளிலே யாருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. வெளிவேலைகளிலே ஓடிஆடி திரிபவர்களுக்கா? அல்லது உண்மையான உயிருள்ள விசுவாசத்தோடு செயல்படுபவர்களுக்கா? இங்கே நான் குறிப்பிடுவது தங்கள் அடி ஆழத்திலே விசுவாச வாழ்வு வாழாமல் வெறும் வெளிச்சடங்குகளிலே கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருப்பவர்களையே. ஏனென்றால் எமக்குள்ளே விசுவாசமா? செயற்பாடுகளா? என்று ஒரு வினா எழும்பலாம். புனித யாக்கோபு 2:20 இலே “செயலற்ற விசுவாசம் செத்த விசுவாசம்” என்கின்றார்.

உண்மையில் விசுவாசம் உள்ள எந்தவொரு கிறிஸ்தவனும் தாழ்மையோடு ஆடம்பரம் இல்லாமல் பல செயற்பாடுகளிலே ஈடுபடுவான். விசுவாசம் உள்ளவர்கள் தாம் இறைவனின் கரத்திலே ஒரு வலுவள்ள கருவி என்பதை உணர்கின்றார்கள். “என்னில் நிலைத்திருப்பவன் மிகுந்த கனி தருவான்” (யோவா 15:5) அதேவேளை விசுவாசம் இல்லாதவன் தன் விருப்பப்படி தற்புகழ்ச்சிக்காகவே அனைத்தையும் செய்கின்றான்.

திருச்சபையில் இடம்பெற்ற இந்த முதல் தீர்மானம் எம் எல்லோருக்கும் ஒரு ஆழமான படிப்பினையை உணர்த்துகின்றது. எமது

கிறிஸ்தவ வாழ்விலே எமக்குள்ளே ஆழமாக இறங்கி எம்மைப்பற்றிய சுய ஆய்வு செய்வதும் எமக்கு வெளியே பிரச்சினைகள் ஏற்படும் பொழுது அதை சரியான விதத்தில் சமய, சமூக ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி தெளிவாக ஆராய்ந்து தூய ஆவியின் துணைகொண்டு விடைதேடுவதும் அவசியம்.

இன்றைய நற்செய்திப்பகுதி திருச்சபையின் இன்றியமையாத இறைவனாகிய தூய ஆவியானவருடைய மூன்று செயற்பாடுகளை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

- 1) இயேசு நமக்கு கற்றுத்தந்த அனைத்தையும் நினைவுபடுத்துவார்.
- 2) தூய ஆவி நமக்கு கற்றுக் கொடுப்பார்.
- 3) தூய ஆவியின் இந்தக் கற்பித்தல் எம்மை உண்மையான சமாதானத்திற்கு இட்டுச் செல்லும்.

- 1) தந்தை மகன் உறவிலே ஏற்படுகின்ற முடிவில்லா வாழ்வு பற்றிய உண்மைகளை தூய ஆவி நமக்கு நினைவுபடுத்துகின்றார். அதாவது மீட்பின் வரலாறு முழுவதும், பழைய ஏற்பாடு, புதிய ஏற்பாடு இறுதிக் காலங்கள் அனைத்திலும் இடம்பெறும் மீட்புப்பற்றிய உண்மைகளை நமக்கு உணர்த்துகின்றார்.
- 2) தூய ஆவி நமக்குக் கற்றுக் கொடுக்கின்றார். உயிர் வாழும் ஆசிரியராக நம்மோடு இருந்து நாளாந்தம் இடம்பெறுகின்ற நிகழ்வுகள், அனுபவங்கள் ஊடாக உண்மைகளை நமக்குக் கற்றுக் கொடுத்து எம்மை வழிநடத்துகின்றார். எனவே, நாளாந்தம் தூய ஆவியின் இந்த தூண்டுதலுக்கு, வழிநடத்துதலுக்கு நம்மை விட்டுக்கொடுத்து அவரோடு ஒத்துழைப்பது நம் ஒவ்வொருவருக்கும் மிகவும் அவசியமானது.

தூய ஆவியின் இந்தக் கற்பித்தலையும் வழிநடத்தலையும் நாளாந்தம் நாம் தேடாதபடியினால் தான் திருச்சபை வாழ்வு இன்று சடங்குகளோடும் சட்டங்களோடும் நின்றுவிடுகின்றது. ஒரு கார் அல்லது பஸ் அல்லது எந்தவொரு வாகனமும் தானாக இயங்காமல் வெளியிலிருந்து தள்ளிக் கொண்டு போனால் அதிக தூரம் போகாது. இதே போன்று தான் இன்று திருச்சபையிலே எல்லாமே வெளியிலிருந்து சொல்லப்படுவதாகவே இருக்கின்றது. உதாரணமாக ஒரு இந்துக் குடும்பத்தை எடுத்துக் கொண்டால் கலண்டரிலே இன்று திகழியைக் கிழிக்கும் போது “விரதம்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் முழுக்குடும்பமே விரதத்தை அனுசரிப்பார்கள். ஆனால், எங்களுக்கு

எத்தனை அறிவித்தல்? எத்தனை நினைவூட்டல்? திருப்பலியில் எப்படி பங்குபற்றுவதென்று எத்தனை முறை அறிவிப்பது? நாமாக உணர்ந்து வாழாததால் கிறிஸ்தவ வாழ்விலே பிரச்சினைகள், சவால்கள், சிக்கல்கள் எழும்பும்போது அந்த நேரத்திலே நாம் புதுமைகளையும் அசாதாரண அடையாளங்கள் எல்லாவற்றையும் தேடி அலைகின்றோம். அவைகள் கிடைக்கவில்லை என்றால் விசுவாசத் தளம்பல், வேறு சபைகளுக்கு நாட்டம்.

- 3) தூய ஆவியின் இந்தச் செயற்பாடு உண்மையான சமாதானத்திற்கு நம்மை இட்டுச் செல்கின்றது. இந்த உண்மையான சமாதானம் தான் நாம் எடுத்த முடிவு தூய ஆவியின் தூண்டுதலோடு செய்யப்பட்ட உண்மையான முடிவா என்பதற்கு அளவுகோல். உண்மை தெரியாமல் சமாதானத்திற்குள் போக முடியாது.

அதித் திருச்சபையின் விருதலை செயற்பாடே திருச்சபையினுடைய சமூகப் போதனைகளின் முதல் அத்தியாயம் என்றால் அதன் அடுத்த அத்தியாயம் அப்போஸ்தலிக்கத் தந்தையர்களின் சமூகப் போதனைகள் எனலாம்.



# ஆண்டவரின் விண்ணோற்பு

தி.ப 1:1-11, எபே 1:17-23, ஜாக் 24:46-53

**கருப்பொருள் :** ஆண்டவரின் மகிமையிலே பங்குகொண்டு மகிழ்ச்சியின் தூதர்களாக இருப்போம்.

**1ம் வாசகம் :** அவர்கள் கண்முன்பாக அவர் மேலே உயர்த்தப்பெற்றார்.

**2ம் வாசகம் :** அவரை விண்ணுலகில் வலது புறம் அமரச் செய்தார்

**நற்செய்தி வாசகம் :** அவர்களுக்கு ஆசி கூறுகையில் வானத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

இன்று இயேசுவின் விண்ணேற்புத் திருவிழா. விண்ணேற்பு என்றால் கிறிஸ்து தந்தையால் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்; மகிமைப்படுத்தப்பட்டார் என்பதன் தெளிவான அடையாளம். கிறிஸ்து இவ்வாறு அடைந்த மகிமை திடீரென அவருக்கு ஏற்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியல்ல. இயேசு தன் வாழ்வு முழுவதும் “தந்தையே என் விருப்பமல்ல. உம் சித்தமே ஆகட்டும்” என்று வாழ்ந்தவர். வாழ்வின் இறுதியில் “தந்தையே! உமது கையில் எனது ஆவியை ஒப்படைக்கின்றேன்” என்றார். இவ்வாறு வாழ்ந்த இயேசுவை தந்தை முழுமையாக ஏற்று, மகிமைப்படுத்தினார். தன் வலப்பக்கத்தில் அமரச் செய்தார். இதுதான் விண்ணேற்பு (இன்றைய சபை மன்றாட்டு) தலையாகிய அவர் பெற்ற மகிமைக்கே, அவரது உடலாகிய நாமும் அழைக்கப்படுகின்றோம். இயேசுவைப்போல் எம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ‘உம் சித்தமே ஆகட்டும்’ என்று வாழ்ந்து ‘உமது கையில் என் ஆவியை ஒப்படைக்கின்றேன்’ என்போமானால் நாமும் நிச்சயமாக தந்தையினால் மகிமைப்படுத்தப்படுவோம்.

முதல் வாசகத்தின் அடிப்படையிலே நாம் சிந்திக்கும்போது இஸ்ராயேல் மக்களின் அடித்தளத்தக்கனவு அப்போஸ்தலர்களிலே இருந்தது. உயிர்நிறு 3

(அதாவது மெசியா எப்பொழுது இறையரசை நிறுவுவார். திருமுழுக்கு யோவான் இயேசு மெசியா என்னும் நேரம் வந்துவிட்டது என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றார். இயேசு காலம் நிறைவேற்றி இறையரசு வந்துவிட்டது என்று கூறுகின்றார். இதற்கு மனம் திரும்புதல் அவசியமாகும்.) இயேசுவின் விண்ணேற்பு அவரது வாழ்க்கையின் ஒரு திருப்பு முனையாகின்றது. அவர் போனால்தான் இறையரசு என்றால் என்ன என்று அவர்களுக்கு விளங்கும். அதைப் பரிசுத்த ஆவியானர் விளக்குவார். இயேசு இருக்கும் மட்டும் “நீர் எப்போது இறையரசை நிறுவுவீர்?” என்று சீடர்கள் கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். அவர் போனால் இக்கேள்விக்கு இடமிராது. படிப்படியாக பரிசுத்த ஆவியின் வருகையும் திருச்சபையின் வளர்ச்சியும் எமக்கு விளங்கும்.

இயேசுவின் விண்ணேற்பு அவர் தந்தையிடம் செல்லும் இறுதிப்பயணம். “உலகம் முடிவுவரை உங்களோடு நான் இருப்பேன்” என்று யேசு கூறுகின்றார். இயேசு இருப்பது போலவும். போவது போலவும் இருக்கின்ற ஒரு அசைவு நிலையில்தான் (tension) நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். விண்ணேற்பின் மூலம் அவர் போவதுபோல் உள்ளது. அப்போது தான் தூய ஆவி அவரது பணியை பொறுப்பேற்றுத் தொடருவார்.

“நீர் எப்பொழுது இறையரசை நிறுவுவீர்?” என்ற இஸ்ராயேல் மக்களினதும் இயேசுவின் சீடர்களினதும் கேள்வி இன்னும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றது. இன்று எல்லோரும் தெளிவான அடையாளங்களைக் காணவே விரும்புகின்றார்கள். நிறுவனங்கள், பணம், அதிகாரம் இவைகள் தான் இறையரசைக் கட்டியெழுப்புகின்றன என்று நாங்கள் நினைக்கின்றோம். தெளிவான அடையாளங்களைக் காண வேண்டும் என்று நினைக்கும் அனைவருக்கும் அது ஒரு தொடர் சோதனை.

இயேசுவோடு உயிர்த்தும் மேலுலகைச் சாராதவர்களாக, தூய ஆவி ஏற்படுத்தும் இறை திட்டத்துக்குள் வர மனமில்லாதவர்களாக இருக்கின்றோம். எனவே, இயேசுவின் விண்ணேற்பு அவரது பொறுப்புக்கள் அனைத்தும் தூய ஆவியிடமும் அவருடன் சேர்ந்து பணியாற்றும் அனைவரிடமும் ஒப்படைக்கப்படுகின்றது. தூய ஆவியின் திட்டத்துக்கும் எமது செயற்பாட்டிற்கும் இடையிலான அசைவு நிலை (tension) எமது தனிப்பட்ட வாழ்விலும் திருச்சபையின் வாழ்விலும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றோம் என்பதே மிக முக்கியம். எனவே, நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் ஒவ்வொரு செயற்பாட்டாலும் இறைத் திட்டத்துக்குள் வந்து தூய ஆவியோடு இணைந்து இறையரசை மலரச்செய்யும் பணியாளர்களாக செயற்பட அழைக்கப்படுகின்றோம்.

# தூய ஆவியின் விழா

தி.ப 2:1-11,

1கொர் 12:3-7, 12-13,

யோ 20:19-232

**கருப்பொருள்** : ஒரே ஆவியை பெற்ற நாம் ஒரே உடலின் உறுப்புகளாக ஒன்றித்து இருப்போம்.

**1ம் வாசகம்** : தூய ஆவியைப் பெற்றதும் யேசு போதிக்கப் பூர்த்தியான சீடரும் வானில் பெற்ற அருங்குறியோடு நற்செய்தி போதிக்க சென்றனர்.

**2ம் வாசகம்** : திருமுழுக்கில் தூய ஆவியைப் பெற்ற நாம் அனைவரும் அவருடைய கொடைகளையும் பெற்றிருக்கிறோம்.

**நற்செய்தி வாசகம்** : உயிர்த்த கிறிஸ்து அப்போஸ்தலர் மீது ஆவியைப் புகுத்தி அவர்களை அதிகாரத்தோடு அனுப்புகிறார்.

தூய ஆவியானவரின் விழாவை புதிய அறுவடை விழா என்று அழைக்கலாம். இந்தப் புதிய அறுவடை விழாவிலே தூய ஆவியானவரின் செயற்பாட்டை நாம் முழுமையாகக் காணலாம். பரிசுத்த ஆவியானவர் புதுவிதமான பணியைக் கொடுக்கின்றார். இப்பணியிலே அவர் பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்த ஒரு மக்கள், ஒரு மொழி என்பவற்றிற்குப் பதிலாக பல நாட்டு மக்களை, வரலாற்றைப் பயன்படுத்துகின்றார். பிரிவினையின் அடையாளமாக பாபேல் கோபுரத்திலே ஒரு மொழியிலிருந்து பல மொழிகளாகச் சிதறடிக்கப்பட்ட மக்கள் இங்கே பலமொழி பேசும் மக்கள் ஒரினமாக ஒன்று சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

எம்முடைய சிறிய திட்டங்களை இறைவனுடைய திட்டங்களுக்குள் புகுத்துவதற்குப் பதிலாக அல்லது எம்முடைய திட்டங்களை இறுக்கிப் பிடித்திருப்பதற்குப் பதிலாக இறைவனே அவர் உயிர்த்து 3



திட்டத்தின்படி செயற்பட அனுமதிக்க வேண்டும். ஏனெனில், அனைத்தும் அவரது கையிலே இருக்கின்றது. நாம் நமது வாழ்க்கைத் திட்டங்களை போட்டாலும்கூட, இறைவன் நமது வாழ்வுக்குள் உட்புகுந்து தமது திட்டத்தின்படி நம்மைக் கொண்டுசெல்ல அனுமதிக்க வேண்டும்.

முதியோரும் இளைஞரும் கனவுகளையும், காட்சிகளையுமே காண்கின்றனர். ஏனென்றால், இறைவனின் திட்டம் அவற்றிற்கு அப்பாற்பட்டது. அவர்களுடைய கனவுகள் அசுத்தமான அனைத்தையும் சுட்டெரிக்கும் நெருப்பின் பின்னணியிலேயே நிகழுகின்றது. யோவேலுடைய கனவானது இறுதிக்காலக் காட்சியாக அமைகின்றது. இந்தக் காட்சியில் திருவெளிப்பாடு 21இல் விளக்கப்பட்டதுபோல தூய ஆவியானவர் இறுதி விடிவிற்காக அதாவது “புதிய வானமும் புதிய பூமியும்” காண நம்மை ஆயத்தம் செய்கின்றார். இப்புதிய வானமும், புதிய பூமியும் படைக்கும் சிற்பிகளாகச் செயற்பட நம்மை அழைக்கின்றார்.

யார் யார் முற்றுமுழுதாக நம்மை இறைவனின் திட்டத்திற்குக் கையளிக்கின்றோமோ அவர்களை ஆவியானவர் புதுப்படைப்பின் சிற்பிகளாக மாற்றுகின்றார். புதுப்படைப்பின் சிற்பிகள் ஒவ்வொருவரையும் ஆவியானவர் தன் வரங்களாலும், கொடைகளாலும் நிரப்புகின்றார். அதுமாத்திரமல்ல அவர்களுடைய வாழ்வை கலாத்தியர் 5:22 இல் சொல்லப்பட்டுள்ளதுபோல ஆவியானவர் தன் கனிகளாலே நிரப்புகின்றார். எனவே, நாம் ஒவ்வொருவரும் நமது சூழலிலே புதுப்படைப்பின் சிற்பிகளாக மாறுவதற்கு எம்மை இறைவனின் கரத்திலே, இறைவனின் திட்டத்திற்கு ஏற்ப வாழக் கையளிப்போம்.

இறைவனின் சிற்பிகளாகச் செயற்பட வேண்டிய ஆவியின் கொடைகளையும், வரங்களையும் மன்றாடிக் கேட்போம். புதுப்படைப்பின் சிற்பிகளுக்கு அவசியமான ஆவியின் கொடைகளையும் வரங்களையும் மன்றாடிக் கேட்போம். புதுப்படைப்பின் சிற்பிகளுக்கு அவசியமான ஆவியின் கனிகளுக்காக மன்றாடுவோம்.

# மூவொரு கடவுளின் பெரு விழா

பழ.மொ 8:22-31, உரோ 5:1-5, யோ 16:12-15

**கருப்பொருள் :** நமது விகவாசத்தின் ஊற்றாகிய மூவொரு கடவுளை அன்றாட நிகழ்வுகளில் சந்திப்போம்.

**1ம் வாசகம் :** படைப்பின் இறைவனுக்கும் அவரது ஞானத்திற்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பை எடுத்து இயம்புகின்றது.

**2ம் வாசகம் :** நற்செய்தியின் மேலுள்ள விகவாசத்தினால் புனிதமடைந்து இறைவனை ஏற்றுக்கொள்பவர் தூய ஆவியின் கொடைகளால் இறைவனை அன்பு செய்யும் கடமை உள்ளவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்.

**நற்செய்தி வாசகம்:** தந்தை அனைத்திற்கும் ஊற்றாக இருக்கின்றார். மகன் மூலம் செயலாற்றுகின்றார். தூய ஆவியினூடாக வழிநடத்தி நிறைவு கொடுக்கிறார்.

எமக்கு இந்த அனுபவத்தைக் கொடுத்தவர் பரிசுத்த ஆவி. அனைத்து மக்களின் உள்ளங்களிலும் இந்த ஆவியானவர் பொழியப்படுகின்றார். யோவேல் இறைவாக்கினர் “எல்லா ஊனிலும்” என்று கூறுகின்றார். எனவே. முழுப்படைப்பும் சிறப்பாக மனித வரலாறு தூய ஆவியின் தூண்டுதலாலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. அனைத்துப் படைப்பையும், அனைத்து மனித இனத்தையும் தந்தையின் மடிக்கு தூய ஆவி இட்டுச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றார். எப்படியாக அவர் அனைத்தையும் இட்டுச்செல்கிறார் என்பது இறுதி வெளிப்பாட்டிலேயே எமக்குத் தெளிவாகும். தந்தையினுடைய அன்பையும், பராமரிப்பையும் தெளிவாக்குவதற்காக இந்த ஆவியானவர் செயற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்,

படைப்புக்கும் தந்தையே வெவ்வேறு வழிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார். இதை எபிரேயர் 1:1 “பல முறைகளில், பல வழிகளில் பேசிய கடவுள்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்றைய முதல் வாசகம் படைப்பின் தொடக்கத்திலேயே இருந்த ஞானத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. இன்றைய இரண்டாம் வாசகம் இந்த ஞானமானது தந்தையாலே நமக்கு அனுப்பப்பட்ட மாபெரும் சொத்தாகிய தூய ஆவி என்று குறிப்பிடுகின்றது. இன்றைய நற்செய்தி உண்மையை நோக்கி நம்மை வழி நடத்தும் ஆவியானவர்தான் இவர் எனக் கூறுகின்றது. இந்த ஆவியானவர் நம் ஒவ்வொருவரையும் முழு உண்மையை நோக்கி வழி நடத்துகின்றார். இந்த உண்மை என்பது தொடர்ச்சியாக எம்மிலே ஏற்படுகின்ற இயேசுவைப் பற்றிய புரிந்துணர்வு அல்லது அறிவாகும். இறைவனின் வெளிப்பாடு இயேசுவைப் பற்றி நாம் ஒரே முறையில் கொண்டிருக்கக்கூடிய அறிவு ரீதியான ஓர் உண்மை மாத்திரமல்ல. அது இயேசுவையும் அவருடைய நற்செய்தியைப் பற்றிய தொடர் வளர்ச்சிகொண்ட ஒரு உய்த்துணர்வாகும்.

போருக்குப் பின்னிட்ட இன்றைய சூழ்நிலையை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனிக்கின்றபொழுது, நாம் தனித்தும் ஒருமித்தும் ஆழமாக சிந்தித்து இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற நிகழ்வுகள் பற்றிய உண்மைகளை அலசி ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு தள்ளப்படுகின்றோம். உண்மைகளைக் கண்டுகொள்வதும் அதற்கு மேலாக இந்த நிகழ்வுகளுக்கு மாற்று நடவடிக்கை எடுப்பதும் மனிதர் நாம் தனித்து செய்யமுடியாத ஒன்று. ஏனென்றால், நாம் உலகம் பற்றிய மாபெரும் மாயையின் வலைப்பின்னலுக்கள் சிக்குண்டவர்களாக இருக்கின்றோம். எனவேதான், உண்மையை நமக்கு உணர்த்துகின்ற, வெளிப்படுத்துகின்ற அந்தத் தூய ஆவியைநோக்கி தனித்தும் குழுமங்களாகவும் உருக்கமாக மான்றாடுவது மிகவும் அவசியம். தூய ஆவியானவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வதற்கு மனப்பக்குவம் உள்ளவர்களுக்கு உண்மையைக் கற்பிக்கும் அந்த ஆவியானவருக்காக நாம் காத்திருக்கப் பழகவேண்டும். அதுமாத்திரமல்ல, அந்த தூய ஆவியானவரோடு ஆண்டவர் இயேசுவைப் போலவும் அன்னை மரியாவைப் போலவும் முழுமையாக ஒத்துழைத்து, அவர் நம்மை இட்டுச் செல்வதற்கு எந்நேரத்திலும் விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். இது எளிதான ஒன்றல்ல. ஆண்டவர் இயேசுவைப் போலும் அன்னை மரியாவைப் போலும் பல்வேறு துன்பங்கள், சிலுவைகள் வழியாக நாம் பயணித்துதான் இறைவன் தரும் சம்பாவனையை, மகிமையை அடையவேண்டும்.



# கிறிஸ்துவின் திருவுடல் திருஇரத்தம்

தொ.நா 14:18-20;

1 கொரி 11:23-26;

லூக். 9:11-17

கருப்பொருள் : இறைவனின் அருட்கருணையைப் பெற்ற நாம் பிறருக்கும் அதனைப் பகிர்ந்தளிப்போம்

1ம் வாசகம் : மெல்கிசதேக் அப்பமும் இரசமும் ஒப்புக்கொடுத்தார்

2ம் வாசகம் : நீங்கள் உண்டு பருகும் போதெல்லாம் ஆண்டவரின் மரணத்தை அறிக்கையிடுகிறீர்கள்.

நற்செய்தி வாசகம் : அனைவரும் வயிறாற உண்டனர்.

பலி தனிப்பட்ட முயற்சியாகவும் இருக்கலாம் - ஆபேல், ஆபிராகம் போன்றவர்கள்

குழு முயற்சியாகவும் இருக்கலாம் - மேசேஸ், தாவீது, சாமுவேல் போன்றவர்கள்

இயேசு உலகம் முழுவதற்காகவும் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகின்றார். (உங்களுக்காகவும், எல்லாருக்காகவும் ஒப்புக்கொடுக்கிறார்) பழைய ஏற்பாட்டில் பலிகள் மிருகங்களின் உடலையும் இரத்தத்தையும் ஒப்புக் கொடுப்பதில் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தன.

புதிய ஏற்பாட்டில் இது முற்று முழுமையாக இயேசுவின் திருஉடல், திரு இரத்தத்தினாலே இடமாற்றம் செய்யப்பட்டது.

இது நற்கருணையில் நினைவு கூரப்படுகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் இது உடன்படிக்கையின் இறைவனாக நினைவு கூரப்படுகிறது.

புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசுவின் திருஇரத்தத்திலும் இறையரசிலும் இந்த உடன்படிக்கை புத்துயிர் பெறுகின்றது.

உயிஞற்று 3

79

புதிய உடன்படிக்கையின் கிண்ணம் ஆண்டவர் வரும் வரையில் நினைவு கூரப்படுகின்றது. இது இறைவனின் இறுதிக் காலத்திற்கு நம்மை இட்டுச் செல்கின்றது.

இவ் இறுதிக்காலம் வன் செயல்கள், இரத்தம் சித்துதல். வேத சாட்சிகளின் இரத்தம் போன்றவற்றால் பூசப்பட்டிருக்கின்றது.

வேத சாட்சிகளின் இரத்தம் என்பது இறுதிக்காலம் பற்றிய ஓர் முக்கியமான அம்சமாகும்.

நற்கருணை பலியின்றி நடைபெற முடியாது - வெறும் சடங்காக இருக்க முடியாது.

குருத்துவம், செபம், அடையாளங்கள், பலிகள், துன்பகாலத்தில் மனிதன் ஒப்புக்கொடுக்கும் இறுதி நிகழ்வுகளாகும்.

மனுக்குலத்தின் துன்பத்தில் பங்குபற்றாமல் நற்கருணையில் அர்த்தமுள்ள விதமாக பங்குபற்ற முடியாது.

இதனாலேயே இந்தப் பாத்திரத்தில் பங்குகொள்ளுதல், காட்டிக்கொடுக்கும் அடையாளமாகவும் மாறலாம்.

இதனாலேயே புனித சின்னப்பன் கொரிந்தியருக்கு அபாத்திரமாகப் பங்குபெற்ற வேண்டாமேன எச்சரிக்கிறார்.

பலர் கொரிந்தியர் போன்று குடித்துக் கொண்டாடிய பின்னர் இயேசுவின் சீடர்களோடு கொண்டாட்டத்தில் பங்குபற்ற முனைகின்றனர்.

கொரிந்தியரை எச்சரிக்கும் பொழுது அபாத்திரமாகப் பங்குபற்றுவோர் தமது தண்டனைத் தீர்ப்பையே குடிக்கின்றனர் என்று சொல்கின்றார்.

அதாவது பல மக்கள் சமூகங்களுக்கு நற்கருணை இன்றைய சந்தர்ப்பத்தில் அருளின் நேரமாகவோ அல்லது தீர்ப்பின் நேரமாகமோ மாறுகின்றது.

தகுதியுடன் பங்குபற்றுவோர் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் நீதிமான்களாக்கப் படுகின்றனர்.

தகுதியற்ற விதமாகப் பங்குபற்றுவோர் தமது செயலாலேயே தம்மை தீர்ப்பிட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

நற்கருணை இன்றைய துன்பம், யுத்தத்தின் சந்தர்ப்பத்திலே பார்க்கப்படவேண்டும். வெளிக்கொண்டாட்டங்களை அல்ல, நமக்காக பலியாக்கப்பட்ட உன்னத பலியை நினைவு கூரவேண்டும்.

நித்திய பெரியகுரு தன்னையே வெறுமையாக்கி தற்கால நிகழ்வுகளினாலே நம்மையும் வெறுமையாக்குகின்ற இறுதிக்கால நிலைக்கு எம்மை இட்டுச்செல்கின்றது.

நற்கருணை ஏழைகளில் இருந்தும், அனைத்தையும் இழந்தவர்களில் இருந்தும், ஏழைகளின் திருச்சபையில் இருந்தும், அந்நியப்பட்டு நிற்க முடியாது.

குருக்கள் மக்களின் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வறுமையை அது காட்டவேண்டும்.

செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான் நல்லிருந்து வானத்தவர்க்கு என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கேற்ப கிறிஸ்தவர்கள் விருந்தோம்பலில் கிறிஸ்தவர்களல்லாதவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். உன்னிடம் இரக்கும் எல்லோர்க்கும் பிரதி பலன் பாராது தானம் செய் என்கிறது மூடாகே.



# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 2 ஆம் வாரம்

எசாயா 62:1-5

1கொரி 12:4-11

யோவான் 1:1-12

**கருப்பொருள் :** தந்தையின் விருப்பத்திற்கு தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த இயேசுவைப்போன்று நாமும் வாழ அழைக்கப்படுகிறோம்.

**முதலாம் வாசகம்:** இளைஞன் கன்னிப்பெண்ணை மணந்துகொள்வது போல் இறைவன் தனது அன்பை தமது மக்கள் மட்டில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

**இரண்டாம் வாசகம்:** ஒருவர் ஒருவருக்கு உதவி புரியும் படியாக, ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறு வரங்கள், கொடைகள், அருள்கள் பரிசுத்த ஆவியால் அருளப்படுகின்றன.

**நற்செய்தி வாசகம்:** திருக்காட்சி விழாவின் தொடர்ச்சியாக கானாவூர் திருமண நிகழ்ச்சி நற்செய்தியில் இடம் பெறுகிறது.

### தன் அன்பரைத் தேடி அலைந்த பெண்

தன் அன்பரைத்தேடி அலைந்து இங்கிலாந்திற்கு வந்த பெண்ணைப் பற்றிய பழைய கதை ஒன்று உண்டு. அவள் எத்தனையோ நகரங்களுடாகச் சென்றபோது அவள் கூறியவற்றில் ஒருவருடைய பெயரைத் தவிர வேறு எதையும் மக்களால் விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இன்றும் பலர் இந்த பூமியிலே அன்னியராக அலைந்து திரிகின்றனர். அவர்கள் தங்கள் உள்ளக்கிடக்கைகளை வார்த்தைகளில் வடிக்க முடியாது ஏங்கித் திரிகின்றனர். அவர்களது ஏக்கம் “உமக்காகவே எம் உள்ளம் ஏங்குகின்றது.” அவர்களின் உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து எழும் இந்த குமுறல்களுக்கும் பதிலளிக்கக்கூடியவர் ஒருவர் தான் உள்ளார்.

## கானாவூர் திருமணம்

தேவதாய் சமூகத்தேவைகள் பற்றிய நுண்ணறிவு கொண்டவராய் இருந்தார். அதே வேளையில் அந்த சமூக தேவைகள் எவ்வளவிற்கு இறைவனின் திட்டத்துக்கு பொருந்துகின்றது என்றும் உணர்ந்திருந்தார். இறையரசில் முதன்மையானவராக இயேசு இருந்தாலும் ஆலயத்தில் நடந்த 12 வயது சம்பவத்தின் பின் அதாவது “மகனே! ஏன் எங்களுக்கு இப்படி செய்துவிட்டாய்? உன் தந்தையும் நானும் உன்னைத்தேடி அலைந்தோமே” என்ற சம்பவத்தின் பின், ஆண்டவர் இயேசு தேவதாயின் அனுமதிக்காகக் காத்திருந்தார். தேவதாய்தான் ஆரம்ப “சமிக்கை” அல்லது “அறிவிப்பை” கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. கானாவூர் திருமணம் இயேசுவின் முதல் புதுமை; இறையரசின் வெளிப்பாடு. அப்போதுதான் இறையரசு ஆரம்பிக்கும். 30 வயதில் தாயைவிட்டுப் போவதற்கு அவரின் உத்தரவு வேண்டும்.

புனித யோவான் இயேசுவின் “நேரம்” பற்றிக் கூறுகின்றார். அந்த நேரம் இப்போது வந்துவிட்டது என்று தேவதாய்தான் அறிவிக்க வேண்டியிருந்தது. அதை அவர் சத்தமாக அல்ல, மௌனமாகத்தான், மறை முகமாகத்தான் அறிவிக்கின்றார். எப்படியென்றால், இந்நேரம் தொடக்கம் “அவர் சொல்வதைச் செய்யுங்கள்” இறையரசு தொடங்கிய இந்த நேரம் தொடக்கம் இவர் சொல்வதைத்தான் எல்லோரும் செய்ய வேண்டும்.

மேலும், கானாவூர் திருமணத்தில் ஆரம்பித்த இந்த “நேரம்” நசரேத்து குடும்பத்தின் கதவுகள் இறையரசின் கதவுகளாக மாறுகின்ற நேரம். நசரேத்துக் குடும்பம் அழிக்கப்படவில்லை. மாறாக, அது விஸ்தரிக்கப்படுகின்றது. இறையரசின் குடும்பமாக மலருகின்றது. அதனுள் அப்போஸ்தலர்கள் சீடர்கள் அனைவரும் வருகின்றார்கள். எல்லோரும் வரலாம். நீங்களும் நானும் வர அழைப்பு விடுக்கப்படுகிறோம். திருமணத்தின் “இரசம்” என்பது “மகிழ்ச்சி”. இறையரசின் இந்த “மகிழ்ச்சி” குறைந்து போகாது. என்றுமே தீர்ந்து போகாத இந்த இரசம் என்னும் மகிழ்ச்சியை அனுபவிப்பதற்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

பின்வரும் படிமுறைகளை நாம் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. நீங்கள் இருப்பது போல வாருங்கள் - உங்களை நான் அன்பு செய்கின்றேன் என்றும் “வருந்திச்சுமை சுமப்போரே எல்லோரும் என்னிடம் வாருங்கள். உங்களுக்கு நான் இளைப்பாற்றி தருவேன்” (மத். 11:28). என்றும் கூறுகிறார் ஆண்டவர். எம் எல்லோருடைய உலக அனுபவத்தின்படி நாம் நல்லவர்களாக இருந்தால் ஆண்டவர் எங்களை ஆசீர்வதிப்பார். நாங்கள் நல்லமுறையில் நடந்தால் அவர் எங்களுக்கு சம்பாவனை தருவார் என்றும் நாம் நினைக்கின்றோம்; சொல்லுகின்றோம். ஆனால், கிறிஸ்துவின் செய்தி என்னவென்றால், நீங்கள் இருக்கும் நிலையிலேயே, இருப்பது போலவே வாருங்கள். நான் உங்களை அன்பு செய்கின்றேன். இதனால் இதை “நற்செய்தி” என்று சொல்லுகிறோம். நாளாந்த செய்தியை எவ்வளவுக்கு ஆர்வமாக வாசிக்கிறோம்? எத்தனைபேர் இந்த நற்செய்தியை ஆர்வத்தோடு உள்வாங்குகிறோம்?
2. கடவுள் எங்களை நேசிப்பதற்கு அவருடைய அன்புதான் அடி அத்திவாரம். அவருடைய அன்பு என்னைத் தொடும்போது நன்மைத்தன்மை எனது நாளாந்த வாழ்வாக மாறும். அவருடைய புனிதத்தன்மை என்னைத் தொடும்போது புனிதத்தன்மை எனது நாளாந்த வாழ்வாக மாறும். ஆண்டவராலே நேசிக்கப்பட்ட அனுபவம் எம்மை புனிதராக மாற்றும். அன்பு செய்யப்படுகின்ற அனுபவம் வாழ்க்கையின் அடிப்படை அனுபவம். மற்ற அப்போஸ்தலர்களைவிட இராயப்பர் சற்று நல்லவர் என்றபடியால் அவர் திருச்சபையின் தலைவராக நியமிக்கப்படவில்லை. அவரிலே பல குறைகள் இருந்தன. அவற்றை இங்கு நான் சொல்லவில்லை. அப்படியிருந்தும் இயேசு அவரை மனமார நேசித்தார். நேசித்த அவரைப் பார்த்துத்தான் “நீ மனந்திரும்பிய பின் உன் சகோதரர்களை உறுதிப்படுத்து” (லூக்.22:32) என்று கூறுகிறார். இதே இயேசுதான் நீங்கள் இருப்பது போல வாருங்கள். நீங்கள் பாவம் செய்தவர்களாயிருக்கலாம், பெலவீனர்களாயிருக்கலாம். ஆண்டவரின் அன்புக்கு அருகதையற்றவன் என நினைக்கலாம். வாருங்கள், நான் உங்களை அன்பு செய்கின்றேன் என்றார். என்னுடைய அன்பும் அருளும் உன்னுடைய பாவங்களைவிட வல்லமை மிக்கது; மேலானது.



3. இவ்வாறு நிபந்தனை இல்லாமல் நேசிக்கும் இயேசுவிடம் நாம் அனைத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். எமது உள்ளக்கிடக்கைகளைக் கொட்ட வேண்டும். எங்களிடம் என்ன இல்லை என்பது அன்னை மரியாளுக்கு தெரியும். எனவேதான், அவர் சொல்லுகிறார் “அவர் சொல்வதையெல்லாம் செய்யுங்கள்” அவ்வாறு செய்யும்போது அங்கு அன்று புதுமை நடைபெறுவது மாத்திரமல்ல மூன்று முக்கிய காரியங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

- 1) மணமக்களின் முக்கிய தேவை அல்லது அடிப்படைத்தேவை தீர்க்கப்படுகின்றது. தீராத மகிழ்ச்சி நிரம்பி வழிகின்றது.
- 2) கிறிஸ்துவின் மகிமை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.
- 3) சீடரின் விசுவாசம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

எனவே, இங்கிருக்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் நிபந்தனை இல்லாமல் அவர் எங்களை நேசிக்கின்றார், அழைக்கின்றார் என்பதை உணர்ந்து, அவரிடத்தில் வருவோம். எம் உள்ளக்கிடக்கைகளைக் கொட்டுவோம்; அவருடைய பாதத்தில் அமர்ந்திருப்போம். இந்த ஆண்டிலே அவர் சொல்வதையெல்லாம் செய்வோம். அவரிடம் சரணடைவோம். அப்பொழுது கடவுளின் வல்ல செயல்கள் நம் வாழ்வில் வெளிப்படுவதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து கொள்வோம். “நீ நம்பினால் கடவுளின் மாட்சியைக் காண்பாய் என்று நான் கூறவில்லையா? (யோவா. 11:40)

அப்பொழுது திருவெளிப்பாடு கூறும் செம்மறிப்புருவையின் திருமண விருந்தின் மகிழ்ச்சியொலி எங்கும் கேட்கும்.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 3ம் ஞாயிறு

நெகேமியா 8:2-6, 8-10    1கொரி 12:12-14,27;    லூக் 1:1-4, 4:14-21

**கருப்பொருள் :** இறைவார்த்தை வெறும் சட்டம் அல்ல; மாறாக அது வாழ்வும் மகிழ்வும் நிறைவும் தரும் உயிருள்ள வார்த்தை.

**முதலாம் வாசகம்:** இறைகுலமக்கள் ஒன்று கூடி காலை முதல் நண்பகல்வரை திருச்சட்டநூலுக்குக் கவனமாகச் செவிமடுத்து, விருந்தில் பங்குபெற்றதை நெகேமியா ஆகமத்தில் அறிகிறோம்.

**இரண்டாம் வாசகம்:** நாமனைவரும் கிறிஸ்துவின் உடல் வெவ்வேறு உறுப்புக்கள் ஒன்றசேர்ந்து இயங்குவது போல, கிறிஸ்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நிறைவு செய்து சமத்துவத்தைப் பின்பற்றி வாழவேண்டும் என்று புனித சின்னப்பர் கூறுகிறார்.

**நற்செய்தி வாசகம்:** இயேசு தம்மைப்பற்றியும் தமது பணியைப் பற்றியும் அறிவிக்கின்றார். “நீங்கள் கேட்ட இந்த மறைநூல் வாக்கு இன்று நிறைவேறிற்று” என்றார். அதன் உள்ளடக்கம் என்னவெனில் நாம் எதிர்பார்க்கும் மீட்பு இறைமகன் இயேசுவிலே நிறைவேறும் என்பதாகும்.

நடைபெற்ற இரண்டாம் மகா யுத்தத்தின் இருள் நிறைந்த இறுதிக் கட்டத்தை பில்லி கிரகாம் ஞாபகப்படுத்துகின்றார். வின்ஸ்ரன்ற் சேர்ச்சில் அவரை ஒரு அறைக்கு அழைத்து, உலகத்துக்குச் சொல்லுவதற்கு உம்மிடம் ஏதாவது நம்பிக்கையான வார்த்தைகள் உண்டா? எனக் கேட்டார். அடுத்த அரை மணி நேரத்திற்கு பில்லி கிரகாம் விவிலியத்தை வாசித்து சேர்ச்சிலுடைய மனநிலைக்கு எது பொருந்தும் என தேடிக்கொண்டிருந்தார். இவ்வாறு விவிலியத்திலிருந்து சேர்ச்சிலுடைய மனநிலைக்கு ஏற்றவாறு

கூறிய பின் சேர்ச்சில் அங்கிருந்து வெளியேறும்போது ஒரு பழைய மனிதனுக்கு எதிர்கால வாழ்வுக்கான நம்பிக்கை நிறைந்த விசுவாசப் புதுப்பித்தலைக் கூறியுள்ளீர் என்று கூறினார். இவ் வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகின்றது. அவ்வார்த்தைகளைக் கூறியது பில்லி கிரகாம் அல்ல அவை இறைவார்த்தைகளே. வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் போல் எம் ஒவ்வொருவருக்கும் எமது எதிர்காலம் இனம் புரியாத இருள் நிறைந்த காலமாக தோன்றலாம். ஆனால், நாம் இறைவார்த்தையை புரட்டினோமென்றால் அந்த நேரத்திற்கும் எமது மன நிலைக்கும் ஏற்ற வார்த்தைகளை இறைவன் கூறுவார்.

இன்றைய முதல் வாசகத்தின் பின்னணி என்னவென்றால் இஸ்ராயேல் மக்கள் கொடிய யுத்தத்தினூடாகச் சென்றார்கள், நாடுகடத்தப்பட்டார்கள், எத்தனையோ விதத்தில் அவமதிக்கப்பட்டார்கள். இறுதியாக நாடுதிரும்புகின்றார்கள். போருக்குப் பின்னான எமது வாழ்வுக்கும் இவர்களுடைய வாழ்வுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதை நாம் காணலாம். இந்த மக்களுக்குத்தான் எஸ்ரா, நெகெமியா தலைமையில் ஜெருசலேமின் இரண்டாவது ஆலயம் கட்டப்படுகின்றது. ஆலயம் கட்டப்படுவது மட்டும் போதாது. ஆண்டவரின் அருள், ஆண்டவரின் பிரசன்னம், ஆண்டவரின் மகிழ்ச்சி, அந்த ஆலயத்தில் இருக்கவேண்டும். மக்கள் ஆண்டவரோடு கொண்டிருந்த உடன்படிக்கையை புதுப்பிக்க வேண்டும்.

எனவே, எஸ்ரா ஆண்டவருடைய வார்த்தையை வாசிக்கின்றார். வாசித்தது மாத்திரமல்ல. எபிரேயத்தில் எழுதப்பட்ட ஆண்டவருடைய வார்த்தையை வாசித்து, அவர்கள் பேசிய அரமேய மொழியில் மொழி பெயர்த்து அதற்கான விளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றார். அவற்றைப் புரிந்துகொண்ட மக்கள் “ஆமென், ஆமென்” என்று பதில் கூறி, முகங்குப்புற விழுந்து ஆண்டவரைத் தொழுகின்றார்கள். உள்ளம் குத்துண்டவர்களாக தங்கள் பாவங்களுக்காக அழுது புலம்புகின்றார்கள்; மனம் மாறுகின்றார்கள். இறைவார்த்தையில் அவர்கள் ஆண்டவரிடம் திரும்பி வருகிறார்கள். அங்கே உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் ஒரு புதிய உறவு ஆரம்பமாகிறது.

இந்த உறவு பழைய பலிகளிலே தங்கியிராமல், ஆண்டவருடைய வார்த்தையில் தங்கியிருக்கத் தொடங்குகிறது. மக்கள் ஆண்டவருடைய வார்த்தையை குழுமங்களிலே வாசிக்கின்றார்கள். நெகெமியா தொடக்கம் யேசுவின் காலம் வரை இறைவார்த்தை முக்கியமானதாக வருகிறது. அதைத்தான் பரிசேயர், சட்டவல்லுனர் உயிரூற்று 3



படிக்கின்றார்கள். அதனடிப்படையில் தங்களை ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள், மோயீசனின் ஒப்பந்தக்காரர், தாவிது வம்சத்தினரின் உரிமையாளர்கள் என வர்ணிக்கிறார்கள்.

இன்றைய நற்செய்தி வாசகத்தினடிப்படையில் யேசு நசரேத்துக்கு வரும்போது புதிய உறவு ஒன்று ஏற்படுகின்றது. பழைய ஏற்பாட்டில் சொல்லப்பட்டவை யாவும் யேசுவிலே நிறைவேறுகின்றது. இதனால்தான் யேசு “நீங்கள் கேட்ட இந்த மறைநூல் வாக்கு இன்று நிறைவேற்றிற்று” என்று கூறுகின்றார்.

வார்த்தை யேசு என்னும் நபரிலே நிறைவு பெறுகின்றது. இது வெறும் வார்த்தையல்ல. ஒளிகொடுக்கும் வார்த்தையாக, வழிகாட்டும் வார்த்தையாக, ஆறுதலளிக்கும் வார்த்தையாக, உள்ளங்களை ஊடுருவும் வார்த்தையாக, வாழ்வளிக்கும் வார்த்தையாக தன்னையே முழுவதும் மனிதர்களுக்காகப் பலியாக்கும் வார்த்தையாக இந்த வார்த்தை அமைகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக இந்த வார்த்தைதான் பலிப்பொருளாகின்றது பலியாகின்றது.

எம் ஒவ்வொருவருடைய வாழ்வும் இந்த வார்த்தைக்கு முழுமையாகப் பதிலளிக்கும் வாழ்வாக மாறவேண்டும். எம்முடைய உறவும் வார்த்தையாலே ஏற்படும் உறவாக மாறவேண்டும், மலர வேண்டும். இதைத்தான் யேசு மத்.12:48 இல் “என் தாய் யார்? என் சகோதரர்கள் யார்?” “என் தந்தையின் திருவுளத்தை நிறைவேற்றுவவரே என் தந்தையும் தாயும் சகோதரர்களும் ஆவார்” என்றார்.

இன்று எமது வாழ்வும் இந்த வார்த்தையிலே கட்டுப்பட்ட வாழ்வாக வளரவேண்டும். எமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் இந்த இறைவார்த்தை வழிகாட்டும் வார்த்தையாக, வாழ்விக்கும் வார்த்தையாக அமைய வேண்டும். அதற்கு ஒவ்வொரு நாளும் நாம் இறைவார்த்தையை வாசித்துத் தியானிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு குடும்ப செபவேளையிலும் இறைவார்த்தையை வாசித்து, பகிர்வேண்டும். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அந்தந்தச் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற இறைவார்த்தையை வாசித்து இறை வழிநடத்துதலையோ, ஆறுதலையோ, நம்பிக்கையோ, மனமாற்றத்தையோ பெறக்கூடிய வார்த்தையின் அனுபவம் பெற்ற கிறிஸ்தவ மக்களாக நாம் ஒவ்வொருவரும் வளரவேண்டும்.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 4ம் ஞாயிறு

எரே 1:4-5, 17-19

1கொரி 12:31-13:13;

லூக் 4:21-30

**கருப்பொருள் :** நீங்கள் கேட்ட இந்த மறைநூல் வாக்கு இன்று நிறைவேற்றிற்று

**முதலாம் வாசகம்:** தாய் வயிற்றில் உன்னை நான் உருவாக்கும் முன்பே உன்னை திருநிலைப்படுத்தினேன்.

**இரண்டாம் வாசகம்:** எனக்கு அன்பு இல்லையேல் அனைத்தும் வீண். இறைவன் விசுவசிப்பதில்லை; நம்புவதில்லை; ஆனால், என்றும் அன்பு செய்கின்றார். அன்பாகவே இருக்கின்றார்.

**நற்செய்தி வாசகம்:** நற்செய்தியைப் போதித்து நற்பணி புரிந்த இயேசுவுக்கு ஏற்பட்ட முதல் எதிர்ப்பு புனித லூக்காஸ் எழுதிய நற்செய்தியில் அறிவிக்கப்படுகிறது.

ஓர் இறைவாக்கினராக இருப்பது என்பது இலகுவான காரியமல்ல. இறைவாக்கினர் எரேமியாவின் வார்த்தைகளிலே இவை தொனிக்கின்றன. 71ம் திருப்பாடலின் ஆசிரியரும் இதைக் கூறுகின்றார். என் தலைவரே நீரே என் நம்பிக்கை. ஆண்டவரே இளமை முதல் நீரே என் நம்பிக்கை. வாழ்க்கையைக் கவனிக்கும்பொழுது எதிர்காலத்தை விட, கடந்தகாலமே கூடியதாக இருக்கின்றது.

இயேசு தன்னுடைய ஆளத்தன்மை, பிரசன்னம், செயல் அனைத்தும் இஸ்ராயேல் மக்களுடைய எதிர்பார்ப்பு, நம்பிக்கை அனைத்தையும் நிறைவு செய்கின்றது எனக் கூறுகின்றார். இவை “இன்று நிறைவேற்றிற்று” என்று கூறுகின்றார். அவர் கடவுளை கடந்த காலத்துக்குள்ளோ, எதிர்காலத்துக்குள்ளோ கட்டுப்படுத்தாமல் இன்றே அவரைக் கண்டுகொள்ள உயிருற்று 3

வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார். இறைவனுக்கு ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் இன்றாகும்.

நசரேத்து மக்கள் அவருடைய செய்தியினால் கவரப்படுகின்றார்கள். ஆனால், அவருடைய பிறப்பின் காரணத்தினால் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இவர் சூசையின் மகன் தானே இவருடைய உறவினர் நம்மோடு இல்லையா எனக் கேட்கின்றனர். இயேசுவின் மானிடத் தன்மையைக் காணும் அவர்கள் அவற்றுள் மறைந்திருக்கும் இறை தன்மையைக் கண்டு கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள். “நீங்கள் அறியாத ஒருவர் உங்களிடையே நிற்கின்றார்” (யோவா 1:26). இது என்றும் உண்மையாயுள்ளது. பலர் திருச்சபையை ஒரு மனித நிறுவனமாகவே பார்க்கின்றனர். “பாதாளத்தின் வாயில்கள் அதன் மேல் வெற்றி கொள்ளா” (மத் 16:18) என்பதை மறந்து விடுகின்றனர்.

வத்திக்கான் சங்கம் முடிவற்று 47 வருடங்களுக்கு மேலாகி விட்டது. இன்று திருச்சபையால் சொல்லப்படுகின்ற வார்த்தைகள் வெறும் மனித வார்த்தைகளாகவே நோக்கப்படுகின்றன. உள்ளங்களைத் தொடாது மனங்களை மாற்றாது நின்று விடுகின்றன. எங்கள் மனித வரையறைக்குள் இறைவன் செயல்பட வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகின்றோம்.

ஆனால், இறைவன் அனைவரும் மீட்படைய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றார். அவரது செயற்பாடுகளுக்கு எல்லை இல்லை. கடவுள் கண்காணக்கூடிய இந்த திருச்சபையைவிட மேலானவர். திருச்சபையின் உறுப்பினர் அல்லாதவர்கள்கூட அவரது அருளால் நிரப்பப்படுகின்றனர். இது தான் நாம் கிறிஸ்தவர்களாக வாழுகின்றோம், அருட்சாதனம் பெறுகின்றோம் என தம்மைத்தானே பெருமைப்படும் கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கை. “வரி தண்டுபோலும் விலை மகளிரும் உங்களுக்கு முன்பாகவே இறையாட்சிக்கு உட்படுவர்” (மத் 21:31). இதைக்கேட்ட மக்கள் ஆத்திரமடைந்தனர். இயேசுவைக் கொல்லவும் எத்தனித்தனர். எத்தனையோ வேளைகளில் அயலவரை நாம் புறக்கணிக்கும் போது நாம் இயேசுவையே புறக்கணித்து எம்முடைய இல்லங்களுக்கும் வாழ்வின் தீர்மானங்களுக்கும் அப்பால் வைத்து விடுகின்றோம். ஆனால், இயேசுவோ எங்களுடைய நிராகரிப்பையும் பொருட்படுத்தாது தன் வழியே போய் விடுகின்றார்.

இறைவனுடைய வார்த்தை தினமும் நிறைவேறிக் கொண்டிருப்பதை, இறை பிரசன்னமும், பாதுகாப்பும், வழிநடத்தலும் தினமும் நம்மோடு இருப்பதை உணர்ந்து இறைவார்த்தையால் வழி நடத்தப்பட்டு வாழ்வோம்.



# ஆண்புன் பொதுக்காலம் 5ம் ஞாயிறு

ஏசா 6:1-2, 3-8

1கொரி 15:1-11;

லூக் 5:1-11

**கருப்பொருள் :** பெலவீனர்களை இறைவன் தம் பணிக்கு அழைக்கின்றார்.

**முதலாம் வாசகம்:** இறைவனைச் சந்தித்து அவரால் அனுப்பப்பட்ட தாழ்மை நிறைந்த இசையாஸ் இறைவாக்கினர் இறைவனின் சாட்சியாக நின்று தம் வழியாக இறைவனை உலக மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றார்.

**இரண்டாம் வாசகம்:** ஆரம்ப காலத்தில் திருச்சபையைத் துன்புறுத்திய சின்னப்பர் மனமாற்றம் பெற்றது மட்டுமல்லாது இறையருளால் இயேசுவுக்கு சாட்சி பகரும் அப்போஸ்தலருள் ஒருவர் ஆனார்.

**நற்செய்தி வாசகம்:** சீமோன் இராயப்பரும், யாகப்பரும், அருளப்பரும் அற்புதமாக மீன்பிடித்த நிகழ்ச்சியால் கிறிஸ்துவில் விசுவாசங்கொண்டு, நற்செய்தியை முழங்க தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணித்ததை புனித லூக்காஸ் எழுதிய நற்செய்தியில் காணுகின்றோம்.

இறைவன் நம் ஒவ்வொருவரோடும் பேசும் விதமும், எம்மை அழைக்கும் விதமும் வித்தியாசமானவை. இன்றைய மூன்று வாசகங்களிலும் ஏசாயா, புனித சின்னப்பர், புனித இராயப்பர் என்னும் மூவரை மூன்று வித்தியாசமான விதங்களில் ஆண்டவர் அழைக்கின்றார். ஏசாயாவை ஆலயத்தில் அழைக்கின்றார். அவரது அழைப்பு குருத்துவ, இறைவாக்குப் பின்னணியில் அமைகின்றது.

இரண்டாம் வாசகத்தில் புனித சின்னப்பரை பழைய ஏற்பாட்டுக் கட்டளைகளை நன்கு கற்றறிந்த ஓர் பரிசேயர் என்ற பின்னணியில் அழைக்கின்றார். இன்றைய நற்செய்தியில் புனித இராயப்பரை ஒரு குருவோ, இறைவாக்கினரோ, பரிசேயனோ என்ற பின்னணியில் அல்லாமல், ஒரு மீனவன் என்ற நடைமுறை வாழ்க்கைச் சூழலில் அழைக்கின்றார்.

புனித இராயப்பருடைய அழைப்பின் சிறப்பம்சம் என்னவென்றால், மேற்கூறப்பட்ட மூன்று விதமான அழைப்பும் இராயப்பரிலேயே நடைபெறுகின்றன.

- 1) கடற்கரையில் இருந்து ஆரம்பமான அவருடைய அழைப்பு அவருடைய வாழ்விலே ஒரு நீண்ட யாத்திரையாக மாறுகின்றது. அதன்பின்னர் இயேசு அவரைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பல்வேறு விதங்களில் அழைத்தார்.
- 2) ஏசாயா போன்று இராயப்பருக்கு செசாரியா பிலிப்பியில் நடக்கிறது. இயேசுவின் எல்லாப் புதுமைகளையும் கண்டவருக்கு “விண்ணகத்திலிருந்து இறங்கி வந்த வாழ்வு தரும் உணவு நானே; இந்த உணவை எவராவது உண்டால் அவர் என்றுமே வாழ்வார்” (யோவான் 6:51) என்று இயேசு கூறும் போது எல்லோரும் அவரை விட்டு விலகுகிறார்கள். “நீங்களும் போய்விட நினைக்கிறீர்களா” என்று இயேசு கேட்ட பொழுது ஏசாயாவின் அனுபவம் போல் இராயப்பருக்கும் ஏற்படுகின்றது. “யாரிடம் செல்வோம் இறவை, வாழ்வு தரும் வார்த்தைகள் உம்மிடம் தானே உள்ளன” என்று இயேசுவை இறைமகனாகக் காணுகின்றார். ஏசாயா செருபீம்கள் மத்தியில் வீற்றிருக்கும் இறைவனை புகைமண்டலங்களின் மத்தியில் கண்டார். இராயப்பரோ இறைமகனை நேரடியாகக் காணுகின்றார்.
- 3) ஆரம்பத்தில் இயேசுவை மறுதலித்த சின்னப்பரைப் போல, கைப்பாஸ் அரண்மனை முன் பேதுரு இயேசுவை மறுதலிக்கிறார். ஆனாலும், சேவல் கூவக்கேட்டு, தனது பிழையை உணர்ந்து அழுகின்றார். தூய ஆவியின் வருகைக்குப் பின் பவுலுக்குச் சமமானவராக இறைவார்த்தைக்குள் இறங்கினார். அவரது முதலாவது இரண்டாவது மறையுரையில் விவிலிய சான்றுகளை எடுத்துக் கூறி இயேசுவின் நற்செய்தியைப் போதிக்கும்போது மக்கள் மனம் குத்துண்டவர்களாக, மனம் மாறி 3000, 5000ம் பேர் என்று திருமுழுக்கு பெறுகின்றார்கள்.

புனித இராயப்பருடைய வாழ்வு இறைவார்த்தை நிரம்பிய வாழ்வாக மாறுகின்றது. இறைவார்த்தை அவரது வாழ்வில் வல்லமை பெறுகின்றது. முழுத் திருச்சபையையும் ஒருமைப்பாட்டில் வைத்திருக்கின்றவராக, திருச்சபையின் தலைவராக மாறுகின்றார். திருத்தூதர் பணியின் அரைப்பகுதிக்கு மேற்பட்ட புத்தகம் இராயப்பர் எவ்விதமாக மனிதரைப் பிடிப்பவரானார் என்ற வரலாற்றையே கூறுகின்றது. அது மாத்திரமல்ல அவர் எவ்விதமாக உரோமைக்குச் சென்று நீரோ மன்னனால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்ட கிறிஸ்தவர்களை விசுவாசத்தில் உறுதிப்படுத்தினார் என்றும் கூறுகின்றது.

அவர் எவ்விதமாக திருச்சபையைக் கட்டியெழுப்பினார், இறைமக்களைக் கட்டியெழுப்பினார் என்று அவரது இரு திருமுகங்களும் விளக்குகின்றன.

அவருடைய திருமுகங்களிலும், திருத்தூதர் பணியிலும் பின்வருவனவற்றைக் காணுகின்றோம்.

- 1) அவர் திருச்சபையை புறவின மக்களுக்குத் திறந்து விடுகின்றார்.
- 2) இறையரசுக்கு எல்லோரும் உரிமையானவர்களாகின்றனர்.
- 3) திருச்சபை நெருப்பிலே புடமிடப்பட்ட தங்கம் போல் சோதிக்கப்படுகின்றது.
- 4) எதிரியாகிய சாத்தானைப் பற்றி எமக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கின்றார்.

இறையரசின் கதவுகள் நம் எல்லோருக்கும் திறந்து விடப்பட்டிருக்கின்றது.

“எனக்கு ஆதாயமான இவை அனைத்தும் கிறிஸ்துவின் பொருட்டு இழப்பு எனக் கருதினேன்” (பிலிப் 3:7). கிறிஸ்துவை அடைவதே, ஆதாயமாக்கிக் கொள்வதே சின்னப்பரின் ஒரே நோக்கமாயிருந்தது.

அரண்மனை ஒன்றில் அமைச்சர் ஒருவருக்கு 3 பெண் பிள்ளைகள். அரசன் ஒருநாள் அவர்களை வரவழைத்து இந்த அரண்மனையில் உள்ள உங்களுக்கு விருப்பமான ஒன்றைக் கேட்கலாம் என்றார். மூத்த மகள் அங்குள்ள தங்க நகைகளைக் கேட்டாள். இரண்டாவது மகள் அங்கிருத்த வைரங்களைக் கேட்டாள். மூன்றாவது மகள் வந்து இளவரசனைக் கேட்டாள். இளவரசனைப் பெற்றுக்கொண்டால் எல்லாமே அவளுக்குச் சொந்தமாகிவிடும்.



புனித சின்னப்பரைப் போல் கிறிஸ்துவை அடைந்து  
கொள்வதற்கு நாம் என்ன செய்கின்றோம்?

“அப்படியானால் விண்ணகத் தந்தை தம்மிடம் கேட்போருக்கு  
தூய ஆவியைக் கொடுப்பது எத்துணை உறுதி” என்கிறார் (லூக் 11:13).  
கழுகு எந்நாளும் உயரத்தான் பறக்குமாம்.

“நீங்கள் கிறிஸ்துவோடு உயிர்த்தெழுந்தவர்களானால்  
மேலுலகு சார்ந்தவற்றை நாடுங்கள்” (கொலோ 3:1) நிறைவாழ்வைநோக்கி  
திருப்பயணம்...

எமது செபங்களில் அதிகமாக ஆண்டவருக்கு நன்றி  
சூறுவோம். அவரைப் போற்றிப் புகழ்வோம்.

மன்றாடும்போது கிறிஸ்துவினால் நிரப்பப்படுவதற்காக  
மன்றாடுவோம். மற்றவர்களுக்காக மன்றாடும் பழக்கத்தில் வளருவோம்.  
அப்போது இறைவன் நம்மீது அளப்பரிய நன்மைகளைப் பொழிவார்.

எமது அழைத்தல் எந்நிலையில் உள்ளதாக இருந்தாலும்  
சரி, அதாவது குருத்துவமோ, துறவறமோ, இல்லறமோ எதுவானாலும்  
கிறிஸ்துவினால் நிரப்பப்பட்ட அவரை ஆதாயமாக்கிக்கொண்ட வாழ்வாக  
இருந்தால், இறைவார்த்தையாலும் ஆழமான செபத்தாலும் நிரம்பிய வாழ்வாக  
இருந்தால், ‘கற்பாறைமீது கட்டப்பட்ட வீட்டுக்கு’ ஒப்பான உறுதியான  
அடித்தளமிட்ட வாழ்வாக இருக்கும்.

# ஆண்புன் பௌதுக்காலம் 6ம் ஞாபிறு

எரேம் 17:5 - 8      1கொரி 15:12, 16-20;      லூக் 6:17, 20-26

கருப்பொருள் :      உலக செல்வங்களைவிட ஆண்டவரில் நம்பிக்கை வைப்பவன் பேறுபெற்றவன்.

முதலாம் வாசகம்:      இறைவன்மீது நம்பிக்கை கொள்பவன் பாக்கியவான். அவன் வாழ்வு வளம்பெறும், தனது சொந்தப்பலத்தில் நம்பிக்கை வைப்பவன் நிர்ப்பாக்கியன். அவன் வாழ்வு பாலைவனம் போன்று வளமற்றுக்கிடக்கும்.

இரண்டாம் வாசகம்:      கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு எமது நம்பிக்கையின் அத்திவாரமாதலால், “கிறிஸ்து உயிரக்கவில்லை யென்றால் நமது போதனை வீண், நமது விசுவாசமும் வீண்” என்று புனித பவுல் கூறுகின்றார்.

நற்செய்தி வாசகம்:      சுயநலத்தையும் எமது வசதிகளையும் ஒழித்து, துன்பம் நிறைந்த நேர்மையான பாதையைப் பின்பற்றுவதனால் என்றுமே குன்றாத மகிழ்ச்சியை அடைவோம். இயேசுவின் மலைப்பொழிவு அவரது புதிய அரசின் குறிக்கோளை அம்பலப்படுத்தும் வெள்ளை அறிக்கைபோல் புனித லூக்காஸ் எழுதிய நற்செய்தியில் அமைந்துள்ளது.

இயேசு யெருசலேமிலிருந்தும் தீர், சீதோன் இடங்களிலிருந்தும் வந்த பெருந்திரளான மக்களைப் பார்க்கின்றார். இந்த இடங்கள் அனைத்தும் செல்வம் கொழிக்கும் நகரங்கள். இந்த செல்வம் நிறைந்த மக்கள் நடுவிலேதான் இயேசு தன் அருமைச் சீடர்களை உற்றுப் பார்க்கின்றார். அவர்கள் தன்னைப் பின்பற்றுவதனாலே அவர்களுக்கு ஏற்படும் சவால்களை விவரிக்கின்றார். “ஏழைகளே! நீங்கள் பேறுபெற்றோர்” என்று இறையரசில் நுழைவதற்கான அடிப்படை நிலையை அவர்களுக்கு விளக்குகின்றார். இறையரசின் மக்களுக்கு வருகின்ற ஏழ்மை நிலைகள், பற்றுக்களிலிருந்து விடுபட்ட நிலைகள் துன்பகரமானவை அல்ல. இயேசுவை முழுமனதோடு பின்பற்றத் தொடங்குவோருக்கு இயல்பாகவே ஏற்படும் அனுபவங்கள் இவை. இயேசுவை முழுமனதோடு பின்பற்றத் தொடங்குகின்றவர்கள் பொருட்கள், பற்றுக்கள் முதலியவற்றிலிருந்து பிடுங்கி ஏறியப்படுகின்றார்கள். அதுதான் உண்மையும் கூட.

இயேசுவும் ஒரு நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்த தச்சனின் மகன். ஆனாலும், தந்தையின் பணிக்காக தன்னை அர்ப்பணிக்கும் பொழுது லூக்கா 9:58 கூறுவது போல “மனுமகனுக்கு தலைசாய்க்கவும் இடமில்லை” என்று கூறுகின்றார். அவருக்கு வேறு வழியில்லாமல் அல்ல. அவர் தேர்ந்தெடுத்த “இறையரசின் பணியாளன்” என்ற வாழ்க்கை முறை மத்தேயு 6:33 கூறுகின்றது போல “அனைத்திற்கும் மேலாக அவரது ஆட்சியையும் அவருக்கு ஏற்புடையதையும் நாடவைத்தது” லூக்கா 6:12 கூறுவது போல “நாற்பது பகலும் நாற்பது இரவும் நோன்பிருந்தார்” ஏனென்றால், அவர் தந்தையினாலே நிரப்பப்படுவதற்காக. எனவே, இயேசுவுக்கு அடிக்கடி பசி, பிணி, கண்ணீர் இவை ஏற்பட்டாலும் செல்வத்தை நிறைவாகக் கொண்ட உலகத்தாரின் திருப்தியை, மனநிறைவைவிட இறையரசின் ஆறுதல்கள், மத்தியில் இப் பசி பிணி என்பவை மகிழ்ச்சி அளிப்பவையாக மாறுகின்றன. மனிதர்கள் இவர்களை வெறுத்து, துன்புறுத்தி, குற்றப்பழி சொல்லும்போது இறையரசிலே, மனுமகனின் நாளிலே அவை மகிழ்ச்சி கொள்ளக் கூடியவையாக விசுவாசியை மாற்றி விடுகின்றன.

மாறாக, தற்கால திருப்திகளையும் உலக மக்களுக்கு வரப்போகும் ஏமாற்றங்களையும் லூக்கா மூன்று சாபங்களிலே விபரிக்கின்றார். அந்தக் கண்ணோக்கில்தான் இன்றைய விழாக்கள், கொண்டாட்டங்கள், உலகத்திலிருந்து வரும் பாராட்டுக்கள் எல்லாவற்றையும் நாம் கணிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இயேசு வரலாற்றையே எடுத்துக்காட்டாக



முன் வைக்கின்றார். “அவர்களின் முதாதையர்களும் போலி இறைவாக்கினர்களுக்கு இவ்வாறே செய்தார்கள்” (லூக்கா 6:26). இந்த வரலாறு, வேதாகம வரலாறு, உலக வரலாறு, அதுமாத்திரமல்ல இன்று நமது வரலாறும் கூட.

இது, அன்றைய மனிதருக்கு நடந்தது போல இன்றைய மனிதருக்கும் பெரும் சவாலாக மாறுகின்றது. இவை, இன்றைய திருச்சபைக்குள்ளேயும்தான் பெரும் சவாலும் பெரும் சுய விமர்சனத்துக்குரியவையுமாக மாறுகின்றன; அல்லது மாறிவிட்டன. இயேசுவைப் பின்பற்றிச் செல்பவர்களுக்கு பல கேள்விகள் எழுகின்றன. இறைஅரசுக்குள் போனால் இத்தனை சவால்களையும், துன்பங்களையும், பற்றற்ற நிலையையும் நாம் சந்திக்க வேண்டுமே என்ற ஆதங்கம் ஏற்படுகின்றது. இயேசுவைப் பின்பற்றுவதற்கு இவை அனைத்தையும் விட்டு விடுவது எவ்வளவு பயனுள்ளதாயிருக்கும் இந்தக் கேள்விகளுக்கு கொள்கை ரீதியாக விளக்கம் கூறுவது பயனற்றது. நடைமுறை இறையரசின் வாழ்வுக்குள், இறையரசு சூழலுக்குள் அல்லது “நற்செய்தி பணியாளர்” என்ற வாழ்வுக்குள் இறங்குபவருக்குத்தான் இது விளங்கும், தெளிவாகும். இத்தகைய வாழ்க்கை முறையின் மத்தியில் ஆண்டவர் என்னிடம் எதைக் கேட்கின்றார்? எப்படிப்பட்ட பற்றற்ற வாழ்வுக்கு என்னை அழைக்கின்றார்? நிச்சயமாக இன்றைய நிலையிலே இந்தக் கேள்விகள் பெரும் சவாலுக்கும் சுயவிமர்சனத்துக்கும் உரியவை. அதாவது, எவ்வளவுக்கு நாம் இயேசு கூறியபடி ஏழைகளாக, பற்றற்றவர்களாக வாழுகின்றோம்?

நற்செய்தி பணியாளர், குரு, துறவி, ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவன் ஒவ்வொருவரும் எம்மையே ஆராய்ந்து பார்ப்போம்.

போருக்குப் பின்னான காலத்தில் இயேசு கூறிய இந்த நிலைகள் வாழ்க்கையாக மாறிவிட்டன. இன்று எமது மக்கள் அனைத்தையும் இழந்த ஏழைகளாக மாற்றிவிட்டனர். இப்படிப்பட்ட ஏழை மக்கள் எப்படி மத்தேயு கூறும் “எளிய மனத்தோராக” மாறப்போகின்றனர்? இறை அரசின் மனிதர்களைப் பார்த்துத்தான்.

அன்னை திரேசா, எம்மத்தியில் வாழ்ந்த யோசவ்வாஸ் முனீந்திரன் இவர்கள் தம் வாழ்க்கையிலே ஏழைகளாக இருந்த மக்கள். இறையரசின் எளிய மனத்தோராய் வாழ்வதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளாய் விளங்கினார்கள், வாழ்ந்தார்கள்.

கடந்த வியாழக்கிழமை லூர்துகெபி திருநாளைக் கொண்டாடினோம். பேர்னடெர் என்னும் ஏழைப்பிள்ளை இறையரசுப் பணியாளராக வர தேவதாயால் அழைக்கப்படுகின்றாள். அனைத்தையும் துறந்து வரும் அவள் எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றவளாக மாறுகின்றாள். 'ஏழையாய் இருக்கத் தெரிந்தவன், எல்லாந் தெரிந்தவன்' என்பது சான்றோர் வாக்கு. இதனால் தான் யேசு 'ஏழைக்கே நற்செய்தி' என்று கூறினார். திருமுழுக்கிலே இயேசுவின் அழைப்பைப் பெற்றவர்களும், குருத்துவம் துறவறத்தில் கிறிஸ்துவின் அழைப்புப் பெற்றவர்களும் நற்செய்தியின் பணியாளர்களாய் இருக்க அழைப்புப் பெற்றவர்கள். எவ்வளவுக்கு இயேசு கூறும் 'ஏழ்மை வாழ்வை, பற்றற்ற வாழ்வை' வாழுகின்றோம்? பல்வேறு காரணங்களால் ஏழ்மை வாழ்வுக்குத் தள்ளப்பட்ட நாம் எவ்வளவுக்கு எளிய மனதோராய் வாழுகின்றோம்?

தொடக்கமும் அடக்கமும் வெறுமையில் அல்ல; இறைமையில். இடையே தோன்றும் இன்ப துன்ப காட்சியெல்லாம் பயணத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்கள். ஓடுகின்ற நீரை ஒரு முகப் பகுத்தும் கரை போல நீண்ட நம் பயணம் நிலைபெற வேண்டுகுமாயின் சில நியதிகள் தேவை.

இயேசு விட்டுச்சென்ற மலைப்பொழிவு இத்தகையதே. இது நம் சமயப் பயணத்தின் சாரம் - அக்கிரிப் பயணங்கள்.

# ஆண்புன் பௌதுக்காலம் 7ம் ஞாபியறு

சாழு 26:2, 7-9, 12-13, 22-23;

1கொரி 15:45-49;

லூக் 6:27-38

கருப்பொருள் :

பகைவரை மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்வதே உண்மையான கிறிஸ்தவ அன்பு.

முதலாம் வாசகம்:

இஸ்ராயேலின் பன்னிரு கோத்திரங்களையும் கட்டிக்காத்து வந்த சவுல் அரசன் தாவீது என்ற வாலிபனின் பெயரும் அதிகாரமும் வளர்வதைக் கண்டு பொறாமை கொண்டான். பலமுறை தன்னை கொலை செய்ய எத்தனித்த சவுல் அரசனை மன்னித்து அன்பும் மரியாதையும் தெரிவித்தார் தாவீது.

இரண்டாம் வாசகம்:

ஆதாமிடமிருந்து நாம் உடலைப் பெற்று ஆதாமின் சாயலாக இருப்பது போல், புதிய ஆதாமாகிய கிறிஸ்துவிடமிருந்து ஆவியைப் பெற்று, கிறிஸ்துவின் தெய்வீக சாயலைத்தரித்துக்கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

நற்செய்தி வாசகம்:

மனுக்குலம் முழுவதையும் அன்புசெய்ய வேண்டும், பகைவரையும் மன்னித்து அன்புசெய்ய வேண்டும், என்ற கிறிஸ்துவின் போதனை எமக்கு இன்று நற்செய்தி வாசகத்தில் அருள்படுகின்றது.



யுத்தத்துக்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்தில் நாம் பரம்பரையாகக் கடைப்பிடித்துவந்த சுய மதிப்பீடுகள், கிறிஸ்தவ மதிப்பீடுகள் அனைத்தையும் சமுதாயம் இழந்து நிற்கிறது. வாழ்வில் சாதாரண மதிப்பீடுகள் அதற்குமேலாக இயற்கைக்கு மேற்பட்ட மதிப்பீடுகள் இருக்கின்றன. இரண்டுமே இன்று வீழ்ச்சி கண்டு, சமூகம் வெறுமையாய் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. இதைப் படிப்படியாக எல்லா மட்டங்களிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. எனவே, அடிப்படையாக இந்நிலையை எதிர்கொள்வதே நாம் இதற்குக் காணக்கூடிய ஒரே விடை.

இதை நாம் முதலாம் வாசகத்தில் தாவீதின் நிகழ்வின்மூலம் காணலாம். தாவீது தனக்கு எதிரியாக மாறிய சவுலிலும் இறைவனின் பிரசன்னத்தைக் காண்கிறார். இறைவனின் இப்பிரசன்னம் அவரை நிதானமாகச் சிந்திக்க, தீர்மானிக்க வைத்தது. எமது வாழ்விலும் இதே நிலைதான் ஏற்படவேண்டும். இன்று நாம் தீர்மானங்களை எடுப்பதற்கு ஒரு கடினமான நிலையில் உள்ளோம். எம் மட்டிலும், மற்றவரமட்டிலும் நாம் தீர்மானங்கள் எடுக்கவேண்டிய நிலை. ஆனால், இது கடினமானது. ஏனெனில், நாம் ஒரு பொறுப்பற்ற காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

இன்றைய நற்செய்தியில் லூக்கா மலைப்பொழிவைச் சுருக்கமாகக் கொடுக்கிறது.

ஒரு தீமையான காலத்தில் பகை, பழிக்குப்பழிவாங்கல், இரத்தம் சிந்தல் போன்றவை இடம்பெறும்போது நாம் எவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்னும் வழியைக் காட்டுகின்றார். இப் பகைமை நிறைந்த நிலை எம்மை, சமூகத்தை, நாட்டை ஏன் உலகத்தையே குழந்துள்ளது.

கிறிஸ்து சிந்திய இரத்தத்தினால்தான் நாம் இதை முறியடிக்க முடியும். வாழ்விலே வன்முறை, பயங்கரவாதம் மலிந்துவிட்ட இக்காலத்தில் கல்வாரிமலையில் இயேசு கூறிய வார்த்தைகள்தான் பொருந்தும்.

இல்லங்கள், சமூகக் குழுக்கள், மற்றும் சிறு கிறிஸ்தவ குழுமங்கள் என்பவைதான் ஒப்புரவின், சமாதானத்தின், இரக்கத்தின் மையங்களாக மாற வேண்டும்.

உள்ளன.

- 1) 1அரசர் 3:26 சாலமோன் முன் உண்மைத்தாய்
- 2) தொ.நா 48:90 சூசை தன் சகோதரரைக் கண்டதும்
- 3) எரே 31:20 என் அருமை மகன் நயல்லவா நான் இரக்கம் காட்டுவேன்

இரக்கம் என்பது இன்னொருவர்மட்டில் இயல்பாகவே ஏற்படும் உள்ளம் உருகும் நிலை.

இறைவனோடு சேர்ந்து நடக்கும்போது / இறையரசுப் பயணத்தில் ஏற்படும் அனுபவம்.

இரக்கம் என்பது மற்றவர் நிலைக்கு இறங்கி வந்து அவர்களைப் புரிந்து ஏற்றுக்கொள்வது.

**இன்றைய சூழலில் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் தேவையானது இதயபூர்வமான மன்னிப்பு.**

1. மன்னிப்பு என்பதன் அர்த்தம் வன்மத்தை மறப்பது அல்லது தண்டிக்க வேண்டுகொண்டதை விட்டுவிடுவது.
2. உங்கள் இதயத்தில் வன்மம் வளர்ந்து புரையோடாதிருக்க ஆதாரமற்ற உறுத்தல்கள் எதிர்மறையான சிந்தனைகளை அகற்றி விடுங்கள்.
3. உங்கள் காழ்ப்புணர்வு ஒரு முழுக் குடும்பத்தையே நஞ்சூட்டி எல்லோரின் வாழ்க்கையும் பாழாக்கி விடும் - **வாழ்வின் சீவர்களைத்தேடி...**

# ஆண்புன் பொதுக்காலம் 8ம் ஞாயிறு

சீராக் 27:5-8    1கொரிந்தியர் 15:54-58    லூக்கா 6:39-45

கருப்பொருள் : பிறரைத் திருத்துவதற்கு சிறந்த வழி நானே என்னைத் திருத்துவது.

1ம் வாசகம் : ஞானம் பற்றிய கருத்துக்குவியலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. இதில் ஒரு மனிதனை அவனது பேச்சு வெளிப்படுத்தி விடும் அவன் பேச்சிலிருந்து அவனது உள்ளக் கிடக்கையை அறிய முடியும் என்று கூறுகின்றது

2ம் வாசகம்: கொரிந்திலுள்ள சில கிறிஸ்தவர்கள் புனித பவுலின் போதனைக்கு மாறாக மனிதனது ஆன்மா மட்டுமே பாதுகாக்கப்படுமென நம்பினார்கள். அதற்குப் பதிலாக கிறிஸ்து உடலோடு உயிர்த்ததைப் போல நாமும் உடலோடு உயிர்த்தெழுவோம் என்று கூறி உயிர்த்த உடலின் தன்மையை விளக்குகிறார்.

நற்செய்தி வாசகம்: லூக்காவின் சமதளப் பொழிவிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இந்த சமதளப் பொழிவு யேசுவின் சமத்துவ நோக்கத்தையும் சமதளப் பார்வையையும் காட்டுகின்றது.

மனிதனுடைய வார்த்தைகள் மனத்திலுள்ள எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. மனிதனுடைய வார்த்தைக்கும் செயலுக்கும் பிறப்பிடம் உள்ளமே. உள்ளம் நல்லதாக இருப்பின் வார்த்தையும் செயலும் நல்லவையாக இருக்கும். இன்றைய சமுதாயத்தில் பல வேளைகளில் நமது வார்த்தையினால் உண்மை ஊமையாக்கப்படுகிறது. மனிதன் சொல்லும் பொய்யை உண்மை என்று உறுதிப்படுத்த எடுத்துக் கொள்ளும் 102 \_\_\_\_\_ உயிருற்று 3



இன்னொரு வழி பிறரிடம் குற்றம் காண்பது “உங்களில் பாவம் இல்லாதவன் முதல் கல்லை எறியட்டும்” என்று யேசு கூறினார். அங்கிருந்த அனைவருமே குற்றம் செய்தவர்கள். ஆனால், எளிதில் பெண்ணிடம் குற்றம் கண்டனர்.

நாம் பிறரிடம் எளிதாகக் குற்றம் காண்கின்றோம். ஆனால், நம்மிடமுள்ள குற்றங்குறைகளை ஏற்க மறுக்கின்றோம். இதைத் தான் இன்றைய நற்செய்தியில் யேசு கண்டிக்கின்றார் “நீங்கள் உங்கள் சகோதரர் கண்ணில் இருக்கும் துரும்பைக் கவனிப்பது ஏன்?” என்று கேட்கிறார். பிறரிடம் குற்றம் கண்டு பிடிக்காமல் நாம் நமது குற்றங்களை உணரும் போது நாமும் திருந்துவோம். நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர்களும் நன்மை அடைவார்கள். நாம் குருடர்களாக வாழ்கின்றோமா? இல்லை. பார்வையுள்ளவர்களாக வாழ்கின்றோமா? என நம்மையே சோதித்துப் பார்க்கின்றார் யேசு.

போதிக்க விரும்பியதை முதலில் சாதித்தவர்களால் மட்டுமே இந்த உலகம் மாற்றத்தைக் கண்டு கொண்டது. சுட்டு விரலால் மற்றவர்களை குற்றஞ் சாட்டும் போது நமது மூன்று விரல்கள் நம்மை குற்றவாளிகள் எனக் காட்டுகின்றன. இதை மனதில் கொண்டு நம்மையே நாம் பரிசோதித்துப் பார்த்த பின்பே பேச முன்வர வேண்டும். யேசு விரும்புவது போல பிறரிடம் குற்றம் காண்பதை தவிர்ப்போம். நம்மிடமுள்ள குற்றங் குறைகளை ஏற்றுக் கொள்வோம். அவ்வாறு செய்யும் போது நாம் நல்ல கனிதரும் மரங்களாக உலகிற்கு ஒளியாக விளங்குவோம்.

# ஆண்டின் பொதுக்காலம்

## 13ம் ஞாயிறு

1 அரசர் 19:16, 19-21; கலா 4:31-5:1,13-19; லூக் 9:15-62

**கருப்பொருள் :** தியாக உள்ளமும் அர்ப்பண மனப்பாங்கும் ஆண்டவரைப் பின் செல்ல அவசியமானவை

**1ம் வாசகம் :** இறைவனின் அழைப்பை அறிந்த எலிசேயு உலகத் தொடர்புகளை அகற்றி தாமதமின்றி எலியாஸ் இறைவாக்கினைப் பின்பற்றினார்.

**2ம். வாசகம் :** ஒருமை வாழ்விற்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். ஒருவரை ஒருவர் அன்பு செய்ய வேண்டுமென்பதே திருச்சட்டம்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** இயேசுவின் அழைப்பிற்கு முன்று விதமாக பதிலிருத்தவர்கள்.

“இயேசு விண்ணேற்றம் அடையும் நாள் நெருங்கி வரவே” என்று புனித லூக்கா குறிப்பிடும் நேரம் மிகவும் முக்கியமானது. லூக்கா குறிப்பிடும் இந்த நேரம் “மீட்பின் நேரம்”. இயேசு தந்தையிடம் எடுத்துச் செல்லப்படும் நேரம். இதற்கு ஒத்த நிகழ்வை முதலாம் வாசகத்தில் நாம் காணுகின்றோம். எலியா விண்ணகத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார். மோசே, எலியா என்பவர்கள் இறுதிக் காலத்தை நமக்கு சுட்டிக் காட்டுபவர்கள். இயேசு தபோர் மலையில் மறுபுறமான நிகழ்வில் இதை நாம் பார்க்கின்றோம். இன்றைய நற்செய்தியில் இயேசுவுக்கும் இது இறுதி நாட்கள். அதுமட்டுமல்ல நமக்கும் மனுக்குலம் முழுவதற்கும் இறையரசுக்காகவா அன்றேல் இறையரசுக்கு எதிராகவா என்ற தீர்மானத்தை தெளிவாக எடுக்க வேண்டிய நேரம் இந்த நேரம். இந்தத் தீர்மானத்தை செய்வதற்கு குருக்கள், துறவிகள், பொதுநிலையினர் அனைவருமே விதிவிலக்கில்லாமல் அழைக்கப்படுகின்றோம். இதையே “அர்ப்பணம்” என்று கூறுகின்றோம்.

ஒரு கிறிஸ்தவன் ஏதாவது ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்தே ஆகவேண்டும். ஓடிவரும் ஆற்று நீரில் எதிர் நீச்சல் போடுவது போன்று நாம் வாழும் இந்த நேரம் நாம் கிறிஸ்துவுக்காகவா அல்லது அவருக்கு எதிராகவா என்ற தீர்மானத்தை தெளிவாகச் செய்யவேண்டிய நேரம். நம்முள் பலர் குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றைய காலகட்டத்தில் எவ்வளவுக்கு அனுபவிக்க முடியுமோ அவ்வளவுக்கு தங்குதடையின்றி அனுபவிப்போம் என்று நினைக்கின்ற காலம்.

“நேரம் நெருங்கி வரவே” என்று புனித லூக்கா குறிப்பிடுவது நமக்கும் பொருந்தும். நேரம் நெருங்கி வர இயேசுவை நிராகரிக்கின்றவர்களும் அதிகரிக்கின்றார்கள். “சமாரியா அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை” என்று நற்செய்தி கூறுகின்றது. இயேசுவின் நிராகரிப்பு எவ்வளவு கனாகனமுள்ளது என்றால், “வானத்திலிருந்து தீ வந்து அழிக்குமாறு செய்யவா?” என்று அப்போஸ்தலர்கள் கேட்கின்றார்கள். இன்றும் இயேசு பல விதத்தில் நிராகரிக்கப்படுகின்ற நேரத்தில் பலர் உணர்ச்சிவசப்படுகின்றனர். உணர்ச்சிவசப்படுவது மட்டும் போதாது.

இந்த நேரத்தில்தான் இயேசுவின் அழைப்பு எமக்கு தெளிவாக்கப்படுகின்றது. மூன்று விதமான அழைப்புக்களை இன்றைய நற்செய்தி நமக்குக் காட்டுகின்றது.

- 1) “நீர் எங்கு சென்றாலும் நான் உம்மைப் பின்பற்றுவேன்”. இவரைப் போல் பலர் நாமும் பின்பற்றுகின்றோம் என்று சொல்லியிருப்பார்கள். ஏனென்றால், இயேசு மிகவும் கவர்ச்சிகரமானவர். உடனடியாக இயேசு ஒரு எச்சரிக்கையைக் கொடுக்கின்றார். இந்த எச்சரிக்கை மனித தன்னிறைவைப் பற்றியது. “நரிகளுக்கு வளைகள் உண்டு. வானத்துப் பறவைகளுக்கு கூடுகள் உண்டு. மனுமகனுக்கோ தலை சாய்க்கவும் இடமில்லை”

இறையரசுக்கென்று நம்மை முழுமையாக அர்ப்பணித்து விட்டால், மனித கண்ணோட்டத்திலே சொகுசை, திருப்பதியை அனுபவிக்க முடியாது. இதனால் தான் பலர் அழைத்தல் வாழ்வைக் கைவிடுகின்றனரோ தெரியவில்லை. இறையரசுக்காக தம்மை முற்றாக அர்ப்பணித்தவர்கள் தம் வாழ்வில் ஆறுதல்களை எதிர்பார்க்கக் கூடாது; எதிர்பார்க்கவும் முடியாது. இந்த முதல் வகை அழைப்பில் வரும் சோதனை தன்னிறைவு பற்றியது.



2) இரண்டாவது நபரை இயேசு அழைக்கின்றார். அவரோ, “முதலில் நான் போய் என் தந்தையை அடக்கம் செய்துவிட்டு வர அனுமதியும்” என்று கேட்கின்றார். அதாவது, “எனக்கு சாதாரண கடமைகள், சமூக கடப்பாடுகள் உண்டு” என்று கூறுகின்றார். இன்று நமக்கும் கொண்டாட்டங்கள், சமூகக் கடமைகள் என்று பல நிகழ்வுகள் எங்களுடைய அதிகமான நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கின்றன. இறையரசுப் பணிக்கா அன்றேல் உலக அழைப்புக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களுக்கா நாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை நாம் தெளிவாகத் தீர்மானிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டாவது அழைப்பில் வருவது சமூக நிறைவு பற்றிய சோதனை.

3) மூன்றாவது அழைப்பு “என் வீட்டில் உள்ளவர்களிடம் விடை பெற்றுவர அனுமதியும்” என்று கேட்கின்றார். அதாவது, தன்னுடைய குடும்பத்தோடு மகிழ்ந்திருக்க, கொண்டாட அனுமதிக்கும்படி கேட்கின்றார். அதாவது எம்மை அறியாமலே எம்முடைய உறவுகள், உடன் பிறப்புக்கள், நண்பர்கள் என்று ஏற்படும் ஈர்ப்புக்கள்.

இந்த மூன்றாவது அழைப்பில் வரும் சோதனை குடும்ப நிறைவு பற்றியது. அர்ப்பண வாழ்விலே மிகவும் நுட்பமான சோதனை அல்லது ஈர்ப்பு இது. அதாவது, எமது குடும்ப உறவுகள், நண்பர்களுக்கு உதவி அல்லது உபகாரம் செய்வதற்கு ஏற்படுகின்ற எண்ணங்கள். இந்தச் சோதனை எந்நாளும் மறைமுகமானது. இந்த சோதனையால் பலர் ஏமாற்றப்படுகின்றார்கள்.

முதலிரண்டு சோதனைகளும் எமக்குத் தெளிவாகத் தென்படுகின்றன. ஆனால், இந்த மூன்றாவது சோதனை மிக நுட்பமாக எங்களை ஏமாற்றக்கூடியது.

இந்த மூன்று அழைப்புக்களையும் வைத்து எமது சீடத்துவத்தை நாம் கணிப்பீடு அல்லது மதிப்பீடு செய்து கொள்ளலாம்.

- 1) எமது சுகபோக வாழ்க்கையை தேடுகின்றவர்களா?
- 2) சமூகத்தினாலே, சமூகக் கொண்டாட்டங்களினாலே உறவுகளினாலே ஈர்க்கப்படுகின்றவர்களா?
- 3) குடும்பத்தினாலே ஈர்க்கப்படுகின்றவர்களா?

எமது உண்மையான இறையழைப்பு ஜெருசலேமிலே அதாவது, சிலுவை வாழ்விலேதான் நிறைவு பெறுகின்றது. ஆனால், உண்மையான அந்த சிலுவை வாழ்வு, தியாக வாழ்வுதான் நிறைவு தரும் வாழ்வு.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 14ம் ஞாயிறு

எசா 66:10-14; கலா 6:14-18; லூக் 1:1-12, 17-20

**கருப்பொருள் :** சமாதானத்தின் தூதுவர்களாகப் பணிபுரிய நாம் அழைக்கப் பட்டுள்ளோம்.

**1ம் வாசகம் :** பிள்ளைகளை அன்பு செய்யும் தாயைப்போல இறைவனும் மக்களுக்கு ஆறுதலும் அமைதியும் அளிக்கிறார்.

**2ம் வாசகம் :** சிலுவையின் சின்னத்தில் அமைதியையும் மகிழ்ச்சியையும் பெற்ற பவுல் சமாதானத்தின் ஊற்றுக்கு அழைக்கின்றார்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** சமாதானத்தின் தூதுவர்களாக அழைக்கப்பட்ட 72 சீடர்களுக்கும் வல்லமை கொடுக்கப்படுகின்றது.

இன்றைய வழிபாடு முழுவதும் சமாதானத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. சமாதானத்தின் இரகசியம் ஆண்டவரிலே, அவரோடு கொண்டுள்ள உறவிலேதான் தங்கியுள்ளது. கடவுளுடைய அன்பை உணர்ந்தவர்கள்தான் சமாதானத்தைக் கொடையாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இறைவாக்கினர் இசையாஸ் யாவேயின் இரக்கத்தைத் தாய்மையின் உருவகத்தைக் கொண்டுதான் விபரிக்கின்றார். “அவளுடன் அகமகிழ்ந்து அவள் பொருட்டு அக்களியுங்கள்... அவளுடன் சேர்ந்து மகிழ்ந்து கொண்டாடி ஆர்ப்பரியுங்கள்” என்று கூறுகின்றார். அதாவது, யெருசலேம் தாய் போல் இருந்து அவளிடமிருந்து சமாதானம் பாய்ந்து ஓடும்.

பபிலோனிய எழுபது வருட வாழ்க்கையில் ஒரு வகையான பொருளாதார வளர்ச்சி இருந்தது. ஆனாலும், வெறும் செழிப்பு சமாதானத்தைத் தர முடியாது. அல்லது ஆயுத வெற்றி சாமாதானத்தைத் தரமுடியாது. ஏனெனில், இவை இரண்டும் அதாவது பொருளாதார செழிப்போ, ஆயுத வெற்றியோ இரண்டும் மனிதனுடையவை. ஆனால், சமாதானமோ இறைவனின் மாபெரும் கொடை.

சமாதானத்தின் எதிரியை வீழ்ச்சியுறச் செய்ய வேண்டும். இதற்காகவே யேசு சமாதான தூதுவர்களை இருவரிருவராக அனுப்புகிறார். அவர்களே சமாதானத்தின் வடிவங்களாக இருக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றார். அவர்கள் சமாதான ஊர்களுக்குள் செல்லுகின்றார்கள். சமாதான இல்லங்களை அணுகுகின்றார்கள்; சந்திக்கின்றார்கள். சமாதானத்தை இனங்கண்டு கொள்ளக் கூடியவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் மழுப்பி வாழுகின்றவர்களாக அல்லது சமாளித்து வாழுகின்றவர்களாக இருக்க முடியாது. அதாவது, வீட்டிலுள்ளோர் சமாதானத்துக்கு எதிரானவர்கள் என்றால் - அல்லது சமாதானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள் என்றால் எதிர்பாட்சியாக கால் தூசியை தட்டிவிட வேண்டுமென்று யேசு கூறுகின்றார்.

இந்த சமாதான தூதுவர்களுக்கு வல்லமை கொடுக்கப் படுகிறது. குணமளிக்கும் வல்லமை, ஏனைய வல்லமைகள். இவை சமாதானத்தின் எதிரியான சாத்தானை வீழ்த்துவதற்காகவே. இப்படிப்பட்ட சமாதானத்தின் பணியாளர் வன்முறை அற்ற, ஏழ்மை பணியாளரின் அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். தங்கள் பணிகளுக்காக பதிலுபகாரம் எதையும் எதிர்பாக்கக் கூடாது. அவர்களது மகிழ்ச்சி இறுதியில் இறையரசில் காணும் வெற்றியாகும். “உங்கள் பெயர்கள் விண்ணகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பற்றியே மகிழுங்கள்”.

உண்மையான சமாதானத்தின் தூதுவர்கள் பலர் மறைந்திருந்து மறைமுகமாகவே செயல்பட வேண்டியிருக்கும். உலகத்தின் பணம், ஆட்சி, அதிகாரம் என்பவற்றிற்கெதிராக ஆயுதங்கள் இல்லாமல் செபம், தவம், பொருளாதார சிக்கனமான வாழ்வு என்பவற்றைக் கொண்டே போராட வேண்டியிருக்கும். வாழ்வுப் புத்தகம் இறுதியில் தான் உண்மையை வெளிப்படுத்தும். அதுவரை சாத்தானின் வலு ஓங்கி நிற்கும்; பல பக்கத்தாலும் அது வெளிப்படும். அதைக் கண்டு நாம் பயப்படத் தேவையில்லை. “என் அருள் உனக்குப் போதும்” என்கிறார் இயேசு.



# ஆண்புன் பபாதுக்காலம்

## 15ம் ஞாயிறு

இணைச்சட்டம் 80:10-14; கொலோ 1:15-20; லூக் 10:25-37

கருப்பொருள் : பகைவன் என்றும் பாராது உதவி புரிவதே உண்மையான கிறிஸ்தவ அன்பு.

1ம் வாசகம் : இறைவனுக்கு எம் முழு இதயத்தோடும் முழு ஆன்மாவோடும் அன்பு செய்வதற்கு உதவியாக அவரது “வார்த்தை” எமக்கும் மிகவும் அண்மையில் உள்ளது.

2ம் வாசகம் : படைப்பின் சிகரமும் முதல்வருமாகிய கிறிஸ்து, தம்மில் அனைவரையும், அனைத்தையும் ஒப்புரவாக்கி, ஒன்று சேர்த்து இணைந்து நிற்கச் செய்கிறார்.

நற்செய்தி வாசகம் : உண்மை அன்பை விளக்குகிறது இன்றைய நல்ல சமாரியன் உவமை.

எமது தனிப்பட்ட வாழ்விலும், சமுதாய வாழ்க்கைச் சூழலிலும் இறைவனின் உயிருள்ள வார்த்தையை அலசி ஆராய எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம்.

முதல் கட்டத்தில் ஆண்டவருடைய பிரசன்னமானது கூடாரத்திலும் அடையாள முறையில் உடன்படிக்கைப் பேழையிலும் பத்துக் கற்பனைகள் மூலம் இருந்தன. பத்துக் கற்பனைகள் இறைவனோடு கொண்டுள்ள உடன்படிக்கை வாழ்வின் தன்மையை நிர்ணயித்தது.

இயேசுவுடன் இந்த வாழ்க்கை நிலை மாறுகின்றது. ஏனென்றால், இயேசுவின் உடன்படிக்கை புதிய உடன்படிக்கை அமைப்புக்குள் வைக்கப்படுகின்றது. இந்த உடன்படிக்கை, பழைய சடங்குகள், பழைய உடன்படிக்கை ஆலயம், குருத்துவம், வழிபாடுகள் என்பவற்றிற்கு புதிய கண்ணோட்டத்தைக் உயிர்நுறு 3

கொடுக்கின்றது. 1கொரி 3:16 இல் “நீங்கள் கடவுளுடைய கோவில் என்றும் கடவுளின் ஆவியார் உங்களில் குடியிருக்கிறார் என்றும் உங்களுக்குத் தெரியாதா? கடவுளின் கோயில் தூயது; நீங்களே அந்தக் கோயில்” என்றும், 1 கொரி 6:19 இல் “உங்கள் உடல் நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட தூய ஆவி தங்கும் கோயில் என்று தெரியாதா?” என்றும் புனித சின்னப்பர் கேட்கின்றார். எனவே, இயேசுவின் ஆன்மீகமானது எம்மைத் தந்தையிடத்திலும், அயலவரிடத்திலும் முழுமையாக இட்டு செல்லும் ஆன்மீகமாகும்.

இயேசுவின் வார்த்தை எம் ஒவ்வொருரையும் இறுதிக்கால குழலிலேதான் எதிர்கொள்ளுகின்றது. நோவாவின் காலம் தொடக்கம் பல அழிவுகளின் பின் எஞ்சியோராக சிலர் விடப்படுகின்றனர். இன்று நாமும் 30 வருட அழிவுகளின் பின் எஞ்சியோராக விடப்பட்டிருக்கின்றோம். நமக்கு இறைவனின் இரக்கத்தின் மட்டில் பாரதூரமான பொறுப்பு, கடமை உண்டு. ஆனால், “மனிதன் நினைப்பதுண்டு வாழ்வு நிலைக்குமென்று. கடவுள் நினைப்பதுண்டு மனிதன் பாவமென்று” இன்றைய முதல் வாசகம் இந்த இறுதிக்கால மனநிலையை எங்களுக்குள் ஏற்படுத்துகின்றது. “உன் முழு இதயத்தோடும், முழு உள்ளத்தோடும் உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரிடம் திரும்பு.” ஒருவர் தன் வாழ்விலே இவ்வாறு முழு இதயத்தோடு கடவுளிடம் திரும்புவது அநேகமாக கடைசி நேரத்தில்தான்.

இன்று நாம் கேட்ட நல்ல சமாரித்தன் உவமையானது இறையரசையும் மனித பரிமாணங்களையும் பற்றிய மிக ஆர்வமான ஒரு உவமையாகும். இது இறுதிக்காலத் தன்மை வாய்ந்தது. இறுதியாக இது மத்.25:31இல் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. நான் பசியாயிருந்தேன்... இறுதியில் நடக்கப் போகின்ற நிகழ்வுகள், தீர்ப்புக்களின் ஒளியிலேதான் இது அர்த்தம் பெறுகின்றது.

நல்ல சமாரியன் இறுதிநேர நிலையிலே கிடந்த மனிதனை எதிர்நோக்குகின்றான். உயிர் போகின்றது; அவனுக்கு வல்லமையோ அந்தஸ்தோ எதுவும் கிடையாது; உடுப்புக்கள் கழற்றியாயிற்று. இந்த நல்ல சமாரியன் கண்டது வெளித்தோற்றத்துக்கு தோன்றாத ஒரு யூதனை அல்ல. மாறாக நிர்வாணியாக கிடந்த ஒரு மனிதனை. அவனது உடல் முழுவதும் காயம். குற்றுயிராக நிர்வாணமாக கிடந்த அம்மனிதனை இந்த சமாரியன் எதிர்கொள்கின்றான். கைவிடப்பட்ட மனிதத்துவம்தான் கண்ணக்குத் 110

உயிசுற்ற 3

தோன்றியதொழிய மனிதனை முடுகின்ற சமூக வெளிப்போர்வைகள் அதாவது சாதி, இனம் இவை அவனது கண்ணுக்குட் படவில்லை. குருவுக்கும் லேவியனுக்கும் விளங்காதது எப்படி இந்த சமாரியனுக்கு விளங்கியது? இறைவார்த்தையை நாளாந்த வாழ்விலே நாம் எதிர்கொள்வதற்கு எம்மையே நாம் வெறுமையாக்க வேண்டும். எம்முடைய பற்றுக்கள், அதிகாரமோகம், ஆணவம் அனைத்தையும் எம்மிடமிருந்து களைய வேண்டும்.

இன்று நாம் ஆலயமென்றும், வழிபாடென்றும், விழாக்களென்றும் காலத்தை கடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். யாழ்ப்பாணத்தை பொறுத்த வரையில் 29 ஆலயங்கள். ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் நவநாள், திருநாளென்று பார்த்தால் 290 நாட்கள். 365 நாட்களில் 290 நாட்கள் போக எஞ்சிய 75 நாட்கள். கிறிஸ்துமஸ்காலம், உயிர்ப்பு, பாஸ்காக்காலம், ஞாயிறு தினங்களென்றும், அதற்கிடையில் திருமண விழா, குருத்துவ, துறவற நினைவு நாட்கள் என்றும் போனால் பெரிய வெள்ளியைத் தவிர்த்து ஏனைய வருடம் முழுவதும் ஏதோ ஒரு திருவிழா. இதனால் வருகின்ற பயன்? வாழ்க்கை மாற்றம்? புதுப்பித்தல்? என்ன நடக்கின்றது?

இவை எல்லாவற்றோடும் குற்றயிராய்க் கிடக்கின்ற மனிதனை, நிர்வாணமாகக் கிடக்கின்ற மனிதனை, பார்க்க முடியாதவர்களாக, பார்க்க மன்மில்லாதவர்களாக மாறிவிட்டோம். நல்ல சமாரியன் உவமை மூலமாக இயேசு இந்தப் புனிதத்தன்மையை கோவிலில் மாத்திரமல்ல வீதியிலும் சத்திரத்திலும் மீளக் கண்டுபிடிக்கின்றார்.

இயேசுவின் இந்தப் புதிய வாழ்வானது இந்தப் புதிய புனிதத்தன்மை பற்றி ஆராயவும் நாம் இன்று இழந்து நின்கின்ற மனிதத்தை மீளக்கண்டு பிடிக்கவும் நம் ஒவ்வொருவரையும் அழைக்கின்றது. எருசலேம் தேவாலயத்தின் புனிதத்தன்மை பற்றித் தெரிந்தும் அவன் ஆலயத்தில் அணுகமுடியாத இந்தப் புனிதத்தை சமாரியன் வீதியோரத்திலும், சத்திரத்திலும் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றான். நான் மீண்டும் வரும் போது எவரும் இவனில் அக்கறை கொள்ளவில்லையென்றால் நானே பொறுப்பேற்பேன் என்று கூறுகிறான். இன்றும் நாம் இறைவனை அணுகுவதற்கு பலவகையான சமூக, சமயத் தடைகள் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. பலர் பலவிதமாக இத்தடைகளைத் தாண்ட முயற்சிகள் எடுக்கின்றார்கள். இதனால் பல சர்ச்சைகள் ஏற்படுகின்றன; பலர் திருச்சபையை விட்டு விலகிப்போகின்றனர்.



ஆம் ஆண்டவர் இயேசு கூறிய உண்மை மனிதர்களாக, மனிதத்தை மதிக்கின்றவர்களாக, மனிதத்தைத் தேடுகின்றவர்களாக நாங்கள் மாறுவோம். குருவும் லேவியனும் “இறைவனுக்கு நாம் உதவி செய்தால் எமக்கு ஏதும் நேருமோ?” என்று தயங்குகின்றார்கள். ஆனால், சமாரியனோ “இறைவனுக்கு நான் உதவி செய்யாவிட்டால் அவனுக்கு என்ன நேருமோ?” என்று நினைத்தான். இப்படிப்பட்ட மனிதத்தன்மையோடு மனித உணர்வுகளோடு, மனிதப் புரிந்துணர்வோடு வாழ எமது வழிபாடுகள் எம்மை வழிநடத்த வேண்டும். யார் எனது அயலான்? அவனுக்கு நான் உதவி செய்யாவிட்டால் அவனுக்கு என்ன நேருமோ என்ற உணர்வுக்கு ஏக்கத்துக்கு எம்மை உந்தித்தள்ள வேண்டும். எமது வழிபாடுகள் எவ்வளவுக்கு இப்படிப்பட்ட மனித உணர்வுகளை எமக்குள் வளர்க்கின்றன? 30 வருடப்போர் மனங்களை மரத்துப் போகப் பண்ணிவிட்டதா? இன்று, சாவுகள், வயோதிபர், பெரியவர்கள் மட்டில் எப்படி நடந்துகொள்கின்றோம்? எமது வீடுகளில், அயலில் உள்ள வயோதிபர்களை எவ்வளவுக்கு மதிக்கின்றோம்? அனைத்தையும் இழந்துநிற்கும் எமது உறவுகள் மட்டில் நாம் எப்படி நடந்து கொள்கின்றோம்?

இறைவா! துன்பப்படுவோரை காப்பாற்றும்; ஒதுக்கப்பட்டோர் மீது இரங்கும்; தாழ்ந்தோரை உயர்த்தும்; பசித்தோரை நிரப்பும் வலிமையற்றோரை தாங்கும்; உள்ளம் உடைந்தோரை சாந்தப்படுத்தும்.

இச்செபத்தின் உள்ளடக்கம் செபிப்பதில் செயல் வழுவம் எடுக்கும் போது இறையரசு இம்மண்ணுலகில் மலருமன்றோ என்கிறார் உரோமாபுரி கிளமென்ட்.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம் 16ம் ஞாயிறு

தொ.நா 18:1-10; கொலோ 1:24-28; லூக் 10:38-42

**கருப்பொருள் :** எம்மைத் தேடி வரும் இறைவனை நாம் என்றும் மகிழ்வோடு வரவேற்போம்.

**1ம் வாசகம் :** ஆபிரகாம் தனிமையிலே தெய்வீக விருந்தாளிகளுக்காகக் காத்திருக்கின்றார்

**2ம் வாசகம் :** கடவுளின் வார்த்தைக்கு வரவேற்புக் கொடுத்தார் புனித பவுல்

**நற்செய்தி வாசகம் :** மரியாள், ஆபிரகாமைப் போன்று இயேசுவின் காலடியில் அமைதியுடன் அமர்ந்திருக்கின்றாள்.

எமது வாழ்வின் அடிப்படைத் தன்மை எத்தகையதென்றால் நாம் அலைந்து திரியும் யாத்திரிகர்கள். இன்றைய உலகில் தெய்வீக விருந்தாளிகளுக்கு இடமில்லை. இங்கு உலக விருந்தாளிகளுக்கும் பணம் உலகப்போக்குகள் போன்ற உலகத்தேவைகளுக்கு மட்டுமே இடமுண்டு. சோதோம் உலகக் களியாட்டங்களின் 'உச்ச நிலையை குறிக்கின்ற இடம்.

இதற்கு எதிர்மாறாக ஆபிரகாம் தனிமையிலே தெய்வீக விருந்தாளிகளுக்காகக் காத்திருக்கின்றார். இவ்வாறு அவர் காத்திருப்பதால் தொலைவிலே வரும் நபர்களை சரியாக இனங்கண்டு கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே, அவர் சாதாரண ஒரு விருந்துடன் அவர்களை வரவேற்கின்றார். தொடக்கநூல் 12ம் அதிகாரத்திலே கூறப்பட்டது போல முவித ஆசீர் அவருக்கு வழங்கப்படுகின்றது.

உன்னை ஆசீர்வதிப்போரை நான் ஆசீர்வதிப்பேன். உன்னை நிராகரிப்போரை நிராகரிப்பேன். உன் மூலமாக உலகம் முழுவதும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். இந்த ஆசீர் இங்கு புதுப்பிக்கப்படுகின்றது. ஆபிரகாமிற்கு உயிஞற்று 3

ஓர் குழந்தை வாக்களிக்கப்படுகின்றது. அவர் சகோதரன் லோத்து காப்பாற்றப்படுகின்றான். ஆபிரகாம் விசுவசிப்போரின் தந்தை ஆகின்றார்.

சோதோம் கொமோரா எனப்படும் உலகங்களிலிருந்து ஆபிரகாம் விலகி மம்பிரே பள்ளத்தாக்கில் தங்கியிருந்தபோது அவரது உள்ளத்திலே இறைவனுக்கென்று ஒரு இடம் பிறக்கின்றது. இன்று நம்மில் பலருக்கு இந்த உள்ளத்தின் வெற்றிடத்தை, இறைவனுக்கான இடத்தை ஒதுக்கி வாழ்வது கடினமாக உள்ளது. எந்த நேரமும் ஓட்டம். எந்த நேரமும் வெளிவேலைகள். இன்று நாம் சோதோமில் பரபரப்பாக இருப்பதா அன்றோல் மம்பிரே பள்ளத்தாக்கில் இருப்பதா என்ற தெரிவைச் செய்யவேண்டும்.

இன்று குருக்கள் துறவிகள் உட்பட இறைவனுக்கென்று நேரத்தை ஒதுக்குவதற்கு எவருக்கும் நேரமில்லை. ஆபிரகாம் அமைதியில் இருந்ததனால் தான் அவ்வழியே சென்ற இறைமனிதர்களை உய்த்துணரக் கூடிய தெளிவைப் பெற்றுக்கொண்டார். அவ்வழியே எண்ணற்ற மக்கள் போயிருப்பார்கள். ஆனால், இந்த மனிதர்கள்தான் தெய்வீகப்பணியோடு செல்லுகின்றார்கள். அதை ஆபிரகாம் இனங்கண்டு கொள்ளுகின்றார். அதுமாத்திரமல்ல அவர்களின் பணியோடு ஆபிரகாம் இரண்டறக்கலந்து இறையடியார்களுக்கு அடியாராக மாறுகின்றார்.

சோதோம், கொமோரா என்ற பட்டணங்கள் பாவம் நிறைந்திருந்ததென்பதன் அடையாளம், அவைகள் சத்தம் நிறைந்திருந்தன. இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இரவு பகல் எந்தநேரத்திலும் சத்தமும் களியாட்டமும்.

மரியா ஆபிரகாமைப் போன்று யேசுவின் காலடியில் அமைதியுடன் அமர்ந்திருக்கின்றாள். இதுதான் ஆன்மீகத்தின் இரண்டாம் படி. அவர்கள் தெய்வீக மனிதர்களை வரவேற்பதற்குப் பழக்கப்பட்டவர்கள். இதனால்தான் இயேசுவும் இலாசரின் நண்பராக மாறினார். மார்த்தாவும் மரியாவும் நண்பரான இயேசுவை வரவேற்கின்றார்கள். ஆனால், ஆபிரகாமோ அந்நியரான அந்த வழிப்போக்கர்களை வரவேற்கின்றார். இயேசு மார்த்தா மரியா வீட்டுக்குச் செல்லும்பொது இது தான் இயேசுவின் இறுதிச் சந்திப்பு என்று மரியா உணர்ந்து கொள்ளுகின்றாள். இதுதான் அவளை ஆன்மீகத்தின் இரண்டாம் படிக்கு உயர்த்துகின்றது. இந்த ஆன்மீகத்திற்கு இரண்டு பரிமாணங்கள் உண்டு.



- i) நீ இருப்பது போலவே வா. நான் உன்னைப் புதுப்படைப்பாக்குகின்றேன்.
- ii) நீ இறைவனுக்கென்று முற்றாக அர்ப்பணிக்கப்பட்டவன். இனிமேல் நீ ஆண்டவரை வரவேற்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆண்டவர் தாமே உன்னை எந்நேரத்திலும் வரவேற்பார்

இன்றைய நற்செய்தியிலும் மார்த்தா, மரியா நிகழ்விலே இதே நிலைதான் ஏற்படுகின்றது. இருவரும் இயேசு என்னும் தெய்வீக விருந்தாளியை வரவேற்கின்றார்கள் ஆனால், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதத்தில். மார்த்தா ஒரு வழியைக் கையாளுகின்றார். ஆனால், ஆபிரகாமோ இங்கு குறிப்பிடப்படும் இரண்டு வழிகளையும் கையாளுகின்றார். முதலில் அவர் அமைதியாக காத்திருக்கின்றார். பின்னர் அவர் செயற்பாடுகளிலே இறங்குகின்றார். இதே போன்று தான் சாராளும். அவர் பரப்பரப்பாக சமைக்கின்றாள். ஆனால், அவளது வரவேற்பிலே ஆழம் இல்லை. இதனால் தான் அவள் சிரிக்கின்றாள்..

மார்த்தாவும் மரியாவும் அன்போடு கூடிய தெய்வீக உபசாரத்திலும் ஆண்டவரின் அன்பிலும் வளர்ச்சி அடைந்தவர்கள். அவர்களது உய்த்துணரும் நிலைதான் வித்தியாசமானது.

மார்த்தாவோ இவ்வளவு காலமும் செய்து வந்த அதே செயலுக்குத்தான் அழுத்தம் கொடுக்கின்றாள். ஆனால், இம்முறை மார்த்தாவைவிட மரியா புத்திக்கூர்மையாக நடந்து கொள்கின்றாள்.

ஏனென்றால், இம்முறை இது தெய்வீக விருந்து மாத்திரமல்ல. இது இயேசுவிற்கு அளிக்கப்படும் இறுதி விருந்தாக இருக்கின்றது. இயேசு மீண்டும் ஒரு முறை பெத்தானியாவிற்கு வரப்போவதில்லை. இயேசு தம் சீடர்களுக்கு சொல்லுவது போல இறையரசு வரும்வரை நான் மீண்டும் இவ்விரசத்தைக் குடிக்கமாட்டேன். மரியா இதை உய்த்துணருக்கின்றாள். இது தான் அவள் காணும் வித்தியாசம். இந்த வித்தியாசத்தை நம்முள் பலர் காண்பதற்கு தவறுகின்றோம். வாழ்க்கையில் செய்து கொண்டு போகும் அதே செயல்களைத்தான் செய்து கொண்டு போகின்றோம். இதனால்தான் நாம் தினமும் பங்குபற்றுகின்ற இந்த தெய்வீக விருந்து தன்னுள் பொதிந்து கிடக்கின்ற ஆழமான அர்த்தங்களை நமக்கு உணர்த்தாமல் போய்விடுகின்றது.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 17ம் ஞாயிறு

தொ.நா 18:20-21, 23-32; கொலோ 2:12-14; லூக் 11:1-13

**கருப்பொருள்** : இறைவன் எமது அன்புத் தந்தை என்று உரிமையோடு உரையாடுவதே செபம்.

**1ம் வாசகம்** : சோதோம் நகரின் பாவினை மன்னிக்கும் படி இடைவிடாது செபித்தார் ஆபிரகாம்

**2ம் வாசகம்** : சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு எமது பாவிக்கடனை அழித்தார். அவரோடு நாமும் புத்துயிர் பெற்றுள்ளோம்.

**நற்செய்தி வாசகம்** : இயேசு எமக்கு போதித்துச் சென்ற உன்னதமான செபம்.

எமது வாழ்க்கையில் செபத்தின் அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கின்றோம். நீரின்றி மீன் வாழ முடியாதது போல, காற்றின்றி உயிரினங்கள் வாழ முடியாதது போல, செபமின்றி ஒரு கிறிஸ்தவன் வாழ முடியாது. சாதாரணமாக நாம் ஒரு சில செபமுறைகளுக்கு பழக்கப்பட்டிருக்கின்றோம்.

ஆனால் இன்றைய வழிபாடு எமக்கு இன்னுமொரு செப முறையை அறிமுகப்படுத்துகிறது. செபம் என்று சொல்லும் பொழுது சாதாரணமாக ஏதோ வாயாலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் செபங்களை அல்லது இறைவனுக்கு முன்னால் அவருடைய பிரசன்னத்தில் ஒன்றுமே செய்யாமல் இருப்பதை அல்லது கேட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பற்றியே நாம் தெரிந்திருக்கின்றோம்.

ஆனால் இயேசுவோ இன்று செயற்பாடு நிறைந்த ஒரு செயல் முறையை அறிமுகப்படுத்துகின்றார். இந்தச் செபமுறையை முதலாம் வாசகத்தில் நாம் கேட்பது போல ஆபிரகாம் ஆண்டவரோடு வாதிட்டு உடன்படிக்கையின் அன்புக்கும் பிரமாணிக்கத்திற்கும் ஆண்டவரை இட்டுச் செல்லுகின்றார்.

ஆண்டவருக்கு ஒரு விதத்திலே அவருடைய அன்பு பிரமாணிக்கத்தை நினைவுட்டி அவருடன் பரிந்து பேசுகின்றார். இதிலே ஆபிரகாம் புதிதாக எதையும் செய்யவில்லை. ஆண்டவருக்கு அவருடைய உள்ளார்ந்த பண்புகளான அன்பு, நீதி, உண்மைத்தன்ம என்பவற்றை நினைவுபடுத்துகின்றார்.

ஆபிரகாம் கடவுளிடமிருந்து அவருடைய உள்ளார்ந்த தன்மையை வெளிக்கொணர முயற்சிக்கின்றார். இதைத்தான் இயேசு இன்றைய நற்செய்தியிலே தன்னுடைய நண்பனுக்கு அப்பம் கொடுக்க மனமில்லாத நண்பனுடைய உவமையின் மூலம் வெளிக்கொணர முற்படுகின்றார்.

எதைத்தான் சொன்னாலும் தன்னுடைய நண்பன் தான் கேட்பதை நிச்சயம் தருவான் என்ற நட்பின் நம்பிக்கை அவனுக்கு நிறைந்திருந்தது. எனவேதான், அவன் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டே இருந்தான். எனவே, நாமும் எம்முடைய செபமுறையைப் பற்றி மீளாய்வு செய்வது அவசியம். சாதாரணமாக இன்று கீழைத்தேய தியான முறைகள் எல்லாம் எதுவித செயற்பாடுகளும்இன்றி ஆண்டவருக்கு முன்பாக அமர்ந்திருப்பதையே பயிற்றுவிக்கின்றன.

அங்கு ஆண்டவரோடு போராடுவதற்கு எதுவுமில்லை.

சோதோமிலும் கி.மு.100 ஆண்டளவில் ஜெருசலேம் அழிவுக்கு முன்னும் கி.மு.2000 ஆண்டளவில் ஆபிரகாமினுடைய காலத்தில் பாவம் எரிமலை போன்று வெடிப்பதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கின்றது.

இப்படியான நிலையிலே கடவுள் ஒருவரே பாவத்தின் அகோரத்திற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வர வேண்டும். இதற்கு இறைவனின் நண்பர்கள் மானிடத்தின் நண்பர்கள் மானிடம் பாதுகாக்கப்படுவதற்காக இறைவனிடத்திலே பரிந்து பேசுவது மிகவும் அவசியம்.

ஆபிரகாம், இயேசு, புனிதர்கள் போன்று கடவுளிடம் பரிந்து பேசுவதற்கு போதுமானவர்கள் இல்லாததனால் தான் பாவத்தின் அகோரமும் அதற்குரிய தண்டனையும் வெவ்வேறு விதத்தில் அதிகரித்துக் கொண்டு போகின்றன.

இறைவனோடு உறவுகொண்டவர்களாக, இறைபக்தி உள்ளவர்களாக இருப்பவர்கள் எந்தளவுக்கு இறை உறவைப் பேணுகிறார்களோ அந்தளவுக்கு அன்றாட வாழ்விலே அயலவர்கள் மட்டிலே அக்கறை கொண்டவர்களாக வாழ்வது அவசியம். இதைத்தான் இயேசு நல்ல சமாரியன் உவமையிலே வலியுறுத்துகின்றார்.



உன் சகோதரன் எங்கே என்று காயினிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்வி இன்றும் ஒலித்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. நாம் ஒவ்வொருவரும் நம் சகோதர சகோதரிகளுக்கு பொறுப்பானவர்கள். அவர்களுடைய இன்பத்திலே மகிழ்ந்திருப்பதற்கு மாத்திரமல்ல துன்பத்திலும், தாழ்விலும் அக்கறை கொண்டவர்களாக அவர்களுக்கு எவ்வேளையிலும் உதவிக்கரம் நீட்டுபவர்களாக இருப்பது அவசியம். உதவிகளிலெல்லாம் மேலான உதவி ஒருவர் ஆண்டவருக்கு ஏற்றவிதமாக வாழ்வதற்கு செய்கின்ற உதவி. மற்றவருக்காக செய்யும் செபம் பன்மடங்கு வல்லமையுள்ளது. எனவே, ஒவ்வொருவரும் மற்றவருக்காக அவர்களது தேவைகளுக்காக தொடர்ந்து செப்பிப்போம்.

ஒரு மனிதன் மற்றவனுடைய சுமையை தாங்கிக்கொள்ளும் போதும், தன்னிடம் தேவைக்கு அதிகமாக இருப்பதை குறைவாக இருப்பவனோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் போதும், உதவுபவன், உதவி பெறுபவனுக்கு கடவுள் [போல்] ஆகின்றான். பகிர்வு பண்பே மனிதனை பரமனாக்குகிறது என்பதை இதைவிட தெளிவாக சொல்ல இயலுமா?! என்கின்றனர் ஆதித் திருச்சபைத் தந்தையர்கள்.

# ஆண்புன் ஡ுதுக்காலம்

## 18ம் ஞாயிறு

சபை.உரை 1:2, 2:21-23; கொலோ 3:1-5,9-11; லூக் 12:13-21

**கருப்பொருள் :** செல்வங்கள் மீது நாம் கொள்ளும் மிதமிஞ்சிய பற்று எம்மை இறைவனிடமிருந்து பிரிக்கின்றது.

**1ம் வாசகம் :** சடுதியாக கைவிடவேண்டிய செல்வங்களை கவலையுடன் தேடுவதனால் வரும் பயன் என்ன?

**2ம் வாசகம் :** பாவத்திற்குக் காரணங்களாக இருக்கும் உலக செல்வங்களை வெறுத்து கிறிஸ்துவைத் தேடி அடைய முயல வேண்டும்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** மக்கள் முன்னிலையில் செல்வந்தராக இருப்பதிலும் பார்க்க இறைவன் முன் செல்வந்தராயிருக்க முயல வேண்டும்.

எமது வாழ்வில் ஒரு குறிப்பிட்ட வயது வந்த பின்னர் எமது உடல் நலம் குறையத்தொடங்கியவுடன் எமக்குள் ஓர் ஞானம் பிறக்கின்றது. “அனைத்துமே வீண்” என்ற எண்ணம் உதயமாகிறது. “நாம் செய்தது அனைத்தும் பயனற்றுப் போய் விட்டது” என்ற எண்ணம். இதனால் விரக்தி மனப்பான்மை, எதிலும் ஈடுபாடற்ற தன்மை. இத்தகைய ஒரு நிலையைத்தான் முதல் வாசகத்தில் காண்கின்றோம். இது இயல்பானது; எல்லா இறைவாக்கினரும் இத்தகைய உணர்வினுடாகச் சென்றார்கள்.

இத்தகைய உணர்வுகளின் மத்தியில் தான் நான் இறைவனுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் அர்ப்பணித்த வாழ்வு ஒரு நிறைவைத் தருகின்றது. இந்த நிறைவில் முழுமை ஏற்படும் பொழுது மேலும் மேலும் நாம் எம்மை அர்ப்பணிக்கின்றோம். இந்த அர்ப்பணம் இன்னும் பலனையும், நிறைவையும் தருகின்றது.

இன்றைய நற்செய்தியிலே கூறப்பட்ட உவமையிலே மிகவும் கடினமாக உழைத்த ஒரு மனிதனைக் காண்கின்றோம். அவன் தன் வயலிலே கடினமாய் உழைத்து உழைப்பின் பயனைக் காண்கின்றான். ஆனால், அவனிலுள்ள முக்கியமான பிரச்சினை என்னவெனில் அவனுக்கு அப்பாலுள்ள எதையும் பற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. தனக்கு திருப்தியளிப்பவற்றிற்காக மட்டும் கடினமாக உழைத்தான். ஆனால், ஆழமான உள்ளார்ந்த ஆன்மீக நிறைவுக்கு அவனிலே இடம் இல்லாமற் போய்விட்டது.

அவன் ஒரு நடைமுறை நாத்திகனாகவே வாழ்ந்தான். இன்பமான வாழ்வு ஒன்றே அவனுக்கு நிறைவைக் கொடுத்தது. அவன் ஒரு தவறான முதிர்ச்சியை அடைந்து விட்டான். எமது வாழ்வில் ஆன்மீக மதிப்பீடுகள் இல்லாமல் போகும்பொழுது மனித வாழ்விலும் முதிர்ச்சி ஏற்படுவது கடினம்

இன்று ஆயிரக்கான மக்கள் இந்த நிலையிலே தான் வாழ்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு ஆன்மீகம் என்பது தேவையற்ற ஒன்றாகி தாம் குவித்து வைத்த செல்வங்களாலேயே ஒரு தவறான முதிர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றார்கள்.

50, 60 வயதுகளிலே வாழுகின்ற குடாநாட்டு மக்களுள் பலர் இத்தகைய விதமாக வாழ்கின்றார்கள்.

இத்தகைய நிலையில் தான் இயேசு வந்து பெரும் சவால் ஒன்றை நமக்கு விடுத்து, உடனடியாக மனம் மாற வேண்டியதன் அவசியத்தை எமக்கு உணர்த்துகின்றார்.

ஆனால், நவீன உலகமோ நமது கவனத்தைத் திசை திருப்பி மனங்களை மழுங்கடித்து “என் நெஞ்சமே உனக்குப் பல்லாண்டுக்கு வேண்டிய பலவகைப் பொருட்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தோழன் நீ ஓய்வெடு. உண்டு குடித்து மகிழ்ச்சியில் திளைத்திடு” என்று கூறுகின்றது. முக்கியமாக வெளிநாட்டுப் பணங்களை நம்பி வாழ்வோர் அனைவருக்கும், இத்தகைய ஆபத்தான நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்போருக்கும் தற்காலத்தில் ஏற்படும் சடுதி மரணங்கள் “அறிவிலியே இன்றிரவே உன் உயிர் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து. விடும் உன் கணக்கை உடனடியாக ஒப்புவி” என்ற ஆண்டவரின் ஆணை பெரும் அதிர்ச்சியாக உள்ளது.



# ஆண்புன் பௌதுக்காலம் 19ம் ஞாயிறு

சா.ஞா 18:3, 6-9; எபி 11:1-2, 8-10; லூக் 12:32-48

**கருப்பொருள் :** ஆண்டவரின் வருகைக்கு விழிப்புடன் ஆயத்தம் செய்வோம்

**1ம் வாசகம் :** இறைவன் தன்மேல் விசுவாசம் உள்ள மக்களுக்கு அளப்பரிய செயல்கள் பல புரிந்தார். இன்றும் அவ்வாறே செய்கிறார்.

**2ம் வாசகம் :** ஆபிரகாம், சாராள், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோரின் அணையாத விசுவாசம் எமக்கு ஆதாரமாக எடுத்துரைக்கப் படுகிறது.

**நற்செய்தி வாசகம் :** இவ்வுலக செல்வங்களின் மத்தியில் கிறிஸ்தவனின் நிலை எவ்வாறு அமைய வேண்டும்; என்றுமே தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

இறைவன் ஆபிரகாமுக்கு முதிர்ந்த வயதில் ஒரு மகனை அளிப்பதாக வாக்குறுதி தந்தார். இதை ஆபிரகாம் நம்பியதால், ஈசாக்க என்ற மகனைப் பெற்றுக் கொண்டார். எல்லாமே நான்காய்ச் சென்றுகொண்டிருந்த நிலையில், தீரென்று தன்னுடைய ஒரே மகனைப் பலியாகச் செலுத்துமாறு இறைவனிடமிருந்து அழைப்பு வருகிறது. ஆபிரகாமுக்குத் தள்ளாடும் வயதில் மகனைக் கொடுத்துவிட்டு, உடனே பலி செலுத்தக் கேட்டது ஆபிரகாமுக்கு மிகுந்த வருத்தத்தைக் கொடுத்தது. எனினும், கடவுள் மீது அவர் கொண்ட நம்பிக்கை அசையாதிருந்தது. தன்னுடைய மகனையும் பலிகொடுக்கத் துணிந்ததன் மூலம், ஈசாக்கும் காப்பாற்றப்பட்டான். இத்தகைய நம்பிக்கைக்குரிய தன் ஊழியனுக்குக்

கடவுள், இஸ்ராயேலின் தந்தை என்ற பெயர் மட்டுமல்லாமல் நம் அனைவருக்கும் அவர் இன்றுவரை “விசுவாசத்தின் தந்தை” என்ற பெருமையைக் கொடுத்திருக்கிறார். 4000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் அவரே நம் அனைவரின் தந்தையாக இருக்கின்றார். நாம் நம்மை ஆபிரகாமின் வழிமரபினர் என்றும் அழைத்துக் கொள்கிறோம்.

இன்றைய நற்செய்தி நாம் நம்பிக்கையோடு எந்நேரமும் விழிப்புடன் இறைவனின் வருகைக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும் என்று அழைப்பு விடுக்கிறது. இஸ்ராயேல் மக்களின் ‘கடந்து போதல்’ அல்லது பாஸ்காவைப் போன்று கிறிஸ்துவின் வருகை எதிர்பாராமல் நடக்கும். ‘விழிப்பாயிருங்கள்’ யாரும் நினையாத நேரத்தில் மானிடமகன் வருவார்’ (லூக்கா 12:40). இயேசு இந்த உவமையை யாரும் எதிர்பாராத வகையில் ஒரு திருப்பத்தோடு முடிக்கிறார். அதாவது யாரும் எதிர்பாராத நேரத்தில் தலைவர் வருகிறார். தலைவர் வரும்போது விழித்திருக்கும் பணியாளனுக்குத் தலைவரே தம் இடையை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, பணியாளர்களைப் பந்தியில் அமரச் செய்து, அவர்களுக்குப் பணிவிடை புரிவார் என்ற செய்தியை அளிக்கிறார். இந்த ஒரு பணிவிடையைத்தான் நாம் ஒவ்வொருவரும் திருப்பலியில் பெற்றுக் கொள்கிறோம். இயேசு நம்மை அமரச் செய்து, வார்த்தையாலும் உணவாலும் நம்மை நிரப்புகிறார். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் துன்பங்களால் துவண்டு விடக்கூடாது. இயேசு நம்முடைய தேவைகளை என்றுமே நிறைவேற்றுவார்.

நம் வாழ்வில் இறைவன் மீது நாம் எந்த அளவுக்கு நம்பிக்கை வைத்துள்ளோம்? நம்முடைய நம்பிக்கை உண்மையாகவே உறுதியானதா? நான் ஒருமுறை ஒரு கிராமத்தில் மக்களுக்கு விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்திவிட்டு, கிறிஸ்தவ படங்களைப் பரிசாகக் கொடுத்தேன். சிறிது நேரத்தில், சிலர் வந்து படங்களை என்னிடம் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டனர். காரணம் அந்தப் படங்களில் இயேசு சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். சிலுவையை ஏற்றுக்கொள்ள யாரும் தயாராக இல்லை. இன்னும் நம்மில் சிலர் இப்படித்தான் எண்ணுக்கின்றோம்.

சிலுவைகளை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர்க்கின்றோம். சிலுவைகள் நம்மில் சுமத்தப்படும்போது இறைவனுக்கு எதிராக நாம் முணுமுணுக்கின்றோம். துன்பங்களில்தான் நம்முடைய நம்பிக்கை வெளிப்படும். நல்ல கள்வன் சிலுவையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வேளையிலும், இயேசுவின் மீது நம்பிக்கை கொண்டான். விண்ணக வாழ்வைப் பெற்றுக்கொண்டான்.

இன்று நாம், பங்குத்தந்தை, நமக்கு உதவிசெய்யவில்லை என்பதற்காகக் கத்தோலிக்க மதத்தைத் துறந்துவிட்டு பிற மதச் சபைகளில் பலர் சேர்ந்து கொள்வதைக் காண்கின்றோம். போதிய வசதிகள் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காகவே கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கின்ற நம்பிக்கைதான் உண்மையான நம்பிக்கையா?

இன்னும் நம்மில் சிலர் நம் குடும்பங்களில் பிரச்சினைகள் வருகின்றபொழுது, பிறமதச் சபையினரை வீட்டிற்கு அழைத்துவந்து செபிக்கக் கேட்கின்றோம். இன்னும் பலர் மந்திரவாதிகளையும் சூனியக்காரர்களையும் அணுகுகின்றோம். இதுதான் நாம் கடவுள் மீது கொள்ளும் உண்மையான நம்பிக்கையா?

கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைப்பதால் நாம் மகிழ்ச்சியாக இருப்போம் என்று எண்ணுவது தவறு, மாறாக, கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைக்கும்போதுதான், இன்னல்களும், நெருக்கடிகளும் நம்மை வந்து தாக்கும். நாம் மனந்தளராமல் உறுதியாய் இருக்க வேண்டும். ஆபிரகாம் கடவுள் மேல் நம்பிக்கை கொண்டார். இருப்பினும் இவர் பல துயரங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. இருப்பினும் உறுதியாய் இருந்தார். அவரைப்போல நாமும் கடவுள் மீது நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக வாழவும் நம்பிக்கைக்குரியவர்களாக நடந்து கொள்ளவும் அழைக்கப்படுகின்றோம்.

அன்னை திரேசா கூறுகிறார். "God does not want us to be successful persons but God wants to be faithful servants" நாம் வெற்றியாளர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புவதில்லை, மாறாக நாம் நம்பிக்கைக்குரிய பணியாளராக இருக்க வேண்டும் என்பதே கடவுளின் விருப்பம்.



# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 20ம் ஞாயிறு

எரே 38:3, 4-6, 8-10; எபீ 12:1-4; லூக் 12:49-57

**கருப்பொருள்** : உண்மையை உரைப்பதனால் வரும் துன்பங்களை ஏற்கும் துணிவு எமக்கு வேண்டும்

**1ம் வாசகம்** : இறைவனின் சித்தத்தை மக்களுக்கு எரேமியாஸ் எடுத்துக்கூறிய பொழுது மக்களுக்கு இசைவானதைக் கூறாது உண்மையை எடுத்துரைத்ததனால் அவரைத் துன்புறுத்தினர்.

**2ம் வாசகம்** : எதிர்ப்புக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்த கிறிஸ்துவை நோக்கி வாழ்வோமாக. அவரைப்போல் நாமும் வெற்றி பெறுவோம்.

**நற்செய்தி வாசகம்** : இயேசுவின் போதனையின்படி வாழும்போது தவிர்க்க முடியாது நிகழும் துன்பத்தைத் தாங்க எம்மைத் தயார் செய்கிறது நற்செய்தி.

நம் பரமனின் சொல்லை கேளுங்கள், “மண்ணுலகில் தீ முட்டவே வந்தேன். அது இப்பொழுதே பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்” (லூக்கா 12:49). தீ புனிதப்படுத்துகிறது. தீ தின்று அழிக்கிறது. தீ ஒளி கொடுக்கிறது. தீ வழிகாட்டுகிறது. இப்படிப்பட்ட தீயை ஏற்றி வைக்கவே இன்று நமக்குக் கிறிஸ்து அழைப்புவிடுக்கிறார்.

பழைய ஏற்பாட்டில் இறைவன் எரியும் தீயில் பேசினார். பின் பிழந்தத் தீயில் வலுவூட்டினார் திருத்தாதர்களை. தீ கொண்டு நகர் அழித்தார். தீ கொண்டு தீமை அழித்தார். இப்படிப்பட்ட தீ இன்று நம்மில்

இருக்க வேண்டி, நம்மைத் தீ வளர்க்கச் சொல்கிறார் இயேசு. ஆதி மனிதன் விலங்கை ஓட்டவும், குளிர் தணிக்கவும் தீ மூட்டினான், அறிவியல் மனிதன் தீயின் சக்தியைப் பன்மடங்காக்கி உயர்ந்து நின்றான். இருந்தும் இந்தத் தீ பெரும்பாலும் நம் அடுப்புகளில் முடங்கியே கிடக்கின்றது. இத்தகைய தீயையா இறைவன் எம்மில் காண ஆசைப்பட்டார்? இறைவன் கூறும் தீ மனங்களை எரிக்க வல்லது! நம்மை அல்ல நம் மனங்களின் அழுக்கை எரிக்கத் தீ வளர்க்கச் சொல்கிறார் இயேசு!

இதே தீ தான் அன்று எசாயாவை தூய்மைப்படுத்தியது. “இதோ, இந்நெருப்புப் பொறி உன் உதடுகளைத் தொட்டது. உன் குற்றப்பழி உன்னை விட்டு அகன்றது” (எசா.6:7) தீ புனிதப்படுத்துகிறது. தீ தூய்மைப்படுத்துகிறது. இத்தகைய தீ நாளும் நம் மத்தியில் எரிய வேண்டும் என விரும்பகின்றார்.

ஏனெனில் நம் இறைவன் தீமையை வெறுப்பவர், தவறுகளைச் சரிசெய்பவர், தடைகளைத் தகர்ப்பவர். இருந்தும் இந்த இறைவன் நம் பங்களிப்பையும் எதிர்பார்க்கின்றார்! அது வழிகாட்டவும், ஒளிகாட்டவும், தீ மூட்டவுமே ஆகும். இந்தத் தீ நம் மத்தியில் இருக்கிறதா? திருமுழுக்கின் போது நாம் பெற்ற தீ என்னவாயிற்று? திருமுழுக்கை அருள் வழங்கும் சாதனமாய்க் கருதும் நாம் அதனோடு நாம் பெற்ற தீயை ஏன் அணைய விடுகிறோம்? இத்தகையத் தீயைப் பெற்றிருந்த இயேசு சும்மா இருந்து தன் தீயை மங்கச் செய்யவில்லை. தீமையைக் கண்டு பொங்கினார். ஆலயம் சுத்தப்படுத்தினார். அறிவொளி ஏற்றினார். அவரின் பிள்ளைகளாகிய நாமும் அதைத் தானே செய்ய வேண்டும்! அவரின் விருப்பமும் அதுவே தானே!

இதனால் தான் மெட்ஸ் .ஜி.பி.(J.B.Metz) என்னும் இறையிலாளர் இத்தகையதோர் பிரதிபலிப்பை, “ஒரு பயங்கரமான நினைவு” (A Dangerous Memory) என வர்ணிக்கிறார். என்ன அப்படிப் பயங்கரமானது கிறிஸ்துவின் நினைவுகள்? அன்றாடம் கொண்டாடப்படும் திருப்பலி, இயேசுவின் பலியை மட்டும் நினைவு கூருதல் மட்டும்ல்ல, மாறாக அவரின் வாழ்வைப் பிரதிபலிக்க விடுக்கப்படும் அழைப்பு! “என் நினைவாகச் செய்யுங்கள்” என வெறுமனே இறுதி இரா உணவுப் பலியை மட்டும்ல்ல, நம் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர் சொல், செயலைப் பிரதிபலிக்க விடுக்கப்படுவதும் ஆகும்.!

இதற்கு முதலில் நாம் அவரின் வார்த்தையால், வாழ்க்கையால் சுட்டெரிக்கப்பட வேண்டும், சாம்பலிருந்து எழும் பீனீச் பறவையைப் போன்று புதிதாய் எழ இயேசு நமக்கு அழைப்பு விடுக்கிறார். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையை நாம் வாழ முயன்றால் நம் வாழ்வில் இயேசுவிற்கு வந்தது போல தடைகள் வரும். ஆனால், இயேசுவைப் போல தடைகளை எரித்துவிட்டு முன்னேற வேண்டும்.!

எப்படி? இதற்கு இன்றைய முதல் வாசகம் நமக்கு வழிகாட்டுகின்றது. இறைவார்த்தை என்னும் நெருப்பால் வலுப்பெற்ற எரேமியாவைப் பாடுகள் முடக்கி விடவில்லை. மீண்டும் மீண்டும் வீறுகொண்டு எழச் செய்தது! இறை வார்த்தைத் தீயை அவர் முடக்க நினைத்ததும் முடங்கியே போனார்.

“உம் சொல் என் இதயத்தில் பற்றியெரியும் தீ போல இருக்கின்றது. அது என் எலும்புகளுக்குள் அடைக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது. அதனை அடக்கி வைத்துச் சேர்ந்து போனோன். (எரே. 20:9). இத்தகையதோர் அணையாத, குறையாத, தீ நம்மில் பற்றி எரிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதே இறைவனின் விருப்பம். ஏன் எரிய வேண்டும்? ஏனெனில் இன்னும் சமூக அவலங்கள் குறையவில்லை, இன்னும் சமத்துவம் தழைக்கவில்லை, சமாதானம் மலரவில்லை, இவை அனைத்தும் நடக்கும் வரை நம்மில் இருக்கும் தீ தொடர்ந்து எரிய வேண்டும்.

நம் தீ எதையும் எரிக்காவிட்டாலும் அடுத்தவர் குளிர்காயவாவது பயன்படும்போது இறைசித்தம் செயற்படுகின்றது. நம்மில் இருக்கும் அன்புத் தீ அயலாணைத் தொட வேண்டும். பாசத் தீ பரவவேண்டும், இவை முதலில் நம் குடும்பங்களில் தொடங்கப்பட வேண்டும். குடும்பத்தில் தொடங்கி சமூகத்தில் பரவவேண்டும். இத்தகைய தீயை அணைக்க நம் குரோதம், பொறாமை, பெருமை, ஆசை, சபலம் முதலியவை தடைகளாக வரும். அப்பொழுது இறைவார்த்தை என்னும் தீ கொண்டு எதிர் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு இயேசுவின் தீ நமக்குள் தொடர்ந்து எரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். அதற்கு நாம் என்ன செய்வது? இறைகுரலுக்குச் செவிசாய்த்து திருமுழுக்கில் நாம் பெற்றுக்கொண்ட தீயை அணையாமல் பார்த்துக் கொள்வோம், யாரும் தீயை துணிவைத்து மறைக்க முடியாது! தீ வளர்ப்போம்! இதற்கு வேண்டிய சக்தி வேண்டி பலியில் மன்றாடுவோம்.



# ஆண்புன் பஐதுக்காலம்

## 21ம் ஞாபிறு

எசா 66:18,21; எபி 12:5-7, 11-13; லூக் 13:20-30

**கருப்பொருள் :** அனைவரும் மீட்டபடைய வேண்டுமென்பதே இறைவனின் திட்டமாகும்.

1ம் வாசகம் : பாலவன அனுபவத்தால் பயிற்றப்பட்டு அனுப்பப்பட்ட இயேசுவைப் போல் நாமும் அனுப்பப்படுகிறோம்.

2ம் வாசகம் : துன்பத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

நற்செய்தி வாசகம் : மீட்டபடவர சிலர் தானோ என்று கேள்வி எழுப்புகின்றது.

பாலவன அனுபவம் 2 காரணங்களால் மீட்டபளிக்கும் செயலாக மாறும்.

- 1) துன்பத்தின் காலம் - நம்மைத் தூய்மையாக்கித் தகுதியுள்ளவர்களாக்கும்.
- 2) இவ்வாறு ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டவர்கள் மற்றவர்களை உறுதிப்படுத்த அனுப்பப்படும் பாலவன வாழ்வு இறை அனுபவத் தொடட்டில் மூவித மக்களைப் பார்க்கலாம்.

i) பொருட்டடுத்தாது அலட்சியமாக இருப்பவர்கள்

ii) தளர்ந்து போனவர்கள்

iii) அன்புடன் ஏற்று வாழ்பவர்கள்

துன்பம் வரும்போது 5 நிலைகளுடாகச் செல்கின்றோம்.

i) அதிர்ச்சி - நிட்சயமாக இது எனக்கில்லை

ii) கோபம் ஆத்திரம் (எல்லோர் மீதும், கடவுள், அயலவர்) ஏன் எனக்கு இப்படி?

- iii) வாதாட்டம் - சரி எனக்கும் இருக்கலாம் ஆனால் இப்போது இல்லை பின்னர்...
- iv) மனச்சோர்வு - இந்த நிலை (துன்பம்) எனக்கு வந்துவிட்டதா?
- v) ஏற்றுக்கொள்ளல் - மாற்றமுடியாததை ஏற்றே ஆகவேண்டும். போராட்ட சூழலால் மனங்கள் மரத்துப்போனதன்மை.

பின்வரும் மூன்று நிலைகள் பற்றி சிந்திப்போம் :

- i) பொருட்படுத்தாத நிலை : போராட்ட சூழலால் மனங்கள் மரத்துப் போன தன்மையையும், முக்கியமான நிகழ்வுகளைக்கூட அலட்சியம் செய்யும் தன்மையையும் இது குறிக்கும்.
- ii) சோர்வடைந்த நிலை: நிகழ்வுகளை கவனிப்போர் ஏன் எனக்கு இப்படி நடக்க வேண்டும்? என்று குழம்பும் நிலையும், இந்த நிலை எனக்கு வந்துவிட்டதா என ஆத்திரம் கொண்ட நிலையும். இதனால், அவர்களுக்கு ஏற்படும் மன சோர்வு நிலையை இது குறிக்கும். இவர்கள் அமைதி, நீதியைப் பெறாதவர்களாக, எங்கே கடவுளின் நீதி? என்ற ஆத்திரத்துடன் வாழ்பவர்கள். இதனால் உள்ளத்து அமைதியை இழந்து நிற்பவர். அழகையும் பற்கடிப்பும் என்றோ ஏற்படுவதல்ல. இப்பொழுதே இடம் பெற்றுக்கொண்டிருப்பது.
- iii) ஏற்று வாழுதல் : வேரோட்டமாக வாழும் இடத்தில்தான் இறை பிரசன்னத்தை அனுபவிக்கின்றோம். மேலோட்டமாக வாழுகின்ற பொழுது மனிதத்தையே இழந்து விடுகின்றோம். வாழ்வை முழுமையாக ஏற்று அர்த்தங்களையும் அவற்றின் ஆழங்களையும் கண்டு இவற்றை வாழ்வுக்கு பயன்படுத்துகின்றவர்கள் நிதானமாக சிந்தித்து வாழ்வை அனுபவமாக்கிக் கொள்பவர்கள்.

இவ்வாறு ஆயத்தப்படுத்தும் போது வாழ்வை, வரலாற்று நிகழ்வுகளை புதிய மனநிலை, புதிய கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கத் தொடங்குவோம். இறைவனின் வழிநடத்தலை உணர்ந்து கொள்வோம்.

# ஆண்புன் பௌதுக்காலம்

## 22ம் ஞாயிறு

சீரா.ஞானம் 3:19-21, 30-31; எபி 12:18-19, 22-24; லூக் 14:1, 7-14

**கருப்பொருள் :** எவ்வளவுக்கு இறைவன் பெயரால் எம்மைத் தாழ்த்துகிறோமோ அவ்வளவுக்கு நாம் உயர்த்தப்படுவோம்.

**1ம் வாசகம் :** நாம் சாந்த குணத்தோடு செயலாற்ற வேண்டும் எவ்வளவுக்கு உயர்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கு தாழ்மையை அனுசரிப்பது நன்று

**2ம் வாசகம் :** சீனாய் மலையின் உடன்படிக்கை அச்சம் விளைவித்தது. சீயோன் மலையின் உடன்படிக்கை மகிழ்ச்சி விளைவித்தது.

**நற்செய்தி வாசகம் :** தன்னை உயர்த்துகிற எவனும் தாழ்த்தப்படுவான். தன்னை தாழ்த்துகிறவனோ உயர்த்தப்படுவான்.

மீட்பு பெறுவோர் யார் என்பதற்கான இறைவனின் விளக்கத்தை சென்ற வாரம் கேட்டோம். இதே கருத்து வேறுவிதத்தில் இன்றைய வழிபாட்டில் தெளிவாக்கப்படுகிறது.

2ம் வாசகத்தில் இயேசுவின் பிரசன்னத்துள் இருக்க அழைக்கப்படுகின்றோம் - வாழ்வின் நோக்கம் இறைவனாலும் மனிதராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட நாம் இறை பிரசன்னத்துள் வாழ வேண்டும்.


1ம் வாசகம் : நம்முன் வைத்துள்ள 2 மனநிலைகளுள் எதை நாம் தெரியவிரும்புகின்றோம்.

தாழ்ச்சியையா? - செருக்கையா? (ஆணவம்)



தாழ்ச்சி என்றால் என்ன? தாழ்வு மனப்பான்மை இல்லை. அதாவது என்னால் இயலாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது. அதற்குமாறாக எனது உண்மை நிலையை ஏற்று வாழுதல் உதாரணம் மரியாள் ...

தாழ்ச்சி : எனக்குள்ளை இறைவனிடமிருந்தே வந்தது. எனவே அவருக்காக - அவர் பெயரால் மக்கள் வாழ பயன்படுத்துவேன் என்னும் மனநிலை

செருக்கு ஆணவம் - இதற்கு எதிர் மாறானது நான் என்னும் கர்வம், தற்பெருமையோடு வாழுவது.  வெளிப்படையானது  
மறைமுகமானது

இன்றுள்ள வாழ்க்கைப் போராட்டம் கஷ்டங்கள் ஊடாகச் செல்வதால் வெளிப்படையாக எமது ஆணவத்தைக் காட்ட வாய்ப்பில்லை. ஆனால், வாய்ப்புக் கிட்டும்போது பயன்படுத்துவோம்.

பலமுறை - மறைமுகமாகவே காட்டுவோம்

தாழ்ச்சி உள்ளவனின் வாழ்வுக்கு எதிர்மாறாகச் செயற்படுவது மாத்திரமல்ல, மற்றவரின் உயர்வு நன்மதிப்புக் கொண்டு மனதினுள் வெதும்பி, புழுங்கி ஆத்திரப்பட்டுக் கொண்டிருப்போம்.

என்னை மதிக்கவில்லை - பெரியவனாக கணிக்கவில்லை - ஏதாவது கேட்டால் என்னால் இயலாது என்று ஒதுங்கிக் கொள்வோர். ஒதுங்கி நின்று - எந்நேரமும் விமர்சனம், அவதூறு, பொய்வதந்தி, நற்பெயரைக் கெடுத்தல், குழுக்களாக பிரிந்து நின்று அடுத்தவரை விழுத்த முயற்சித்தல்.

இத்தகைய மனநிலையை இயேசு யாரிடம் இனங் காட்டுகின்றார்?

அன்றைய சமூகத்தின் மேல் மட்டத்தினிடையே.

சமய சமூக நிலையில் மக்களால் உயர்நிலையில் வைக்கப்பட்டதால் இறைவனும் அவ்வாறே ஏற்க வேண்டும் என்னும் மனநிலையோடு வாழ்ந்தவர்கள்.

சமூகத்தில் திட்டமிட்டு முதலிடத்தை ஆசித்து தேடுகின்றவர்கள். தங்கள் உறவுகள் - வாய்ப்புக்களை எந்நேரமும் இத்தகைய மனநிலையோடு தேடுபவர்கள்.

மற்றவர்களை வீழ்த்தி வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் செடிபோல படருகின்றது. அதற்கு மாறாக தாழ்ச்சியுள்ளோர் இறைவனின் : இவ்வழைப்பு,

பொறுப்பு, பணி மற்றவர்களுக்காகவே நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே, நம்மை அர்ப்பணித்து இவ்வடிப்படையில் வாழும்போது தான் நாம் நிறவு பெறுகின்றோம். என்று உணர்பவர்கள். நம் அர்ப்பணம் தியாகத்தைக் கண்டு மற்றவர்கள் நம்மை ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று எண்ணுபவர்கள். தாழ்ச்சி உள்ளோர் இறை பிரசன்னத்தை உணர்ந்தவர்கள் - இயல்பாகவே

- 1) முதலிடங்களை விரும்பி தேட மாட்டார்கள்
- 2) அதிகாரங்களாக கைப்பற்ற அவாக் கொள்ளமாட்டார்கள்
- 3) இவ்வுலக மதிப்பீடுகளைத் தேட மாட்டார்கள்

நாம் எப்பக்கத்தில் இருக்கிறோம்? இருக்க விரும்புகிறோம்? எப்படி வாழ்வை அமைக்கப்போகிறோம்? தாழ்ச்சியுள்ளோர் பக்கத்திலா? ஆணவம் நிறைந்தோர் பக்கத்திலா?

கடும் தவம், உண்ணா நோன்பு, போன்றவை வழியாக மனிதன் தன் தீய ஆசைகளையும், வீண் பெருமைகளையும் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். உண்ணா நோன்பால் சேர்ந்த பணத்தை விதவைகள், அநாதைகள், தேவைப்படுவோருக்கு கொடுத்துத் தவ வேண்டும். மனிதரை வாழ வைக்கும் இச்செயல் இறைசெயலாகும் என்று விளக்குகிறார் ஹேர்மஸ்.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 23ம் ஞாயிறு

சரா.ஞா. 9:13-19; மீலோ 9:10,12-17; லூக் 14:25-33

கருப்பொருள் : கிறிஸ்தவ வாழ்வில் நாம் காண வேண்டிய வளர்ச்சி முதிர்ச்சி

1ம் வாசகம் : இறைவனின் சித்தத்தை அறிய முயல வேண்டும்

2ம் வாசகம் : புனித சின்னப்பர் ஆண்டவருள் பெற்ற முதிர்ச்சி

நற்செய்தி வாசகம் : கிறிஸ்துவின் சீடனாக இருக்க ஆசிப்பவன் தனது சொந்த விருப்பத்தைக் கைவிட்டு இயேசுவைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

“கிறிஸ்தவ வாழ்வில் நாம் காணவேண்டிய வளர்ச்சி; முதிர்ச்சி”

இரண்டாம் வாசகத்தில் “வயது சென்ற சின்னப்பனாகிய நான்” என்று புனித பவுல் முதிர்ச்சியடைந்த நிலையை அதாவது, ஆண்டவரில் முதிர்ச்சி பெற்ற நிலை பற்றி கூறுகின்றார். முதிர்ச்சி என்பது வாழ்வு, பல குழப்பங்கள், சிக்கல்கள் நிறைந்தது என்று உணர்ந்து இவற்றினூடாக சென்ற அனுபவத்தால் வரும் மனப்பக்குவமாகும். ஆரம்பத்தில் பல கனவுகளைக் காண்கின்றோம். எதிர்பார்ப்புக்களோடு ஆரம்பிக்கிறோம். உதாரணம்: திருமணவாழ்வு.

சினிமா பார்ப்போர் காட்சிகளைப் பார்த்து கனவுலகிலே சற்று நின்று வாழ்க்கை இப்படித்தான் என்று நினைப்பவர்கள். “நான் கண்ணை மூடினேன் வாழ்வு கனவு என எண்ணினேன். கண்விழித்தேன். அது கடமை, பொறுப்பு என உணர்ந்து கொண்டேன்.” என்று ஒரு அறிஞர் கூறுகின்றார். இந்த நடைமுறை வாழ்வுக்கு, வாழ்வின் உண்மைகளுக்கு எவ்வளவு நன்மை நாம் அர்ப்பணிக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கே முதலாம் வாசகம் கூறும் ஞானத்தின் தூய ஆவி இறைவனின் விருப்பு, திட்டங்களை நமக்கு தெளிவாக்கி அதற்கேற்ப நாம் வாழ நம்மை வழிநடத்துகின்றார்.

இவ்வுலக வாழ்வில் புனித பவுலைப்போல் நம் வாழ்வை சற்று பின்னாக்கிப் பார்த்தால் இறை விருப்பம், திட்டத்திற்கு நம்மை அர்ப்பணித்து வாழ்வதில் எத்தகைய போராட்டத்தினூடாக நாம் செல்ல வேண்டும் என்பது நமக்கு விளங்கும். எமது ஆன்மாவும் நாம் செய்த



அர்ப்பணமும் ஒரு பக்கம் நமது உடலும் அதன் ஈர்ப்பும் மறுபக்கம். இதைத்தான் புனித பவுல் “நான் எதைச் செய்ய விரும்புகின்றேனோ அதை செய்யமுடியாதுள்ளது” என்று கூறுகின்றார். நமது உடல் நமது ஆன்மாவை அழுத்தி, கட்டுப்படுத்தி தன் விருப்பம் போல் செய்ய வலியுறுத்துகின்றது. இறை அனுபவத்தில் வளர விரும்பும் மனிதன் இதை உணருகின்றான்.

எந்தவொரு இலட்சியத்தையோ வாழ்க்கை நிலையையோ எவரும் திடீரென அடைந்துவிடுவதில்லை. இது ஒரு நெடிய பயணம், பல சவால்களை சந்தித்து முன்னேற வேண்டிய பாதை, திட்டமிட்டு வாழ வேண்டிய வாழ்வு. இவ்வுலகிலே பலர் இடைநடுவில் கைவிட்டு விடுகிறார்கள். உதாரணமாக மலை உச்சிக்கு ஏறுகிறவர்கள், சங்கீதம் கற்பவர்களைப் போன்றவர்கள். இவையனைத்துக்கும் பயிற்சிகள் அவசியம்.

இவ்வாறு திட்டமிட்டு, பயிற்சி செய்து முன்னேறும் பாதையில் காணும் இலட்சியத்தில் பலர் சோர்ந்து விடுகிறார்கள். உடலின் ஈர்ப்பு உடனுக்குடன் திருப்தியைத் தருவதால் நீண்டகால இலட்சியத்தை கைவிட்டு விடுகின்றோம். அல்லது உயர்ந்த இலட்சியங்களை இந்த குறுகிய நன்மைகளோடு சமாளித்து வாழ்ந்து வருகின்றோம். இந்த இலட்சியம் வேறு எதுவுமல்ல. இறைவனில் நாம் காணும் நிறைவாழ்வு; சீடத்துவ வளர்ச்சி, “தந்தை நிறைவுள்ளவராய் இருப்பது போல நீங்களும் நிறைவுள்ளவராய் இருங்கள்.” இதை அடைய நாம் எத்தனையோ தியாகங்களை செய்தே ஆகவேண்டும். தாய், தந்தை, சகோதர உறவுகள் கூட நாம் இறையுறவில் வளர, முதிர்ச்சி பெற தடையாக அடையலாம். இதைத்தான் இயேசு லூக் 14: 28-33 வரையுள்ள பகுதியில் கோபுரம் கட்ட விரும்புகிறவர்களின் நிகழ்வையும் போர் தொடுக்கப் போகும் அரசன் பற்றிய நிகழ்வையும் பற்றி கூறுகின்றார். இந்த இரண்டு முக்கிய உண்மைகள் இரண்டு உவமைகள் வாயிலாக விளங்கப்படுகின்றன. இவை நமக்குள்ளிருக்கும் இரண்டு சக்திகள் அல்லது உந்துதல்களாகும்.

## 1. ஆக்க சக்தி

அதாவது திறமைகள் வளர்ச்சிக்கானவை அனைத்தும்.

## 2. அழிவு சக்தி

தீமை, அழிவுக்கு இட்டுச் செல்பவை அனைத்தும்.

எனக்குள்ளே இறைவாழ்வின் வளர்ச்சியைக் காண எனது சமூகத்தில் எனது அயலாரில் இது விளங்க இவற்றை திட்டமிட்டு செயற்படுத்த வேண்டும். இவற்றிற்கு சுய ஆய்வும் சமூக ஆய்வும் அவசியம். சுய ஆய்வு என்பது என்னில் இறையனுபவம் வளருகின்றதா அன்றோல் தளர்ந்து போகின்றதா என்று பார்ப்பது. சமூக ஆய்வு என்பது சமூகத்தில் ஆக்க சக்திகளும் அழிவு சக்திகளும் எப்படியாக செயல்படுகின்றன என்று ஞானத்தோடு கண்டு வாழ்வது.

உயிருற்று 3

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 24ம் ஞாயிறு

வீ.ப 32:7-11,13-14; திமொ 1:12-17; லூக் 15:1-32

கருப்பொருள் : இறைவனின் பொறுமை நமது மனமாற்றத்திற்கு கிடைத்த வாய்ப்பாகும்

1ம் வாசகம் : மோயீசன் உருக்கமாக மன்றாடியதால் மக்கள் காப்பாற்றப் பட்டார்கள்.

2ம் வாசகம் : சவுல் மனமாற்றம் பெற்று பவுல் என்ற பெயரில் இறைவனின் இரக்கத்தை அறிவிக்கின்றார்

நற்செய்தி வாசகம் : மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்படுவதன் மகிழ்ச்சி

நாம் இன்று ஓர் தொலைந்த சமுதாயம் என்பதை உணருகின்றோம். நாம் எதிர்போக்கியுள்ள தண்டனை பற்றி நம்முள் பலருக்கு கவலையில்லை. மோயீசன் தன் மக்கள் எதிர்போக்கியிருந்த தண்டனையை நினைத்து வருந்தி கடவுளிடம் அவர்களை அழிக்கவேண்டாம் என்று மன்றாடினார். மோயீசன் உருக்கமாக மன்றாடியதால் மக்கள் காப்பாற்றப்பட்டார்கள்.

புனித சவேரியார் உருக்கமாக மன்றாடியதால் - ஒரு முழு சமுதாயமே காப்பாற்றப்பட்டார்கள்

முத்தியோசேப்வாஸ் உருக்கமாக மன்றாடியதால் - ஒல்லாந்தர் காலத்து கத்தோலிக்கர்கள் காப்பாற்றப்பட்டார்கள்.

இந்த முக்கியமான பணியை இன்று நம் கைகளில் திருச்சபை கொடுத்துள்ளது. ஆனால், நாம் மக்களுக்காக மன்றாடும் முக்கிய பணியை நாம் மறந்து விட்டோம்.

இவ்வார வழிபாடு மற்றவர்களுக்காக மன்றாடுவதாலேயே மக்களுக்குபலன் கிடைக்கின்றது என்பதை நினைவூட்டுகின்றது. புனித முடியப்பர் உருக்கமாக மன்றாடியதால் சவுல் மனந்திரும்பினார். ஆதித்திருச்சபை ஜெருசலேம் வேதகலாபனையின் பின் அந்தியோக்கியாவில் ஒன்றுகூடி மன்றாடியதால் திருச்சபை உலகெங்கும் பரம்பியது.

இன்று மோயீசனைப் போல் ஆண்டவரிடத்தில் உருக்கமாக மன்றாடும் போது மக்கள் தேவை நிறைவேறுகின்றது. புனித சின்னப்பர் தன் மட்டில் ஆண்டவர் பொறுமையாய் இருந்தார் என்று கூறுகிறார். எம் மட்டில் ஆண்டவர் கொண்டிருக்கும் பொறுமையை நாம் உணருவோம். இறைவன் எம்மீது காட்டும் பொறுமையை நாம் உணராததால் எம்முடைய வாழ்வு, தீர்ப்பு பற்றி அளவுமீறிய நம்பிக்கை கொண்டுள்ளோம்.

ஆரம்பத்தில் நாம் கூறிய புனிதர்கள் தம் பாவங்களுக்காகவும் மற்றவர்களின் பாவங்களுக்காகவும் இரந்து, மன்றாடினார்கள். இறைவனின் இரக்கம், பரிந்து பேசுதலை உணர்ந்தவர்கள்தான் நாம் தொலைந்து போவதையும் தேடிக் கண்டுபிடிக்கப்படுவதையும் உணரமுடியும். மந்தையில் நூறில் ஒன்றாக இருப்பது என்றால் என்ன, திராக்மாவில் பத்தில் ஒன்றாக இருப்பது என்றால் என்ன, மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்படுவதன் மகிழ்ச்சி என்பதை உணரமுடியும்.

ஆயன் புயல் காற்றுக்குள் தொலைந்த ஆட்டை தேடித்திரிவதை, பெண் தனது பழுதான கண்பார்வையோடு வீட்டைப்பெருக்கி செபத்தோடு ஒரு திராக்மாவை தேடுவதை உணர முடியும்.

இன்று பெற்றோர், பிள்ளைகள், குருக்கள் இழந்துபோனதை தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று உருக்கமாக மன்றாட வேண்டும். இன்று நமக்குள் இந்த உண்மையான மகிழ்ச்சியில்லை - ஏனென்றால் தேடிக்கண்டுபிடிக்கும் பணியை நாம் செய்வதில்லை. இந்தப் புனிதமான மகிழ்ச்சிக்குப் பதிலாக வேறு தவறான இன்பங்களே எம் வாழ்வில் முதன்மை பெறுகின்றன.



# ஆண்புன் பௌதுக்காலம்

## 25ம் ஞாபிறு

ஆமோ 8:4-7; 1தீமொ 2:1-8; லூக் 16:1-13

**கருப்பொருள் :** நிலையற்ற செல்வத்தைக் கொண்டு நித்திய வாழ்வைக் கண்டடைவோம்

**1ம் வாசகம் :** ஏழைகளை ஏமாற்றுவதையும் வியாபாரத்தில் நேர்மையற்ற வழிகளைப் பின்பற்றுவதையும் இறைவன் வெறுக்கிறார்.

**2ம் வாசகம் :** பணத்தை அல்ல, தம் உயிரையே இயேசு எமக்குக் கொடுத்தார்

**நற்செய்தி வாசகம் :** கடவுளுக்கு உகந்தவராக வாழ எமது கண்காணிப்பிலுள்ள கொடைகளைக் கொண்ட நற்செயலில் ஈடுபட நாம் அழைக்கப்படுகிறோம்.

இஸ்ராயேலின் வடக்கு சாம்ராச்சியம் விவசாயத்தினால் செழிப்புற்றிருந்தது. அத்துடன் அது வர்த்தக மையமாகவும் விளங்கிற்று. இதனால் அரசன் வளர்ச்சியடைந்திருந்தான். குருத்துவமும் வளர்ச்சியடைந்திருந்தது. இந்தச் செழுமை சமயவாழ்வின் உண்மையான முன்னேற்றம் என்று கூறமுடியுமா? உலக முன்னேற்றத்தின் மத்தியில் எம்மை அறியாமலே நாம் பேராசை கொண்டவர்களாக மாறுகின்றோம்.

இன்றைய திருச்சபையிலும் இந்தப் பேராசை மிக நுட்பமாக செயல்படுகின்றது. உதாரணமாக குருக்கள், துறவிகள் பெரும்பான்மையாக ஒரு சுகபோக வாழ்க்கையையே அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எமது வாழ்வில் நாம் படிப்படியாக ஆட்கள், பொருட்கள், பணம் இவற்றின் பற்றிலிருந்து படிப்படியாக விடுபட வேண்டுமென்றே இறைவன் விரும்புகின்றார்.

இன்றைய நற்செய்தியில் கூறப்படும் அந்த கண்காணிப்பாளன் தன் வாழ்வில் ஏற்பட்ட இக்கட்டான நிலையில் எப்படியான மதியூகமாக நடந்து கொண்டான் என்பதைப் பார்க்கின்றோம். இன்று திருச்சபையிலே இவ்விதமான இக்கட்டான நிலைமையை நாம் சந்திப்பின் என்ன நடக்கும்? தன்னிறைவோடு வாழ்கின்ற திருச்சபைக்கும் திருச்சபையின் பணியாளருக்கும் என்ன நடக்கும்?

முதலாவது வாசகத்திலே கூறப்படும் ஆமோசின் வார்த்தைகளால் வடக்கு சாம்ராச்சியம் தீர்ப்புக்குள்ளாக்கப்படுகின்றது, அழிக்கப்படுகின்றது. அரசு அழிக்கப்பட்டு மக்கள் அனைவரும் கைதிகளாகக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றனர்.

இதே போன்று, நாமும் தீர்ப்புக்குள்ளாகலாம். இன்று திருச்சபை பெரியதொரு சவாலை எதிர்போக்குகின்றது. இன்று திருச்சபைக்குள்ளே பெரும் சவால்கள், இடறல்கள்; மக்கள் திருச்சபையிலிருந்து பெருமளவில் வெளியேறுகின்றனர். இந்நிலையில் திருச்சபை என்ன செய்யமுடியும்? அது இத்தகைய சவால்களுக்க முகம் கொடுக்க ஆயத்தமாக இருக்கின்றதா? இவ்வாறு முகம் கொடுப்பதற்கு நாம் தகுந்த விதமாக திறனாய்வு செல்வது அவசியம்.

இன்று பொதுநிலையிலும், திருநிலையிலும் இருக்கும் திருச்சபைத் தலைவர்கள் பணம், அதிகாரம் என்பவற்றிலே முழுகி இருந்தால் இத்தகைய திறனாய்வைச் செய்வது கடினமானதாக இருக்கும். திருச்சபையை தவறான இடத்தில் தான் வழிநடத்துவார்கள். முன் மதியுடன் நடந்துகொண்ட அந்த கண்காணிப்பாளன் ஒரு சவால் நிறைந்த சந்தர்ப்பத்தில் எவ்வாறு நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்கு உதாரணமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளான்.

தனது முந்திய எசமானுக்கு இனிமேல் ஊழியம் செய்ய முடியாது என்பதை உணருகின்றான். நாமும் எமது பழைய எசமான்களாகிய உலகம், சரீரம், பசாசு என்பவற்றிற்கு இனிமேலும் ஊழியம் செய்ய முடியாது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எமது உண்மையான எசமானாகிய தந்தை, மகன், தூய ஆவியை இனங்கண்டு எமக்கு இன்னும் இருக்கும் சொற்ப காலத்தில் திறனாய்வுடன் பணிபுரிய வேண்டும். இப்படியான ஒருவாழ்வு எம்மை உண்மையான மனமாற்றத்திற்கு அழைத்து நிற்கின்றது.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 26ம் ஞாயிறு

ஆமோ 6:1,4-7; 1தீமோ 6:11,16; லூக் 19,31

**கருப்பொருள் :** ஆடம்பர வாழ்வல்ல; இறையருள் ஒன்றே நித்திய வாழ்வுக்கு வழியாகும்

**1ம் வாசகம் :** பொருளின் நிறைவில் இறைவனை மறந்து, ஏழைகளை மறந்து வாழ்வோருக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கிறார் ஆமோஸ்.

**2ம் வாசகம் :** கடவுளின் மனிதன் தனது வாழ்க்கையால் இயேசுவின் மரணத்திற்கு சான்று பகர்ந்து, அவரது போதனையை அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் போதிக்க வேண்டும்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** செல்வந்தனதும் ஏழை லாசரினதும் உவமை

- 1) பணக்காரனின் பெயர் சொல்லப்படவில்லை அவன் ஒரு தனிப்பட்ட நபர் அல்ல. இவ்வுலக இன்பங்களை அனுபவிக்கும் அனைத்து மனித, சமூகத்தையும் குறிக்கின்றது. சொற்பநேர இன்பம் மட்டும் அனுபவிப்பது பற்றி எவ்வித கவலையுமில்லாதவன். இப்படியான ஒரு வாழ்க்கையினால் படிப்படியாக சுய நலவாதியாகிறான். ஏழைகளைப் பற்றி சிந்திக்கவே நேரமில்லை. இதே நிலைதான் சமாரியா விலுள்ள செல்வந்தர்களுக்கும் நடக்கின்றது. அங்கே அமைப்பு முறையாக்கப்பட்ட நிலை - ஒரு சமூகமே சிற்றின்பத்தில் மூழ்குகிறது. எனவே அவர்கள் தண்டனையும், முடிவும் பொதுவானது - நாடுகடத்தப்பட்டனர். நற்செய்தியில் தண்டனை வித்தியாசமானது; அதே வேளை அவனும் ஒரு சமூகம், கூட்டுத் தாபனத்தை சார்ந்தவன் - 6 சகோதரர்கள். இவர்களுக்கும் சமாரிய செல்வந்தர்களுக்கும் ஒரே மனப்பான்மை; இப்பொழுது அனுபவிக்க முடிந்ததை அனுபவிப்போம்.



- 2) கூட்டுத்தன்மையாக ஒரு சொற்ப பேர்கள் மட்டும் இன்பங்களையும் சுகபோகங்களையும் அனுபவிப்பது பெரும்பான்மையான ஏழைமக்களின் துன்பங்களின் மத்தியிலும் பெரும் பாவத்தின் மத்தியிலும் தான்.
- 3) மேற்கூறப்பட்ட நிலை வட இஸ்ராயேலுக்கும் முதல் நூற்றாண்டு பலஸ்தீனத்திற்கும் பொருந்தும். இரண்டுமே தேசிய பேரழிவைக் கொண்டு வந்தன. வட சாம்ராச்சியத்தின் முடிவும் இஸ்ராயேல் அரசு மத்திய யூதர்களின் நம்பிக்கையும் முடிவுக்கு வந்தன.
- 4) புதிய இஸ்ராயேல் (திருச்சபை) நுகர்வுக் கலாச்சார உலகத்தில் இருப்பதனால் மேற்கூறப்பட்ட கூட்டுத்தன்மையாக இன்பங்களை அனுபவிக்கும் தன்மை தனிப்பட்ட விதத்திலும் உலகளாகிய ரீதியிலும் அழிவிற்கே வழிவகுக்கும்.

பணக்காரன் செல்வத்தை குவித்து வைத்திருக்கலாம். ஆனால் இறைவன் முன் அவன் ஒரு ஏழை [லூக் 18 : 9 - 14] ஏழையோடு தன் செல்வத்தை பகிர்ந்து கொள்ளும் போது தான் ஏழை வழியாக பணம் படைத்தவன் இறையருளைப் பெறுகின்றான். ஏழை செபத்தாலும், பணக்காரன் செல்வத்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் தோழமை பாராட்ட வேண்டும் என்பது ஹேர்மஸ் என்பவரின் கருத்து.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 27ம் ஞாயிறு

கபாசுக் 1:2-3, 2:2-4; 2தீமொ 1:6-8, 13-14; லூக் 17:5-10

**கருப்பொருள் :** விண்ணகத்தந்தையில் விசுவாசம் கொள்பவன் வீழ்ச்சி யடைவதில்லை

**1ம் வாசகம் :** இறைவனை நோக்கி செபித்த இறைவாக்கினர் கடவுளின் உதவி தாமதமாயினும் கட்டாயம் கிடைக்கும் என அறிவிக்கப்பட்டார்.

**2ம் வாசகம் :** வேதனைகளுக்கு அஞ்சாது நாம் பெற்ற போதகத்தில் நிலைத்து நின்று விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

**நற்செய்தி வாசகம் :** விசுவாசத்தினால் நாம் இறைவனின் வல்லமையில் பங்குபற்றினாலும் பயனற்ற ஊழியர் என்ற எண்ணத்துடன் பணியாற்ற அழைக்கின்றார் இயேசு.

இன்றைய அழைப்பானது ஒரு மிகவும் கடினமான பொறுப்புக்கானது.

பணியாளன் எசமானின் கீழ் ஒரு கடினமான எதிர்காலத்தை எதிர்பார்க்கும்படி கூறப்படுகின்றது. எசமான் வயலிலே கடின உழைப்பை வேண்டுகின்றான். வீட்டிலும் அதே விதமான கடினவேலை. அத்துடன் எசமானுக்காக பல மணிநேரம் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளது. பணியாளன் எதையும் மேலதிகமாக எதிர்பார்க்க முடியாது. அவன் ஒரு சன்மானம், ஓய்வு இல்லாத வழமையான பணியாளன். இது தான் இறையரசுப் பணியாளருக்குரிய செயற்திட்டமாக இருக்கின்றது.

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, இறைபணியாளன் வயலிலே கடினமாக உழைக்க வேண்டியவன். அப்போஸ்தலத்துவம்; எதிர்மறையான பணிவு; வீட்டிலே எசமானின் பணிப்பிற்கு தன்னுடைய நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும்.

நேரடி பணிவு : அவன் தன்னுடைய எசமானுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டும்.

எமது வாழ்வில் வீணான நேரங்கள் என்று ஒன்றுமில்லை. பணித்தளத்திலுள்ள பணி காத்திரமானதாகக் கணிக்கப்பட வேண்டும். அவனது வீட்டுப்பணி அவனது முழுக்கவனத்தையும் ஈர்க்கின்றது. (படிப்பு, செபம், தியானம் என்பன) இவையனைத்தும் செய்த பின்னர் அவன் தனது எசமானுக்காக காத்திருக்க வேண்டும். (தனிச்செபம்) இவையனைத்தும் செய்த பின்னரும் எவ்வித சன்மானத்தையும் அவன் எதிர்பார்க்க முடியாது. இவை தான் இன்றைய அப்போஸ்தலத்திற்கு முக்கியமானவை.

குணம் பெற்றவன் - இனிபிறரை

குணப்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்கவேண்டும்!

குணமாக்கியவரின் எண்ணத்தையும்

குணமாக்கப்பட வேண்டியவரின் தேவைகளையும்

அலட்சியம் செய்து விடக்கூடாது



# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 28ம் ஞாயிறு

### மறை அறிவிப்புத் தினம்

எசாயா 2:1-5;      உரோ 10:9-18;      மாற்கு 16:15-20

**கருப்பொருள் :** திருமுழுக்கு வழியாக நாம் மீட்பின் செய்தியை இவ்வுலகிற்கு அறிவிக்க அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

**1ம் வாசகம் :** மக்களினங்கள் யாவும் மலையை நோக்கி ஓடிவரும்.

**2ம் வாசகம் :** அறிவிப்பவன் இல்லையெனில் எவ்வாறு கேள்வியுறுவர்? அனுப்பப்படாமல் எவ்வாறு அறிவிப்பர்?

**நற்செய்தி வாசகம் :** உலகெங்கும் போய் நற்செய்தி அறிவியுங்கள்.

நற்செய்தியை அறிவித்தல் மகிழ்ச்சியற்ற பல செயல்களின் மத்தியில்தான் ஒரு செய்தி நற்செய்தியாகின்றது. நாளாந்த பத்திரிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது அங்கு பல செய்திகள்; ஆனால் அவற்றுள் எத்தனை நல்ல செய்திகள்?

இன்றைய முதல் வாசகம் எம்மை வித்தியாசமான செயற்பாட்டிற்கு அதாவது, அன்பின் மலைக்குச் செல்லவேண்டிய திருப்பயணத்திலே சேர்ந்து கொள்ள அழைக்கின்றது. இந்த அழைப்பானது வன்முறை துன்பம் என்பவற்றின் ஆழமான அனுபவத்திலிருந்து வருகின்றது. பழைய வாழ்க்கை முறையை கைநெகிழ்ந்து அன்பின் மலையில் ஏறுவதற்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகின்றது. அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் பகை, வன்முறை என்பவற்றினால் ஏற்படும் வெறுமையை மக்கள் உணரத் தொடங்கியுள்ளார்கள். எனவே, அவர்கள் அன்பின் மலையை நோக்கி பயணிக்கிறார்கள். பயத்தின் இல்லத்திலிருந்து யாக்கோபினுடைய இறைவனின் இல்லத்துக்கு நகர்கிறார்கள். யாக்கோபு என்பதற்கு அன்பின் இறைவனால் பராமரிக்கப்பட்டவர் என்பது பொருள். நல்ல செய்தி என்னவென்றால் பயத்தின் இல்லத்திலிருந்து அன்பின் இல்லத்திற்கு நாம் பயணிக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

அதற்கு புதிய முறையை நாம் கற்க வேண்டும். அதாவது குழப்பங்கள் நிறைந்த இந்த யுகத்தில் நமது குருவாகிய யாவேயின் காலடியில் அமர வேண்டும். யாவேயின் வாயிலிருந்து நாம் நேரடியாகக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால், இந்த அறிவு யுத்தத்தை, யுத்த குழலை மையமாகக் கொண்டது. மக்கள் இன்னும் வாளையும் ஈட்டியையும் ஏந்தியவர்களாக நிற்கின்றனர். அவர்கள் அவற்றை கலப்பை கொழுக்களாக மாற்றுவதற்குப் பழக வேண்டும். அவர்கள் இன்னுமோர் வாழ்க்கை முறைக்குப் பழக்கப்பட வேண்டும் இவ்வாறுதான் அவர்கள் உள்ளங்கள் உருமாற்றம் பெறவேண்டும்.

ஆயுதம் ஏந்துவதற்கு நம்மை உந்தித் தள்ளிய சக்திகள் தான் எம்மை உருமாற்றும் சக்திகளாக மாற்றுகின்றது. இது ஓர் அருளின் நேரம். அப்போது நாம் “அமைதி” யை அனுபவிப்போம். இறுதியில் நாடுகள் அனைத்தும் கைகோர்த்து அன்பின் அரசை நோக்கி நடந்து வரும்.

“உலகெங்கும் போய் நற்செய்தியை அறிவியுங்கள். (மாற் 16:15) என்று பணித்தார் இயேசு. நற்செய்தி போதிக்கப்பட வேண்டிய இவ்வுலகிற்கு அகலம் மட்டுமல்ல அதற்கு ஒரு ஆழமும் உண்டு. இன்று ஒவ்வொரு நாளும், சமூகமும், வீடும் ஒரு உலகமென்றே சொல்லலாம்.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 29ம் ஞாயிறு

வி.ப 17:8-13; 2 திமொ 3:14,4-2; லூக். 18:1-8

**கருப்பொருள்** : மனம் தளராமல் செபிக்கின்றவனுடைய குரலுக்கு இறைவன் செவிமடுக்கின்றார்.

**1ம் வாசகம்** : மோயீசன் கையை உயர்த்தி இருக்கையில் இஸ்ராயேலர் வெற்றி பெறுவர்

**2ம் வாசகம்** : கடவுளின் அடியான் திறமை நிரம்பப்பெற்று, எல்லா வகையான நற்செயல்களையும் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகின்றான்.

**நற்செய்தி வாசகம்** : தாம் தேர்ந்து கொண்டவர்கள் தம்மை நோக்கி கூப்பிடும் போது கடவுள் நீதி வழங்குவார்.

வல்லமையற்ற மனிதர்களின் பணி என்ன? நாம் எமது வயது, நோய் காரணமாக வல்லமையற்றவர்கள் ஆகின்றோம். இன்னும் குழமமாகவும், சமூகமாகவும் வல்லமையற்ற மனிதர்களாகின்றோம். மோயீசன் மக்களை வழி நடத்தினார். ஒரு காலத்தில் அவர் படைத்தளபதியாக இருந்திருக்க வேண்டும் அதனால் தான், பாதுகாப்பான பாதைகளை நுட்பமாகத் தெரிந்திருந்தார். அவர் தன் மக்களை திடமான ஆண்களாகவும், பெண்களாகவும் ஆக்க விரும்பினார். பிற்பட்ட காலத்தில் அவர் அதிகமாக ஓர் செபத்தின் மனிதனாக மாறுகின்றார்.

இதனால் அமலேற்கியர் என்னும் பலம் வாய்ந்த இனத்திற்கெதிராகப் போரிடும் வேளையில் தன்னுடைய முந்திய நடைமுறையை கைவிட்டு விடுகின்றார். படைத்தளபதி என்னும் நிலையில் இருந்து மாறி ஓர் ஆன்மீகத் தலைவனாக, செபத்தின் மனிதனாக தன்னை ஆக்கிக்கொள்கின்றார். இஸ்ராயேல் மக்கள் பலம் வாய்ந்த தமது எதிரிகளுக்கெதிராக போர் தொடுத்த பல சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறு நடைபெறுகின்றது.

144 \_\_\_\_\_ உயிஞற்று 3



1ம் உலக மகா யுத்தத்தின் பொழுது ஒரு செபநாள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. மோயீசனுடைய இருகரங்களும் 24 மணிநேர செபத்தில் உயர்த்தப்பட்டிருந்தது. இதனால், அவருடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்த இருவர் மோயீசனின் இரு கரங்களையும் தாங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

இயேசு தன் வாழ்வினாலே பரிந்து பேசும் ஒருவராக இருக்கின்றார். மலைகளிலும், குகைகளிலும் இரவும், பகலும் செபத்திலே ஈடுபட்டிருந்தார். எனவே, சொந்த அனுபவத்தின் மூலமாக நாம் இடைவிடாமல் செபிக்க வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்தி அந்த நடுவனும், கைம்பெண்ணும் என்னும் உவமை மூலமாக தனது வழக்கைத் தீர்த்து வைக்கும்படி விடாப்பிடியாக கேட்டுக்கொண்டிருந்த கைம்பெண் பற்றிச் சொல்லுகின்றார்.

எனவே, செபம் என்பது எமது வாழ்வில் ஏற்படுகின்ற பல்வேறு விதமான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கான திறவுகோலாகின்றது. கத்தோலிக்கர்களாகிய நாம் முற்றுமுழுதான ஒரு இயலாத தன்மைக்குத் தள்ளப்படுகின்றோம். இந்த நிலையில் செபம் ஒன்று தான் நமக்கு வல்லமையுள்ள ஆயுதமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

**இறைவனது திருவுளத்தை**

உணவாகப் போற்றி செயல்பட்டவர் கிறிஸ்து!

அது கசந்த பானமாக மாறிய வேளையிலும்

அதன் கடைசித் துளி வரையிலும்

சுவைத்திட அவர் தயங்கவில்லை!

அவர் தம் திருவழிகளில் அமர்ந்து

நாம் ஒவ்வொருவரும் பாடம் பயில

வேண்டும்.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 30ம் ஞாயிறு

சி.ஞா 35:15-17,20-22; 2 திமொ 4:6-8,16-18; லூக். 18:9-14

கருப்பொருள் : தாழ்ச்சியுள்ளம் கொண்டோரின் வழிபாடு இறைவனுக்கு ஏற்புடையது

1ம் வாசகம் : தன்னை தாழ்த்துகிறவனின் வேண்டுகல் மேகங்களை ஊடுருவும்

2ம் வாசகம் : நல்வாழ்வின் பரிசாக வெற்றி வாகை எனக்காக காத்திருக்கிறது நற்செய்தி வாசகம் : இறைவனுக்கு ஏற்புடையவனாக வீடு திரும்பியவன் ஆயக்காரனே, பரிசேயன் அல்லன்.

1) வேதாகமம் இறைவனின் வார்த்தை (1தீமோத்.3:16) அவ்வார்த்தையைக் கேட்கும் மனிதன் கூறும் பதில் வார்த்தைகளும் இதில் அடங்கியுள்ளன. இறைவனின் சொற்களைக் கேட்ட மனிதனின் உள்ளத்தில் துளிர்க்கும் பதில் வார்த்தைகளைத்தான் நாம் செபம் என்று அழைக்கின்றோம். ஆனால், இப்பதில் வார்த்தைகளும் வெறும் மனிதனின் சொற்களல்ல. அவையும் இறைவனின் ஏவுதலால் எழுதப்பட்டவையே. ஏன் இறைவனே கற்றுத் தந்த சொற்கள் அவை! (எடுத்துக்காட்டாக: கர்த்தர் கற்பித்த செபம்) அதன் பொருட்டே வேதாகமத்தை செபிப்பதே சிறந்த செபம் என்று திருச்சபை என்றும் கருதி வந்திருக்கிறது.

2) வேதாகமம் நமக்கு செபத்தை மட்டுமல்ல, செபிக்கும் முறையையும் கற்றுத் தருகிறது.

- நாம் மனந்தளராது செபிக்க வேண்டுமென்றும் லூக்.11:5-13; 18:4-8, 21: 34 -36 1இராய.4:7; மத்.26:40; யாக.5:17-18; 4:2-3)
- நம்பிக்கையோடு செபிக்கவேண்டும் என்றும் (மத். 7:7-11 லூக்.11:9-13)

- இடைவிடாமல் செபிக்கவேண்டும் என்றும் (யா.5:13-18; 1தெச.1:2; 3:10; 5:17; 2தெச.1:3; 2:13; 1கொரி.1:4; ரோமர். 1:10; 12:12; பிலிப் 1:4)
  - சுய விளம்பரமில்லாமல் செபிக்க வேண்டும்மென்றும் (மத்.6:58)
  - கிறிஸ்துவின் வழியாக செபிக்க வேண்டுமென்றும் (லூ. 11:5-13; மத்.5: 11-12; மாற்கு.11:24; அரு. 16:23-26)
- தாழ்ச்சியோடு செபிக்க வேண்டும் என்றும் (சீராக். 35:12-18; லூக் 18: 9-14 இன்றைய வாசகங்கள்) அது கூறுகிறது. இன்றைய வாசகங்கள் செபத்தில் தாழ்ச்சியைப் போதிக்கின்றன

### 3) இருவகையான மனிதர்:

இருவகையான மனிதர்களை ஆண்டவர் நம்முன் நிறுத்துகிறார். இன்றைய உவமையில்: பரிசேயன், ஆயக்காரன், செபத்தில் ஈடுபடும் இவ்விருவகையான மனிதர்களை கடவுள் எவ்வாறு நோக்குகிறார். மனித சமுதாயம் எவ்வாறு நோக்குகிறது. என்று முதலில் சுட்டிக் காட்டுகிறார். பரிசேயன் என்றால் யூத சமுதாயத்தில் மோயீசனின் வேதப்பிரமாணத்தை நுணுக்கமாக அனுசரித்து சாதாரண மக்களிடமிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டு (“பரிசேயன்” என்ற பெயருக்கு அதுதான் பொருள்) சமயப்பற்று மிகுதியாக உள்ளவன் என்று சமுதாயத்தால் மதிக்கப்பட்டவன். ஆயக்காரன் என்றால் அன்றைய யூதசமுதாயத்தால் “பாவி” என்று இகழப்பட்டவன். ஏனெனில், யூத சமுதாயத்தை அடிமைப்படுத்திய ரோமை அரசின் பிரதிநிதியாக மக்களிடம் அநியாயமாக வரிவசூலித்து மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தும் பாவினோ ஆயக்காரர்கள் என்பது யூத சமுதாயத்தின் தீர்ப்பு, “நீதிமான்” “பாவி” என்று மனிதரின் மன்றத்தில் மதிக்கப்பட்டவர்கள் இறைவனின் சந்நிதியில் நிற்கிறார்கள். சமுதாயம் மட்டுமல்ல அவர்களே தங்களைப்பற்றி இத்தகைய கருத்தைத்தான் கொண்டிருந்தார்கள். பரிசேயர் “தன்னை நீதிமான் என்று நம்பினவன்” (லூக்.18:9) ஆயக்காரனோ தன்னைப் “பாவி” என்று அழைத்துக் கொண்டவன் (லூக். 18:13). ஆனால், கடவுளின் சந்நிதியிலிருந்து திரும்பும்போது “இறைவனுக்கு ஏற்புடையவனாகி வீடு திரும்பியவன் இவனே அவனல்ல” (லூ.18:14) ‘பாவி’ நீதிமானாகவும் ‘நீதிமான்’ பாவியாகவும் மாறிவிட்டார்கள்! காரணம் என்ன? அவர்களது செபத்தை ஆராய்வோம்.



#### 4) இரு வகையான செபங்கள்:

‘கடவுளே, கள்வர், அநீதர், விபசாரர் முதலான மற்ற மனிதரைப் போலவோ, இந்த ஆயக்காரனைப் போலவோ நான் இராதது பற்றி உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.’ (லூக்.18:11) கடவுளின் திருமுன் நிற்கும் பரிசேயன் தன்னைப் பிறரோடு ஒப்பிட்டுக் கொள்கின்றான். அது தவறு, இறைவனின் திருமுன் நிற்கும் மனிதன் தன்னை இறைவனோடு ஒப்பிட்டு இறைவன்முன் தான் யார் என்பதை உணர வேண்டும். இறைவனின் சந்நிதியில் தான் நிற்கிறேன் என்று உணர்ந்த இசையாஸ் இறைவாக்கினர் தான் அடுத்த உதடுகளையுடையவன் என்றும் (இசை. 6:5) இயேசுவைக் கடவுளென்று கண்டு கொண்ட இராயப்பர் தான் பாவியென்றும் கண்டு கொண்டது போல் இறைவன் திருமுன் நின்ற ஆயக்காரனும் தன்னைப் பாவி என்று கண்டுகொண்டான். ‘இறவா நான் என்னை அறியட்டும் உன்னையும் அறியட்டும்’ என்ற புனித அகுஸ்தினாரின் கூற்றுத்தான் செபத்தின் அடிப்படையான மனநிலை.

பரிசேயன் தான் செய்த ‘நற்செயல்களை’ எடுத்துரைக்கிறான். ஆயக்காரன் தன் குறைகளுக்காக மன்னிப்பு வேண்டி நிற்கிறான். ‘நாம் எதையும் விரும்பவும், செயலாற்றவும் நம்மில் செயலாற்றுவவர் கடவுளே! (பிலிப்.2:13) “எவனும் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளலாகாது. ஏனென்றால், நாம் இறைவனின் கைவேலையே. நாம் செய்ய வேண்டுமென்பது கடவுள் முன்னேற்பாடு செய்த நற்செயல்களில் ஈடுபடுவதற்கே கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நாம் படைக்கப்பட்டோம்” (எபேசி 2:9-10). எனவே, இறை அருளால் செய்து முடித்த நற்செயல்களை தனதாகக் கொள்ளும் பரிசேயனின் செபம் வீண் பெருமை நிறைந்தது. இறைவனுக்குரியதை முற்றும் தனக்குரியதாக விளம்பரப்படுத்தும் அவனது செபம் எவ்வாறு அவனை நீதிமானாக்கும்? ஆயக்காரன் தன் குற்றங்குறைகளை ஏற்றுக்கொள்கிறான். நமது குற்றங்குறைகளே நமக்கு முற்றும் உரியன என்றும் கூற இயலும் இவ்வுண்மையை ஆயக்காரன் ஏற்றுக்கொள்கிறான். இறைவன் திருமுன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்ட ஆயக்காரன் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவனாக உயர்த்தப்படுகிறான். “தன்னைத் தாழ்த்துகிறனுடைய வேண்டுகல் மேகங்களை ஊடுருவிப் போகும்” (சீராக். 35:21 இன்றைய முதல் வாசகம்)

இருவகையான மனிதரில் நாம் எவ்வகையைச் சார்ந்தவர்கள்? மனிதருக்கு முன்னால் நீதிமானாகத் தென்பட்டு, கடவுளுக்கு முன்னால் பாவியாக மாறாதவாறு நமது செபவாழ்க்கை தாழ்ச்சி நிறைந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். சமுதாயத்தில் நாம் எவ்வாறு மதிக்கப்பட்டாலும், ஏன் நாம் உண்மையிலேயே பாவியாக இருந்தாலும் நமது செபம் தாழ்ச்சியுள்ள மனஸ்தாப செபமாயிருந்தால் நாம் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவராக முடியும். மனஸ்தாபப்படும் பாவியின் நிலை உண்மையான செபத்திற்குத் தடையாக இருக்காது. அகங்காரம், வீண் பெருமை, சுய விளம்பரம் இவைதான் செபத்தின் தடைச்சுவர்கள். செபத்திற்கு ‘நான், இறைவன், பிறன்’ என்ற மூன்று கோணங்கள் உண்டு. இவற்றில் ஒரு கோணம் தவறாயிருப்பினும் செபம் என்னும் முக்கோணம் உருவாக இயலாது: தன்னைப்பற்றிப் பெருமையாக நினைத்து, பிறரை இகழ்ந்துரைப்பவன் (பரிசேயனைப் போல்) செபத்தில் இறைவனுக்கு ஏற்புடையவனாக இயலாது. பிறரைப் பற்றித் தீர்ப்பிடாமல், தன்னிலை உணர்ந்து இறைவன் முன் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்பவன்தான் இறைவனுக்கு ஏற்புடைய செபமென்னும் முக்கோணத்தை தன் வழக்கையில் வரைய முடியும்.

**தாழ்மையான சிந்தை ஏன்?**

பள்ளத்தில் அதிகமாக வெள்ளம் தங்குவது போன்று உள்ளத்தில் அருள் அதிகம் தேங்குவதற்கு தேவை என்பதை தெரிந்து கொண்டதால்!

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 31ம் ஞாயிறு

சா.ஞா 11:23,12-2; 2 தெச 1:11,2-2; லூக். 19:1-10

**கருப்பொருள்** : பாவிகள் மட்டில் இறைவனின் அன்பும் இரக்கமும் அளப்பரியது.

1ம் வாசகம் : இறைவன் தாம் உண்டாக்கிய அனைத்தின் மீதும் (பாவியின் மீதும்) அன்பு கூருகின்றார்.

2ம் வாசகம் : நாம் கடவுளின் அழைப்பிற்கு தகுதியுடையவராக வாழ்வோமாக.

**நற்செப்தி வாசகம்** : சக்கேயுவின் மனமாற்றம்

**ஜெரிக்கோவின் வரிதண்டுவோருக்கு ஏற்பட்ட மனமாற்றம்.**

ஜெரிக்கோவில் செல்வம் மிகுதி அங்கு மனச்சாட்சி, ஓழுக்கவியல், இரக்கம் முதலியவற்றிற்கு இடமில்லை. பணவரி, பண வசூலிப்பு, வியாபாரம் கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு, பணவட்டி இவற்றிற்குத்தான் முதலிடம் கொடுக்கப்படுகின்றது. சுருங்கச் சொல்லின் 'அப்பா'வின் அரசைவிட மாமோனின் அரசே வலுப்பெற்றிருந்தது. இந்நெருக்கடிக்குள் இயேசு ஜெரிக்கோ நோக்கிச் செல்கிறார். ஜெரிக்கோவின் பெரிய மனிதர் ஒருவர் இயேசுவைச் சந்திக்க வழிதேடிக்கொண்டிருக்கிறார். ஜெரிக்கோவின் வணிகர் குழாமும் மக்களும் இயேசுவைக் காண திரண்டு நிற்கும் வேளையில் அவர்களின் வினோதப் பிரியர் பார்வையை ஊடறுத்து வழியே உள்ள மரத்தில் அமர்ந்து அவரை உற்றுநோக்கும் கண்களை இயேசு இனங்கண்டு கொள்ளுகின்றார்.

சக்கேயு அப்போஸ்தலர் அல்ல. அவர் மத்தேயுவைப் போன்ற வரிதண்டும் கூட்டத்தினர். அவனுடைய தர்மம் வரிதண்டுவதே. இந்தப் பணத்தின் ஈரப்பிலிருந்து விடுவிக்கக்கூடிய வல்லவர் இயேசு மாத்திரமே. அவருடைய வல்லமையை உணர்ந்து இவர்தான் நான் இதுவரை தேடியவர் என்ற முடிவுக்கு சக்கேயு வருகின்றான்.

150 \_\_\_\_\_ 2யிருற்று 3



தேடுதலின் படிகள் ஆரம்பமாகின்றன. இயேசு சக்கேயுவைப் பார்த்து இறங்கி வா என்கிறார். சக்கேயுவோடு சமனாக உரையாடுவதற்கு மாத்திரமல்ல, அவனோடு நண்பனாக உறவாட 'நான் இன்று உன் வீட்டில் தங்கியிருந்து உணவருந்த வேண்டுமென்று' அழைக்கின்றார். சக்கேயு அற்புதம் செய்யும் ஒரு ராபியைத்தான் பார்க்க விரும்பினான். இறைவனின் அன்பு தன்னை நட்புறவுகொள்ள அழைக்கும் என அவன் எதிர்பார்க்க வில்லை.

இறை தேடுதலின் முடிவு ஒரு வியாபாரக் கொடுக்கல் வாங்கல் போன்றது அல்ல; அது ஆழமான, ஒரு மிக நெருக்கமான அன்புக்கு அழைக்கிறது. அதிலே 'இறங்கிவா' என்ற அழைப்பும், இன்று உன் வீட்டில் நான் உண்ணவேண்டும் என்ற இறைவிருப்பும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன.

சக்கேயுவின் வீட்டில் விருந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சக்கேயுவுக்கு புலன் அறுசுவை விருந்திலல்ல, ஆனந்தமான மனமற்றத்துக்கு இட்டுச் செல்லப்படுவதில் தான். "ஆண்டவரே என் உடைமைகளில் பாதியை... திருப்பிக் கொடுத்துவிடுகிறேன்" என்று கூறுகிறார்

அந்த மனமாற்றத்தை உறுதியாக்க இயேசுவின் வாக்கு "இந்த வீட்டிற்கு இன்று மீட்பு உண்டாயிற்று. இவனும் ஆபிரகாமின் மனன்தானே" என்ற நம்பிக்கையூட்டும் வார்த்தைகள் ஜெரிக்கோ வீதியில் ஆரம்பித்த தேடுதலை நிறைவு செய்கின்றன.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 32ம் ஞாயிறு

2 மக்க 7:1-2,9-14; 2 தெச 2:16-3:5; லூக். 20:27-38

**கருப்பொருள் :** முடிவில்லா வாழ்வை எமக்குப் பெற்றுத்தர இறைமகன் இயேசு பாடுபட்டு மரித்து, உயிர்த்தார்

**1ம் வாசகம் :** கடவுளில் மரிப்பவர்கள் நித்தியவாழ்விற்கு உயிர்த்தெழுந்தார்கள்

**2ம் வாசகம் :** முடிவில்லா ஆறுதல் அளிக்கும் இறைவன் நற்செயலிலும், நற்சொல்லிலும் நாம் நிலைத்திருக்கச் செய்வாராக

**நற்செப்தி வாசகம்:** ஆபிரகாமின் கடவுள். ஈசாக்கின் கடவுள், யாக்கோபின் கடவுள் வாழ்வோரின் கடவுளேயன்றி இறந்தோரின் கடவுளல்ல.

புகழ்பெற்ற விஞ்ஞான மேதை பெஞ்சமின் பிராங்கிலின் என்பவருடைய கல்லறையில் கீழ்வரும் வாசகம் எழுதப்பட்டள்ளது: “என் உடல் ஒரு கிழிந்த புத்தகத்தைப்போல, புழுஅரித்த நூலைப்போல இங்கு கிடக்கிறது! ஆனால் இப்புத்தகத்தை எழுதிய ஆசிரியர் (கடவுள்) ஒருநாள் அதை ஒரு புதிய பதிப்பாக வெளியிடுவார் என்பது திண்ணம்!” சாவுக்குப்பின் வாழ்வு உண்டு. “சரீர உத்தானத்தை விசுவசிக்கிறேன்” என்ற விசுவாசத்தின்மேல் எழுதப்பட்டவை மேலைய வாக்கியங்கள். ‘உலக இராசாவானவர் தம்முடைய கற்பனைகளைப் பற்றி எங்களை நித்திய சீவியத்தின் உயிர்ப்பித்தலில் எழுப்புவார்.” (2 மக். 7:9) என்ற இன்றைய வாசக வசனங்கள் இதே விசுவாசத்தை கிறிஸ்துவின் வருகைக்கு முன்பே எடுத்தோதின. மரண பயத்தின் சூனியத்தைக் கண்டு அஞ்சிய மக்களுக்கு “மரணத்தின் கரத்தினின்று அவர்களை மீட்போம்; சாவின் வல்லபத்தினின்று அவர்களை இரட்சிப்போம்; மரணமே! உன் இறுதியாய் யாமிருப்போம்!” (ஓசே. 13:14) என்ற ஆண்டவரின் அருள் வாக்கு ஆறுதலூட்டியது.

ஆனால் உடல் உத்தானத்தைப் பற்றிய விசுவாசத்தை தெளிவான போதனையால் விளக்கி, சாதனையால் உறுதிப்படுத்தி, இறுதியில் தமது உயிர்ப்பிணால் முத்திரையிட்டவர் கிறிஸ்துவே. “உயிர்ப்பும் உயிரும் நாளை. என்னில் விசுவாசம் கொள்பவன் இறப்பினும் வாழ்வான்” (யோவா.11:25) “மகனைக் கண்டு அவரில் விசுவாசங் கொள்பவன் எவனும் முடிவில்லா வாழ்வு பெறவேண்டும். நானும் அவனைக் கடைசி நாளில் உயிர்ப்பிப்பேன்,” (யோவா.6:40) “என் தசையைத் தின்று என் இரத்தத்தைக் குடிப்பவன் முடிவில்லா வாழ்வைக் கொண்டுள்ளான். நானும் அவனைக் கடைசி நாளில் உயிர்ப்பிப்பேன்” (யோவா. 6:54) என்பன அவரது வாழ்வளிக்கும் வார்த்தைகள்.

இவ்வுலகமே தஞ்சமென வாழும் இன்றைய நாகரீக உலகிற்கு மட்டுமல்ல, கிறிஸ்துவின் காலத்து மக்களுக்கே உடல் உத்தானம் ஒரு நம்பக்கூடாத கோட்பாடாக இருந்து வந்தது. குறிப்பாக யூத சமுதாயத்தில் சதுசேயர் என்று அழைக்கப்பட்ட ஒரு பிரிவினர் இவ்வுண்மையை மறுத்துவந்தனர். வேதாகமத்தின் முதல் ஐந்து நூல்களை மட்டும் (மோயீசனின் பஞ்சாகமம்) ஏற்றக்கொண்ட இப்பிரிவினர் அந்நூலில் ஒன்றிலிருந்து கேள்விக்களை தொடுக்கின்றனர். இயேசுவுக்கு எதிராக: ஒரு பெண்ணுக்கு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஏழு கணவர்கள் (மோயீசன் அனுமதித்தபடி) இருந்தனர். உயிர்த்தெழும்போது இப்பெண் யாருக்கு மனைவியாயிருப்பாள்? எழுவரும் ஒரு பெண்ணுக்கு கணவர்களாக இருக்க இயலாது. எனவே, உயிர்த்தெழுதல் கிடையாது! எத்தனை அற்ப விவாதம்.

சதுசேயரின் இக்கேள்விக்கு, அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் மோயீசனின் நூலிலிருந்தே மேற்கோள் காட்டி பதிலளிக்கிறார் நம் மீட்பர்.

முதற்கண் அறிவுறுத்த வேண்டிய உண்மையை விளக்குகிறார். இருவகையான உலகங்களை, அவற்றில் வாழும் மக்களின் தன்மையை விளக்குகிறார்: “இவ்வுலகின் மக்கள்” அதாவது புலன்களால் அறியப்படக்கூடிய இப்பூமியில் வாழும் மக்கள், “பெண் கொள்வதும் கொடுப்பதுவும்” இவர்களின் தன்மை. பெண் கொள்வதும் கொடுப்பதுமான தன்மை - பால் வேற்றுமைகள் இவ்வுலகத்தில் வாழும் மக்களின் மனித சுவாவ சரீரத்திலிருந்து எழுவது. இச்சரீரமோ அழிவுக்குரியது; “மறு உலகையும் இறந்தோரிடமிருந்து உயிர்த்தெழுதலையும் அடைவதற்குத் தகுதி உள்ளவராக எண்ணப்படுவோர், பெண் கொள்வதுமில்லை கொடுப்பதுமில்லை, ஏனெனில்:



- 1) “அவர்கள் இறக்கமாட்டார்கள்” அவர்களது உயிர்த்த உடல் அழிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆதலின் பெண் கொண்டும் கொடுத்தும் இனவிருத்தி செய்ய அங்கு தேவையில்லை.
- 2) “வானதூதருக்கு ஒப்பாயிருப்பார்கள்” இனக்கவர்ச்சியும் இச்சையுமற்ற நிலை அது. எனவே, மணவாழ்க்கை அங்கு தேவையில்லை.
- 3) “கடவுளின் மக்களாயிருப்பார்கள்” கடவுளின் மக்கள் என்ற நிலையின் முதிர்ச்சி அடைந்து நிறைவு பெற்றுவிடுவர். அதாவது, இறைமக்களுக்குரிய இறுதி நிலையடைந்து பேரின்பம் துய்ப்பர். ஆகவே, அங்கு சிறுநின்பம் தேடி மணவாழ்வில் ஈடுபடமாட்டார்கள். “உயிர்த்த மக்களாயிருப்பர்.”

நற்செய்தி கூறும் இவ்வுண்மையை புனித புவல் இன்னும் தெளிவாக விளக்குகிறார்: “இவ்வாறே இறந்தோர் உயிர்த்தெழுதலும் இருக்கும். விதைக்கப்படுவது அழிவுக்குரியது. உயிர்த்தெழுதலோ அழியாதது. விதைக்கப்படுவது இழிவானது. உயிர்த்தெழுதலோ மாட்சிமைக்குரியது. விதைக்கப்படுவது வலுவற்றது. உயிர்த்தெழுதலோ வலிமையுள்ளது. விதைக்கப்படுவது மனித உயிர்கொண்ட உடல், உயிர்த்தெழுதலுது தேவ ஆவிக்குரிய உயிர் கொண்ட உடல், ஏனெனில் அழிவுக்குரிய இவ்வுடல் அழியாமையை அணிந்துகொள்ள வேண்டும்; சாவுக்குரிய இவ்வுடல் சாகாமையை அணிந்துகொள்ள வேண்டும்” (1கொரி. 15:42-44,53)

எனவே, இவ்வுலகின் மக்களோடு மறு உலக மக்களை ஒப்பிட்டு உயிர்த்தெழுதல் இல்லை என்று வாதிடும் சதுசேயரின் வாதம் பொருளற்றது என்று மறுத்துரைக்கிறார் ஆண்டவர். அதே உண்மையை சதுசேயர் உண்மை என்று ஏற்றுக்கொள்ளும் மோயீசனின் நூலிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியும் நிரூபிக்கிறார். (“மோயீசன் முட்செடியைப் பற்றிய பகுதியில் வெளிப்படுத்தியது (வி.ப. 3:6) இப் பகுதியில் கடவுள் தன்னை ஆபிரகாம், ஈசாக், யாக்கோப் ஆகியோரின் கடவுள் என்று அழைத்துக் கொள்கிறார். இம்முதுபெருந் தந்தையர் உயிர்ப்பின் நம்பிக்கையின்றி இறந்தொழிந்து விட்டாரெனின் கடவுள் தம்மை இத்தகையோரது தெய்வம் என்று அழைத்துக் கொள்வதில் பெருமையில்லை; பொருளில்லை. அவர் வாழ்வோரின் கடவுளாக இருக்கவேண்டும். இறந்தோரின் கடவுளாக அன்று. ஏனெனில், ஞானாகமம் கூறுவதுபோல சாவிலல்ல, வாழ்விலேயே இறைவன் மகிமைப்படுத்தப்படுகிறார். (ஞான.1:14) எனவே, இறந்தோருக்கு உயிர்ப்பும் மறுவாழ்வும் உண்டு.

“மரித்தோர் உத்தானத்தையும் வரவிருக்கும் மறுஉலக வாழ்வையும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.” என்று விசுவசிக்கும் நாம், அவ்வுண்மையை நமது நடைமுறை வாழ்க்கையில் நம்பாதவர்கள் போல் வாழ்ந்துவிடக் கூடாது. “இறந்தோரின் உயிர்ப்பு என்று கேட்டதும் சிலர் ஏளனம் செய்தனர்” (அப்.பணி.17:32) என்றவாறு நமது வாழ்க்கை அமைந்துவிடக்கூடாது “இவ்வுலகமே தஞ்சம்” என்பது போல ஆன்மீக வாழ்க்கையிலும் கவனமும் அக்கறையும் இல்லாது வாழ்பவர்கள் உடல் உத்தானத்தையும் மறுஉலக வாழ்வையும் நடைமுறையில் மறுப்பவர்கள். “துயருறுவோர் துயரத்திலேயே ஆழ்ந்தவர்கள் போலவும், மகிழ்ச்சியுறுவோர் மகிழ்ச்சியிலேயே மயங்கினவர்கள் போலவும் இருத்தலாகாது. பொருளை விலைக்கு வாங்குவோர், அதைத் தமக்கென்றே வைத்துக் கொள்ளாமலும் இவ்வுலகப் பயனைத் துய்ப்போர் அதிலேயே ஆழ்ந்து விடாமலும் இருக்கட்டும். ஏனெனில், இவ்வுலகத்தின் அமைப்பு கடந்து செல்கிறது” (1கொரிந்தியர் 8:30-31)

இவ்வுலகிலேயே நாம் “உயிர்ப்பின் மக்களாக” “கடவுளின் மக்களாக” வாழமுடியும். நமது கிறிஸ்துவ வாழ்வு ஒருவகையில் நமது உடல் உத்தானத்திற்கு அச்சாரம் முன்னோடி. திருமுழுக்கின் மூலமாக ஆன்மீக முறையில் நாமும் உயித்தவர்களே. “நாம் சாவிலிருந்து வாழ்வுக்குக் கடந்து வந்துள்ளோம்.” (1 யோவா. 3:14) இத்தகைய அருள்வாழ்வில் “சாகாமையை” நாம் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும். “பாவமே சாவின் கொடுக்கு” (1கொரிந்தியர் 16:56). இத்தகைய பாவத்தை விலக்கி ஆன்மீக வாழ்வில் சாகாமையைப் பயிற்சி செய்தால் உடல் உத்தானத்தில் சாகாமை தானே மலரும்.

# ஆண்புன் பொதுக்காலம்

## 33ம் ஞாயிறு

மலாக் 4:1-2; 2 தெச 3:7-12; லூக். 21:5-19

**கருப்பொருள் :** உலக முடிவில் இறைவனின் நீதியைப் பெற தகுதியுள்ளோராக வாழ்வோம்

**1ம் வாசகம் :** காலம் முடிவுறும்போது, பயங்கரமாக எரியும் சூளை பாவிகளை எதிர்ப்பார்க்க, நீதியின் கதிரவன் நற்செயல் புரிந்தோல் மேல் உதிப்பான்

**2ம் வாசகம் :** முடிவை நினைத்து செயலற்று வாழாமல் கடமையைச் செய்து காத்திருப்போம்

**நற்செய்தி வாசகம் :** ஜெருசலேம் தேவாலயத்தின் அழிவு, உலக முடிவிற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக அமைகின்றது.

பிறர்சினேக சேவையில் புரட்சியை உண்டுபண்ணின புனித வின்சென்றி பவுல் தமது 84ம் வயதில் மரணப்படுக்கையிலிருந்தார். “பாவ சங்கீர்த்தனம் செய்ய விருப்பமா?” என்று பக்கத்திலிருந்தவர்கள் கேட்டார்கள். “நான் பாவசங்கீர்த்தனம் செய்யும்போதெல்லாம் அதை என் கடைசிப் பாவசங்கீர்த்தனமாகவே எண்ணிச் செய்திருக்கிறேன். எனவே, நான் இப்போது மரிக்கத் தயார்” என்று பதிலளித்தார் புனிதர்.

இறைவனின் வரவிற்கு தன் வாழ்நாள் முழுவதையுமே ஒரு தயாரிப்புக் காலமாகக் கொண்ட ஓர் ஆன்மாவின் உணர்வுகளை மேலையசொற்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. வழிபாட்டு ஆண்டின் முடிவை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் நமக்கு இன்றைய வாசகங்கள் உலக முடிவு ஆண்டவரின் வருகை, தீர்வை ஆகிய கருத்துக்களை வழங்கி அந்நிகழ்ச்சிக்கு நாம் எவ்வாறு நம்மை ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும் என்று விளக்குகின்றன. முதல் வாசகத்தில் இறைவாக்கினர் மலக்கியாஸ் பொதுத் தீர்வைநாளை



இரு கோணங்களிலிருந்து வர்ணிக்கிறார். நல்லோர்க்கும் தீயோர்க்கும் அந்நாள் வெவ்வேறு விதமாகக் காட்சி அளிக்கும். தீயவர்களுக்கு “சூளைபோன்று தீ பற்றி எரியும்நாளாக அது விளங்க அதில் அவர்கள் சருகெனக் கரிந்து விழுவர்.” (மலாக். 4:1 காண்க) நீதிமான்களுக்கு அந்நாள் நீதியின் ஆதவன் உதயமாகும் நாள். மீட்பின் நாள்; மகிழ்ச்சியான நாள் (மலாக். 4:2) விவிலியத்தில் “ஆண்டவருடைய நாள்” என்று இறைவாக்கினர்களால் அழைக்கப்படுவது இந்நாளே. இறைவனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் தம் நிலையை மறந்த பாவத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கும்போது இறைவன் சினங்கொண்டு அவர்களைத் தண்டிக்கும் “தேவ கோபத்தின் நாளாக” இது முதலில் காட்சியளிக்கிறது. “ஆண்டவரின் பயங்கர நாளைப் பார்க்க ஆசிப்போருக்கு ஐயோ கேடாம். ஆண்டவருடைய சினமிருந்த அந்நாளினால் உங்களுக்கு ஆவது என்ன? அது அந்தகாரத்தின் நாளாகும். அது பிரகாசமுள்ளதன்று” (ஆமோஸ். 5:18) “படைகளின் தேவனுடைய பழிவாங்கும் நாளானது எல்லா அகங்காரிகள் பேரிலும் ஆரவாரமாகும். இவர்கள் தாழ்த்தப்படுவார்கள்.” (எசா. 2:12)

காலப்போக்கில் ஆண்டவருடைய நாளை மீட்பின் நாளாகவும் இறைவாக்கினர் சித்தரித்தனர். “பழியின் நாளும் என் இரட்சணியத்தின் காலமும் வந்தனவென இருதயத்தில் எண்ணினேன்” (எசா. 63:4) “ஆண்டவரறிந்த நாளொன்றுள்ளது. அஃது பகலுமன்று இரவுமன்று; அன்றைய சாயங்காலம் வெளிச்சந்தோன்றும்... ஆண்டவர் அகிலனைத்திற்கும் அரசராயிருப்பர். அந்தநாளில் ஆண்டவர் ஏகரெனயிப்பார்” (சக்கரி. 14:7,9) மக்களை மீட்க விரும்பும் இறைவன் இம்மீட்பின் நாளில் தன் மக்களைச் சந்திக்க வருவார் மகிமையோடு என்ற போதித்தனர் இறைவாக்கினர். ஆண்டவருடைய இம்மீட்பின் வருகையை இன்றைய தியானப்பாடலும் பாடுகின்றது. “ஏனெனில் அவர் வருகின்றார், பூவுலகை ஆட்சி செய்ய வருகின்றார்” (தி.பா. 97:9)

இறைவன் தன் திருமகனை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பியபோதே ஆண்டவருடைய நாள் மலரத் தொடங்கிவிட்டது. “உங்கள் தந்தை ஆபிரகாம் எனது நாளைக் காட்சியில் கண்டு களிகூர்ந்தார்; அந்நாளைக் கண்டார்; பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார்” (யோவா. 9:56) என்று இயேசு கூறுவதின் பொருள் இதுவே. ஆனால் அந்நாள் தன் நண்பகல் ஒளியில் ஒளிர்வது அவரது மாட்சிமைமிக்க இரண்டாவது வருகையின்போதே! அவ்வுருகைக்கு முன் தோன்றும் அறிகுறிகளை இன்றைய நற்செய்தி வாசகம் நமக்கு விளக்குகிறது. எருசலேம் பட்டணம், எருசலேம் தேவாலயம் ஆகியவற்றின் அழிவு, உலக முடிவோடு தொடர்புபடுத்திக் கூறப்படுகிறது. ஏனெனில்

யூதமக்களுக்கு தேவாலயம் அழிந்தால் உலகமே அழிவது போல்தான்! ("இதெல்லாம் கல்லின் மேல் கல் இராதபடி இடிபடும்" (லூக்.21:6) என்ற ஆண்டவரின் வாக்கு கி.பி. 70ம் ஆண்டு எருசலேமைத் தரைமட்டமாக்கிய தீத்துஸ் அரசனால் செயல்படுத்தப்பட்டது) எனவே, இத்தகைய மனப்பான்மையை தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உலக முடிவைப்பற்றிய தன் போதனையை அருளுகிறார் ஆண்டவர், போலித் தீர்க்கதரிசிகள், நாடுகளுக்கிடையே போர், பூமியில் அவதி, வானத்தில் அறிகுறிகள், கிறிஸ்துவின் சீடர்களின் துன்பம் ஆகியவை அவரது 2வது வருகையின் முன்னறிவிப்புக்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. (2தெச. 2:1-12 காண்க) இந்நிகழ்ச்சிகளிடையே கிறிஸ்துவின் சீடன் "நிலைத்து நின்று" கிறிஸ்துவக்குச் சாட்சி பகர்ந்தால் தன் "ஆன்மாவை மீட்டுக் கொள்வான்."

நமது கிறிஸ்துவ வாழ்க்கை ஓர் போராட்டம் என்பதை நமது அனுபவத்திலிந்து அறிகிறோம், "உங்கள் பெற்றோரும் உடன் பிறந்தோரும், உறவினரும், நண்பரும் உங்களைக் காட்டிக்கொடுப்பர். என் பெயரைக் குறித்து உங்களை எல்லோரும் பெறுப்பார்கள்." (லூக்.21:16-18) என்ற இன்றைய நற்செய்தி வசனம் சிறந்த கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வாழ விரும்பும் நமது வாழ்க்கையில் மெய்யாவதை, நாம் உணருகிறோம். ஆனால், வாழ்க்கையின் இந்தப் போராட்டத்தையும் சோதனைகளையும் மலரவிருக்கும் ஆண்டவரின் நாளுக்கு ஆயத்தமாக நாம் கொள்ளவேண்டும். "எனக்கு நீங்கள் சாட்சியாயிருப்பதற்காக இவை உங்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும்" (லூக்கா 21:13) என்பது ஆண்டவரின் அருள்வாக்கு. சோதனைகளும் போராட்டங்களும் நமது கிறிஸ்தவ வாழ்வின் தரத்தை உயர்த்துகின்றன. இப் போராட்டங்களின் மத்தியில் நாம் நமது கிறிஸ்தவ வாழ்வில் "நிலைத்து நிற்க" வேண்டும்.

திருடன் நள்ளிரவில் வருவதுபோல ஆண்டவருடைய நாள் வரும் என்பது உங்களுக்குத் திண்ணமாய்த் தெரியும் (1 தெச. 5:2) அந்நாளோ நாழிகையோ ஒருவனுக்கும் தெரியாது (மத்.24:36) எனவே, கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைப் போராட்டத்திலே நிலைத்து நிற்காதவனை திடீரெனத்தாக்கும் திருடனைப் போல் (1தெச.5:4) அது அதிர்ச்சியுரச் செய்யும் ஆகவே, நமது கிறிஸ்துவ வாழ்க்கை வழமையாக அருள் நிலைமையில் நிலைத்திருப்பதாக இருக்க வேண்டும். சில கத்தோலிக்கர்களுக்கு பாஸ்கு கடன், ஊர்த்திருநாள், திருமணம் ஆகிய கட்டங்களில் மட்டுமே கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பது எட்டிப் பார்க்கும். மற்றக் காலங்களில் அது எங்கேயோ

பதுங்கிவிடும். உயிரில்லாமல் இன்னும் காலமிருக்கிறது என்று நாம் மனந்திரும்புவதை ஒத்திப் போடுகிறோம். ஆண்டவர் தாம் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றக் காலம் தாழ்த்துவதாகச் சிலருக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால், அவர் காலந்தாழ்த்துவதில்லை. உங்கள் பொருட்டுப் பொறுமையாயிருக்கிறார். எல்லாரும் மனந்திரும்ப வேண்டுமென்றிருக்கிறார். ஆனால், ஆண்டவரது நாள் வந்தே தீரும் அது திருடனைப் போல் வரும் (2பேது. 3:9-10)

ஆண்டவருடைய வருகை நம் மனத்தில் வெறும் பயத்தை ஏற்படுத்துவது சரியல்ல. பாவங்களைத் தண்டிக்க மட்டுமல்ல, நீதிமான்களுக்கு மீட்பின் நிறைவை வழங்கவும் அவர் வருகிறார். எனவே, அருள் வாழ்வில் நிலைத்திருக்கும் நாம் அந்த நாளிற்காகக் காத்திருக்க வேண்டும். கடவுளுடைய நாளிற்காகக் காத்திருந்து அது விரைவில் வர உழைக்கும் நீங்கள் பரிசுத்த நடத்தையிலும் இறைப்பற்றிலும் எவ்வளவோ சிறந்து விளங்க வேண்டும் (2பேது. 8:11-12) இவ்வாறு ஆண்டவருடைய நாளிற்காக காத்திருப்பது கிறிஸ்தவ வாழ்வின் அடிப்படையான ஓர் அம்சம் (ஒரு சில கிறிஸ்தவ சபைகள் - உதாரணமாக அட்வன்டிஸ்ட் சபையார் இவ்வுணர்வை மிகைப்படுத்துவார்கள்) ஒவ்வொரு வாரமும் மலரும் ஆண்டவரின் நாளான ஞாயிறு நமக்கு வரவிருக்கும் முடிவில்லாத ஆண்டவரின் நாளை நினைப்பூட்ட வேண்டும். இஞ்ஞாயிறு திருப்பலியில் பங்கெடுக்கும் நாம் அவர் வருமளவும் அவரது மரணத்தை அறிக்கையிட வேண்டும் அவருடைய உயிர்ப்பையும் எடுத்துரைக்க வேண்டும்.



# கிறிஸ்து அரசர் பெருவிழா

2 சாமு 5:1-3; கொலோ 1:12-20; லூக். 23:35-43

**கருப்பொருள் :** கிறித்து அன்பின் அரசர் என்பதை உலகெங்கும் அறியச் செய்வோம்

1ம் வாசகம் : தாவீதை இஸ்ராயலரின் அரசராக திருப்பொழிவு செய்தார்கள்

2ம் வாசகம் : தம் அன்பார்ந்த மகனுடைய அரசில் நம்மைக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தார்

**நற்செய்தி வாசகம் :** ஆண்டவரே நீர் அரசரிமையோடு வரும்போது என்னை நினைவு கூரும்.

பெரிய யுகம் ஆரம்பிக்கும் போது அதற்கு முன்னிருந்த அரசுகள் மறைந்து புதிய அரசு தோன்றுகின்றது. எகிப்திய, அசீரிய, பபிலோனிய அரசுகளிலே இவற்றை காண்கின்றோம். சிலுவையின் யுகம் ஆரம்பிக்கும் போது யேசுக் கிறீஸ்துவின் அரசு தோன்றுகின்றது. வித்தியாசமான ஒரு அரசு ஆரம்பிக்கின்றது. அவ் அரசுக்கான வழி முறையும் முடிவும் முக்கியமானவை. அதன் நோக்கம் கிறீஸ்துவின் நிலையான அரசாட்சி ஆகும். அதை அடைவதற்கான வழி முறை தூயதாக அமைய வேண்டும்; தூய ஆட்களையே பயன்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல் அவ்வரசை நிறுவ முடியாது.

இவ்வுலக அரசை நிறுவுவதற்கு சில வழி முறைகள் உண்டு உதாரணம்: வன்முறைகள், அரசியல் அதிகாரம் என்பன. திருச்சபை இவ் வழிமுறையை பயன்படுத்து மென்றால் அது தோல்வியையே தழுவும். உண்மை திரிபுபடுத்தப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்படும். “உண்மையை சார்ந்தவர்கள் அனைவரும் என் குரலுக்கு செவிசாய்க்கின்றனர்” என்றார். 160 உயிருற்று 3

திருச்சபை உண்மையைத்தேடும் ஒன்றாக அமைந்து விடாது இயேசுவின் உண்மை சமாளிக்கப்படும்.

இன்றைய நற்செய்தியில் பிலாத்துவுக்கும் இயேசுவுக்கும் இடையே ஏற்படும் போராட்டத்தை பார்க்கின்றோம். இயேசுவின் அரசையும் அதன் தன்மையையும் பிலாத்து புரிந்து கொள்ளவில்லை. இயேசுவுக்கோ அவை தெளிவாக உள்ளன. “எனது அரசு இவ்வுலகை சார்ந்தது என்று” சட்டங்களையும் ஊடகங்களையும் கொண்ட பாரிய உரோமானிய அரசை பிலாத்து பிரதிபலிக்கின்றான். இப் பெரிய அரசுக்கு எதிராக இன்னுமோர் அரசு உருவாகின்றது. அது இன்னுமொரு நகரில் அமைக்கப்பட்டது. படைகளோ உலகப் பலங்களோ இல்லாதது. பிலாத்து சிந்திக்கின்றான். அதனால் கேள்விகளை எழுப்புகிறான். எமக்கு?

தன்னுடைய சிந்தனையை காத்திரமாக எடுத்து இயேசுவுக்கு மரணதண்டனை விதிக்கின்றார்.

இயேசுவினுடைய அரசின் உறுப்பினர்கள் உண்மையைச் சார்ந்தவர்கள். ஆனால், இன்று திருச்சபையின் உறுப்பினராகிய நாம் உண்மையை தேடுவதுமில்லை அவற்றை புரிந்து கொள்வதுமில்லை. இயேசு மூன்று உண்மைகளை வலியுறுத்தி கூறுகின்றார்.

- 1) அவர் இவ்வுலகிற்கு வந்தது இறையரசை நிலைநாட்ட.
- 2) அவ்வரசு உண்மையின் மேல் நிறுவப்பட்டது.
- 3) உண்மையை பின்பற்றுவோர் இயேசுவின் பக்கம் உள்ளார்

அதாவது பலர் இறையரசுக்கு வெளியே நிற்கும் நிலை உருவாகும். ஏனென்றால், உண்மையை சமாளிக்கின்றனர். உண்மையின் அரசு என்பது முக்கியமானது. உண்மை சவால் விடுக்கின்றது.

எனக்கு, திருச்சபைக்கு, சமூகத்துக்கு பிலாத்துவினால் பதிலளிக்கவோ பிரச்சினையை தீர்க்கவோ முடியவில்லை. எனவே, அவன் கை கழுவுகிறான்.

நான் உண்மையை தேடவில்லை என்றால் இயேசுவின் அரசை பின்பற்றமாட்டேன். உண்மையைத் தேடினால் இவ்வுலகில் பலவற்றை கைவிட வேண்டி வரும். இறைவன் நம் ஒவ்வொருவரையும் நமது வாழ்வின் மத்தியில் உண்மையைத் தேட அழைக்கின்றார்.

## அட்டைப்பட விளக்கம்

ஊற்றுக்கள் பிறக்கும்போதெல்லாம் அவை பூமியை நனைப்பதுண்டு. அப்போது வார்ந்தோடும் நீர்ச்சுனையின் அருகே பசுமையின் அழகிய வார்ப்பு பள்ளி கொள்கிறது. அது நெஞ்சை அள்ளுகிறது. ஞாயிறு ஒளி முதலின் கீற்றுக்கள் நீர்த்திவலைகளில் சங்கமமாகி, செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் உயிர்களைத் தொட்டு, மொட்டவிழ்த்து, பட்டுப்போகா வாழ்வை பரிசளிக்கிறது. இந்த ஞாயிறு மறையுரை எண்ணங்களும் அப்படியே. இறைவார்த்தை, ஆசிரியரின் எண்ணங்களில் கலந்து பொய்மைகளைத் தோலுரித்து மனிதத்தின் ஊற்றுக்களுடாக வாழ்வின் உண்மை அர்த்தங்களை தேடி நனைக்கும் “உயிருற்றாக” மலர்கின்றன. கலைமான்கள் நீரோடையை ஆர்வமுடன் நாடி நிற்கும் இக்காட்சி இதய தாகத்தின் முன் குறித்தலே. வாருங்கள் நாம் உயிருற்றாம் இறைவனைப் பருகி தாகம் தணித்திடுவோம்.

















## நூலாசிரியர்

குருவாக திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட காலத்திலிருந்தே மதம் - சமூகம் சார் பிரச்சனைகளையும் சீர்கேடுகளையும் சுட்டிக்காட்டி, அவற்றிற்கெதிராகக் குரல் கொடுத்துவரும் இந்நூலின் ஆசிரியரான அருட்பணி மா. நேஜிஸ் இராசநாயகம் அடிகளார், அவற்றைச் சீர்திருத்தி ஆன்மீக வழியில் மனிதத்தை முழுமையாக்கும் ஊடகமாகத் தனது மறையு

ரைகளையும் - விரிவுரைகளையும் பயன்படுத்திவருபவர். இவரது மறையுரைகள் அனைத்துத் தரப்பினரையும் கவர்ந்து, ஆழமாகச் சிந்திக்கத் தூண்டுபவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறான பணிப் பயணத்தில் அவரிடமிருந்து எழுந்த சிந்தனைத் துளிகள் சிலவற்றின் தொகுப்பே இந்நூலாகும். நூலாசிரியர் பற்றிய சில தகவல்களை நீங்கள் தெரிந்துகொள்வதற்காகத் தருகின்றோம்.

பிறப்பு:

கிளாலி

ஆரம்பக் கல்வி:

றோ.க.பாடசாலை, கிளாலி  
புனித பத்திரிசியார் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்

குருத்துவக் கல்வி:

புனித சின்னப்பர் குருத்துவக் கல்லூரி, திருச்சி

கல்வித் தகைமைகள்:

B.Th. Rome  
M.Th. Pune, India

குருத்துவ திருநிலைப்பாடு: 16.05.1973

பணித்தளங்கள்:

மன்னார், நாரந்தனை, நெடுந்தீவு, கிளிநொச்சி, விடத்தல்தீவு, மு/புதுக்குடியிருப்பு, நாரந்தனை, நல்லாயன் நிலையம், யாழ். பல்கலைக்கழகம், புனித மடுத்தீனார் குருமடம்

தற்போதைய பணிகள்:

ஆன்மீக இயக்குநர், புனித மடுத்தீனார் குருமடம், யாழ்ப்பாணம்  
இறையியல்துறை விரிவுரையாளர், புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி, கொழும்புத்துறை

ஏனைய வெளியீடுகள்:

இயேசு அன்பின் சமுத்திரம் (தொகுப்பு) 2006  
வாழ்வின் வேர்களைத்தேடி... 2010  
உயிருற்று 1 (2011)  
உயிருற்று 2 (2011)